

విష్వక్సేనా కవలవా ముదయ

క్రమాణ. శతావధాని.

రత్నాకరం అనంతార్య

ప్రణీతము.

STUDENT
No. 222
1924
1924

శ్రీరస్తు.
శ్రీశారదాయనమః.

ని ర్వ చ న
కుశలవాఙ్మృచము.

శ్రీమాన్. శతాపధాని,

రత్నాకరంజనంతార్య
ప్రణీతము.

తెనాలి రజత ముద్రాక్షరశాలయందు

కొమ్మూరి వెంకట్రామయ్యచే
ముద్రింపబడియె.

1924.

సర్వస్వామ్య సంకలితము.]

దీని వెల రు. 1.

విజ్ఞాపనము.

ఆద్యులారా ! విద్యస్థులులారా !

నేను కించిజ్ఞుడను. మీవంటి పెద్దలమొల మాటలాడలేనివాడను. నావిన్నప మొక్కటి నాలింపుడు. నేను బాల్యచాపల్యమున నూరకుండలేక యొక మహా ప్రయత్నమునకుఁ గడంగితి. ఏమన— “ క్వసూర్యః ప్రభవోవంశః, క్వచాల్పవిషయామతిః | తిత్తీరురుస్తరంమోహః, దుడుపేనాస్మిసాగరం || మందఃకవియశఃప్రార్థి, గమిష్యామ్యుపహాస్యతాం | ప్రాంశులభ్యేఫలేలోభా, దుద్బాహురివవామనః ” అని కాళిదాసమహాకవి వక్తాణించినాఁడు. మొదట నట్టి మహాకవుల కనిర్వాచ్యమగు సూర్యవంశంబున జన్మించిన శ్రీరామోదంతమును వర్ణింప నేరికి నలవియే ? అట్టిచరితమున నుత్తరకాండకథావిశేషముల వర్ణింబూనితి. ఆవిశేషము లిదివరకు మీరు వినియే యుందురు. అనేకులు వర్ణించియే యుండిరి. నేనేమియు నంతకంటె వర్ణింపజాల. ఐనను “ రాఘవేశ్వరు చారిత్రము లెంద రెన్ని గతులన్ వర్ణించినం జూబునే ” అని యీమహాప్రయత్నమునకుఁ గడంగితి. ఫలాపేక్షకొఱకు చేతులెత్తెడివామనునివలె పరిహాసాస్పదమగునేమోయని తలఁచియు శ్రీరామునియందు భక్తివిశేషములచే తత్కథామధుర రసప్రవాహములంగ్రోల మొదలిడితి. కాననా గ్రంథంబున నెచ్చోనైన లోపముండిన సుహృద్భావమున మన్నించి తెలుపుచు రాజహంసము క్షీరనీరముల వేఱుచేసి క్షీరములఁ గ్రోలి నీరముల విడుచుచందంబున నందలిసుశబ్ద భావపాక శయ్యాలంకారధ్వని చమత్కారాదుల స్వీకరించి దోషముల వీడుడని ప్రార్థించుచున్నాను.

ఇది రామాయణము. ఈరామాయణ మెవ్వ రెన్నివిధముల నెల్లు వర్ణించినను జాలదు. లోకములో రామాయణమును మించిన గ్రంథరాజ మేదియుఁ గానరాదు. ఇదియునుగాక గానకలాప్రవీణుండును, కలియుగనారదుండును, భక్తకులాగ్రేసరుఁడు నగు త్యాగరాయలవారుకూడ శివమంత్రమునకు “ మా ” జీవము మాధవమంత్రమునకు రాజీవము. అని నుడివియున్నారు. మఱియు “ రాశబ్దో చ్చారమాత్రేణ, ముఖాన్నిర్యాంతిపాతకాః | పునఃప్రవేశనార్థంవై, మశబ్దస్తుకవాటవత్ ” అన్నట్లు రామశబ్ద మిట్టిపవిత్రమైన వస్తువు. మఱియు వైకుంఠవాసుండగు శ్రీమన్నారాయణుండు “ పరిత్రాణాయ సాధూనాం, వినాశాయచ దుష్కృతాం | ధర్మసంస్థాపనార్థాయ, సంభవామియగేయగే ” అని శాసించె. కాన సాధువుల రక్షించి దుష్టుల శిక్షించి ధర్మమును నిలుపుటకొఱకు ప్రతియుగమున నవతరించెద

నన్నట్లు త్రేతాయుగంబున రావణాదిదుష్టనిశాటవ్రాతంబును సంహరించుటకై శ్రీమ
 న్నారాయణుండు రామావతారంబుండాల్చె. “ రాఘవత్వే భవతీ తాకుక్కిణీ కృష్ణ
 జన్మని ” అని విష్ణువురాణము. శ్రీమహాలక్ష్మీయు స్వామి కనుకూలముగా సీతాస్వరూ
 పముండాల్చె. మఱియు “ వేదానాం పరమో దేవో, హరిర్నారాయణః పరః ।
 పతిం విశ్వస్యాత్మేశ్వరం శాశ్వతం శివమచ్యుతం, నారాయణ పరంబ్రహ్మ పరమా
 త్మా పరోఽవ్యయః నారాయణః పర ఇతి శ్రుతిరాహసనాతనీ॥ అగ్నిర్వై దేవానామ
 వమోవిష్ణుః, పరమస్తదంతలేణ, సర్వాఅన్యాదేవతాః, సబ్రహ్మ సశివస్సేంద్రస్సోక్ష
 రః పరమస్స్వరాట్ ॥ ఏకఏవ పుమానాస్తేనబ్రహ్మనేశ్వరస్థితః అణోరణీయాన్
 మహతోమహీయాంశ్చ గుహాస్థితః స్థాస్నువాంశ్చ భవశ్చేతి విష్ణుచేచార్చితేతిచ ”
 అనగా సమస్తదేవతలలో శ్రేష్ఠుండగు దేవుడు హరినాయణపరశబ్దములచే జెప్పఁ
 బడుచున్నాడు. ఇందుకు జగత్తునకుఁ బతియు, నాత్మేశ్వరుఁడును, శాశ్వతుఁడును,
 మఁగశప్రదుఁడును, అవ్యయుఁడును ” అను మొదలగు నర్థముగల శ్రుతిప్రమాణము.
 నారాయణుఁడు, పరబ్రహ్మము, పరమాత్మ, పకుఁడు, అవ్యయుఁడు అను శ్రుతియే
 వానిని నుత్తముఁడని చెప్పచున్నది. ఇదియునుంగాక, అగ్ని చివరవాఁడు, విష్ణువు
 ప్రధానుఁడు. వీరిద్దరిమధ్య నధికారములో, దక్కిన దేవతలందరును చేరఁచుకు.
 ఇందుకు వెనుక చెప్పిన శ్రుతియే ప్రమాణము. ఈనారాయణుండే బ్రహ్మగుఁడాదు
 లలో నంతర్యామియై బ్రహ్మగుఁడాదిపదములచేఁ బిలువఁబడుచున్నాడు. ఇతఁడక్ష
 రుఁడు. స్వయంప్రకాశముగల పరమస్వరూపుఁడు. మఱియు నక్షరుండగు సీతఁ
 డొక్కఁడే శ్రీకాలములయం దున్నాడు. బ్రహ్మదులు లేరు. ఆపరమాత్మశబ్ద
 వాచ్యుఁడగు నారాయణుఁడు నణువుకంటె నణువును, మహాత్తుకంటె మహాత్తును,
 యెయిండి యాపదార్థములయందే యంతర్యామియై యెవ్వరికిఁగాని దెలియఁబడ
 కుండరహస్యముగా నున్నాడు. మఱియు సీతఁడు నిత్యుఁడై నిత్యులగు చేతనులను
 నిత్యమగు ప్రకృతిని తనయధీనమం దుంచుకొనియున్నాడు. ఈతఁడు జన్మరహి
 తుఁడు. అట్టి మహానుభావుని వర్ణింప శ్రుతులుకూడ చాలకున్నవి. ఇందుకు
 “ నారాయణాత్ప్రణోజాయతె, నారాయణాద్బ్రుదో జాయతె, నారాయణాదిం
 దోజాయతె, నారాయణాత్ప్రణోజాపతిః సజాయతె ! బ్రహ్మనారాయణః శివశ్చ
 నారాయణః, శక్రశ్చ నారాయణః, అధశ్చ నారాయణః, ఊర్ధ్వంచ నారాయణః,
 సర్వశ్చ నారాయణః, సర్వవ్యాపకో నారాయణః, నిష్కళంకో, నిరంజనో, నిర్వి
 కల్పో, నిరాఖ్యాతశ్శుద్ధః, దేవఏకో నారాయణః, నద్వితీయోఽస్తి ॥ అని నారా
 యణోపనిషత్తు ” ఇట్టి శ్రీమన్నారాయణుని వేదములైనను వర్ణింపఁజాలకున్నవి.
 మనుస్వమాత్రులు వర్ణింపఁగలరా ! అట్టి మహానుభావుఁడు తన పరివారముతో

భూలోకములో రామావతారుండై యుద్భవించె. కాబట్టి యట్టియవతారమూర్తి యగు శ్రీరాముని కథాసుధామాధురి సామాన్యులకుఁ జిక్కునే? ఐనను భగవత్కథావిశేషముల వర్ణించి జన్మముఁ దరింపఁజేసికొనుట కీగ్రంథంబును రచించితిని. ఇదియునుంగాక యిది మొదటి కూర్పగుటచేతను, ధనసహాయకులు తొందరగాకావలయు ననుటచేతను, అచ్చటచ్చట కొన్నికొన్ని లోపములుండిన పాఠకు లూహించుకొందురుగాక యని ప్రార్థించుచున్నాను. నాకు చేతనైనంతవరకు అరసున్నలు నర్థవ్యత్యాసములు లేకుండగనే సవరించితి. ఎట్లు జాగ్రత్తగా చూచినను అరసున్నలు కొన్నిచోట్ల పడలేదు. కొన్ని పడరానిచోట్ల పడినవి. కాబట్టి యవి శుద్ధాశుద్ధపత్రములో సవరించితిని. శుద్ధాశుద్ధపత్రములలో లిఖించినవన్నియు చదువరులకు నర్థవ్యత్యాసములగు తప్పులుకావు. ఐనను పడరానిచోటుల నరసున్నలు, ద్రుతములుపడుట, వ్యాకరణవిదుద్ధములగును. కాన జాగ్రత్తతో సవరించితి. ఐన నిటువంటివి యింకెచ్చుటైన గాన్నించినచో నాకు తెలియపరచిన రెండవ కూర్పులో నేమియు లేకుండ సవరించుకొనియెద. మఱియు విద్వాంసులు కవులు పాఠకులు నాయీగ్రంథమును చదివి సంతసించి నన్ను మఱింత ప్రోత్సహించుటకు ప్రార్థించెద. మీకినుమానమగు చోట్ల శుద్ధాశుద్ధపత్రమును పరికింపవలెను. నాకు మొదట కావ్యచంపూగ్రంథముల చెప్పిన వేమూరి శివస్వామిశాస్త్రిగారికిని, పిదప నాటకాలంకారములను శబ్దశాస్త్రమును నేర్పిన గాజులపల్లి హనుమచ్ఛాస్త్రిగారికిని, శతావధానచాతుర్యము నలవడఁజేసిన చెళ్లపిళ్ల వెంకటశాస్త్రిగారికిని, నాగ్రంథము జడివి శ్రద్ధతో పీఠిక లిఖించి యిచ్చిన నాగలింగం వెంకటేశ్వరశాస్త్రిగారికిని ననేక వందనముల సమర్పించి యీనావిజ్ఞాపనము నింతటితో విరమించుచున్నాను. ఇందుకు పండితులు నన్ను మఱింత ప్రోత్సహింతురుగాక యని ప్రార్థించుచున్నాను.

గుంటూరుజిల్లా
తెనాలి తాలూకా,
అమృతలూరుపోస్టు,
తురుమెళ్లి.

ఇట్లు
విద్యజ్ఞనవిధేయుఁడు,
రత్నాకరం అనంతాచార్యులు,
శతావధాని.

న మో గి రి జా యై.

వ రి చ య ము.

‘సంసార విషవృక్షస్య ద్వేషలే అమృతోపమే,
కావ్యామృతరసాస్వాదః—’

అన్నారు సహృదయులు. మానవ ప్రాప్యము నిరవధికము, నిశ్చలమునగు బ్రహ్మానందము. కావ్యామృతరసాస్వాదజన్యమగు నానందమును, అట్టిద. కావుననే లాక్షణికులు కావ్యజన్యమగు నానందమును బ్రహ్మానందసబ్రహ్మచారియన్నారు.

అయితే, కావ్యమెటువంటిది? అని ప్రశ్నకలుగుచున్నది. సాహిత్యశాస్త్రజ్ఞుల యాశయములు ఈ కింద వివృతములగుచున్నవి.—

- ౧ తదదోషా శబ్దార్థా సగుణావనలంకృతీ పునః క్వాపి—మమ్మటుఁడు.
- ౨ గుణాలంకారసహితౌ శబ్దార్థా దోషవర్జితౌ—విద్యానాధుఁడు.
- ౩ వక్రొక్తిః కావ్యజీవితమ్—కుంతకాచార్యుఁడు,
- ౪ రీతిగాత్మా కావ్యస్య—వామనుఁడు.
- ౫ ఔచిత్యం రససిద్ధస్య స్థిరం కావ్యస్యజీవితమ్—క్షే మేంద్రుఁడు.
- ౬ వాక్యం రసాత్మకం కావ్యమ్—విశ్వనాథకవిరాజు.

౧, ౨ లక్షణముల భిన్నములనవచ్చును. ఈనిర్వచనమునే మఱికొందరు లాక్షణికు లంగీకరించినట్టు కన్పట్టుచున్నది. కాని, యీ నిర్వచనమునందు ప్రధాన మగు రసవిషయముక్తము కాలేదు. ఒకానొక కావ్యము దోషములుండినను, సహృదయసహృదయాహ్లాదకము కావచ్చును. మఱియొకటి అదుష్టశబ్దార్థసంవలితమయినను, రసికమనః ప్రీణన మొనర్పలేకపోవచ్చును. కావున, కార్యజీవితభూతమయిన రసము పరిపుష్టమయిన యెడల, నా కావ్యము, హృదయరంజకమనియు, అది లేనిది చేతః ప్రీతిని కలిగింపజాలదనియు సునిశ్చితము. ఈ యాశయమునే బలపఱచు నీసంవాదము కాంచుఁడు:—

A book may be amusing with numerous errors, or, it may be very dull without a single absurdity.—Oliver Goldsmith.

అయితే, గుణాలంకారాదులు లేక రసయుక్తమైనచో, కావ్యమనజెల్లునా? అని శంకకలుగుచున్నది. అనవచ్చును. అయితే, గుణాలంకారము అనావశ్యకములా? అనావశ్యకములని ఎవరును చెప్పలేదు. అవి చక్కగా గ్రథితములం

యెడల, రసపరిపోషకములయి, కావ్యశోభాకరములగుచున్నవి. “ఉత్కర్షా హేతవః ప్రోక్తా గుణాలంకరణీతయః” గుణాదులు కావ్యోత్కర్ష మాత్రాధాయకములుకాని స్వరూపాధాయకములు కావు. అలంకారాదులులేకున్న, సహ్యముకావచ్చును. అలంకృతీ పునఃక్వాపి, అని కదాలాక్షణికసూక్తి. కాని, రసములేకున్నయెడల, అది కావ్యమేకాజాలదు. కావ్యము నొకవ్యక్తితో పోల్చినప్పుడు గుణములు ధర్మాది గుణములవంటివనియు, అలంకారములు కటకకుండలాదులవంటివనియు, రసము జీవిత భూతమనియు, చెప్పియున్నారు. కావున, జీవితభూతమగు రసములేనికావ్యము శవప్రాయమనిచెప్పిన తప్పకాదేమో? పైయుపమానమునలన అలంకారాదులు విశేషములయినయెడల, ఆకారము వికారమగునేమోయన్నయూహమును తట్టుచున్నది. కావున, మొదటి రెండు నిర్వచనములును కావ్యముయొక్క సత్యస్వరూప నిరూపణమొనర్చుటలేదు.

3 అలంకారవిశేషము కావ్యజీవితమగునా?

ర రీతి, రసపోషణమున కనుకూలించెను వర్ణసంఘటనము కావున కావ్య జీవితముకానేరదు,

౫ శౌచిత్యము అన్నివిషయములందు నుండదగినదే కాని, అదికావ్యజీవితము కాదు. కావ్యసౌందర్యపరిపోషకమయిన నగుగాక. కావున, పైలక్షణములు సమగ్రకావ్య స్వరూపమును వెల్లడింపవు.

౬ ‘నాక్యం రసాత్మకం కావ్యమ్’ అను విశ్వనాథకవిరాజు నిర్వచనము సమగ్రకావ్యసత్యస్వరూపమును వెలిబుచ్చుచున్నది.

‘వాగ్దేవదగ్ధప్రథానేపి రసవవాతజీవితమ్’ అని యగ్నిపురాణమును రసపక్ష పాతమునే సూచించుచున్నది.

“కావ్యస్యాత్మ ని సంగిని రసాదిరూపే సకస్యచిద్విమతిః”

అని వ్యక్తి వివేక కారుఁడును అంగీకరించుచున్నాఁడు.

“బ్రహ్మైవరసః, రసోవైసః”

అని కవికర్మ జీవాతువయిన రసమును ఇట్లు శ్రుతులే వర్ణించుచున్నపుడు, కావ్యమున ప్రథానమెయ్యదియో విచికిత్సించుట నవసరముకదా.

ఆంధ్రసారస్వత శ్లోత్రముననీ కావ్యవ్యవసాయమెట్లు కొనసాగినదో, సుంత యాలోచింతము. భారతకవుల కవిత సరళయై, మత్తేభగంభీరగమనమున సాగినది. వారికవిత మహోదాత్తమయినది. గంభీరభావసంవలితమయినది. రసపరిపుష్టమయినది. ఆకాలమున శబ్దవైచిత్రీమాత్ర దత్తదృష్టులయి, రసభావాదుల విస్మృతిపథము

జేర్చుదుర్దశ తటస్థింపలేదు. కావుననే, ఆకావ్యములు నాటికిని, నేటికిని—అట్లన నేల—ఆంధ్రదేశ మున్నంతవఱకు—ఆంధ్రత్వము నిల్చియున్నంతవఱకు—కమనీయ యశఃప్రభాభాసమాసములయి విరాజిల్లఁగలవు. భారతకవులకపిత్యమునందే ప్రబంధలక్షణములు శేకెత్తినవని విచారించిన మనకు తెలియఁగలదు. ఆశేకెత్తిన లక్షణములు శ్రీనాథాదుల గ్రంథములయందు వికసించినవి. శ్రీనాథాదుల గ్రంథ ములు సమగ్రప్రబంధతాసంపాదకములు కాకున్నను, మనోహరభావసంకలితము లయి, శ్రవణసుభగపదఘటితములయి,

Poetry we will call musical thought—Carlyle.

అనులక్షణమునకు లక్ష్యములై యొప్పుదుచున్నవి. ఈకాలమునందు ప్రవహించినపోతనభక్తి భావవాహినిగూర్చి మనమేమిచెప్పఁగలము? అనిర్వచ నీయమై, అనన్యసాధ్యమై యొప్పుదునాభక్తిశృంగారములసమ్మేళనము ఎవరు వర్ణింపఁగలరు? ఆయన భాగవతమునందును కావ్యసూచనలు కొన్నియున్నవి. తరువాత రాయలకాలమున ఆస్థానీస్థకవులు తెలుఁగు ప్రబంధమునకు సమగ్రస్వరూ పమును సంపాదించిరి. అప్పటి ప్రబంధములు వర్ణనాపూర్ణములై, రసభావాదుల యందును, రీతియందును, దృష్టినిలిపి చక్కఁగా సాగినవి. కొన్నిటియందు శబ్దవైచిత్రీ ప్రాధాన్యముండిన నుండవచ్చును. కాని, యవిప్రత్యేక వ్యక్తిత్వముగలవి. తరువాత కొంతకాలమువఱకు స్వతంత్రప్రబంధములు తలచూపినవి. కొన్ని కథావైచిత్ర్యమును సాధించియు, కొన్ని సంవిధానపరిపాటిని పాటించియు, చక్కని, శైలిలో, మధుర భావములలో, స్వతంత్రరచనలలో తమమార్గమును సాగించినవి. తరువాత ననుకరణము ప్రారంభమయినది. స్వతంత్రత చచ్చినది. స్వాతంత్రమెప్పుడు నశించినదో, కవితారామణీయక మప్పుడేనశించినది. వస్తువులో, వర్ణనలో, భాషలో, భావములో బట్టికట్టి దింపుట ప్రారంభమయినది. అట్టి ప్రబంధములు జీవవంతములుగాఁ నిస్సారములై, సహృదయులకు జుగుప్సగలిగించినవి. పాడినపాట పాడుదాసరి ఎవరిమెచ్చుకోలుకు వచ్చువాఁడు. కొందరు కవులు శబ్దచిత్రములందును, గర్భకవిత్వములందును దత్తదృష్టులయి రచనల సాగించిరి. కవితాకన్యక యీబంధన ములలో చిక్కుకొని వాపోవవలసిన స్థితితటస్థించినది. ఈశబ్దవినోదముల మధ్య భారతి చిక్కువడి రసమయజగద్విహారమునకయి బంధనములు త్రెంచుకొనిపోవ వాంఛించినది. కావుననే, కవికమణమణులు “అధమం చిత్రకవిత్వమ్” అన్నారు. కాని యీయనుకరణయుగమునందును స్వతంత్రరచనలు లేకపోలేదు. మనోహరసంవిధానకములు, సుమధురరసభావపోషితములు, ఉద్వేగాంకితములగు ములు పుట్టకపోలేదు. కాని, ప్రాయశఃకముగ నీయుగమంతయు, నిట్లుండచినది. ము, కొన్ని కావ్యములు చూచినయెడల భేదమేమాత్రమును చూడటము. ఒకటే

మచ్చు. ఒకటేయచ్చు. ఒక నగరము. రాజు. వేట. కన్యకాసందర్శనము. విరహము. సంయోగము. కథావిధాన మంతియతప్ప భేదమేమియు నుండదు. ఒకటి చూచి మఱి/మొక్కటి చూడనక్కఱలేదు. ఇట్టిసితి చాలకాలమువఱకునున్నది. కాలము జరుగుకొలది పరిణతిపొడచూపినది.

సారస్వతప్రపంచకమున నవ్యపదము లనేకములు బయలుదేరినవి. మున్ను లేని కావ్యవిశేషము లనేకములు నిర్మాణమొందినవి. సారస్వతకుంజమునందలి యీ నవ్యకుసుమముల యామోదము రసికులకు ఆమోద సంధాయకమయినది. ఆమార్గ విశేషములన్నియు వివరించుటకిది తావుకాదు; ఆవశ్యకమునుగాదు. నవ్యకావ్యముల గూర్చిమాత్రము యోజింతము. ఇవి చాలవఱకు స్వతంత్రరచనలు. వర్ణనలు, పోకడలు, క్రొత్తవి. మహాకావ్యములుకాదు బయలుదేరునవి. దీర్ఘ కథలయినను రచింపవలనుగానివి. భావపూరితము, రసమధురమును, కవిత్వము. భాషయు క్రొత్త తెన్నులతో నడచుచున్నది. తీరుతియ్యములుగల తెలుగుపలుకుల యుదచందములు తేర్చి చూపబడుచున్నవి. వృత్తములు భావాలకు సరిపడినవే తీసుకొనుచున్నారు. సూతనములను సృష్టించుచున్నారు. వర్ణనములు సాధారణముగా ప్రకృతివిషయకములు. వస్తువు జీవితమందలి ఏదేని వేదనావిశేషమును దెలుపుఘట్టము. ఇట్టిసూతన రీతులతో కావ్యప్రణాళిక సాగుచున్నది.

ఈకాలమునకూడ పూర్వశైలి ప్రబంధములు బయల్పడకుండుటలేదు. మొత్తముమీఁద సీకాలమున అట్టి ప్రబంధములు రచించుటకు వలయుపాండిత్య ప్రకర్షయు, ఓపికయు, తగ్గుచున్నటుల తలంచుట సాహసముకాదేమో! జరుగుచున్న పరిణామచరిత్రము చాలమందికి హృద్గతముకాలేదు.

జీవవంతమగుదానికి పరిణామము సహజము. ప్రపంచమునందు మార్పు ప్రతి వస్తువునందును తీవ్రవేగముతో జరుగుచున్నది. ఆట్లే, జీవవంతమయిన యీ భాషా వాహినియందు నాఁడు నాఁటికి పరిణతి పొడసూపుట వింతకాదు. పరిణామమే జీవ వల్లక్షణమని చెప్పిన తప్పకాదేమో! మార్పులేనిది యెండిన మొఱడుమాత్రమన్న సాహసముకాదు. కొందరు యీ నవ్యవికాశముల నిరసింప ప్రారంభించిరి. మఱి కొందరు పూర్వరీతికావ్యముల చుల్కనచేయఁజూతురు. “భిన్నరుచిర్హి లోకః” లోకమునందు భిన్నదృష్టులును, భిన్నరుచులును ఎప్పుడున్నవే. మనమేమిచేయఁ గలము? పరిణామవిషయమును గమనింపకుండుటమాత్రము లోపమని చెప్ప సాహసంతుము.

“కాలోహ్యాయం నిరవధి ర్విపులాచ పృథ్వీ” — భవభూతి.

మొచ్చనంటావీవు;

నీవిక మెచ్చకుంటే మించిపాయెను;
కొయ్యబొమ్మలుమెచ్చు కళ్ళకు,
కోమలుల సారెక్కునా?—అప్పారావు.

అను సూక్తులు ఉభయాలకు ప్రతివచనము కాగలవని సూచింతుము.

వాల్మీకి ఆదికవి. “క్రాంచద్వంద్వ వియోగోత్థుః శోకశ్లోకత్వ మాగతః” అన్నాఁడు ఆనందవర్ధనుఁడు. కవితారసాలమెక్కి వాల్మీకికోకిల మొనర్చిన గానమునే రామాయణమునుము. మహాకవుల కావ్యములు ఒక సమస్త దేశముయొక్క, ఒక సమస్త యుగముయొక్క హృదయమును వెలొక్చుచుండును. అవి యొక దేశము సొత్తుకాదు. ఒక కాలమునుదుమాత్రమే అన్వయించునవియుఁగావు. దేశకాలపాతములు వానిని నిరోధింపజాలవు. సర్వకాలములయందు, సర్వదేశములయందు, అవి సమానా దరగౌరవముల వెలయుచుండును. యుగములు గడచినను, వానికీర్తిసాధమునకు చెక్కుచెదరలేదు. వానికి విస్మృతిలేదు.

భారతదేశమునందు భారత రామాయణములట్టివి. అవికావ్యములు కావు. భారతజాతి హృదయప్రతిబింబములు సంపూర్ణభారతవర్షచరిత్ర ఈరెంటియందును చిత్రితమై యున్నది. పురాతన భారతవర్ష యశోగాన మొనర్చుచు, అవితిలకించిన వారిని పులకింపజేయుచున్నవి. కనుకనే, ఆరసాపవాహమునకు, ఆకవితాప్రవాహమునకు శుష్కతలేదు. ఇప్పటికిని—అట్లననేల? —భారతజాతి జీవించియుండునంత వఱకు భారతహృదయమున వానికి స్థిరస్థానము కలదు. భారతవర్షముయొక్క సాధన, ఆరాధన, ఆకావ్యములయందు సుస్థిరముగా అంకితమై యున్నది.

గ్రీసులోని హోమర్కవికృత, ఇలియడ్ కావ్యమట్టిది. అది సమస్తగ్రీసుదేశ హృదయసంజనితము. మహాకావ్యములనట్టివి.

నీనాఁడు తన జీర్ణకుటీరమునుండి వాల్మీకిగాన మొనర్చెనోకాని, ఇంకను ఆ గానమాధుర్యము వినబడుచునే యున్నది. ఇంకొకమహోదాత్తుఁడగు పురుషుఁడు వర్ణింపబడియున్నాఁడు. తనగుణగణముచే నాతఁడు దేవతులకన్న మిన్నయగు చున్నాఁడు. రామాయణమునందు వణితమయినది. పరిపూర్ణత్వము అదికొన్ని జాతులకు అతిశయోక్తిగా తోచవచ్చును. అందుభారతజాతి అతిశయోక్తిని గుర్తింపదు. భారతజాతిలక్ష్యమే సమగ్రత్వము. ఈజాతియొక్క ఆరాధన, హృదయము, అంతయు దానిమీఁదనే ఆధారపడి యున్నవి. ఇందు మానవాదర్శస్వరూపములు సమగ్రముగ చిత్రింపబడినవి. ఆదర్శపతి. ఆదర్శపత్ని. ఆదర్శసోదరుఁడు. ఆదర్శమిత్రుఁడు. ఆదర్శసేవకుఁడు. ఇంతకంటె, ఆదర్శస్వరూపము లెందు దొఱుకగలవు? రామాయణమునందు గృహకృత్యవిశేషములే చక్కగా సంతరింపఁ

బడినవి. భారతకుటుంబముయొక్క సత్యస్వరూపము నిరూపితమైనది. తండ్రికొడు
లకు—ఆలుమగలకు—అన్న దమ్ములకు—కలధమ, ప్రణయముల సామరస్యము
చక్కగా చూపబడినది. ఇది గృహస్థధర్మమునందున్న ప్రేమప్రవాహమును
జాలవారుచు, ప్రశాంతభారతగాహాస్థ్యమును విప్పి చెప్పచున్నది. రామాయణము
నిశ్చలమైనగార్హస్థ్యధర్మమును — భారతీయలక్ష్యమగు గార్హస్థ్యధర్మమును —
సమాజపోషకమగు గాహాస్థ్యధర్మమును—నిరూపించుచున్నది. దీని యుత్తర
భాగము నుత్తర రామాయణ మందును. అది కరుణారసమునకు జీవగట్ట. “ఏకో
రసః కరుణ ఏవ” అని ప్రపంచమునంతను కరుణమయముగా తిలకించినభవభూతి
సూక్తికి ఆలంబనమైనది. ఈమనప్రస్తుతగ్రంథము “నిర్వచనకుశలవాభ్యుదయము.”
ఆ రామాయణమునందలి కథావిధానమును స్వీకరించి రచించిన యొక కావ్యము.

ఈ కావ్యనామనుందలి “నిర్వచనము” ను విశేషణమే కావ్యము పూర్వశైలీ
సంకలితమని చెప్పక చెప్పచున్నది. ఏదియో యొకనియము మున్నతమవారత, కొంత
వలకు సారస్యభంగము కాకతప్పదు. “నిర్వచన” మగుచో కావ్యమెట్లు రసజరి
పుష్టము కాదో కొంత చెప్పెదము. కావ్యమున కొన్నిపట్టులు వచనమునకును,
కొన్ని పద్యగచనమునకును, అందగించును. ఉదారభావములు పద్యములలో నిము
డ్చుటయు, సామాన్యపరిస్థితులు వచనమున చెప్పటయు, కవుల యాచారముని
సాహిత్యకర్మమర్మజ్ఞులకు అనుభవ పునరక్తమగు విషయము. నియమశ్లోఖలాసం
గతపదయయి కవితాకన్యక నిరాఘాటప్రచార మొనర్పగలుగునా? కావుననే,
మమ్మటుడు కావ్యముయొక్క సత్యస్వరూపము నిట్లు వినబడియున్నాడు.

నియతికృతనియమరహితాం
ష్టోదైకమయీమనస్యపరతంత్రాం
నవరసరుచిరానిర్మితి
మాదధతీభారతీకవేభాణి.

నియమములతో సరసముగా రచించుట కష్టమని నుడువవచ్చును. కుశ
లవుల యభ్యుదయము చివర యుక్తముగా నుక్తమగుటచేతను, అది పూర్వకథను
పరంపరా ద్వారమున సూచించుటచేతను, ఈ నామమీ కావ్యమునకు తగియే
యున్నది. ఇదియొక గొప్పకావ్యము. లాక్షణికులు చెప్పిన యష్టాదశవణాసములు
ఇందు “తు” చ” తప్పకుండ నున్నవి. ఒండు రెండు మొడేమో.

“ ఏతానియత్రవణాన్యస్తే, తన్మహాకావ్యముచ్యతే ” అని లాక్షణికులు
చెప్పినమహాకావ్యలక్షణమునకు ఇది లక్ష్యమగుచున్నది. ఇందు ప్రధానకథకు
ఏమాత్రము సంబంధింపని కొన్ని కథలు—ప్రహ్లాదచరిత్రాదులు—నిబద్ధములయి

ఉన్నవి. అవి చూచిన, ఇది పురాణమా యనిపించును. నాయకానాయకసమా గను ముక్తము కాకపోవుటచే— “ మంగళాదీని..... మంగళాంతాని కావ్యాని ప్రథనే ” అను పూర్వోక్తికి వ్యతిక్రమము సంభవించుచున్నది. దానికి మాకు విచారము లేదుకాని, కావ్యములయం దిట్టి పద్ధతి అపూర్వమేమో యని విచికిత్సితురు కొందఱు. లేజేని. దీని నొక చిన్నపురాణమనియైన చెప్ప నొప్పును, అవాంతరకథలు, దీఘవేదాంతోపన్యాసాలు, దానికి తార్కాణాలై, దీని పురాణత్వమును బలపఱచుచున్నవి.

వస్తువు : ప్రధానవస్తువు రామచరిత్ర. ప్రథమాశ్వాసమున పూర్వరామా యణకథ, ప్రహ్లాదచరిత్ర, ద్వితీయమున ఉచ్చానచనర్ణనములు, సీతావిషయక నిందాశ్రవణము, సీతావివాసనము, వాల్మీక్యాశ్రమప్రవేశము. తృతీయమున లవణాసురవధ, శంబుకవధ, కుశలవజ్రస్కము, యాగము, శ్రీరామ వైకుంఠప్రాప్తియ-వణితములు.

గ్రంథరచనాకారణము—పవిత్రరామచరిత్రము ఎవరెన్నివిధముల రచించినను తనివి లేదనియు, కొండుభట్టు గోదావరీస్నాన మొనర్చిన తక్కినవారు మానుదురాయనియు, శ్రీరామపాదారవిండమకరందాస్వాదనాయత్త చిత్తతయు, గ్రంథవిరచనమునకు కారణములు గానోపును.

నాయకుడు శ్రీరాముడు. పవిత్రచరిత్రుడు. ఆదర్శపతి. భారతగార్హస్థ్యద్వంద్వశాంతభావమును తన కష్టపరంపరాశువుల నభిషేక మొనర్చి మెఱుగుపెట్టినాడు. దీనదయాపరతంతుడు. త్యాగమూర్తి. అఖర్వసర్వసర్వసహాధూర్వహత్వమును అవలీల త్యాగించిన వీరుడు. హరధనస్సును విఱచివైచిన శూరశిఖామణి. భాగ్యభోగ్యముల వినర్జించుట త్యాగము కాకపోవచ్చును. తండ్రియాజ్ఞకనక, ప్రాజ్యస్మామాజ్యము విడుచుట త్యాగము కాకపోవచ్చును. కాని, సీతను—తన చిటికెన పట్టినది మొదలెన్నడు ఎడఁబాసియుండని సీతను—తన్నె భగవంతుడుగ నమ్మి తన నామస్మరణమే నిత్య మొనర్చు సీతను—కష్టములనుభవించి, యనుభవించి, మఱల సుఖస్వరూపమును సందర్శించుచున్న సీతను—తాను రాజ్యముకంటె, ప్రాణములకంటె ఎక్కుడుగా ప్రేమించినసీతను—దుర్భరగర్భఖిన్నయైన సీతను—ప్రజల యిష్టమునకయి—కాదు—పామరజనసంతోషమునకయి వినర్జించుటయున్నదే, అంతకన్న త్యాగమున్నదా? పామరజనసంతోషమునకయి ప్రాణసత్త్విని త్యజించుట ఘోరపాపముకదా! ఇది న్యాయమా? అని శంక రావచ్చును. ఇక్కడ ధర్మసూక్ష్మత విచారింపవలసియున్నది. రాజునకు తన సంతోషము, సంతోషముకాదు. తనదుఃఖము, దుఃఖముకాదు. ప్రజాసురంజ

నమే ముఖ్యకర్తవ్యము. ప్రజలు సంతోషింతురా, తాను సంతోషించినట్లే. రాజ్యమున ప్రజానురంజనము లేకున్న, రాజులేనట్లే. ఈ భారము ఇత్వాకుకులమునంను స్థిరాంకితమైపోయినది. ప్రజానురంజనమే వారి ముఖ్యకర్తవ్యము. అందువలననే రామునిచే భవభూతి ఇట్లనిపించినాడు. “ఆ రాధనాయ—లోకస్య.....అథవా జానకీ మపి.....ముంచశోనాస్తి మేవ్యథా” జానకీ ప్రణయసర్వస్వముకన్న—లోకారాధనము మిన్నగ—రామునిహృదయమున ప్రతిష్ఠితమైనది. కావున, ఇత్వాకుకులప్రతిష్ఠకయి—రాజధర్మనిర్వహణమునకయి సీతను—తన ప్రాణాపాయమైనను శంకింపక—విస్మరించినాడు. ప్రేమలేకనా? నిండుచూలాలై యున్న యిల్లాలిని వదలి పెట్టకూడదని తెలియకనా? తెలియును. సంపూర్ణముగ, తెలిసియే రాజధర్మము నిర్వర్తించినాడు. దోషమాయది? గుణమగుగాక. ఆత్మసంతోషమును పిచారంపక, లోకారాధనమునకయి, యిట్టిత్యాగము సామాన్యస్వభావము లొనర్పగలరా? నిశ్చయమే. ఈపనివలన రాముని మహిమచాత్రచరిత్ర స్పష్టమగుచున్నది. ధీమంతుడు, రాముడు—స్వయం కృతాపరాధమునకయి— సీతాపరిత్యాగసంతప్తుడై—దుఃఖించుటెందులకు? అని ప్రశ్నింపవచ్చును. రాముడు తనధర్మమును—ప్రజారంజకత్వము—సీతావివాసన మొనర్చి స్థాపించుకొన్నాడు. సీతావియుక్తుడై ఉండగలడా? సీత ప్రణయసర్వస్వము. అరణ్యావాసప్రియసఖి. గృహలక్ష్మి. తననేత్రముల కమృతవర్తి. సీతాసాహచర్యముననే రామునకు అరణ్యాసీతలములు స్వర్గతలములయినవి. సీతాప్రణయకటాక్షామృతసేచనముచేతనే కష్టములు, సుఖములయినవి. జీవితాధారభూతయగు సీతనువిడనాడిన రామునకేమున్నది? ప్రపంచమంధకారబంధురము. సుఖములు కష్టములు. రాజ్యభారము కంపతోడుగు. ఇంతయేల—సగముప్రాణములే నశించినట్లయినది. తాదృశపరిస్థితులలో రాముడు మానవుడుగ నవర్తించినాడు. అంతియ. అతనిదుఃఖమున కఖండకారణమున్నది. కావుననే దుఃఖించినాడు. ధీరోదాత్తుడు బేలతనమున దుఃఖమును ప్రకటింపవచ్చునాయందురా? అవును. ధీరోదాత్తుడు మనుష్యుడుకాడా? వానికి హృదయము లేదా? అయ్యది సామాణమా, వజ్రమా? ఇతరులకన్న కష్టసహనశక్తి వానికుండవచ్చును. కాని, వానికి హృదయమున్నది. కావుననే, మానవసహజధర్మము కావున—దుఃఖమునక బ్రవర్తించినాడు. రాజుగ సీతాపరిత్యాగకర్తృశహృదయమును—ప్రేమంపుబతిగ దుఃఖార్ద్రహృదయమును—రాముడు చూపినాడు. సీతను త్యజించినాడేకాని దుఃఖాన్నియాతని శరీరమును శుష్కంధనమునువలె కాల్చినైచుచున్నది. యీగ్రంథమున చిగురుకు సీతాదర్శనముమాత్రమయినది. రాముని వైకుంఠయాత్ర వర్ణితమయినది. “సంభవామి యుగేయుగే” అను హైందవ ధర్మమునకు నాదృశ్యము చూపబడినది.

సీత. మహాగుణవతి. అసమానపాతివ్రత్యలసమాన. తా నసూర్యంప శ్యయగు రాజకస్యయ్యు, వనవాససందర్భమున అనుగమింప పట్టుపట్టినది. మీ రెక్కడనున్న, అదియే స్వర్గము. మీరు లేని యయోధ్య మహాటవి"యని ప్రతి వచించినది. రామమయజీవిత. రావణాపహృతయై, అశోకవనీస్థయై, ఏకవేణితో సంతతరామనామజపపరాయణయై కాలము గడిపిన సుభగచరిత. లోకప్రత్య యము కోసము అగ్నిపరిశుద్ధయై తన పవిత్రచరిత్రను ప్రదర్శించిన వీరపతివ్రత.

అయోధ్య మందొకనాడు కేళీలాలసయైయుండ మఱల తపోవనములకేగి ఋషిపత్నుల సందర్శింప బుద్ధి కలుగబోవు కర్మయే ఆమెచే నట్లనిపించినది.

“ శా. సారంగాళికి డప్పిచీర్పగఁ బులుల్ ♦ సారంగహస్తాంబువుల్
సారంగారికులశ్రమం బణచ ని ♦ చ్చల్లూర్పు బాగీరధీ
తీరారణ్యములం జెలంగు మునిప ♦ త్నీ శ్రేణితోడ న్ఫలా
హారంబుంగొని యొక్కనాడు దిరుగన్ ♦ బార్ధింతు రాగంబునన్.”

అనవుడు సమ్మతించి మనుజాధిభుఁడున్.

తరువాత కల్గిన నిదావృత్తాంత మామె యెఱుగెడు. స్వచ్ఛసువిశాల యశోవితానముపై కళంక మాపాదితమైనదని యామె కెఱుకలేదు. సహజహృ దయమాధుర్యము మాఱలేదు. లక్ష్మణుఁడు—వచ్చితిఁ దేరుందెచ్చితి, విచ్చే యుమసంగ—సీత వేడుకతోడన్ - సచ్చరితుఁడు నాధుఁడు సెల, విచ్చేనె వనములకుఁ బోదమేయని పలికెన్” సంబరపడినదికాని—తిరిగిరాని వసప్రయాణ మునకని తెలియదు. ప్రయాణసిద్ధియైనను, కారణము భిన్నమైనదని మాత్రము తెలిసికోలేదు. రథమధిరోహించినది. మార్గమున దుశ్శకునములయినవి. గుండె గతుక్కుమన్నది.

“నాసఖు నాపతిం బ్రియుని నారఘురామునినాడు కాంతునిం, బాసి వనాభిలో మునుల పత్నులఁగాంచుటకేటికిట్లు సేరాస నహించి నచ్చితి?

అని చింతించినది. తన్నుతా దూరుకొన్నది. దుశ్శకునములు తనవారికి కష్టపాదకమేమోయని “వీటరాఘవునకు నీకు నత్తలకు గాదిలిబాంధవకోటికెల్లఁ బౌరవితతికిన్ శుభంబులు సురప్రచయం బిడునంచు.”

ప్రార్థించినది. లక్ష్మణుఁడు దీనుడై యున్నాఁడు. కారణమడిగిన, నికుత్త రముగ దుఃఖించును. చివరకు మెట్లగా లక్ష్మణుఁడు దుఃఖాతిరేకకలుషితకంఠుడై చెప్పినాఁడు వృత్తాంతము. మూర్ఛిల్లినదామె. తెలివినోంది రాముని పల్లెత్తుమాట నలేదు. దుర్గతికి చింతించినది. పూర్వజన్మకృత పాపమనుకొన్నది.

“ రామ మహినాథుని కెంతటి వాడువచ్చె నేనున్న మఱెట్టిసిందలగునో ”
అని శంకించినది.

“ శా. ఆక రామ తలో చనాబ్జములతో ♦ నాకుండలద్వందలీ
లాకీణామలగండభాగములతో ♦ హార్యాలక శేణితో
శ్రీకమస్మిత పూర్ణచంద్రికలతో ♦ జెల్వారు శ్రీరాముమో
మేకాంతంబునఁ గాంచుభాగ్యమిఁక లే ♦ దేమో ” అని విలపించినది. లక్ష్మణు
నితో నందఱకు నమస్కారములు చెప్పమని సెలవిచ్చినది.

కాని, ఘోర భీకర మహాటవి. ఏకాకిని. నిర్భరగర్భభరాలస. గుండె
బిగబట్టుకొన్నను విలాపము బాహిరపడినది. రోదనధ్వనిశ్రవణపఁజాలెదయా
తరంగితస్వాంతుడై వాల్మీకి సీతను బుజ్జగించి తన కుటీరము జేర్చినాఁడు. కుశ
లవులంగన్నది. పిల్లల ముద్దు ముచ్చటలతో కాలముగడచినను సంతోషము చిక్క
లేదు. ప్రాణపతితోఁబాలు పంచుకొన్న, ఆయానంద మమందమయ్యెడిది. ఆ
భాగ్యములేమకదా. చివరకు రామదర్శనమునొంది, పృథివీ నిలీనయైనది.

సీత నిష్కారణముగా తన్ను రాముఁడు పరిత్యజించినాఁడని వినికూడ ఒక
నిందావాశ్యమునయినఁ బలుకలేదు. ఆమె ప్రేమామృతమున, ఒక బిందువును
కలుషితము కాలేదు. ఇది సహజమామానవ ప్రకృతికి? అలోక సామాన్యముగాదా?
అని ప్రశ్నింపవచ్చును. కాని, భారత పతివ్రతామతలుల చరిత్రఁ దిలకించిన నీసం
దియము తోఁచదు. పతిదేవతలగు యువతులు పత్నాజ్ఞను దైవప్రసాదమువలె
శిరసావహించవలసినదే కాని, కారణవివక్షవారికి పనిలేదు. పతులఁ దిరస్కరింప
కుండుట వారి స్వభావము. సీత పతిదేవతాతలకము. రాముని పల్లెత్తుమాట
అనలేదన్న నాశ్చర్యముకాదు. మహూదాత్త ప్రకృతులతో సామాన్య వ్యక్తుల
పోల్పుట అసంగతము. మన సాధనయు, దీక్షయు, సమగ్రతాపర్యాప్తములు.
ఇట్టి చిరత్న పతివ్రతారత్నములకు భారతదేశము సువిశాలఖనికదా.

లక్ష్మణుడు. దేహ బద్ధమయిన భాతృప్రణయము. గృహాన, అర
ణ్యాన, సీతారాముల పాదసేవచేసి తరించినాఁడు. నిశ్చలభక్తి యుక్తుఁడు.
రాముఁడే సర్వమని నమ్మినవాఁడు. సీతావదనమునైన సరిగా వీక్షింపని నైష్ఠికుఁడు.

శ్లో. నాహంజానామి కేయూరే, నాహంజానామికుండలే,
నూపురేత్వభిజానామి, నిత్యంపాదాభినందనాత్.

అని యలంకార ప్రత్యవేక్షణ సందర్భమున నుడువఁగలిగిన మ హిమాలయాదా త్ర ప్రకృతి. లక్ష్మణుఁడే గ్రంథమున రామాహూతుఁడై భరత శత్రుఘ్నులతోఁబాటు ప్రవేశించుచున్నాఁడు. శ్రవణవిదారణదారుణమైనవార్త నందఱ దుఃఖాంబుధి ముంచినది. అట్టి నిశ్చలభక్తి యక్తునిపై సీతాపరిత్యాగకార్యము పడినది. నిశ్చయముగా అది వజ్రవ్రాతము. లక్ష్మణుఁడు రామాజ్ఞను తిరస్కరింప లేదు. సీత యొద్దకువచ్చి కారణముచెప్పక—కాదు—చెప్పజాలక—“జగతీపావని గాంగతీర వనదేశ ప్రేక్షణసక్తిచేఁ దగు నిన్ను గొనిపోమ్మటంచు నిటకుఁ ధాత్రీవిభుండంపిన స్వచ్ఛితి.” అని చెప్పి ప్రయాణముచేసినాఁడు. మార్గమధ్యమున దుఃఖోద్రేకము నడచుకొనియు, లోన గుమాదిల్ల సాఁగినాఁడు. అతని దీనత్వముంగాంచి సీతఁ మానసిక వ్యధాతతుల మాన్పఁజెలఁగెడి పుణ్యరాశి గంగానదిఁజేరి యీకరణి గాసిలఁ జెల్లునె? అన్నది. దుశ్శకునములు నాకు సంతాపకారణము లన్నాఁడుకాని, నిలు వలేక ఘోరముగా నాకందించెను, సీత కారణమేమని ప్రశ్నింప—లక్ష్మణుఁడు “భయంకర శోకవార్ధిలోఁ దలఁచుచు మున్దుచుం బలికె? చెప్పలేక, చెప్పలేక, కారణము బాహిరపుచ్చినాఁడు. “నిను నెట్టుల డించి పోదునా?” అని సంశయం పడినాఁడు. “అతిశయోత్తుంగ ఘోరాచలాధరములు కనక సౌధంబులే జనని నీకు?” అని విలపించినాఁడు. “నిన్నుడించిన పాపుఁడ” అని తిట్టుకొన్నాఁడు. “మాతల్లినిడించిపోయెద నెద న్వనదేవతలార ప్రీతి సంధిల్లగఁ గావరేయనుచు” నభ్యర్థించినాఁడు. వెళ్ళలేక, వెళ్ళలేక, వెళ్ళినాఁడు. లక్ష్మణుఁడు పట్టనమునకు వచ్చి, వై దేహీవియోగతప్తుఁడై క్రందిల్లుచున్న రామునిచేరి యతనిపాదము లశ్రుల గడిగివైచినాఁడు. తరువాత సోదరుని దుఃఖ విముఖుని చేయుచు, కార్యప్రవృత్తునిజేయ సంకల్పించి, వేదాంతార్థములు వాక్రుచ్చుచున్నాఁడు.

కుశ లవులు. మనోహరమూర్తులు. తల్లియొక్క యసమానలావణ్యమును, తండ్రియొక్క నిర్వక్రపరాక్రమమును, వీరియందు వియ్యము, నెయ్యము, నెఱపినవి. పది వత్సరముల లోపుననే సమస్త శాస్త్రములు, కళలు అభ్యసించిన మేధావులు. “తేజసాంహినవయస్సమీక్ష్యతే” అన్నాఁడు భవభూతి. వారి యాటసాటలు దల్లికి కొంచెముమాట కలుగఁ జేసినవి. వారి యాకారములే వారి క్షత్రియత్వమును విప్పి చెప్పినవి. వారి మధురమోహనకీడాసంరంభముచే వాల్మీక్యాశ్రమము అంకితమయినది. ఆవీర కుమారరత్నములుఆ బ్రాహ్మణ వటువుల మధ్యవిలక్షణస్వరూపస్వభావవిలసితులై యుండిరి. శ్రీరామాయణ రసాస్వాదానందితచిత్తులు. సీతారాములు తమ జననీ జనకులని తెలిసికొని తమ జన్మముల కృతార్థములుగ తలపోసిరి. అనంతరము శ్రీరామసింహాసనమున పట్టాభిషిక్తులైరి.

వాల్మీకి. “మధుమయఫణితీనాం మార్గదర్శిమహర్షిణి” అమృతమయ

హృదయుఁడు. ఆ రనార్ద్రహృదయమే స్రవించి, రసమహితకవితగా పరిణమించిన దన్న సత్యము మనకు చేరువ. రసమయమగు రామచరితము ఈతని సుకుమార కవనముచే సౌకుమార్యముల వెదజల్లినది. మహాతపస్వి. మహాతేజస్వి. తన కుటీ రస్థుఁడయియుండ స్త్రీరోదన వృత్తాంతము శ్రవణగోచరమయినది. దివ్యదృష్టి వృత్తాంతమును కరబదర సమాసమొనర్చినది. సీతదగ్గరకువచ్చినాఁడు. ఆపన్నయగు సీత “విలపించుచుం జరణరాజీవంబులకా” వ్రాలినది. “మునిచంద్రుండట బుజ్జగించి, “వగవుం బోనాడుమో తల్లిరో” అని యోదార్చినాఁడు. “ననున్నీ తండ్రిగానెంచు మా” అని లాలించి యభయమిచ్చినాఁడు. “ఇటఁ దేకువతోఁ జరియించు మాని సుందరు లుచితోపచారము లొనర్చునురని” తనవెంట నాశ్రమమునకు తీసికొని పోయినాఁడు. మానిసతులతో “రవికులవార్ధి సోముఁడగు రామునిదేవి, విదేహ మేదిసీధవుని తనూజయుకా, దశరథ క్షీతిపాలుని పెద్దకోడలియ్యువిద” కనుక జాగ్ర త్తతో రక్షింపుడని యాజ్ఞాపించినాఁడు. అరణ్యమేకాని, సీతకెట్టి లోటుపాటులును లేవు. కుశలవులకు యధోచితముగ సకలశాస్త్రములు, క్షీతియవిద్యలు గఱపినాఁడు. యాగము జరుగుచుండఁగా, కుశలవులను, కుశీలవులనుగాఁజేసి, రామాయణమును పాడించుచు తీసికొనివెళ్ళి, రామునికి పుత్రులనొప్పగించి, సీతను కన్పఱచి, కృతార్థుఁడైనాఁడు. రాముఁడేరీతిగా వాల్మీకిఋణమును దీర్చుకొనగలఁడు? ఇక్ష్వాకు కులమును కీర్తించినకవియేకాక, ఇక్ష్వాకు కులము కీర్తించిన కవియునై యశఃకాయ మును శాశ్వతమొనర్చినాఁడు.

ఉపకథలు. ప్రహ్లాదచరిత్ర. పూర్వరామాయణము, నృగమహా రాజు చరిత్రము, లవణాసురవధ, శంబుకవధ.

ప్రహ్లాదచరిత్రమున బాలభావముననే విష్ణుభక్తుఁడై తండ్రిచే పలుబాములు పడి తుదకీశ్వరసాక్షాత్కారముగాంచిన ప్రహ్లాదభక్తునిచరిత్రము వర్ణింపఁబడినది. ధార్జన్యమునకు, సాత్వికనిగ్రహమునకుఁగల బలాబలములు నిర్ణయింపఁబడినవి. పరమేశ్వరస్వరూపనిరూపణము, యాతాయాత జీవస్వరూపము, జీవాత్మజన్మరాహిత్యము—మున్నగు వేదాంతచర్చలు ప్రతిపాదితములయినవి. పూర్వరామాయణ కథ సంగ్రహీతమయినది. నృగచరిత్రమున—నృగభూపతి గోదానము, గోవిషయక వివాదము, శౌపము వర్ణితములు. చ్యవనాదులువచ్చి, రామునితో లవణాసుగుని బాధలు వివరించుట, రాముఁడు తద్వధార్థమై శత్రుఘ్నుబంపుట, లవణాసుర హాననము వర్ణితములు.

కథాశరీరము.

కవులు స్వతంత్రులు.

“అసారే కావ్యసంసారే కవిరేవ ప్రజాపతిః
యథాస్మైరోచతే విశ్వం తథేదం పరివర్తతే.”
నిరంకుశాఃకవయః”

ఒకకథను వలసినట్లు మార్చుటకుఁగాని, కూర్చుటకుఁగాని, లేదా తీసివేయుటకుఁగాని కవికి సర్వస్వాతంత్ర్యము కలదు.

“ఔచిత్యం రససిద్ధస్య స్థిరం కావ్యస్యజీవితమ్”

ఔచిత్యము కావ్యజీవితము కాకున్నను, దానిని చక్కగా గమనించి, ఏది యొక్కడనుండిన బాగో విచారించి, సంవిధానము సంతరించుట కవికృత్యము. పురాణోక్త కథను యథాస్థితముగా వర్ణించుట చాతుర్యమును దెల్పఁజాలదు. పురాణమునకు సంగ్రహరూపమగునుగాక; కార్యము కానేరదు. కవికులతలకుఁడు శాకుంతలమున నాయకాపగుణనిరాసమునకయి అంగుళీయకవృత్తాంతమును, మునిశాపమును గల్పించుటయు, భవభూతి యుత్తరరామచరితములో చిత్రపటవృత్తాంతమును, సీతాసమాగమమును కల్పించుటయు, పాఠకులకుఁ గ్రొత్తకావు. అవి తత్తత్ప్రయోజనముల నర్థించి యొనర్చినవనుట నిశ్చయప్రవచనము. అవి వివరింప నిది యదనుకాదు; ఆవశ్యకమును కాదు. కావ్యఘట్టములు కొన్ని ముఖ్యముగను, కొన్ని యముఖ్యముగను ఉండును. ముఖ్యతాముఖ్యతల నేర్పఱచుకొనక, వేర్పఱచుకొనక, వ్రాయుట “గుడ్డి దర్బారు” అగును. అన్ని విషయములందును ఔచిత్యమును మన్నించి, కథాసంవిధానము కూర్చవలయును. కథా శరీరము విస్తృతము కావలయును. ఈగ్రంథమున పూర్వరామాయణ కథ గ్రహింపవలెనా? అని మా సంశయము. కావ్యమునందు పూర్వ కథాప్రణాళిక యంతయు వణింపఁచుట సముచితముగా నుండదు. సంగ్రహముగా వణింపఁచుట సరసమునుగాదు. ప్రథమాశ్వాసమున నిన్ని పద్యములు దీనికివ్యయించుట శోచనీయము. ఇది మాహృదయంగమము కాలేదు. మధ్య ప్రహ్లాదోపాఖ్యానము వణింపఁచునది. ఉత్తర రామాయణ కథతోనే, కావ్యారంభము చేసినయెడల, బాగుండెడిది. ప్రహ్లాద చరితము ఇంత దీఘముగా వణింపఁచుటకుఁ గతమెయ్యది? వేదాంతవర్ణనముల నెక్కించుటకన్న— పట్టి చొప్పించవలసినబాధ యేమికలిగినది? కవికిఁగల్గిన వేదాంతవిషయక సంవేద్యాంశములు మఱియొకచో వివరించి విప్పించఁగూడదా? తన యిష్టమును పాఠకుల యిష్టమును— అన్నిటికన్న ముఖ్యముగ ఔచిత్యమును గౌరవింపవలదా? మొదటియాశ్వాసమున కథా ప్రారంభము కాలేదు. రెండవయాశ్వాసము కథతో ప్రారంభించునందురా? లేదు. భ్రమ సుమండీ. వరుసనే

వర్ణనాంశములు ప్రారంభమగుచున్నవి. వర్ణనాంశములమధ్య కథా శరీరము చిక్కుకొని పోయినది. అసంబద్ధముగా నిన్ని వర్ణనలు వెగటేమో! మన కథ యుద్యానవనవిహారములతోను, సంగమముతోను, ప్రారంభించుచున్నది. మన కవుల సంగమవర్ణనము లింకను వీడలేకుండుట విచిత్రము. రామునివంటి యుత్కృష్టపాత్రముయొక్క ప్రవేశము నిట్లు చేయవచ్చునా? భవభూతియు త్తర రామచరిత్రలో ప్రవేశమెట్లున్నదో? విచారించుడు. అది నాటకమందురా? కానిండు విహార సంగమములతోతప్ప మఱి వీళ్ళులేవా ప్రవేశపెట్టుటకు? ప్రణయస్వరూపము సంగమ వర్ణనము వినా చేయరానిదా? సల్లాపములు, వీక్షణములు, చాతుర్యములు, ప్రణయ ప్రదర్శనములు—ఇత్యాదులు వణనీయములు కావో? కావున ఈపాత్ర ప్రవేశపద్ధతి మాహృదయము నాకషించలేదు. అదియుంగాక సీతా రాము లవతారస్వరూపులు. లోకమునకు జననీజనకులవంటివారు. వారి సురత వర్ణనము యోగ్యము కాదేమో! ఈపరిస్థితులలో:—

“ తస్మాదభినేయాత్, చ, కావ్యేయమత్తమ ప్రకృతే
 రాజాదేరుత్తమ ప్రకృతిభినాయైకాభిస్సహ
 గ్రామ్యసంభోగ వర్ణనం; తత్ప్రకృతేః సంభోగవ
 ర్ణనమివ నితరామసహ్యామ్. తథైవోత్తమ
 దేవతావిషయమ్. సచసంభోగ శృంగారస్య
 సురతలక్షణ ఏనైకః ప్రకారః. యావదన్యేపి
 ప్రభేదాః పరస్పరప్రేమ దర్శనాదయస్సంభవంతి
 తేకస్మాదుత్తమ ప్రకృతి విషయే నవర్తన్తే. ”

ఆనందవధానుడు.

అను పంక్తులు జ్ఞప్తికెలయించుచున్నాము. భద్రముఖమున కర్ణకతోరమగు నీవృత్తాంతమును విని, రాముడు తన పూర్వసంవేదనాంశముల తలపోయమి కరుణారసము పరిపోషము కొఱవడినది. వర్ణనముల పట్టిక తయారుచేయుటలో నున్న జాగ్రత్త యిందు చూపిన సహృదయులు సంతసించి యుండురు. చివర సీతాసందర్శన మైనతకువార కేవలము రాముని దుఃఖాతిరేకము మాత్రము వణితమయి, రాముని వైకుంఠప్రవేశము వణితమయినది. ఇదినహృదహృదయావజాకము కాలేదు.

సీతారామ సమాగమము వణించిన యెడలదీనికి కావ్యత్వమును, అత్యంత శోభయు ప్రాప్తించెడిని. కాని, యిట్లువర్ణించుటవట్టి పురాణభావము. నీగంధమునందు కలిగించుచున్నది. చివర సీతాసంభాషణమున అల్పదూషణభావము నపగతమొనర్చిన బాగుండెడిది. ద్వితీయాశ్వాసమున సీతాపాత్రము చక్కగనున్నది.

చివరదూషణ సీతవంటి పతి దేవతకు తగినదికాదు. సమాగమము వర్ణితమయిన నీచిక్కులుండెడివికావు. లవణాసురాదివ్రసంగము తీసివేసినను, నష్టములేదు. ఈ యుపకథలు—ఈవర్ణనములమధ్య—కథాశరీరమునకు పుష్టికలుగలేదు. తద్వారమున రసపరిపోషమును కొంచెము కొఱవడినది.

ఈ కావ్యశకటము పురాతనమార్గముల గమించినది. క్రొత్తదాకులు త్రొక్కిచూడతలపలేదు. కాలమునకు తగినట్టు నన్యతావాసనలు గుబుల్కొనుచున్నగాని, కావ్యకుసుమములు నవభావసంకలితులకు రుచింపకపోవచ్చును. పరిణామము గ్రహింపఁదగినదనిమాత్రము మామనవి. పోనిండు, పురాతనమార్గమయినను ఇది చక్కనిప్రబంధము. రామకథావర్ణనమగుట పశ్చిమము; శిరోధార్యము. కాని, యొకవిషయము చెప్పక యుపేక్షింపఁజాలము. అనుకరణముమాత్రము కవితావిషయమునఁగాదు, మఱేవిషయమునైన నెక్కుడు పనికిరాదు. కవిత స్వతంత్రయైనపుడే, తన్మయాభవనయోగ్యత కలుగఁజేయును. స్వతంత్రమైనకవిత గొప్పది కాకున్నను, ఇంపు నింపును. స్వతంత్రభావమున దీప్తి ఉన్నది. తేజస్సున్నది. ఉద్వేగమున్నది, అనుకరణపరాయణమైన కైత, ఉడుకాటి, చప్పవడును. పరతంత్రవ్యక్తుల, స్వతంత్రవ్యక్తుల పరిస్థితులుపోల్చిచూచినఁజాలును. స్వతంత్రవ్యక్తులలో జీవితవిషయక నవనవోన్మేషమున్నది. పరతంత్రవ్యక్తులలో జీవకళతగ్గుచున్నది. స్వతంత్రభావము జీవవత్త్వమునకు చిహ్నము. అనుకరణము కొన్నియెడల సుగుణమయినను, “అతి సర్వత్రవర్జయేత్” అనుట అఖండసత్యసూక్తి.

ఈకావ్యమునందు కొన్ని కొన్ని పోలికలు—పోకడలు ఇతరకవులవి—కాన్పించుచున్నవి. ప్రహ్లాదచరిత్రములోని కొన్ని పద్యములుచదివిన, పోతనకవిత్యమును తలపించుచున్నవి. మఱికొన్ని యెడలను సాదృశ్యము చూపవచ్చును. ఇట్టివిధము, తత్తద్గ్రంథముల యసక్యత్పఠనముచేతనైనఁ గావచ్చును. ఎట్లయినను, అనుకరణము పరిహారణయోగ్యమని మాయాశయము. ప్రస్తుతము ప్రతిజాత్యము, ప్రతివ్యక్తియు, స్వతంత్రతాసంపాదన నిమగ్నమయి యున్నది. పారతంత్యము—“పరతంత్రజనములపాలి కష్టములు చెప్పంగనలవియే శివునకునైన” —అని శ్రీనాథుఁడన్నట్లు— మహాహేయముగనున్నది. కావున, స్వాతంత్యము కవితయందును వాంఛనీయము. పూర్వానుకరణమువదలి, పాశ్చాత్యానుకరణ మవలంబనీయమనికాదు మాభావము. కావ్యము స్వతంత్రవ్యక్తిత్వసముల్లసితము కావలయుననియే మాహృదయావేదనము.

ఇందలిరసము కరుణము. స్థాయిభావము శోకము. తక్కిన వీర, రౌద్ర, శృంగారములంగములు. ఈ గ్రంథమునం దామోపట్టుల చక్కగా సవరించుటచే

రసము పరిపుష్టమయినది. ప్రహ్లాదచరిత్రమున భక్తిభావము జాల్యాతీనది. శమమును చక్కగానిరూపితమయినది. తక్కినచోటుల నాయారసము లొప్పారుచున్నవి. ద్వితీయాశ్వాసమున సంభోగ శృంగారమువణితమయినది కావున, స్త్రీగంధమురసోత్తరమై సహృదయుల తనుపార్చుచున్నది. కరుణరసము సామాన్యమయినదా? హృదయవిదానకమైనది. రాముని కరుణమునకు అచలచలించినది. పర్వతములు ద్రవించినవి. మానవుల హృదయములు చెప్పనేల? ఆర్ద్రార్ద్రములగుచున్నవి. కాని, కావ్యమునందు “శృంగారో వీరపవనా” అని చెప్పినట్లు ముఖ్యరసత్వము (అంగీత్వము) శృంగారవీరాన్యతరమునకు గదా నిబంధించవలె? కరుణరసమునకు అంగీత్వ మంగీకార్య మగునా అనిపిస్తే కలుగుచున్నది. దానికి, “ ఏవకారః ఉపలక్షణార్థమ్ ” అనియు, కావున, కరుణరసము ముఖ్యమయినను తోపము కాదనియు, పండితులు ప్రత్యుత్తరించుచున్నారు.

కవిత్వము. ఇట్టి గ్రంథమును నిర్వచనముగ, సరసముగా, పూర్తించుటకు మిగుల శ్రమించవలెను. ఇద్దానికి పాండిత్యమును, మనీషావిశేషమును - ముఖ్యముగా ఓపికయు నవసరములు. ఆచార్యులవారు పండితులు. శతవధానులు. పండితకవిత యుండవలసిన రీతినే ఈ గ్రంథమున కవితయున్నది. వీరు తమ కవితాకన్యకు అలంకారములు దిద్దిదిద్ది, రమణీయోజ్జ్వలవేషము నవరించి, సవరించి, గుణగణవిభాషిత నొనర్చి, సలుకుకులుకులు, కులుకునడకలు నేర్చి, రసికపరిభోగ్య నొనర్చినారు. కవిత్వము నాతికఠినము. కొన్నియెడల నించుక కఠినమనిపించినను, కొఱుక రాని కొయ్యలుగాక — పద్యములు రమణీయార్థప్రతిపాదకములయి యుండును. తెలుగు సలుకులును, సంస్కృతశబ్దములును, సమానములై వియ్యమొనర్చుచున్నవి. కవిత్వము చాలవఱకు నాతిదీఘు సమాములతోన, అలఠియలఠి తునియలతోను కూర్పబడినను, మధ్యమధ్య దీఘు సమాససంకలితపద్యావళులు నాయకత్వము వహించుచుండును. ఈకవితా ప్రోత్సన్న నిరాతింకముగా సహజభోరణితో ప్రవహించుచున్నను, మధ్యమధ్య చిన్నచిన్న గుట్టలవలె కఠినపద్యము లెగుర్కొనుచుండును. వర్ణనములు కొంచెవఱ దీఘుములయినను, రమణీయపదసంఘటితములయి మధురభావ పోషితములై, రసికులకు ముదము నించుచున్నవి. ప్రహ్లాదచరిత్రమున గూఢమును, గాఢము నయిన విశిష్టాద్వైతగహస్యములు, తేటమాటలతో సాయించుట ప్రశస్తముగా నున్నది. వస్తుపట్టికలనిపించు వర్ణనములు తీసివేసిన బాగుండెడిది. పాఠకులకయి కొన్ని పద్యములు ఉపహారీకరించుచున్నాము. ఇవి మచ్చునకయియే కాని, ఇంతకన్న మంచిపద్యములు లేవనికాదు. ఇవియే శ్రేష్ఠములనియు గాదు—

ఈ క్రిందిపద్యములు తెలుగుపలుకుల కులుకునడలతో నెట్లాయ్యార మొలుకు చున్నవో తిలకింపుఁడు.

ప్రథమాశ్వాసము ౧౬ పద్యము.

సీ. కడువిల్వగలబల్వ ♦ గలవల్వఁ గటిఁజెల్వ, మీఱుభూషణముల ♦ మేనఁ దాల్చి
నునుదళ్ళులం జిల్కు ♦ కనుబెళ్ళులంగుల్కు, నెమ్మొముబల్వన్నె ♦ నేర్పుమీఱఁ
గడుతీవిఁ దగుతావి ♦ నిడుకావి జిగిమోవి, కడఁబైడిముంగెర ♦ ల్కొంతిఁజూప
వగనెన్న దగుచున్న ♦ జిగిమిన్నలగుచన్ను, లెదఁగప్పుజిల్లుప ♦ య్యెదను గదుమఁ
గీ. బైడిగాజులు కేల్దోయిఁ ♦ బరిధవిల్ల, నచ్చరిలపోల్కి మేడలఁ ♦ జొచ్చి వార
కామినీమణు ల్కొహినీ ♦ భామలనఁగ, వీణవాయించుచుండి ర ♦ వీటనెపుడు.

ద్వితీయాశ్వాసము ౨౩ పద్యము.

సీ. విరిమల్లెబోదెపం ♦ దిరులసౌగులు మీఱఁ, జామంతు లతివిలా ♦ సంబుఁజూపఁ
గమనీయగంధంబుఁ ♦ గాంచి వైభవముతో, మల్లికానూనంబు ♦ లుల్లసిల్ల
వెలలేనితళ్ళుబె ♦ ళ్ళులఁ చాలుచు గులాబి,పువ్వు లింపగు తావి ♦ నివ్వటిల్ల
నవకాంచనప్రసూ ♦ నములు సంశోభిల్లఁ, దాంబూలికాలతా ♦ తతులుమీఱ
గీ. సన్నవిరజాజు లతివిలా ♦ సంబునెఱప, మొల్ల గొజ్జఁగి గిరిమల్లె ♦ లుల్లసిల్ల
లలితమధురఫలంబులు ♦ నలర నెపుడుఁ, గేలికావన మతిశయ ♦ కీర్తిఁగాంచె.
వీనియందలి సులలితపదఘటితదీఘఁసాంస్కృతిక సమాససౌభాగ్యముంగాంచుఁడు.

ద్వి. ఆ. ౨౨ ప.

సీ. ఏలాలతాజాల ♦ డోలాచరత్కిర, బాలాస్ఫుటాలాప ♦ లాలితంబు
సానాబ్జనూలాలావి ♦ హారాతికామాళి, నీరామనిక్వాణ ♦ పూరితంబు
మల్లీలతాకుంద ♦ వల్లీకుటజనాగ, వల్లీమతల్లీప ♦ వేల్లితంబు
శ్రీమాలతీవల్ల ♦ రీమాగధీమంజ, రీమాధవీలతా ♦ కామితంబు
గీ. మాననీయసిక శ్రేణి ♦ కానినాద, రూపవనదేవతాగాన ♦ దీపితంబు
సకలరాజాధిరాజసం ♦ చారియోగ్య, మై విరాజిల్లెఁ దత్కేలి ♦ కావనంబు.

ద్వి. ఆ. ౩౨ ప.

శా. పాటీరాదివిహారకిన్నరసతీ ♦ వ్యాలోలలీలాకలా
కోటీగేహనటీనటత్కుచఘటీ ♦ కోటీతటీవాటికా
వాటీప్రోత్థితసౌరభోత్కటపరి ♦ వ్యాలీఢసర్వాంగుడై
పాటీరాదినటత్సమీరుఁడు వనిన్ ♦ భాసిల్లె మాంద్యంబునన్.

చక్కగా దిద్ది తీర్చిన ప్రసాదగుణమును సహృదయులు పఠింపుఁడు.

ద్వి. ఆ. ౨౨౯ ప.

ఉ. నాసఖు నాపతిం బ్రియుని ♦ నారఘురాముని నాదుకాంతునిం
బాసి వనాళిలో మునుల ♦ పత్నులఁ గాంచుట కేటికిట్లు పే
రాన వహించి వచ్చితి హి ♦ తాహితబుద్ధులు లేనివారు గా
రే సతులంచు నెంచ కిట ♦ కెందుల కాతఁడు పంపెనో కదా.

ద్వి. ఆ. 303 ప.

చ. రవికులవార్ధిసోముఁడగు ♦ రామునిదేవి విదేహమేదినీ
ధవునితనూజయున్ దశర ♦ ధక్షితిపాలుని పెద్దకోడలి
య్యవిద సుధామయాఖునిస ♦ హేమాదరిబోలుఁ దలంచి యీమెకున్
సవినయబుద్ధి సేవలను ♦ సల్పుడు మీరలు సత్కృపామతిన్.

రస్వాస్త్రములయి ఆనందపరకాష్టను కల్గించు నీవన్యముల నందిచూడుఁడు.

ద్వి. ఆ. ౨౨3 ప.

సీ. అతిశయోత్తుంగ ఘో ♦ రాచలాధరములు, కనక సాధంబులే ♦ జనని నీకు
మితిలేని దుర్మార్గ ♦ మృగ సమూహంబులు, తగు సఖిజనములే ♦ తల్లి నీకు
ఘోరనక్రగ్రాహ ♦ కులముతో వ్యాపించు, హ్రాదములు సరసులే ♦ యంబనీకుఁ
గంటకావృత మహా ♦ కాననస్తోమము, ల్తగిన పూదోటలే ♦ తల్లి నీకుఁ
గీ. బరహఃకాఠిన్యతరమహేమా ♦ పలగణంబు, లిందుమణివేదికలె జన ♦ యిత్రినీకుఁ
గటకటా యీవనంబున నెటుల నొంటి, గావసింతువో యెట్లీయి ♦ క్కటులువచ్చె.

ద్వి. ఆ. ౨22 ప.

శా. ఆకర్ణాయతలోచనాబ్జములతో ♦ నాకుండలద్విద్వి లీ
లాకీర్ణామలగండభాగములతో ♦ హార్యాలక శ్లేణితో
శ్రీకమస్మితపూర్ణ చంద్రికలతోఁ ♦ జెల్వారుశ్రీరాముమో
మేకాంతంబునఁగాంచు భాగ్యమిఁక లే ♦ దేమో సుమితాత్మజా.

తృ. ఆ. ౧౪౨ ప.

ఉ. ఎక్కడజొత్తుమేమిపుడు ♦ నెవ్వరు దిక్కగువారలింక నీ
చక్కదనంపు పాదజల ♦ జంబుల గజ్జెలు మ్రోయుచుండ మా
చక్క నటించువారెవరు ♦ చక్కని ముద్దులతండ్రి మాయెడన్
మక్కువదీరెనో నిమిష ♦ మాత్రములో మముఁబాసిపోతివే.

ఇందలి యలంకారసౌకుమార్యమెట్లు ఇంపునింపుచున్నదో గమనింపుడు
ప్రథమాశ్వాసము 27వ, పద్యము.

- సీ. రాజహంసవిహార ♦ రాజితంబులెకాక, రాజహంసవిహార ♦ రాజితములు
సరసాళినికురంబ ♦ సముచితంబులెకాక, సరసాళినికురంబ ♦ సముచితములు
బహుచారుకమలాధి ♦ భాసితంబులెకాక, బహుచారుకమలాధి ♦ భాసితములు
రమణీయచమరవి ♦ భ్రాజితంబులెకాక, రమణీయచమర వి ♦ భ్రాజితములు
గీ. చూపటకు నివ్వధంబునఁ ♦ జోద్యమగుచు, రత్నరత్నాకరంబులై ♦ నూత్నవిమల
కాంచనాంబరమణివిలా ♦ సాంచితంబు, లై చెలంగినవి మణిగే ♦ హంబులచట.

ప్రథమాశ్వాసము 37 వ. ఉపమాలంకారము, అతిశయోక్తి.

- మ. లలనారత్నము లప్పరిం బరమ లీ ♦ లామందిరేందూపలో
జ్వలితోత్తుంగక భర్మహర్మ్యములపై ♦ సౌఖ్యంబుతోనుండ వా
రల కాళీజనమట్ల నాకలల నా ♦ రత్నంబు లేతేంచి ని
స్తులతల్లోకలసద్విలాసకములం ♦ జూపింతు రశాంతమున్. 37
ప్రథమాశ్వాసము 38వ, పద్యము సామాన్యాలంకారము, భ్రాంతిమదలంకారము.
కం. అటవిపణిసురభిలోభా, నటదళినిన్ మృగమదంబు ♦ నకుఁ బోలికగా
ఘటియించు పణితుఁడు రవా, ర్భటోజేయ నవేదియయ్యె ♦ బహువిభ్రాంతిన్. 39

వృత్తనుప్రసాసాలంకారము ద్వి. ఆ. 4వ, పద్యము.

- ఉ. సంతసిలన్ జనంబులు వ ♦ సంతము భాసితఁ గాంతిమంతమై
కాంతనితాంతకాంతియుత ♦ కామ్యుల తాలయసుప్తవారణో
ద్వాంతకదానగంధహర ♦ బంభరడింభకులాంగనాగణా
త్యంతకలక్వణాభియుత ♦ మై సతతాంతలతాంతకుంతమై.

ఉత్పేక్షాలంకారము. ద్వి ఆ. 6. పద్యము

- సీ. లలితకాననలక్ష్మి ♦ కలరు మాధవునిపై, రహిఁగల్గు రాగాంకు ♦ రములనంగ
లీలానిలయసాల ♦ జాలంబులు ధరించు, రమణీయశోణాంబ ♦ రములనంగఁ
ద్రిజగంబులం గెల్వఁదివిరి కాముఁడు దాల్చు, నవమోహనాదిఁబాణములనంగ
గాననాంతరములఁ ♦ గ్రాలుదావాగ్నిజా, జ్వల్యమానజ్వాల ♦ చయములనంగఁ
గీ. గలితలలికాంగనామణుల్ ♦ గట్టినట్టివలిపచెంగావిజిల్లువా ♦ వడలనంగ
నలరుబోఁడుల కరచర ♦ ణాధరములఁ, దెగడి రాజిల్లుచున్నవిచిగురులపుడు. 6

శ్లోసానుసాణితోపమాలంకారము. ద్వితీయాశ్వాసము. 13వ, పద్యము.
 సీ. రామాయణమునోల ♦ శ్రీమేగినీజాభి, రామమై హరికుమా ♦ రకశిలీము
 ఖాననంబై శ్రీమ ♦ హాభారముపోల్కి, నామోదితసుమన ♦ స్త్రిమరాజి
 తంబై సురేంద్రప ♦ త్తనము వైఖరి ఫల, పాకసాభాగ్యసం ♦ పన్నశుకల
 లితభాషణాభిరా ♦ జితమైమహాభాగ, వతముకై వడిఁగుండ ♦ వర్ధనూన
 గీ॥ మై విలాసిధనపతిగే ♦ హంబు రీతి, నధికకమలాధిశోభిత ♦ మై ముకుంద
 మందిరముమాడ్కి విలసిల్లె♦మహితకీర్తి, గాంచి పూజ్యమంజులచైత్ర♦కాలమవని.

అపహ్నవాలంకారము. ద్వి. ఆ. 44 పద్యము.

చ॥ ఇదివదనంబుగాదు మృగ ♦ హీనకలానిధిమండలంబు చ
 క్కదనపుగబ్బిగుబ్బి లివి ♦ గావు మెఱుంగుపసిండికుంభముల్
 మృదుకచపాళికాదిది చ ♦ రింపనిసీలబలాహకప్రజం
 బిది కనుదోయికాదు ♦ బహు ♦ హేలల మేలగుశృంఖలంబగున్.

ఉత్పేక్ష, రూపకము, అతిశయోక్తి. తృ. ఆ. 112 పద్యము

క॥ అనవగతము మణిసాధము, లినగతిచేఁ దప్పిఁగాంచి ♦ యెలమిఁ బతాకా
 గ్రనిబిడజిహ్వలతో ని, క్కి నాకుచున్నవి సుధాంశు ♦ కిరణముల నటన్.

అతిశయోక్తి, వస్తుధ్వని. తృ. ఆ. 113 పద్యము

క॥ నిలయావళిచలచేలాం, చలదండవితాడనములు ♦ సతతం బచటన్
 జలజాప్తసారధికి విర, తులఁ గూర్చుచునున్నవి బహు ♦ తోషం బలరన్.

విషమాలంకారము. తృ. ఆ. 114 పద్యము

క॥ వెలచులు దివ్వెలనారిచి, వలపులతోజాలమార్గ ♦ వ్యాప్తేందు కరం
 బులలో మార్జలేక్షణ, ములఁ జూచివెఱచిరిపురినిఁ ♦ పురుషులఁగలయన్.

ఆచార్యులవారి పాండిత్యవిశేషమునుగూర్చికాని, కవితావిశేషమునుగూర్చి
 కాని మిత్రులముకావున, మేమింతకన్న వ్రాయఁగూడదు. కావున, పాఠకమహాశయు
 లందందుఁగల విశేషములు పరికింతురుగాక.

మా మిత్రులు పరిణామమునుగుర్తించి, నవ్యవిధానచతుత్కారమును గమ
 నించి, ఇతోధికసరసమృదులకావ్యముల విరచించి, శారదాపీఠమున పూజా
 కుసుమములుగ నర్పించి, ఆంధ్రవాణ్యుపాపనచే ధన్యులగుదురుగాక.

రక్తాక్షి,
 చైత్ర శుద్ధ ప్రతిపత్తు.
 అమృతలూరు.

విద్వాన్,
 నా, వెంకటేశ్వర శాస్త్రి.

901	అంబికా దేవతా యోగి యోగ్యులకు	88
	అయంబికా దేవతా యోగి యోగ్యులకు	88
911	అయంబికా దేవతా యోగి యోగ్యులకు	88
411	అయంబికా దేవతా యోగి యోగ్యులకు	88
711	అయంబికా దేవతా యోగి యోగ్యులకు	88
811	1. ఇష్ట దేవతా సేవనము	89
911	2. నాగాయన సేవనము	92
	3. అక్షయ స్వామి దేవతా సేవన క్రిత్యా	92
811	4. బ్రహ్మ సేవనము	92
	5. గుప్తాక్ష సేవనము	92
411	6. ఆంజనేయ సేవనము	92
911	7. కుక్కుట స్వామి సేవనము	92
811	8. కుకవింద	92
	9. గురు సేవనము	92
911	10. కవివంశాభివృద్ధి సేవనము	92
	11. వ్యవస్థాంతములు	92
911	12. సాక్షాత్ పరమము	92
	13. పుష్పలావణి కాయసేవనము	92
	14. దశరథ వరసము	92
	15. పూర్వార్చనము	92
811	16. శ్రీరామ పటాభిషేక మహోత్సవము	92
	17. అగస్త్య దుష్టముని జూడవచ్చుట	92
811	18. శ్రీరామ డగస్త్యము నెదుర్కొని	92
	పూజించుట	92
811	19. అగస్త్యుడు కేముని తంతులు	92
	20. అగస్త్యుడు కేముని తంతులు	92
	పూజన వృత్తాంతములెల్ల	92
811	21. అగస్త్యుడు కేముని తంతులు	92
	22. ప్రహారుడు బాలువస్తు యాతా యాతశీన	92
	స్వీకారములెల్ల	92
	23. భగవద్దేవత	92
781	24. ప్రహారుడు బాలువస్తు జీవాత్మజన్మ	92
	రాహిత్యములెల్ల	92
	25. కౌశలీమాతానులవారి త్రయము	92
811	26. నరసింహవతారా విర్భవము	92
	27. అగస్త్యుడు కేముని తంతులు	92
011	ద్వితీయా యాగ్యులకు	92
111	28. వసంతకాలవర్షనము	92
111	29. ఉద్యానవనవర్షనము	92

901	అంబికా దేవతా యోగి యోగ్యులకు	88
911	అయంబికా దేవతా యోగి యోగ్యులకు	88
411	అయంబికా దేవతా యోగి యోగ్యులకు	88
711	అయంబికా దేవతా యోగి యోగ్యులకు	88
811	30. రాముడు ద్యావపశుముం బ్రవేశించుట	92
	31. మలయానిలవర సము	92
911	32. రాముడు సీతనువరించుట	92
	33. రాముడు సీతతో సునామి లాడుట	92
	34. పుష్పలావణి కాయసేవనము	92
	35. రాముడు సీతతో విహరించుట	92
	36. జలక్రీడాభివృద్ధి సము	92
	37. విందులారగించుట	92
	38. కృష్ణులు రాముని దీని వృత్తలగానాడుట	92
	39. సంధ్యాకాలవర సము	92
	40. అంధకార వర సము	92
	41. పుష్పలావణి కాయసేవనము	92
	42. దండ్రోదయపతనము	92
	43. రామచంద్రుడు పురిం బ్రవేశించుట	92
	44. పారికాంతలు రామునిజూచుట	92
	45. రాముడు సీతాసాధమునకుగుట	92
	46. దోహదవర సము	92
	47. రాముడు భద్రుడను నర్మమునిపౌత్ర	92
	వృత్తాంతము లడుగుట	92
	48. భద్రుడు పృథ్వీవృత్తాంతముల ప్రాముఖ్యము	92
	విన్నవించుట	92
	49. గాముడు తమ్ములను బారవృత్తాంత	92
	50. గాముడు తమ్ములను బారవృత్తాంత	92
	51. లక్ష్మణుడు దుఃఖించుట	92
	52. రాముడు పూర్వీకననన్న భావలక్షణ	92
	53. సీతను విడిచిరమ్మని లక్షణునికాజ్ఞా	92
	54. పించుట	92
	55. లక్ష్మణుడు ననవృత్తము సీతగోరూప	92
	యత్నించుట	92
	56. లక్ష్మణుడు ననవృత్తము సీతగోరూప	92
	57. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	58. అగస్త్యుడు కేముని తంతులు	92
	59. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	60. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	61. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	62. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	63. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	64. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	65. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	66. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	67. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	68. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	69. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	70. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	71. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	72. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	73. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	74. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	75. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	76. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	77. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	78. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	79. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	80. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	81. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	82. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	83. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	84. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	85. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	86. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	87. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	88. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	89. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	90. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	91. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	92. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	93. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	94. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	95. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	96. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	97. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	98. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	99. సీతను మార్చున దుష్టమును	92
	100. సీతను మార్చున దుష్టమును	92

58	వై దేహి లక్షణుని దీనత్వమునకు కారణ మగుట	79
59	సీతాలక్షణులు గంగనుదాటుట	79
60	లక్షణుడు రామునాళ్ల సీతకుఁదెల్పుట	81
61	వై దేహి మూర్ఖిలుట	82
62	వై దేహి దుఃఖించుట	,,
63	మైథిలి లక్షణునిపొమ్మని యాజ్ఞాపించుట	84
64	లక్షణుడు ననదేవతలఁ బ్రార్థించుట	85
65	జానకి లక్షణుని మర్దముఁజూచి దుఃఖించుట	,,
66	వాల్మీకితో మునికుమారులు సీతావృత్తాంతము జెప్పట	86
67	వాల్మీకి వై దేహియని యెఱిగినచ్చుట	,,
68	వాల్మీకి భూపుత్రిని బుజ్జగించుట	87
69	వాల్మీకి సీతను నిజవనంబునకుఁ దోడ్కొని పోవుట	,,
70	మునిపత్నులువై దేహికుపచారములఁజేయుట	88
71	సుమంత్రుఁడు లక్షణునకు దుర్వాసుని వాక్యముఁ దెల్పుట	,,
72	లక్షణుడు పురముం బ్రవేశించుట	90
73	లక్షణుడు రామునినో దార్చుట	,,
74	రాముడు స్వగమనారాజాచరిత్రము లక్షణు నకు వినుపించుట	92
75	ఆశ్వాసాంతము తృ తీ యా శ్వా స ము.	93
76	ప్రాతఃకాలస్థానము	94
77	చ్యవనాదులు రామునితో లనణాని స్మృతాంతముఁ జెప్పుట	96
78	రాముడు లనణాసురునిఁ జంపుటకు శత్రు ఘ్నుని బంపుట	99
79	శత్రుఘ్నుఁడు రామాజ్ఞచే లనణాసురుని మీదికేగుట	101
80	దేణుకాన్దివర్ణనము	102
81	జానకి వాల్మీకిశ్యాశ్రమంబునకు గుశలవులం గనుట	104
82	చ్యవనుండు శత్రుఘ్నునకు లనణాసురుని బంబుఁదెల్పుట	105
83	శత్రుఘ్నుఁడు లనణాసురునితోఁబోరుట	,,
84	శత్రుఘ్నుఁడు లనణాసురుఁజంపి తన్న గరంబు నేలుట	107
85	మధుపురీవర్ణనము	108

86	శత్రుఘ్నుండు శ్రీరామ సాదసేవార్థియై యయోధ్యకు బనుచెంచుట	109
87	వృద్ధవిప్రమిధునంబు మృతుండగు కుమారుని రాముని వాకిటవైచి దుఃఖించుట	112
88	రఘువరుండు శంబుకునిజంపి బ్రాహ్మణ పుత్తుఁ బ్రతికించుట	114
89	రాముఁడగస్త్యాశ్రమముఁజేరుట	117
90	రాముఁడయోధ్యకువచ్చుట	118
91	రాముఁడశ్వమేధముఁజేయుట	119
92	వాల్మీకి కుశలవులచే రామాయణము గానముఁ జేయించుట	123
93	కుశలవులు గామునిసన్నిధి రామాయణము గానముఁజేయుట	124
94	రాముఁడు నాకుజాశ్రమంబుననున్న సీతం బిలిపించుట	126
95	సీతనిస్కల్మషయని వాల్మీకి సభాసదులు వినరామునితోఁజెప్పుట	128
96	భూదేవి సీతనలంకరించి రసాతలంబునకుఁ గోంపోవుట	129
97	సీతాదేవి రసాతలంబున కరుగుటకు రాముఁడు చింతిల్లుట	,,
98	రాముడుభూమిపై బాణముబ్రయోగించు బూనట	131
99	బ్రహ్మాదులు గామునిస్తుతించుట	,,
100	రాముఁడశ్వమేధయాగంబుఁ బరీక్షమాప్తిఁ జేయుట	133
101	కౌసల్యాసుమిత్రాకైకలుదినంబునకేగుట	135
102	లక్షణుఁడు రామపరిత్యక్తుడై దినంబున కరుగుట	,,
103	రాముండు కుశలవులకుఁబట్టణముఁగట్టుట	136
104	శత్రుఘ్నుఁడు నిజకుమారులకుఁ బట్టణముఁ గట్టి గామునికడకువచ్చుట	,,
105	శ్రీరాముఁడు తమ్ములతోఁ బౌరులతో సర యానదిఁబ్రవేశించుట	137
106	శ్రీరాముఁడు వై కుంతధామమునకు వేంచే యుట	139
107	శివునితో నారాయణుండు రామచరిత్ర మహిమం దెల్పుట	140
108	పఠనశ్రవణాఫలము	141
109	ఆశ్వాసాంతము	141

శ్రీరస్తు.

శ్రీ సీతా లక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్న హనుమత్సమేత శ్రీరామచంద్ర పరబ్రహ్మణేశమః.

శ్రీసరస్వత్యై నమః.

నిర్వచన కుశలవాఙ్మూదయము

ప్రథమా శ్వాసము.

మంగళశ్లోకము.

శ్లో॥ చరితంరఘునాధస్య శతకోటిప్రవిస్తరం ।
ఏకైకమక్షరంప్రోక్తం మహాపాతకనాశనం ।
రామాయరామభద్రాయ రామచంద్రాయ వేధనే ।
రఘునాథాయనాథాయ సీతాయాఃపతయేనమః !

ఇష్ట దేవతా స్తవము.

నారాయణ స్తవము.

దేవీమణిః గూడి వేడుకలతోఁ ♦ గ్రీడించుకాలంబునం
దాదైన్యంబునఁ గుందుచు న్మనములో ♦ ధ్యానింపఁ జక్రామలన్
శ్రీదేవిం బరివారము న్విడచి కూ ♦ ర్మిం బోయి కుంభింద్రు నిం
ద్రాదుల్మెచ్చుగఁ గాచినట్టిహరి క ♦ ల్యాణంబు సేకూర్చుతన్ ॥ 1.

లక్ష్మీ స్తవము.

మ॥ అకలంకాంగములన్ మనోజ్ఞమణి భూ షాళిం ♦ దగందాల్చి పూ
ర్ణకలాంభోనిధిసోదరీమణియునై ♦ రాజీవనేత్రప్రియా
త్మకయై భక్తులకెల్ల సంపదలఁ బ్రే ♦ మంగూర్చి రాజిల్లు స
ర్వకలైశ్వర్యఫలప్రదాయిని మహై ♦ శ్వర్యంబు మాకిచ్చుతన్ ॥

బ్రహ్మస్తవము.

ఉ॥ లీలలతో జగంబులవ ♦ లీలగఁబెంచుచు బత్తిమీఱఱో
కాళితపోధనాధిపతు ♦ లందరుఁ గోరువరంబులం గృహ
లోలమనస్కుఁడై యొసఁగి ♦ లోకములన్నుతికెక్కినట్టి వా
ణీలలనావిభుండు ధర ♦ ణిం దయసేయు జిరాయుడున్నతుల్ ॥

3.

సరస్వతీస్తవము.

ఉ॥ అంచితసర్వశాస్త్రనిగ ♦ మాంతరసీమలలోఁ జరించుచుం
గాంచనభూష లుల్లసిలఁ ♦ గాంతునిమోములలోవసించి శో
భాంచితమైచెలంగు జల ♦ జాంతరవాసినియైన వీణవా
యించు నెలంది వర్తిలుత ♦ నేయెడ మద్రసనాంగణంబునన్

4.

ఆంజనేయస్తవము.

ఉ॥ నీరధిదాటి రాముసతి ♦ నిం గని ముద్రికనిచ్చి వైరిదు
ర్వారబలంబులంజెలఁగు ♦ రామునివార్తలఁదెల్పి నిర్జరేం
ద్రాదికులంబులం దునిమి ♦ యంతకుఁడోయన లంకఁగాల్పియే
వీరుఁడువచ్చె నేమముగ ♦ వేడెదనట్టి గుణాఘ్యమారుతిన్ ॥

5.

సుకవిస్తవము.

మ॥ నెనరుం బూని భజింతు నాకుజుని దం ♦ డిన్ మల్లుణుం గాళిదా
సుని మాఘున్ భవభూతిశంకరులఁ బూ ♦ జ్యున్ బిల్లుణున్ రామభ
ద్రుని శ్రీహర్షుని బాణు భారవికవీం ♦ ద్రుం బోతనార్యాదిపా
వనులన్ భాస్కర తిక్కనాదులమదిన్ ♦ వాక్కుద్ధిసంసిద్ధికై

6.

కుకవినింద.

మ॥ విమలాంగాళిఁ బరిత్యజించి రుధిరా ♦ భి వ్యాప్త ముష్ట వ్రణాం
గములం జేరెడు మక్షి కాళి ఫణితిం ♦ గాన్పించు పాకాదిభా
వములన్ శయ్యలఁబాసి తప్పలనె దు ♦ ర్వాచాటులై పట్టు య
త్నుములం జేసెడు కాకవీంద్రవితతిన్ ♦ దర్శించి దూషించెదన్ ॥

7.

గురుస్తవము.

మ॥ అసఘున్ గాజులపల్లినామకులదు ♦ గ్ధాంభోధిరాకాసుధాం
 శుని సద్వాక్యపదప్రమాణనిగమ ♦ జ్యోతిష్కలాప్రోఘు స
 జనమాన్యాఖిలసద్గుణోల్లసితునిన్ ♦ సత్కిర్తివిభాజతున్
 హనుమతోక్తోవిదు మద్గురూత్తము నెదన్ ♦ ధ్యానింతునే నీయోజన్॥ 8.

కవివంశాభివర్ణనము.

సీ॥ అసమానవేదవే ♦ దాంగాదివిద్యావి, రాజతుల్ రత్నాక ♦ రంబువారు
 తరణిపుత్త్రినిలీల ♦ దానక్రియాది వి, భ్రాజతుల్ రత్నాక ♦ రంబువారు
 సకలదిక్ష్వేణికా ♦ సంపూర్ణకీర్తి వి, భ్రాజతుల్ రత్నాక ♦ రంబువారు
 సరసిజేక్షణురీతిఁ ♦ బరమకారుణ్య వి, భ్రాజతుల్ రత్నాక ♦ రంబువారు
 గీ॥ ప్రకటధార్మికచారిత్ర ♦ పాళికమల, రత్నతుల్యులు రత్నాక ♦ రంబువారు
 లలితకీర్తిసుధాంశువి ♦ లసిత సకల, రాజమాన్యులు రత్నాక ♦ రంబువారు॥ 9,
 కం॥ ధరణి హరిశ్చంద్రునివలె, సరస్వతీసరులు వీరు ♦ సత్యవ్రతులై
 పరగుచునుండిరి నిరతముఁ, బరమానందము వహింపఁ ♦ బ్రజలు మనములన్॥ 10
 కం॥ ఆ రత్నాకరసత్కుల, పాగావారహిమకరుఁడుఁ ♦ బరమయశుండున్
 ధీరుఁడు శేషార్జుండిలఁ, బేరుంగాంచె దమిమీఱఁ ♦ బెద్దలకెపుడున్॥ 11
 కం॥ ఆయనకార్గులు పుత్త్రిలు, ధీయుతులు జనించి రతుల ♦ తేజోవంతుల్
 శ్రీయుతులుఁ సకల సుగుణా, గ్రీయులు దిక్పూర్ణ విమలకీర్తి విలసితుల్॥ 12
 సీ॥ సన్మాన్యశాంతి వి ♦ జ్ఞానాదిగుణవితా, నములతో రంగార్జుఁ ♦ డమరుచుండె
 నతిధీరభావపూ ♦ రితమహాస్వాంతుఁడై ♦ యొప్పారె భాననా ♦ న్యోత్తముండు
 బ్రహ్మచర్యాశ్రమ ♦ ప్రధితాగ్రగణ్యుఁడై, తగెసృసింహాద్యుండుఁ ♦ దగుజపముల
 సతతఁబుఁ గారుణ్య ♦ జలధియై సూర్యనా, రాయణార్జుండుఁ జె ♦ ల్వారుచుండె
 గీ॥ ధీమహితుఁడు మంగాచార్యఁనాముఁడెలమిఁ, దనరె నెపుడుబరోపకాఁరనిరతాత్ము
 డైవిరాజిలై రాఘవాఁర్యాగ్రగణ్యుఁడతులసత్కిర్తి వంతుఁడై ♦ హితముమీఱ॥ 13
 కం॥ ఆయాధురిపుత్త్రిలలో, నేయెడ నఖిలప్రియుండు ♦ హితమానసుఁడున్
 శ్రీయుతుఁడున్ రంగార్జుం, డాయతకీర్తిం జెలంగె ♦ హరిభక్తుండై॥ 14
 కం॥ ఆరంగార్జుండిలఁ జె, ల్వారం దమకంబు రాజ ♦ మాంబయనెడుఁ గాం
 తారత్నముఁగై కొని సదు, దారగుణవినుతులము గురుఁతనయులఁ గాంచెన్॥ 15

- గీ॥ మొదటివాఁడ నంతార్యుండు విదితగుణుఁడు, సత్యనారాయణార్యుండు సద్యశుండు
రెండవకుమారుఁ డతిధీవ డిందు శేష, యార్యుఁడు దృతీయపుత్త్రిఁడౌ డా దార్య
యుతుఁడు ॥ 16
- క॥ దేశములఁదిరిగి బహు వి, ద్యా శేఖరులం భజించి డాక్షిణ్యముతోఁ
బేశలవిద్యలఁ దత్సం, కాశమునన్ నేర్చినాడఁ డి గవులు నుతింపన్ ॥ 17
- క॥ ప్రథముఁడనగు నేసీయెడ, నధికాలంకృతి రసాదు డి లలరారగనీ
విధిఁజేయంబూనితి జగ, దధిపతి కర్పించి కుశల డి వాఙ్మయంబున్ ॥ 18

శ్లోకములు.

- క॥ శ్రీ కాంతాకాంతునకున్, శ్రీకరకాంచనదుకూల డి చేలునకున్ లో
కై కాధినాధునకు నా, ర్యాకాంతాజాది నిర్జ డి రాళి సుతునకున్ ॥ 19
- క॥ శాశ్వతునకుఁ గుంభోద్భవ, విశ్వామిత్రాదియోగి డి వితతిసుతునకున్
విశ్వేశ్వరునకు మోక్షిప, దై శ్వర్యాది ఫలదాత డి కబ్జాక్షునకున్ ॥ 20
- క॥ పుణ్యునకు సర్వలోక శ, రణ్యునకున్ భాగవత శ డి రణ్యునకు మునీ
ద్గణ్యునకు మనుజనుత సా, ద్గుణ్యునకు గభీరముఖసు డి గుణ గణ్యునకున్ ॥ 21
- క॥ హరికిన్ దుష్కృతకుంజర, హరికిం బార్శ్వగతహరికి డి నంతస్థిత గ
హ్మరికిన్ బాలితకరికిన్, గిరిసంధాకి హతారి డి కిన్నరహరికిన్ ॥ 22
- క॥ గుణికిన్ విని హతభీకర, ఫణికిన్ సౌందర్యమణికిఁ డి బద్మావక్షో
మణికిన్ గీర్వాణ శిఖా, మణికిన్ యోగీంద్రరాజి డి మానసమణికిన్ ॥ 23
- క॥ సీరికి మందరభూధర, ధారికి మణిశంఖచక్ర డి ధారికి హతదు
ర్వైరికి జగదధికారికి, శౌరికి నుతసూరికి ఖగ డి చారికి హరికిన్ ॥ 24
- గీ॥ అర్పణంబుగనేను జే డి యంగఁబూని, నట్టినిర్వచన కుశల డి వాఙ్మయ మ
హాప్రబంధరత్నమునకు డి నతిరసమున, నెనగునట్టి కథాక్రమం డి బెట్టిదనిన ॥ 25

సాకేతవర్ణనము.

- శ్లో॥ శ్రీకాంతామణివాసరాజసదన డి శ్రేణీవిరాజన్మనో
జ్ఞాకారాంచితహేమకుంభరుచిచౌ డి ర్యస్ఫారఖద్యోతకా
నీకోద్యన్మణిబద్ధనీధ్రయుతమై డి నేర్పుం గనె న్మేదినిన్
సాకేతం బనిలోద్ధతద్వజపటీ డి సంతాడ్యమానాభమై ॥ 26.
- సీ॥ రాజహంసవిహార డి రాజితంబులెకాక, రాజహంసవిహార డి రాజితములు
సరసాళినికురంబ డి సముచితంబులెకాక, సరసాళినికురంబ డి సముచితములు

బహుచారుకమలాధి ♦ భాసితంబులెకాక, బహుచారుకమలాధి ♦ భాసితములు
 రమణీయచమర వి ♦ భ్రాజితంబులెకాక, రమణీయచమర ♦ విభ్రాజితములు
 గీ॥ జూపరకునివ్విధంబునఁ ♦ జోద్యమగుచు, రత్నరత్నాకరంబులై ♦ నూత్నవిమల
 కాంచనాంబరమణివిలా ♦ సాంచితంబు, లైచెలంగినవి మణిగే ♦ హంబులచట॥27.

మ॥ నటదుత్తుంగతరంగకప్రకరమీ ♦ న గ్రహ దుష్కర్కటో
 త్కటశౌర్యాంచితనక్రచక్రకపరి ♦ క్రాంతామ్మహేశుండు న
 త్పటువీధిస్థమణుల్ గ్రహించి బహు ఖో ♦ ద్యద్వీచిహస్తాళితో
 నటరత్నాకర నామధేయమునకున్ ♦ సార్థాభి సంజం గనెన్ ॥ 28.

క॥ ఘనరణయాత్రాద్విరచా, శ్వనిచయ ఖరఖురవిఘాత ♦ జపరాగము వా
 రినిధిఁబడి యిప్పటికిఁ జం, ద్రునకదియెకలంకమనమ ♦ నుజులకగపడున్ ॥ 29.

సీ॥ సంతతం బపరప ♦ క్షముల వెన్నెలపులుం, గులువెన్నెలలటంచు ♦ నలమిమీఱ
 నాశాంగనాశ్రేణు ♦ లమలావదాతచీ, నాంబరంబులుగట్టి ♦ నట్లువఱల
 శృంగారగంగాత ♦ రంగముల్వీటిపై, కెరలివచ్చెనటంచు ♦ సురటుబెదరఁ
 గమనీయవిబుధగం ♦ గాభంగసంగచ, క్రాంగరబులనియోగు ♦ లల్లెసూడ

గీ॥ రామణీయకకాంత్యాభి ♦ రాజితావ, దాతశారగరాకాసు ♦ ధామయాఖ
 మండితద్యుతినిరసన ♦ మహితవప్ర, దివ్యకాంతి పరంపరల్ ♦ దివముఁబ్రాకె ॥ 30

క॥ వసితామణితనులీలలఁ, గనిసుర వేశ్యాభివినుత ♦ కమలాసనుఁడి
 వ్యనితలవేఱుగఁజేయం, గనిమేషాంచితఁలఁ జేసెఁ ♦ గాకెట్లదియున్ ॥ 31.

మ॥ బహులీలానిలయాతిపీవరకుచ ♦ ద్వంద్వాతిభారంబునన్
 విహారింపన్ బలహీనలై ఘననభో ♦ వీధిన్ నిజాగ్రోల్ల స
 న్మహాసీయోన్నతసౌధరాజిఁ గని వెం ♦ టన్ సోలుచుం వ్రాలి బ
 లహి వర్తించు బుధాంగనామణుల లీ ♦ లం గాంచి రింతుల్ పురిన్ ॥ 32.

మ॥ ధరణిన్ దత్పఁఖింబురాసులకు భే ♦ దంబున్నరుల్ గాంచియే
 ర్పరుపన్ జాలరటంచుఁ బద్మజుఁడెదన్ ♦ భావించిభావించి తా
 నెఱి దానిన్ వివరింపవారినిధికిన్ ♦ నీలాంకమున్ వైచె లే
 కరసాధీశునకేగతిన్ దదసితాం ♦ కంబబ్బె నెల్లప్పుడున్ ॥ 33.

ఉ॥ క్షీరవిభుండుఁ దన్నగర ♦ ఖేయముతో నతిమత్సరంబునన్
 బోరి కడున్ బలంబుడిగి ♦ బూనిముఖంబున దీనభావమున్
 నీరసనీరుఁడై పరమ ♦ నీలవికారముఁ గాంచె లేక యీ
 నీరధి కెట్లు నివ్వటిలె ♦ నీలవికారము చూడ నేయెడన్ ॥ 34.

- మ॥ విలసన్మంజుల సౌధవీధికలపై ♦ వేడ్కం గడుం గామలీ
లలకుంజొక్కి విలాసినీమణులు హే ♦ లం గూర్కఁగా వేకువం
జెలిమి న్వందులరీతి మేలుకొలుపున్ ♦ శృంగారకస్వర్గశై
వలినీ హేమసరోజపాళిచరది ♦ వ్యక్వాణకాదంబముల్ ॥ 35.
- చ॥ గగనతలంబునంజెలఁగు ♦ కైరవమిత్రుఁడు రాత్రులం గడున్
నిగనిగకాంతులంగులుకు ♦ నిద్దపుజిల్లుక డానిమేడలం
దగవిహరించినిష్కుటల ♦ తాసుమభాసుర కేసరప్రసూ
నగణములన్ ధరించిచను ♦ నాకికదంబకసన్నుతాంగుఁడై ॥ 36.
- మ॥ లలనారత్నము లప్పరింబరను లీ ♦ లా మందిరేందూప లో
జ్వలితోత్తుంగకభర్మహర్మ్యములపై ♦ సౌఖ్యంబుతోనుండ వా
రల కాళీజనమట్ల నాకలల నా ♦ రత్నంబు లేతెంచి ని
స్తుల తల్లోకలసద్విలాసకములం ♦ జూపింతు రశ్రాంతమున్ ॥ 37
- మ॥ ప్రమదారామర సాలపల్లవములన్ ♦ భక్షించి కూకూనినా
దములం జేసెడుఁ గోకిలాతిమధుర ♦ ధ్వానంబులాలించి నం
దము న స్మందగతిన్ నటించి పవమా ♦ నస్వామి మాంద్యంబుతో
నమరెన్ వారిజగంధగంధిలసుశై ♦ త్యవ్యాప్తసర్వాంగుఁడై ॥ 38
- క॥ అటవిపణిసురభిలోభా, నటదళినిన్ మృగమదంబు ♦ నకుఁ బోలికగా
ఘటియించు బణితుఁడు రవా, ర్భటిఁజేయ నవేదియయ్యె ♦ బహువిభ్రాంతిన్ ॥ 39
- క॥ రసికజనాకర్షకచూ, ర్ణసురభి శాపణనిచయఘు ♦ రట్టకలహజా
రసఘర్ణ రనిర్ఘోషము, రసదంబుల విడువదచట ♦ రహినిప్పటికిన్ ॥ 40
- మ॥ అలరెన్ సౌధదుకూలవల్లరి పురిన్ ♦ హార్యాకృతిన్ సద్వియ
స్థలి సద్వారిజయోనివారితనవ ♦ స్వర్గ క్రియాకేళికా
బలదీక్షాయుతమానిసంఘటితయై ♦ భావించి ముక్తాభశై
వలినీరత్నమనన్ మరుచ్చలితయై ♦ ప్రాగ్దిక్పదేశంబునన్. 41
- మ॥ అతిభేయాంబునిధిన్ జనంబులకు ని ♦ త్యానందసంధాయియై
ప్రతిబింబించి తదీయపత్తనము స ♦ త్ప్రకారకశ్రేణికా
చతురేందూపలసౌధరాజిమణి నా ♦ సాజాతరూపాంగణాం
చితపాతాలమనం జెలంగె నిలలో ♦ శ్రీదేవికావాసయై ॥ 42
- మ॥ అమలాట్టాలకకుట్టిమాంబుధి జకాం ♦ తాభి న్రవద్భూరి నీ
రములన్ విక్రమనర్మకర్కటకఘో ♦ ర గ్రాహచక్రాలయాం

బుమహీశున్ విడనాడి కాంచి జలసం ♦ పూర్ణత్వమున్ సత్ప్రయో
దము ధారాధర నామమొందె నిధి వ్య ♦ ర్థంబయ్యె నప్పట్టునన్ || 43

గీ॥ లలిత సాధములంజేరి ♦ చెలఁగుపండు, వెన్నెలలఁ జందమామరా ♦ వేయటంచు
రీవిఁజందురుతోడ డీ♦డిక్కులిడుదు, రచట మోములఁ దిలకాంక ♦ మలర జెలులు || 44

సీ॥ కందోయిఁదిప్పి వె ♦ న్కకుఁదిర్లి క్రీగంటఁ, జూడఁగా యతియైనఁ ♦ గూడనెంచు
వలపించు వగలతో ♦ వన్నెలం జూపించి, మాటాడమునియైన ♦ మరులఁజిక్కుఁ
దళ్ళు-బెళ్ళులఁగుల్కు ♦ తనులీలఁ జూపఁగాఁ, గందర్వుఁడైన రా ♦ గంబుఁగాంచు
లలిఁగాంచుపైట చ ♦ ల్లనిగాలి సోకఁగా, వేదాంతియైనఁ దా ♦ వేడ్కఁజూచు

గీ॥ నిటులఁ దమకంబుఁగూర్చెడు ♦ నింపుఁదాల్చి, చెలఁగుచుండిరి జాణలు ♦ లలిత కేళి
కావనాంతరములలో ను ♦ ఖంబుమీఱ, నాటలాడుచు మారుని♦బోటులనఁగ || 45

సీ॥ కడువిల్వగలబల్వ ♦ గల వల్వఁగటిఁజెల్వ, మీఱుభూషణముల ♦ మేనఁదాల్చి
నునుదళ్ళులం జిల్కు ♦ కనుబెళ్ళులంగుల్కు, నెమ్మోముబల్వన్నె ♦ నేర్పుమీఱఁ
గడురీవిఁ దగుతావి ♦ నిడుకావి జిగిమోవి, కడఁబై డీముంగెర ♦ ల్కాంతిఁజూప
వగ నెన్నఁదగుచున్న ♦ జిగిమిన్నలగుజన్ను, లెదఁగళ్ళజిల్లు ప ♦ య్యెదను గదుమఁ

గీ॥ బై డిగాజులుకేల్దోయిఁ ♦ బరిధవిల్ల, నచ్చరలపోల్కి మేడలఁ ♦ జొచ్చి వార
కామినీమణు ల్మోహినీ ♦ భామలనఁగ, వీణవాయింతుచుండి ర♦వ్వీట నెపుడు || 46

సీ॥ ఎడమీదజిల్లు ప ♦ య్యెదమీదవెల్లు నీ, నెలతలవలపు కు ♦ ల్కుల తెఱంగు
రతులం దుమదనునా ♦ రతులందుఁగుల్కు నీ, వెలఁదుల నీటుఁ జూ ♦ పులబెడంగు
పాటలం బూవిల్తు ♦ బాటలం జెలఁగు నీ, మెలఁతల ముద్దుప ♦ ల్కుల తెఱంగు
మించులన్నగుమేని ♦ మించులంగెరలు నీ, వెలఁదుల యొయ్యార ♦ ములబెడంగు

గీ॥ యశారయేమందువారి యొ♦య్యార మెందుఁ, దలఁపఁజక్కెరవిల్కాని♦వలపుమందు
కళలబలుజిందు మెప్పొందు♦కలిమివిందు, జాణలనిగారపుపనందు♦జారులందు || 47

గీ॥ అలరునస్త్రాది కేగఁ బూ♦ర్వాద్రినుండి, పగలు నాలుగుజాములు ♦ బట్టునోయ
టంచు భాస్కరాశ్వములనో♦డించువాజు, లుఱుకుగంటకు నెన్నేని♦యోజనములు || 48

పుష్పలావికా వర్ణనము.

సీ॥ చెలువాఱు నీకుల్కు ♦ చెడ్డేవిచూపుము, చూపట్టుచుండఁగాఁ ♦ జూపనేల
తనరునీచిగురాకు ♦ దాచిపెట్టెదవేల, వలయువారలకుఁ జూ ♦ పంగవలయు
వలయుపున్నాగము ♦ ల్కుల వె కుల్కుమిటారి, పున్నాగములకు నీ ♦ పురముఱెంకి

జాణ నీచాపున ♦ జాతులేమున్నవి, సరసపద్మిన్యాది ♦ జాతులలరు

గీ॥ ననుచు వీధులసరస న ♦ ర్మానుకూల, వచనరచనలతోమించి ♦ వఱలువిటుల
కనుగుణంబుగ నుడువుచు ♦ ననుదినమున, వెలయుచుందురు పుష్పలా ♦ వికలువీట॥49

దశరథ వర్ణనము.

క॥ ఆనగరీశుండై జన, మానితుడగు దశరథుండు ♦ మహిరాజ్యలైన్
భూనాధవినుతకీర్తిసు, ధానిధిసంపూర్ణదిగ్వి ♦ తానయుతుండై ॥ 50

సీ॥ తనకీర్తికై రవా ♦ ప్తవినిర్మలజ్యోత్స్న, లమలదిక్కాంతాంబ ♦ రముటుగాఁగఁ
దనదానజలధరం ♦ బనిశెంబుయాచక, సస్యసంతతికి ర ♦ క్షణముగాఁగఁ
దనవిగ్రహము నిర్జ ♦ రనికురంబకమాన్య, రతిరాజలజ్జా క ♦ రంబుగాఁగఁ
దనచక్రితము సర్వ ♦ ధార్మికచారిత్ర, పాళికీజాళువా ♦ బంతిగాఁగఁ

గీ॥ నలరె దశరథసార్వభౌ ♦ మాగ్రగణ్యుఁ, డఖిలరాజేంద్రమణికిరీ ♦ టాంచిత్కాగ్ర
చరణసరసీరుపఱుండునై ♦ సకలలోక, జనగణాంచితపాక శా ♦ సనుడనంగ 51

సీ॥ లలితాకలంకలీ ♦ లాకలాపంబుల, నేరాజు రతిరాజుఁ ♦ బాఱదోలు
భాస్వత్పరమభోగ ♦ భాగ్యవైభవముల, నేరాజు సురరాజు ♦ నీసడించు
మనుజుల్లినుతనిజా ♦ ననవిలాసంబుల, నేరాజునేరాజు ♦ నెఱులాడు
నిర్వక్రవిక్రమా ♦ ఖర్వగర్వంబుల, నేరాజుమృగరాజు ♦ నేపుజూపు

గీ॥ నతఁడు శాత్రవఘోర గ ♦ ర్వాంధకార, వారసంహారభీకరో ♦ జ్వలదవార్య
సూర్యుడై వర్యనిర్యదా ♦ దార్యధైర్య, వీర్యగాంభీర్య ధుర్యుడై ♦ వెలసెనెపుడు॥52

సీ॥ అక్షుద్రక్షాక్షీణ ♦ దాక్షిణ్యవీక్షణో, త్కర సమీక్షదజాది ♦ సురవిపక్ష
రక్షోగ్రవక్షోభి ♦ విక్షోదనవిచక్ష, ణాక్షీణమనుజహా ♦ ర్యక్షరూక్ష
వీక్షణప్రభవాశు ♦ శుక్షణీప్రజ్వల, జ్వలికాపాళికా ♦ వార్యతీవ్ర
ధైరవావిచ్ఛిన్న ♦ భానుచ్ఛటాక్షిప్తు, విజయశీలాఖర్వ ♦ విక్రమాభి

గీ॥ రాజతుండై దశరథ భూ ♦ రమణుడధిక, రామణీయక రాజాధి ♦ రాజవినుత
కీర్తిశీతాంశుపూర్ణ దిగ్వి ♦ తతివైభ, వోన్నతుండై చెలంగె భాగ్యోన్నతుండు॥ 53

సీ॥ ఆరాతితారహా ♦ రాబ్జాతాబ్జబ్జ, కరకరాబ్జాబ్జబ్జ ♦ కరవిలాస
మారాతితారహా ♦ రాబ్జాతాబ్జబ్జ, కరకరాబ్జాబ్జబ్జ ♦ కరవిలాస
మారాతితారహా ♦ రాబ్జాతాబ్జబ్జ, కరకరాబ్జాబ్జబ్జ ♦ కరవిలాస
మారాతితారహా ♦ రాబ్జాతాబ్జబ్జ, కరకరాబ్జాబ్జబ్జ ♦ కరవిలాస

గీ॥ మఖలలోకై కవినుతత ♦ దతులితయశ, మఖలలోకై కవినుతత ♦ దసమశౌర్య
మఖలలోకై కవినుతత ♦ దధికదాన, మఖలలోకై కవినుతత ♦ దాలయంబు ॥ 54

సీ॥ ఆత్మజాతాత్మజా ♦ తాత్మజాతాజల, జారుకీర్తితనూకృ ♦ పారసముల
నాత్మజాతాత్మజా ♦ తాత్మజాతాజల, భావకళాభావ ♦ భావకముల
నాత్మజాతాత్మజా ♦ తాత్మజాతాజల, భావకళాధికై ♦ శ్వర్యకముల
నాత్మజాతాత్మజా ♦ తాత్మజాతాజల, భావవిజ్ఞాన స ♦ ద్భావకముల

గీ॥ నసములుగఁజేసి మహితధై ♦ ర్యాత్ముండగుచు, వలలు సరసీజబాంధవ ♦ వంశదుగ్ధ
వారినిధిపూర్ణశీతాంశుఁ ♦ బంక్తి రధునిఁ, దలఁపవశమాన వేనోళ్ల ♦ చిలువకై న॥55

ఉ॥ తొలఁగె నుపాహితోదయజ ♦ దుర్భరదుశ్శకునంబు లేయెడన్
నెలనెలకున్ మొగుల్ గురియ ♦ నేరిచె నాలుగువానలం బురిన్
బలరిపుపాళినింగెలిచి ♦ పంక్తి రధుండతినిర్మలాత్ముండై
కలిమివెలందిచెల్వుండనఁ ♦ గా దయఁజూపుచు రాజ్యమేలఁగన్ ॥ 56

శా॥ నిశ్చింతాత్మ నిలాధిరాట్పదవిలో ♦ నిర్దిష్టఁడై యుండి స
ద్దోశ్చక్రాసిగదాకుతారవిశిఖ ♦ స్తోమంబు నప్పట్టునన్
నిశ్చేష్టత్వముగాఁగఁజేసె నిల వా ♦ ణీనాయకేంద్రాదుల
త్యాశ్చర్యాత్మకులై నుతుల్ సలుఁపఁగా ♦ నాసార్యభాముండటన్ ॥ 57

శా॥ దిగ్దంతుల్ పలుభీతినిన్ దిశలఁజెం ♦ దెన్ సంతతంబున్ మరు
ద్భుగేవేంద్రుఁడుఁ గంపమొంది చనియెన్ ♦ భోగీంద్రలోకంబు నా
వాగ్దేవీంద్రముఖామరాఘమునిజా ♦ వాసంబులంజేరె స
మ్యగ్దోర్దండుఁ డితండు విగ్రహమునన్ ♦ మూర్విం బ్రకర్షించినన్ ॥ 58

క॥ కని తద్విక్రమకీర్తుల, ఘనరవివిధుబింబములకుఁ ♦ గమలజుడుం జ
ట్టన వలయముఁ జుట్టె నదియుఁ, గన నిప్పటికింజనులకుఁ ♦ గాన్పించునిలన్ ॥ 59

క॥ దిననాధశ్రీయుతుఁడీ, ఘనరాజేంద్రుఁడు సమయముఁ ♦ గడుపుచు నెపుడున్
ఘనులైనఁగవిబుధులతో, దినదినమున నుదయచుఁ గనుఁ ♦ తేజముమీరన్ ॥ 60

ఉ॥ సంతతమున్ జగద్వినుత ♦ సర్వహరిత్పరిపూర్ణసద్యశో
వంతులు లోకమాన్యగుణ ♦ వంతులు నీతికలాకుశాగ్రధీ
మంతులు సర్వశాస్త్ర మతి ♦ మంతులు లోకులు మెచ్చునట్టిశ్రీ
మంతులు శౌర్యవంతు లల ♦ మంత్రివరేణ్యకులస్వరంబునన్ ॥ 61

- సీ॥ దైత్యారిమాన్యాతి ♦ నిత్యసత్యవ్రతా, సక్తుడై దగుహరి ♦ శ్చంద్రుడనంగ
 ఘనవిలాసాంచిత ♦ కైలాసవాసుడై, భాసిల్లు పార్వతీ ♦ శ్వరుడనంగ
 బరమసాభాగ్యాతి ♦ భాగ్యభోగ్యైశ్వర్య; శాలియైవఱలు వా ♦ సవుడనంగ
 బ్రహ్మాదిదుర్లభ ♦ వైకుంఠవాసుడై, తనరారు శ్రీచక్ర ♦ ధరుడనంగ
- గీ॥ సత్యమున నణిమాదుల ♦ సకలవైభ, వముల సత్యమునఁజెలంగి ♦ పంక్తిరధుఁడు
 రాజ్యమేలుచు విశ్వంభ ♦ రాశలమున, నమలతరకీర్తి రాజితుఁ ♦ డై చెలంగె॥ 62

—•• పూర్వ రామాయణ కథాసంగ్రహము. ••—

- గీ॥ ఇవ్విధంబున సార్వభౌ ♦ మేంద్రుఁడితఁడు, రాజ్యరక్షాతిదక్షుడై ♦ పూజ్యుడైనఁ
 బుండరీకాక్షువేడుచుఁ ♦ బుత్రహీన, తకువిచారించి మదినిట్లుఁ♦దలఁచుచుండె॥ 63
- క॥ లతితాష్టైశ్వర్యంబులు, బలములు వాజిద్విపాది ♦ వాహనములుఁ బె
 క్కులుఁగలవుగాని పుత్రులు, గలుగఁ నేనేమిసేయఁ ♦ గలవాడనొకో॥ 64
- సీ॥ తనయహీనంబైన ♦ ధామంబునాయక, రత్నంబులేని హా ♦ రంబుగాదె
 సంతానరహిత సం ♦ సారంబు విమలపూ, ర్ణకుముదాపుఁడులేని ♦ రాత్రిగాదె
 పుత్రహీనైశ్వర్య ♦ పుజంబు పరమమం, దారంబులేని నం ♦ దనముగాదె
 తనుజహీనాత్మజీ ♦ వనము లోకంబులో, నారిలేని శ రాస ♦ నంబుగాదె
- గీ॥ మాననీయతనూజులు ♦ లేనికులము, చతురకీరంబులేని పం ♦ జరముగాదె
 యాత్మజులులేని భోగంబు ♦ లమలహంస. రాజహీనాంబుజాతాక♦రంబుగాదె॥65
- గీ॥ అనుచు నీరీతిఁ జింతించి ♦ జనవిభుండు, జనులువినుతింపఁగల్పభూ ♦ జంబుపగిఁది
 నధికసంతానకాంక్షతో♦నలరి తా వ,సిఘ్నఁ బిలిపించి యొకయిష్టిఁ♦జేయఁబూనె.
- ఉ॥ ఆసమయంబున న్విబుధు ♦ లందఱుఁ జేరి హరిం బరాక్రమో
 ద్భాసిదశాననుండుఁ గడు ♦ బాధలఁబెట్టఁగ సంచలించె సం
 త్రాసముతో దివఁ బిక నె ♦ దన్ దయతో నధికార్తులన్ మమున్
 వేసటఁదీర్చి కావుమని ♦ వేడిరి నిస్తులభ క్తియుక్తులై . 67
- గీ॥ అవ్విధంబున వేడఁగా ♦ నఖిలవిబుధ ♦ వరుల నభయహస్తం బిచ్చి ♦ పంపి పినపఁ
 దగు నుపాయంబుఁ దలపోసి♦నగుచు భీక, రాశరోచ్ఛేదనోద్యోగి♦యైమురారి. 68
- సీ॥ అంబుజా ప్తకులదు ♦ గ్ధాబ్ధి నాకాంక్షించి, క్షీరాంబురాశిపై ♦ చెల్వుమాని
 సహజవాత్సల్యంబు ♦ సరిఁజూపఁగా నెంచి, వ్యాలాధిరాజుపై♦బాళి వీడి

- క్షాతనూజాతాంగ ♦ సౌఖ్యంబుఁగాఁక్షించి, శ్రీదేవిపైనుండు ♦ చెల్లువిడిచి
నవ్యమానుషలీల ♦ నటియింపఁదలపోసి, తా నిజమానుష ♦ త్వంబుఁబాసి
- గీ॥ వనచరత్వంబుఁ చేఁబూని ♦ మనుపఁదలఁచి, బ్రహ్మదేవాది నిర్జర ♦ వకులవీడి
యలఘుతరగదానందకా ♦ ద్యాయుధాభి. రాముఁడ త్తరిదశరథ♦రాముఁడయ్యోరీ9
- సీ॥ తలవాకిట మెలంగు ♦ తలిరాకుబోడికిఁ, బెన్నిటిం గాంచినఁ ♦ బెద్దవేల్పు
ప్రామిన్నుబోటుల ♦ బలగంపుపెన్నుద్దు, మున్నీట నాకుపై ♦ చిన్నకట్ట
పదునాల్గు జగముల ♦ బాలించురా రాజు, కలిమివాలంటి నో ♦ ముల ఫలంబు
వినుచూలిదిండిపా ♦ న్నునఁ బరుండెడుమేటి, వఱలుబుల్లులఱేని ♦ తురికిరాతు
- గీ॥ కాఱుచీకటిలోన నొక్కటియెవెల్లు, మేటిమూలఱేడులగెంటు ♦ పోటుబంటు
ఱేయిఁ బగటినిఁ జేయుకంఁగోయివేల్పు, వేల్పుదశరథ సూనుఁడై ♦ వృద్ధిఁజెందె.70
- క॥ రాముఁడు భీకరపాపవి, రాముఁడు జనసుతగుణాభి ♦ రాముఁడు లక్ష్మీ
రాముఁడు వైభవజితసు, త్రాముఁడు నవరత్నహార ♦ రాముఁడు సిదపన్. 71
- క॥ జనకుండుఁ బంప గాధిజ, మునివరమఖరక్ష కధిక ♦ మోదముతోన
ద్విసుతదయాస్వాంతుండై, చనియెన్ నిజసోదరుండు ♦ సంసేవింపఁ . 72
- గీ॥ ఇవ్విధంబున రఘువీరుఁ ♦ డెలమిఁ జూపి, సేవలంజేయు సామిత్రి ♦ తోడవిబుధ
నివహములు మెచ్చఁగాధేయు ♦ నివసమునకు సవనరక్షణముం జేయఁజనినపిదప.
- సీ॥ మహితామరారిధూ ♦ మకులంబు హూనుధూ, మంబుతోడేవమాఁర్గంబు నంఱె
నసురోగశోణకేఁశాన్ని కీలలు యజ్ఞ, వహ్నికీలలతో ది ♦ వంబుఁ బ్రాకె
ఘోరదేవారిసం ♦ కుల నినాదంబులు, నిగమమంత్రములతో ♦ నింగిఁదాఁకె
గర్బరాక్షిస్ఫులిం ♦ గములుఁ గుండ స్ఫులిం, గములతో గగనభా♦ గంబు నానె
- గీ॥ నసురకులదుష్ప్రియత్నంబు♦లధికపూజ్య, యాగదుష్ప్రియత్నములతో♦నతిశయించె
నతఁడు శ్రీరాముఁ సమ్మతి ననుసరించి, మునివిబుధమాన్య మఖదీక్ష♦బూనినపుడు.
- మ॥ ఘనుఁడ౯ రాముఁడు బిమ్మట౯ మొదట న ♦ త్కాండంబున౯ శోణకే
శనిభాధిక్ష్మతహాటకం గపట భా ♦ మానాటకం దాటక౯
జనితోత్సాహు సుబాహునిం దురమునం ♦ జక్కాడి మారీచు నొ
క్కని నేసెం బరమాశుగాశుగమునం ♦ గంభీరవార్ధిం బడ౯॥ 75
- ఉ॥ జన్నము నిర్వహించి ముని ♦ చంద్రులుఁ మెచ్చఁగఁ బెద్దగాతినిం
గన్నెగఁ జేసి త్రోవ జన ♦ కక్షితిపాలుని పట్టణంబు ను

ద్యన్నవరత్నభూషణవి • తానవిరాజితమూర్తిమైథిలికా
వెన్నుఁడు మానుషుండు రఘు • వీరుఁడుఁజేరె నివాహమాఢఁగఁ ॥ 76

క॥ మ్రుచ్చుల రేదిమ్మరులం, జెచ్చెరఁదెగటాచ్చి మదినిఁ • చెలిమిచెలంగఁ
వచ్చిన రఘుకులనాధుక, సచ్చరితుక సత్కరించె • జనకుం డంతకఁ. 77

సీ॥ శివధనుర్భంగంబుఁ • జేయుట కీయోగి, తిలకుఁడెట్టుల సమ్మ • తించె ననుచు
నిజమిత్తుచాపంబు • నెనరు బొసి యితండు, చిదుమనెట్టుల సాహా • సింఁచెననుచు
జనకుండు నిజకుమా • రిని నిచ్చుటకుఁజేయఁ, రానిపంతము నెట్లు • బూనె ననుచు
సంబికాపతినావ • మని విచారించి యీ, వసుధాధివిభులేల • వచ్చిరనుచు

గీ॥ గరుడగంధర్వయుక్తి • స్మర సురేంద్రు, లంబరంబునవేడ్కతో • నధివసించి
చూచుచుండంగ రాముండు • లేచి జీల్గ; బొడువలె ద్రుంచె శూలికో • దండమపుడ.

మ॥ ధరణీనాధుఁడుఁ గౌశికాదిముని సం • తానంబు ధాతీశ్వరు
ల్పరికింపక రఘురామచంద్రుఁ డవలీ • లం జేతితో నెత్తిని
ర్భర మోదంబువఁ బార్వతీపతి ధను • ర్భంగంబు గావించె సం
దరుఁ జూడం గలభం బిలం జెఱకుతుం • టం గూల్చు చందంబుకఁ ॥ 79

మ॥ పరమోదగ్రమహీధ్రజాపతిధను • ర్భంగంబుచే నయ్యెడక
వఱలం గూడినఁ గీర్తి లక్ష్మీకరణిక • వైదేహీసేకూర నా
సరసీజేక్షణ కేశ పాశమున భా • స్వత్కుందముల్ గూర్చు పో
ల్కిరహిక రామవిభుండు ముత్తియపుఁ బ్రా • ల్నించెక వివాహంబునకఁ ॥ 80

క॥ తాముఁడు మీదట భార్గవ, రాఘుక రణభీముఁగెలిచి • రమణీతూజన
స్తామారాధ్యామోధ్యక, సేమముగా డేవితోడఁ • జేరెం బ్రీతికఁ ॥ 81

మ॥ సురమాన్యఖిలసద్గుణోల్లసితుఁడుక • ఙ్గోన్యాత్మజేశుండు ని
ర్భరశౌర్యాంచిత దైత్యమత్త గజ హా • ర్యతుండు సర్వంసహే
శ్వరవీరుండు రఘూత్త ముండు జనకా • జ్ఞక సీతతోఁజేరె దు
స్తరగంభీరకదండకాగహనముక • సౌమిత్రి సేవింపఁగఁ ॥ 82

సీ॥ జ్యోతిర్లతా చిత్ర • ధాతుచిత్రతచిత్ర, చిత్రకూటాశ్రమా • సీనుఁడగుచుఁ
జండశౌర్యోద్దండ • పుండరీకాచ్చవే, దండగండాది వి • ధ్వంసియగుచు
నిర్వక్రవిక్రమా • ఖర్వగర్వోద్గీర్ణ, దానవోచ్చే దనో • త్సహాయగుచు
నబ్జశేఖరసురేం • ద్రాబ్జజాదిసులేము, న్యబ్జసంపూజ్య పా • దాబ్జుడగుచు

గీ॥ దూషణాధారరోష సం ♦ భాషణాది, భీషణాఖిలలోక వి ♦ ద్వేషణఖర
దూషణాదినిషూదన ♦ భీషణాస్త్ర, పోషణుఁడు మీఱె రఘుకుల ♦ భూషణుండు॥83

ఉ॥ శూర్పణఖోక్తి మారుతము ♦ సోకి దళాస్యఁడు గ్రోధవహ్నియున్
దర్పక బాణవహ్నియు నె ♦ దం దగులన్ నయపద్ధతి న్మదిం
జేర్పక తాటకాతనయుఁ ♦ జెచ్చెర లేడిని జేసి పంప న
మ్మార్పగురూపుతోడ రఘు ♦ మాన్యునిసుందరి డాసె నాతఁడున్॥ 84

శా॥ ఆమాయాహరిణాగ్రగణ్యముఁ దదీ ♦ యక్రీడలంగాంచి యీ
శ్రీమత్సుందర హేమరూపహరిణా ♦ గ్రీయంబుతో నాడ నా
కామోదంబు జనించెఁ గాన నిక డా ♦ యం బోయి తెమ్మంచు నా
రామున్ దైత్యవిరాము మైధిలి కడుం ♦ బ్రార్థించె నప్పట్టునన్. 85

మ॥ పిదపన్ రాముఁడు లేడినిం గదిసి వే ♦ వేబోయి తన్నాయలన్
మదిలోనెంచి మృగంబుకాదని మహా ♦ మర్నంబు వాటిల్ల దు
ర్మదు మారీచు సురారి నీచు నచటన్ ♦ బ్రహ్మదులు న్మెచ్చఁగా
విదళింపన్ బహుభీషణాశుగమునన్ ♦ వేదండ్ మట్లుం బడెన్. 86

ఉ॥ ఆమెయి లక్ష్మణుం డరిగి ♦ నంత దళాస్యఁడు వచ్చి మాయచే
భూమిజమోసగించి కొని ♦ పోవఁగఁ దాఁ జనుకెంచి శాలలో
సామజగామినిన్ సతిని ♦ జానకిఁ గానక కుందికుంది శ్రీ
ధాముఁడు రాముఁ డేగెఁ దమిఁ ♦ దమ్మునితో వెదుకంగ జానకిన్ ॥ 87

మ॥ చనుచున్ మార్గమునన్ జటాయువునకున్ ♦ సందర్శనం బిచ్చి భూ
తనయావార్తలనెల్ల వానివలనన్ ♦ దధ్యంబుగా నాలకిం
చి నయజ్ఞుండగువానికిన్ సలిపి శో ♦ చి మ్మేశ సంస్కారమున్
దనుజావద్యుఁ గబంధుఁ జంపి పిదపం ♦ దాఁజేరెఁ బంపానదిన్ ॥ 88

గీ॥ హేమయజ్ఞోషవీతంబు ♦ హీరకుండ, లములు మణికంకణము లరు ♦ ణముఖమధిక
వాలముం గలిగిన నొక ♦ వానరుండు, వచ్చిపొడగట్ట ధారుణీ ♦ పాలుఁడలరి ॥ 89

ఉ॥ ఆయన భక్తిఁజూపి తన ♦ కంబుజమి త్త్రతనూజు మిత్తునిం
జేయఁగ గౌరవించుచు న ♦ జేయభుజోత్కటశక్తి తో శతా
రాయుతశాతకాండహతి ♦ నైంది వెసం బరిమార్చి పేర్చి తా
రాయుతలోకపూజ్యకపి ♦ రాజ్య మిడెం గమలా ప్తసూతికిన్ ॥ 90

శా॥ సారాసారము లంతటం గురియఁగా ♦ సాదామినుల్ మీఱఁగా
సారంగంబులకున్ మనోంబుజములన్ ♦ సంతోష మేపాట శృం
గారంబై దగు మానసాంబరములన్ ♦ కాదంబకాదంబినుల్
పేరెంబూనఁగ వచ్చె నన్యొడలఁ బ్రా ♦ వృట్కాల ముద్వేజమై ॥ 91

శా॥ ప్రావృట్కాలము సంతయుం గడిపి భా • స్వస్మాల్వవంతంబునన్
నేవింపం దగురీతి లక్ష్మణుఁడు రా ♦ జీవాప్త సంజాతు సు
గ్రీవుం గూడి రఘూత్తముండు పిదపన్ ♦ శ్రీమేదిసీపుత్తికై
భావతీతసమీరజాదికపులం ♦ బంపించె మోదంబునన్ ॥ 92

క॥ పంబినదిటముల హనుమ, జ్ఞాంబవదాదు లటుమీద ♦ సమనర్తి దిశన్
సంబరమున లలనానికు, రంబమణిన్ నెదుకఁ జనిరి ♦ రఘువిభునాజ్ఞన్ ॥ 93

మ॥ చనుచున్ మార్గమునన్ బలోత్కట విభా ♦ స్వజ్ఞాంబవద్గంధమా
దనసీలాంగదవాయుజాదికపిసం ♦ తానంబు ధైర్యంబునన్
గనె నిర్వక్రపరాక్రమోత్కమణఖి ♦ డ్వ్యాఘ్రవేదండకా
దినికాయోల్లసితాధికోగ్రవనమున్ ♦ దివ్యాశ్రమోద్దామమున్ ॥ 94

క॥ పిమ్మట స్వయంప్రభాగుహఁ, నిమ్మర్కటవరులు సేరి • యెలమిన్ మధుపా
నమ్ములఁ దనియుచు నిజకా, ర్యమ్మునకుం జనిరి మత్తు ♦ లైవారలలోన్ ॥ 95

మ॥ పవమానాత్మజుఁ డంతటన్ మదిఁ బతిన్ ♦ భావించి శబ్దించి బై
రవనిర్వక్రపరాక్రమోత్కమణన ♦ క్రగ్రాహకూర్మోదకా
శ్వనరాహూగ్రభుజంగకర్కటవిభా ♦ స్వత్తుంగరంగత్తరం
గవితానాదివిరాజితాబ్ధిఁ గడు వే ♦ డ్కన్ దాటి వీరాంకుడై 96

సీ॥ తన ధైర్యమున కోర్వ♦దనినట్టు లొకగట్టు, వెస మెట్టి యొకగట్టు ♦ విఱుగఁదాకె
దనగభీరతఁ జాల ♦ దనునట్లు వారాశి, మైజవంబునఁ దాఱు ♦ మాఱుఁజేసె
దనతనుత్వము ఘన ♦ త్వముఁదెల్పువై ఖరి, సురసలోఁ దనురీతిఁ ♦ జొచ్చివెడలె
దనలోక బాంధవ ♦ త్వముఁ జూపుకైవడి, నతిశయచ్చాయాగ్ర ♦ హత్వమొందె

గీ॥ దనతపఃఫలదేవతఁ, గనినరీతి, జనకజం గాంచి లంకలో ♦ దనభటత్వ
ముం దెలుప నంగుళీయక♦ము నిడి తనహ,రిత్వ మెఱిగింప దైత్యుల♦సత్త్వమణఁచె.

సీ॥ జనకాత్మజకు సంత • సముమీఱఁ గూర్చిఱో, రామలక్ష్మణుల వా • ర్తలవచించి
వనభంగముం జేసి • వనపాలులం బ్రహ, స్తసుతు విక్రమశాలి • జంబుమాలిఁ

బంచనేనానులఁ • బటువీరు నక్షు మ్రు, క్కడులఁ బెక్కండ్రుర • క్కనులఁద్రుంచి
దానవేశ్వరునకుఁ • దగుబుద్ధులం జెప్పి, రమణీయలంకాపు • రంబుఁ గాల్చి

గీ॥ రఘుకులోత్తమఘోరమా • ర్గణదహాసశి, ఖాకులం బిట్లు నీదులం • కాపురంబుఁ
గాల్చు నని చెప్పి శ్రీజన • కతనయాజ్ఞఁ, బడసి చనుదెంచె రాముని • కడకునతఁడు.

క॥ ఆతఁడు నటుమీదటఁ బృథి, వీ తనయాలోకనాది • వృత్తాంతములఁ
సీతాపతికి వచించెం, గోతులరా జపుడు మెచ్చఁ • గుతుకాత్ముండై. 99

మ॥ పరమానందముతో రఘూద్వహుఁడుఁ ద • ద్భాహా ప్రసిద్ధప్రతా
పరమావైభవము న్నుతించి శుభము • ల్వాటిల్ల నాపత్పరం
పరల న్మాన్పెడు బాంధవుండవుగదా • మాబోంట్లు నీవంటి స
ద్వరులుంటఁ శుభమొంద రేయనుచు మీ • ద న్వాని దీవింపుచుఁ. 100

సీ॥ పటువనాటనికురం • బకమహార్భటులచేఁ, బటువనాటంబులు • భయముఁజెంద
వనచరాఘోగ్రరా • వములచేమేదిసీ, ధరకులంబులుఁ బ్రతి • ధ్వనుల నడల
శైలాటవేగాతి • శయముచే నదులు భం, గములతో వ్యాకుల • త్వమువహింపఁ
గీశసంతానోగ్ర • కిలకిలధ్వనులచే, హరిదిభేంద్రంబులు • వెఱపుఁజెంద

గీ॥ జష్ణుబలసైన్యపతులు భ • జించుచుండ, రాముడత్తరి లవణాంబు • రాశిఁజేరి
తద్విశాలామలపులిన • స్థలముమీద, నధికశౌర్యాంచితాత్మసై • న్యంబు విడిచె.

గీ॥ పిదప నరుదెంచి యటకు విభీషణుడు, దైత్యకుల నాయకుండగు • దశముఖుండు
నన్నుఁ ద్వన్నిమిత్తంబుఁన • దన్నె ననుచు, వేడఁ బాలింపుమని రామ • విభునిఁజేరి॥

క॥ మనజాధినాయకుం డా, తని దయతోఁ బ్రోచి దైత్య • ధవుఁజంపఁ బధం
బు నిటం జూపఁగదే యని, వననిధినిఁ మూడునాళ్లు • ప్రార్థించె నటఁ ॥ 103

మ॥ పలుమాఱుఁ రఘురామచంద్రుఁడు నుతిం • పఁ వాని లెక్కింపకు
జ్వలదుత్తుంగతరంగజాలవిచర • త్సారోత్కటోద్వత్తిమిం
గిలవాలాహతవిద్రుమాభిశకలా • క్షీణ్రారుణాంబుద్యుతిఁ
సలిలాధీశుఁడు సూపె ఘోరనిజతే • జంబుఁ విజృంభించుచుఁ ॥ 104

క॥ అంతట నటవైదేహీ, కాంతుం డాలవణవార్ధిఁ • గాంచి భవానీ
కాంతాద్యవార్యరోషా, క్రాంతుండై చాపమూని • కడుసత్వమునఁ 105

సీ॥ ఘనతరోదగ్రభం • గములు భంగములుగా, బడబొగ్గిసమకలం • బములనేసె
భీకరాకారాది • పిండినిం బిండిగాఁ, బరమాశనిసమరో • పములబరపె

- భూరివారిచరాంగ ♦ భూతినిం భూతిగా, ఘనతరాగ్నేయాంబ ♦ కములనించె
 గమనీయరత్నజా ♦ లములు జాలములుగాఁ, గ్రకచాతితీవాశు ♦ గముల నేసె
- గీ॥ భీషణాశనిసమమహా ♦ ఘోషణాతి, వేగపరిజృంభమాణోగ్ర ♦ సాగరంబు
 పై విశేషబలుండు సీతా ♦ విభుండు, రుద్రవిధ్యాద్యవారోగ్ర ♦ రోషుడగుచు. 106
- క॥ కినిసి జగంబులు భీతిల ♦ వననిధు లింకించు రాము ♦ బహువినయముతో
 వననాయకుఁ డయ్యెడలం, గని పాదంబులకు నెఱగి ♦ కడు వినుతించెన్. 107
- సీ॥ సరసీరుహాపుండు ♦ ఖరమయాఖంబుల, నేరీతి వెల్లించు ♦ నెట్లడంచు
 నట్లాత్మశక్తిచే ♦ నబ్జయోన్యాదుల, బలవైరిముఖనిర్జరుల సమస్త
 జంతుజాలంబుల ♦ జగముల ధరణీధ, రంబుల న్వెల్లించు ♦ రహినడంచు
 నేమహాత్ముండు స ♦ ర్వేంద్రియంబులు దానె, యై జగద్వ్యాపకుఁ ♦ డై వెలుంగు
- గీ॥ నట్టిధీరాత్ము నాద్యు నంధ్యాత్మయోగ, గమ్ము విశ్వాత్ము యోగిసంఘాతవినుతు
 బరు జితేంద్రియుఁ బుణ్యాప ♦ వర్గనాధు, నిర్మలాత్ము జగన్నాధు ♦ నినుభజింతు.
- మ॥ స్ఫురదుగ్రోత్కటబాడబంబున జలం ♦ బుల్ నాశము గాంచువై
 ఖరి యుష్మద్ధనచాపము క్తశరసం ♦ ఘాతంబు డాయం జితా
 శర? కారుణ్యవిశాల? సీకెదురె యీ ♦ సప్తాబు లింక న్ననుం
 గరుణం గావు మటంచు వేడె నపుడుం ♦ గాండేశుఁడున్ నన్ముడై. 109
- క॥ అని యిట్లువేడ రాముఁడు, వనరాశిం గాచి పిదపఁ ♦ బ్లవగేంద్రులచేఁ
 బనివడి నేతువుఁ గట్టిం, చె న జేదాదిసురగరుడ ♦ సిద్ధులు మెచ్చున్. 110
- మ॥ సిరశౌర్యాంచితవానరోత్తములు సం ♦ నేవింప నేతుస్థలీ
 సరణిం బోయి సువేల మెక్కి ధరణీ ♦ జాతాధినాధుండుఁ బా
 గ్ధరణీధార్కుఁ డనం జెలంగి యెదుటం ♦ గాన్పించుదైత్యాధిరా
 ట్పురినిం గాంచి బలంబుల నివ్విడిచె నా ♦ టోపంబునం బిమ్మటన్. 111
- శా. భూనాథాజ్ఞ నుదగ్రదైత్యహృదయం ♦ బుల్ గాడ్పడం బత్రీసం
 తానంబున్ మహి డుల్చుగాడ్పుకరణిం ♦ దైత్యాధినాధుం డటన్
 గాన న్వానరసైన్యము ల్గదిసి లం ♦ కాసాధసాలాదిసం
 తానం బయ్యెడఁ గూల్చి తీర్చిరి వెసన్ ♦ నాకాంగనాత్రాసమున్॥ 112
- మ. పవమానాత్మజగంధమాదనమరు ♦ త్వత్పుత్త్రీపుత్త్రార్కపు
 త్రీవిధాత్రాత్మజతారనీలగజమైం ♦ దశ్వేతకుల్ ధూమ్రనే

- త్రవిరూపాక్షసురాంతకాదిదనుజుల్ ♦ ధైర్యంబుతోఁ బోరరు
 ద్రవిధాత్రాదిసురానివార్యఘనయు ♦ ధ్ధంబయ్యె నప్పట్టునన్ || 113
- సీ॥ శూరప్రహస్తాది ♦ సురవైరితూలజా, లము నీలఘోరజ్వ ♦ లనుఁడణంచె
 నమరాంతకనరాంత ♦ కాదిరక్షోగజేం, ద్రములఁ బావనిమృగేం ♦ ద్రం బణంచె
 వజ్రదాస్త్రాదిగీ ♦ ర్వాణారిదుష్టవృ, క్షముల సుగ్రీవఖ ♦ డ్గంబు నరికె
 నతికాయమేఘనా ♦ ధాంధకారోఘంబుఁ, జటులసౌమిత్రిభా ♦ స్కరుఁ డణంచె
- గీ॥ ఘోరవిక్రమోజ్జ్వంభిత ♦ కుంభకర్ణ, ముఖమృగపరివేష్టితపంక్తి ♦ ముఖననంబు
 సారమార్గణకీలజా ♦ జ్వల్యమాన, రామశితదావవైశ్వాన ♦ రము డహించె || 114
- మ. సమరగ్రీష్మమునం గలంబఖరరు ♦ గ్జాలంబులన్ రామరా
 ట్కమలాస్తుం డమరారిరాట్కుముదనం ♦ ఘాతంబుల న్వాడ్చి స
 ర్వమునిస్వాంతసరోరుహంబు లలరిం ♦ పం జేసి లోకాతిశు
 క్తిమిరవ్యూహముఁ బాపి రాజిలె మహా ♦ తేజంబుతో నయ్యెడన్ || 115
- మ॥ వనజాతాసనవాసవప్రముఖగీ ♦ ర్వాణవ్రజం బాత్మహృ
 ద్వనజాతంబులఁ మోద మింది పటహా ♦ ధ్వానంబులం జేయుచున్
 దనుజాధీశవిశేషరోషశుచిత ♦ వ్తక్షోణి శైత్యమునం
 దనరారం గురిపించెఁ గల్పకుజసూ ♦ నస్తోమకాసారమున్ || 116
- సీ॥ రణములో దీర్ఘని ♦ ద్రలఁ గాంచువీరాట, వీచరోత్తములజీ ♦ వింపఁ జేసి
 కారుణ్యమున నాత్మ ♦ వైరిపోదరునకు, రమణీయలంకాపు ♦ రంబుఁగట్టి
 శుచిముఖంబున లోక ♦ శుచియై చెలంగుధా, త్రీకుమారీమణి ♦ స్వీకరించి
 పవనజాదులు మహా ♦ భక్తితో సేవింపఁ, బరమగాంగేయపు ♦ ష్పకము నెక్కి
- గీ॥ మార్గమందు భరద్వాజ ♦ మానిగొల్చి, భరతుసేమంబు నరయఁ బావనిని నంపి
 రవిసుతాదులతోఁ గూడి ♦ రామచంద్ర, భూపీఠండు నందిగ్రామ ♦ మునకు నరికె ||
- క॥ ఆనందించుచు రాముం, డానందిగ్రామమునకు ♦ నరుదెంచి మహీ
 జానుజకపిసేవితుండై, తా నటఁదగు భూషణములఁ ♦ చాలిచెఁబిదపన్. 118
- సీ॥ శ్రీవిరాజితనూత్న ♦ చీనాంబరంబులు, మెఱుఁగునెమ్మేనిపై ♦ మెఱయుచుండఁ
 బరమశౌర్యాంచిత ♦ బాహుదండంబులఁ, దతరత్నఖ చితాంగ ♦ దంబు లలర
 నసమానమంజులీ ♦ లాభిరాజితమస్త, కంబుపై మణికిరీ ♦ లంబు మెఱయ
 భరతశత్రుఘ్నులుఁ ♦ బార్శ్వభాగంబుల, రమణీయమణిచామ ♦ రములు వేయ
- గీ॥ నలసుమ్మితాత్మజుండు సే ♦ వాభిమాన, రతుఁడుఁ బూజ్యసితాతప ♦ త్రంబువేయ
 ననిలతనయాదికపిభటు ♦ ల్వినుతిసేయ, రామభద్రుండ యోధ్యాపు ♦ రంబుఁజేరె.

—* శ్రీరామ పట్టాభిషేక మహాత్మవము. *—

సీ॥ నేటికై నను రాముని గంటిమనుచుఁ గౌ, సల్యాదు లపుడు హర్షముల మీఱఁ
 ద్వద్వశం బాచంద్ర డ తారార్కమగుగాత, యని వసిష్ఠుండు దీ డ వెనల నీయ
 రఘురామ నీదు ధ ం ర్మములు నేటికిఁ బండె, నని పౌరజాలంబు డ వినుతిసేయ
 వివిధవిశ్వంభరా డ విభులు కానుక లిచ్చి, వివిధమార్గముల సే డ వించు చుండ

గీ॥ భరతలక్ష్మణశత్రుఘ్న డ పనసతనయ, చిత్రభానుజముఖులుఁ బూ డ జించుచుండ
 దివ్యరానూలలామ వై డ దేహిఁ గూడి, రాముఁ డ త్తరిఁ బట్టాభిరాముఁ డయ్యె ॥

సీ॥ సస్యపాలాశకా డ చ్ఛాదనంబుల ధాన్య, భూషణంబుల మించె ం భూమిదేవి
 రత్నోర్మికలఁ బూని డ రమణీయడిండీర, మలయజాఁగుం డయ్యె డ జలవిభుండుఁ
 గలికాభినూత్నము డ క్తాహారములఁబల్ల, వపటంబులఁ జెలంగె డ విసినరాజి
 కమనీయదేవగం ం గామకూలంబుతోఁ, జెలంగె నాకాశల డ క్షీలలామ

గీ॥ దిగ్గజామలరదనవ్ర డ దీప్తివజ్ర, హారములఁబాల్చి సకలదిఁ గ్వార మలరె
 సీతతోఁ గూడి పట్టాభి డ పిక్తుఁ డైన, సమయమునఁజూడ శ్రీరఘుఁక్షావిభుండు.

మ॥ చతురంభోధిపరీతభూభరము దో డ స్తంభంబునం బూని భా
 వితలక్ష్మీయుతుఁడై రఘూత్తముఁడు సం డ ప్రీత్యాత్మఁ బాలింపగాఁ
 గ్రతుభుక్తిన్నరసిద్ధసాధ్యగరుడ డ వ్రాతంబులు న్మానవ
 ప్రతతుల్ సౌఖ్యముతోఁ జెలంగిరి మహా డ భక్తిప్రపత్త్యాత్ములై. 122

శా॥ దిక్షాగంబులు భీతిని నివ్విడిచి ని డ ద్రింపం గడంగెన్ మరు
 ద్యుష్ణాధుం డలభోగినీమణులతో డ భోగింపఁగాఁ బూనెఁ బ్రా
 గ్దిక్షాధావనిసుందరీగణ మటం డ గ్రీడింపఁగాఁ గల్గె స
 మ్యజ్ఞాత్మక్షీతిభారమున్ రఘుకుల డ క్షానాయకుం డూనినన్. 123

మ॥ రవివంశోద్భవుఁ డాసనంబున నిజ డ భ్రాతాంజనేయూర్కపు
 త్రివిధాత్రాత్మజనీలతారగజమైం డ దశ్వేతపాకారిసం
 భవసంజాతవిభీషణాదులెలమిం డ బార్ష్యంబులం గొల్వఁగాఁ
 బ్రవిశేషప్రమదంబుతోఁ గొలువులో డ భాసిల్లుకాలంబునన్. 124

❀❀ అగస్త్యాదులు రామునిఁ జూడవచ్చుట. ❀❀

మ॥ పరమోదగ్రతపఃప్రభావు లగు వి డ శ్వామిత్రకుంభప్రభూ
 వరతంత్వత్రిమరీచిగాలవభర డ ద్వాజాదిమానీశ్వరుల్
 కరుణాశీలుఁ బరాక్రమాంచితు రఘు డ క్షాపాలు దర్శింప నా
 దరమొప్పం జనుదెంచి నిల్చి సుబహి డ ద్వారంబునం గూరిమిన్. 125

మ॥ మును లేతెంచి రటంచు నీవు రఘురా ♦ ముం జేరి వే తెల్పుమం
చని భృత్యోత్తము నంప నాతఁడుఁ దదా ♦ జ్ఞాయత్తుఁడైఁ బోయి రా
ముని నేవించి ధరాధిపాల ఘటభూ ♦ మున్యాదులే తెంచినా
రని విజ్ఞాపన మాచరింప విని తా ♦ నామోదపూర్ణాత్ముఁడై. 126

❀❀ శ్రీరాముఁ డగస్త్యాదుల నెమర్కొని పూజించుట. ❀❀

మ॥ కనకాద్రిందిగుబాలభాస్కరుడనం ♦ గాఁ జారుజాంబూనదా
సనముఁ డిగ్గి మహారయంబున రఘు ♦ క్షూపాలముఖ్యుండు నా
మునిరాణ్ముఖ్యవితానముం గదిసి న ♦ మ్రుండ్లై కరంబుల్మొగి
డ్చి నుతిం జేయుచుఁ దోడి తెచ్చి సభలో ♦ శ్రీమన్మణివేదికన్. 127

చ॥ విశదనిభావిరాజితన ♦ పీనసువర్ణమయాసనంబులం
గుశికకుమారకాదిముని ♦ కుంజరముఖ్యుల నుంచి గౌరవా
తిశయముఁ జూపి వారియెడ ♦ దివ్యవిధేయగుణాభిరాముఁడై
దశరథనందనుం డనె న ♦ దభ్రనవాభ్రనదభ్రమార్భటిన్. 128

శా॥ సేమంబే మునిచంద్రులార ! తమకున్ ♦ శిష్యాళికిన్ శిష్యసం
స్తామం బేయెడ సల్పునే చరణశు ♦ శ్రూషల్తపోనిష్ఠ లీ
భూమిన్ సాగునె దుంపలాకులు జలం ♦ బుల్ జిక్కునే కానలో
నేమూఢాత్ములుఁ జేయకుండిరిగదా ♦ యీమీయెడం గప్తముల్. 129

మ॥ భవదాశీర్వచనప్రభావములచేఁ ♦ బ్రాప్తిచె మాకుం బ్రతా
పవిశేషాధికపుణ్యధర్మపరమై ♦ శ్వర్యాతికల్యాణవై
భవము ల్సంస్మృతిఘోరచాహము భవ ♦ త్పాదాంబుపానంబుచే
భువి శాంతిం గను నేమిఁ జేయదు భవ ♦ త్పూజావిశేషం బికన్. 130

సీ॥ బ్రహ్మానిర్మాణంబుఁ ♦ బరికించి యీతండు, మాఱునిర్మాణంబు ♦ మఱలఁ జేసె
మహానీయనిజతపో♦మహిమచే నీతండు, నలత్రిమూర్తులఁ గుమా ♦ రులగఁగాంచె
సజ్జననాద్యవా ♦ ర్యతపోవిశేషశౌ, ర్యోగ్రత్వమున నితం ♦ డుగ్రు గెలిచె
నతియోగశక్తిచే ♦ నా మానితిలకుండు, యత్నించి మ్రింగె ర ♦ త్నాకరంబు

గీ॥ నిట్టి యోగాతిశయముల ♦ నెసగునట్టి, మీపనుల నెల్ల విని నేను ♦ మెచ్చితి నద
గాన మీవంటియోగులఁ ♦ గాంచుభాగ్య, మబ్బె నేటికి నాదువు ♦ ణ్యంబు బండె.

కం॥ అని యిట్లు భక్తితోఁ గడు, వినుతించిన రఘుకులాధి ♦ విభుచంద్రునితో
ఘనయశులు కుంభభవముఖ, మును లిట్లనిరి మది నధిక ♦ మోదంబలరన్. 132

—ఊ అగస్త్యాదులు రాముని స్తుతించుట. ఊ—

మ॥ భవదంచత్కరుణాతివర్షముల గీ ♦ ర్వాణారినాథోగ్రకో
 పవిశేషాగ్నిశిఖానికాయపరిత ♦ ప్తక్షోణి శాంతింపఁగా
 లవమైనన్ శ్రమ మేమెఱుంగమికఁ గ ♦ ల్యాణంబె మానిత్యక
 ర్మవిశేషంబులకుం గొఱంతయె దయా ♦ త్మం జూడ నీ పీమహిణ. 133

మ॥ జలజాతంబులు వెల్లుచందమున భా ♦ స్వద్భానుజాలంబులం
 దెలివిం గాంచు సమస్తలోకములు నీ ♦ దృష్టిపసారంబుచేఁ
 దలఁపన్ సాధుజనైకరక్షకుఁడవై ♦ ధర్మంబుతో నీజగం
 బులఁ బాలింపఁగ వేఱఁ జెప్పవలెనా ♦ పుణ్యాత్మ మాక్షేమముల్. 134

మ॥ ఘనమానీంద్రతపస్సమీరణమహా ♦ కాకోదరేంద్రుండు స
 జ్జనశిక్షాభిరతుండు నిర్జరవిష ♦ క్ష్రశేణినాథుండు దు
 ర్జనముఖ్యుండు దశాస్యుఁడు న్మడసె యు ♦ మృద్వాణఘోరాగ్నిచేఁ
 గన నెవ్వఁ డిక మాతపంబులకు వి ♦ ఘ్నంబున్ రచించు న్మహిణ. 135

గీ॥ వేల్పులకు గుండెగాలంబు ♦ వివిధలోక, కంటకంబు మునీంద్రులఁగలఁచు బంటు
 గ్రహవితతులకుఁబక్కలో ♦ కత్తియునగు, రావణుఁడు నీల్ల లోకముల్ ♦ రహిఁ
 జెలంగె. 136

సీ॥ మూలలం డాగుది ♦ క్పాలు రెల్లరు హర్ష, ముల విహారముఁజేయఁగలిగి రిపుడు
 జపముల నిద్దనాడి ♦ సంచరించుమునీశ, సంఘ మీయెడ నిష్ఠ ♦ సలువఁగలిగె
 బహుభీతిఁ గాంచుగీ ♦ ర్వాణులెల్ల విమాన, ములనెక్కి విహరింపఁగలిగి రిపుడు
 గానంబుఁ బాసిన ♦ గంధర్వులీయెడ, లలితగానము సేయఁగలిగి రెలమిఁ

గీ॥ బడిగల న్ముడిచి వసించు ♦ పాము లిపుడు, వేడ్కతో నాత్మఘణముల ♦ విప్పఁగలిగె
 రామ నీధర్మమున దుష్టు ♦ రావణాసు, రుని హరించి భయంబు దీర్చినకతమున.

సీ॥ మునిపక్షకుఁడవటం ♦ చనుటకు న్మోదట వి, శ్వామిత్రయాగరక్షణమె సాక్షి
 యతిపవిత్రుఁడవౌట ♦ కలగౌతమాంగనా, దోష మూడ్చినఁ బాదధూళి సాక్షి
 జగదీశ్వరుఁడ వౌట ♦ కగజాధిపతికార్ము, కముఁ ద్రుంచినభుజవిక్రమమె సాక్షి
 యఘటనఘటనశ ♦ క్త్యాత్ముండ వౌటకం, బువులశైలముల నిల్పుటయెసాక్షి

గీ॥ సకలజీవప్రభుండ వౌటకు వనచర, భటులచేఁ గార్యములను గొ ♦ నుటయె సాక్షి
 యిట్టి నిన్నేము దీవింప ♦ నెంతవార, మీవ్రతాపంబునకుఁ గీర్తి ♦ కేమిసాక్షి. 138

సీ॥ ఖలుల శిక్షించి సా ♦ ధులఁ గాచుటకుఁగదా, తలఁచి తాతాజ్ఞఁ గానలకుఁ జనుట
 పగవానిఁ బరిమార్చు ♦ వ్యాజంబుచేఁగదా, నిడనాడి సతి లేడి ♦ వెంటఁ బడుట

వెఱచువారలఁ గాచుఁకరుణఁజూపనె కదా, జలజాప్త సుతునితోఁజెలిమిఁ గనుట
నేకాంతభక్తుఁడౌ ♦ తెఱిఁగికావనెకదా, హనుమచేనంగుళి ♦ యక మనుపుట

గీ॥ భువనకంటకురావణుఁ ♦ బూరిపోల్కిఁ, దలఁచియెకదా విరోధిసా ♦ దతున కబ్ధిఁ
గట్టకయె లంకలోఁ బురిఁ ♦ గట్టుపెల్ల, రఘుకులాంబుధిచంద్ర శ్రీ ♦ రామచంద్ర.

చ॥ కరజలజంబునం గినిసి ♦ కాక్కుక నూనిన సర్వలోకముల్
కరము వణంకుచుండెడివి ♦ కావె భవాద్యనివార్యకోపభీ
కరనయనోద్గతానలశి ♦ ఖాగణదగ్ధబుధేంద్రు రావణా
సురుని హరింప మీకెతగు ♦ శూకుఁ డెవం డీక జంపు నిమ్మహిన్. 140

సీ॥ అనమానబలుఁడు ధూ♦మాక్షుండు ఘోరశ, స్త్రాస్త్రహస్తుండు దే♦వాంతకుండుఁ
జండముద్ధాంగణో♦ద్దండశూరుఁడు నరాం, తకుఁడుఁ గుంభుండు దై♦త్యకులఘనుఁడు
ఘటకర్ణకంపనా ♦ కంపనామలు శౌర్య, ధుర్యుండు వికటుండు ♦ దుర్ముఖుండు
రూక్షేక్షణులు విరూ ♦ పాక్షుయాపాక్షులు, ఘనుఁడు నికుంభుండు ♦ ఖడ్గరోముఁ

గీ॥ డాదిగాఁగలబృందార ♦ కారిశూరు, లణఁగిపోయిరి నీదుసై ♦ న్యంబుచే భ
వత్స హూదరుచే మహా♦బలుఁడు మేఘ, నాధుఁ డనిలో నణఁగె జగ♦న్నాధరామ.

మ॥ ప్రళయంబుప్రతిమోగమూర్తిపరిభా ♦ స్వత్కుంభకర్ణాద్రి త్వ
త్కులిశోదగ్ధఖరాశుగప్రహతులం ♦ గూలె న్మహిన్ రావణ
జ్వలనుం డయ్యెడ నీదుఘోరవిశిఖా ♦ సారంబుచే నారె వా
రలఁ జంపం దగువాఁడ వీవెగదె శ్రీ ♦ రామా మహీశోత్తమా. 142

మ॥ అనియారీతి నుతింప మానులు మహీ ♦ జాధీశ్వగుం డయ్యెడన్
విని యామానులఁ జూచి పూర్వమునఁ ద ♦ ద్వృత్తాంత మేరీతిగాఁ
దనరెం దానినిఁ జెప్పినాకిపుడు మో ♦ దంబు న్మదిన్ గూర్పు డో
మునులాగా యని వేడఁ గుంభభవుఁ డ ♦ ప్పం బల్కె నీవైఖరిన్. 143

—❀ అగస్త్యుండు రామునకు రావణాదుల పూర్వజన్మవృత్తాంతముఁ దెల్పుట. ❀—

చ॥ సనకసనందనాదిముని ♦ సత్తములొక్కెడ సంచరించుచున్
వనజభవాదిదేవగణ ♦ వందితు మాధవుఁ జూడఁ గోరి యొ
య్యన నయిదేండ్లయీడున ది ♦ గంబరులై హరిమందిరంబుఁ జొ
చ్చిన నట ద్వారపాలకులు ♦ ఛీయని నెట్టిరి వారలంతటన్. 144

సీ॥ వైకుంఠమునఁ బద • భ్రష్టులై శ్రీవిష్ణు, పాదాంబుజంబులఁ ♦ బాసి మర్త్య
భువనంబున రజస్త • మోగుణోల్లసితులై, దనుజయోనిం బుట్టు ♦ డని శపింపఁ
దత్కారణమున నా•దౌవారికులు మాకు, గతు లేమియనుచు నా•ఘనుల వేడఁ
బిదప వారలు దయా • హృదయులై పరికించి, మీరు శ్రీపతితోడ ♦ వైగమూని

గి॥ మూడుజన్మలలోనె యీ ♦ ముప్పవీడి, ఘోరశాపవిముక్తులై • నీరజాక్షు
పరమపాదారవిందసే ♦ వాఘుకీణు, లయ్యెద రటంచు నుడివివా ♦ రరిగిరపుడు.

క॥ సకలజగత్పరిపూజ్యులుఁ, బ్రకటయశులు వీరపుడు హి ♦ రణ్యాక్ష హిర
ణ్యకశిపులై మొదట నిట ది, తికి జన్మించిరి విశేష ♦ తీవ్రబలములన్. 146

మ॥ అతినిర్వక్రపరాక్రముం డగుహిర • ణ్యాక్షుండు నిర్భీకుడై
క్రతుభుక్తిన్నరసిద్ధసాధ్యగరుడ • వ్రాతంబులన్ దిగ్గజ
ప్రతర్థిన్ భూతనవగ్రహంబులఁ గడుం ♦ బాధింపుచున్ రాక్షస
క్షీతినాధోత్తముడై చెలంగె నతిచు • శీల ప్రభావాఘ్యుడై. 147

శా॥ ప్రస్థా మోల్లసితుండు వీడహితుడై ♦ బాధింప గీర్వాణులా
త్మనేమంబు లణంగి చిత్తముల సం • త్రాసంబు వాటిల్ల డై
ర్యసైర్యంబులు సంచలింప నపుడున్ ♦ రామామణీయుక్తులై
స్వస్థానంబుల వీడి పాటిరి నిజ ♦ ప్రాణావనాత్యాశలన్. 148

శా॥ ప్రజ్ఞావంతులు లోకపాలకులు ధీ ♦ రస్వాంతులున్ యుష్మదీ
యాజ్ఞాబద్ధులుఁ దవ్యధాసహనులై ♦ యాత్మం గడుం భక్తితోఁ
నజ్ఞానాంధుఁ డితండు గూర్చుబహుబా ♦ ధాళి న్నివారింపుమో
విజ్ఞానేశ్వర యంచు వేడిరి నినున్ ♦ విశ్వేశు విశ్వాత్మకున్. 149

మ॥ అనియారీతి నుతింప నాబుధులదీ ♦ నాలాపమున్ శ్రద్ధతో
విని నీవంతట వారలం గరుణతో ♦ వీక్షించి పంపించి డై
త్యనికా యోత్తము లోకకంటకు హిర ♦ ణ్యాక్షాఖ్యుఁ గోపంబుతో
ననిలోఁ ద్రుంచి జగంబుఁ గాచితి వరా • హాంగంబునన్ రాఘవా. 150

మ॥ అటుమీదన్ ఘనుఁడున్ హిరణ్యకశిపుం ♦ డత్యాగ్రహూపేతుడై
కటునేత్రంబుల నిష్పమంట లెగయం • గా శాతదంతంబులం
బటునాదంబులఁ గీటుచుం బరివిభా ♦ స్వతీవ్రహ్మజ్వాలికా
పటలాచ్ఛాదితశూలముం గొని కరా ♦ జ్ఞాతంబుతో నయ్యెడన్. 151

మ॥ సభలో నిల్చి పులోమకాదులను రో • షస్వాంతుడై కాంచి నే
 డు భయోత్పాతము గల్గె నేమన బలా ♦ టోపాసుర శ్రేణికా
 విభు హేమాక్షు మదీయసోదరు ఘనున్ ♦ విష్ణుఁడు కోలాంగుడై
 రభసం బొప్పగఁ జంపిపోయెనట మీ ♦ రల్ వింటిరే యీగతిన్. 152

సీ॥ అనియిట్లు వచియించి ♦ దనుజవీరుల కెల్ల, దివ్యాత్ము విష్ణు నా ♦ ధింపఁ దలఁచి
 నిజభట శ్రేణుల ♦ నిఖిలదిగ్విధుల, భూసుర క్షేత్రకం ♦ బుల సురర్షి
 లోకంబుల బుధాది ♦ లోకంబుల సమస్త, కంధుల గంభీర • కాననముల
 మున్యాశ్రమంబులఁ ♦ బుణ్యస్థలంబుల, నామ్నాయసప్తతం • త్వాలయములఁ
 గీ॥ గమలలోచనుఁ బరికించి ♦ కానరాక, యున్నచో మీబలంబుల ♦ యోగివరక
 దంబకాశ్రమానుల విద ♦ గ్ధంబుఁజేసి, బహురయంబున రండని ♦ పంపెఁ గినిసి.

ఉ॥ అంతట శంబరాదివిబు ♦ ధారిగణంబులు శౌరివిద్విష
 త్కాంతునిచే ననుజఁగొని ♦ ఖడ్గశరాదుల స్వీకరించి శ్రీ
 కాంతునికై మహాప్రళయ ♦ కాలపురాంతకులోయనం బలా
 క్రాంతిశరీరులై చనిరి ♦ కంజభవాదులు బెగ్గిలం గడున్. 154

మ॥ చని మున్యాశ్రమభూములన్ వనములన్ ♦ సందంబులం బుణ్యలో
 కనికాయంబుల యాగమందిరములన్ ♦ గాలించి లోకాధినా
 ధునిమార్గంబులఁ గానలేక మఱలన్ ♦ దుఃఖంబుతో వచ్చి దై
 త్యునితో వారలు శౌరి చిక్కడని రెం ♦ దుం జూడ లోకంబునన్. 155

మ॥ అనియారీతిఁ బులోమకాదు లనఁగా ♦ నాదైత్యనాధుండు ఘో
 రనిదాఘూర్కుడనన్ మనోంగణనట ♦ ద్రాద్రాతిరోషాన్ని హే
 తినిభాప్రజ్వలితాంగుడై కెరలి ని ♦ స్త్రింశంబుఁ జేపట్టి యా
 దనుజారిన్ వధియింతు నేనిపుడు నా ♦ తండెచ్చటన్ డాగినన్. 156

సీ॥ అనిచెప్పి వారలఁ ♦ బనిపి మీదట హిర, ణ్యకశిపుం డేగి పు ♦ ణ్యగిరి కచట
 నూర్ధ్వదోర్ధండుడై ♦ వ్యోమంబుఁగాంచుచు, బరఖరద్యుతులతోఁ ♦ బ్రళయకాల
 భానుండునుం బోలెఁ • బరమదీర్ఘ జటారు, ణాంశుజాలంబుతో ♦ నఖిలలోక
 భీకరుండై కాలిఁ ♦ పెనువేల నేల నూ, నిజితేంద్రియుండునై ♦ నిష్ఠఁబూని
 గీ॥ సరసిజోద్భవకైలాస ♦ గిరినివాస, వాసవప్రముఖామరా ♦ వార్యుఁడగుచు
 ఘనదయాసాగరుహిరణ్య • గర్భుఁగూర్చి, పుడమిఘోరతపముఁజేయఁ ♦ బూనెనపుడు.

మ॥ అదరెం గుంభిని తారక ల్చెదరె స ♦ ప్తాబ్ధుల్కలంగెన్ సమ
 స్తదిశల్మండె ధరాధరంబు లడరెన్ • జంతువ్రజస్వాంతముల్

చేదరేణ విష్టపజాలము ల్వణఁకె వీ ♦ క్షింపణ సురారీడ్విశా
 రదగంభీరమహాతపోజ్వలన ఘో ♦ రజ్జ్వలికాశ్రేణులణ. 158

సీ॥ ఇటుల బాధించుఁ త ♦ త్పటుతపోజృంభణం, బునకోర్వలేక వి ♦ బుధగణములు
 స్వర్గంబు విడనాడి ♦ సత్యలోకంబున, కేగి వారిజయోని, కెఱిగి తండ్రి
 దిలికుమారకతప ♦ స్తీక్షణత్వమున మేము, సమభితవుల మైతి ♦ మమరపురిని
 నిఁక నుండ వెఱతుము ♦ ప్రకటవీరుఁ డతండు, నీనెట్లు తపముచే ♦ నెసఁగి సకల

గీ॥ భువననిర్మాణముం జేసి ♦ బుధులకంటె, నధికలక్ష్మిఁ జెలంగితో ♦ యటులలోక
 సమితిహింసించితాఁడప♦శ్చటులమహిమ, మఱలజగములుగల్పించు♦మాడ్కినుండె.

గీ॥ అదియునుంగాక సకలజీ ♦ వాత్ములకు న, నిత్యముండుటఁ జేసి యా ♦ దైత్యనాధు
 డతితపోయోగమహిమని♦ త్యత్వమొంద, నుండెనోయనఁగాన్పించు♦ చుండెనిపుడు.

మ॥ భవదీయంబగుశక్తి నెన్నుటకు శ ♦ ర్వాణీప్రియుం డిందిరా
 ధవుఁడుణ నిర్జరులు న్నమద్ధులె నిజో ♦ దంచత్ప్రతాపంబులణ
 భువనాధీశ్వర ఘోరరాక్షసతప ♦ స్సూర్పర్తి నివారించి యీ
 భువనశ్రేణుల నెల్లఁ గావవె కృపా ♦ పూర్ణప్రసాదంబునణ. 161

కం॥ అనియిట్లు వేడ విబుధుల, ననిపి పిదప నజుఁడు మంద ♦ రాచలమునకుణ
 జని తపముం గావించెడుఁ, గనకకశిపు దైత్యనాధుఁ ♦ గని యిట్లనియెణ. 162

శా॥ క్రవ్యాదీశ్వర నీక్రియం దపము ము ♦ న్నావింపలేదెవ్వరే
 నవ్యాజస్థితి నెవ్వరై న నికఁ జే ♦ యం బోరు సేనిప్పు నీ
 సేవ్యోదగ్రతపస్సమాధికినితు ♦ ప్టింగాంచితిణ లెమ్ము నీ
 దివ్యాత్మేచ్ఛల నిత్తుఁ గోరు మిఁక సం ♦ దేహింప నీకేటికిణ. 163

మ॥ అసిభాషింప నజుండు వాఁడపుడు భా ♦ షాధీశ్వరుం గాంచి స
 జ్జనపూజ్యాంఘ్రిసరోజ సర్వజగతీ ♦ సంఘాతనిర్మాణ లో
 కనికాయేశ్వర నిర్గుణాత్మ త్రిజగ ♦ త్కల్యాణరూపాత్మ నీ
 కు నమస్కారము లాచరింతు నిపుడుం ♦ గూర్చి న్నన్నుం గావవే. 164

గీ॥ సకలజగదంతకుఁడు నిరం ♦ తకుఁడు లోక, కారణుఁడ కారణుండు జ ♦ గత్పరుండ
 పరుఁడుజగదీశ్వరుఁడునిరీ♦శ్వరుఁడు నెవ్వఁ, డుఁగలఁడోయట్టినినుమదిఁ♦ దగఁదలంతు.

గీ॥ అనుచునిట్లనె నిలభక్తు ♦ లడుగుకోర్కి, లనిడి నీక్రియమనిచెడు ♦ ఘనులుఁగలరె
 కాన నర్దంతు నిచ్చెద ♦ వేనియిపుడు, మానసంబున నలరుఁ గా ♦ మముల నెల్ల.

మ॥ ధరణీ వ్యోమమునఁ జలంబుల జగఁ ద్రాణంబునం గోలలఁ
 ధరణీధ్రంబుల ఘస్రీఘోరనిశలఁ ధారాధరౌఘంబులఁ
 సురరక్షోమృగనక్రసర్పనరసం • స్ఫోటంబునం జీకటిఁ
 వరవహ్నిఁ మృతిలేనిజీవనము దే • వా నాకు నిప్పింపవే. 167

మ॥ అనివేడఁ తదభీష్టజాలముల భా • షాధీశ్వరుం డిచ్చి దై
 త్యనికాయేశ్వర యిట్టికోరికల ము • న్నర్ధింప రెవ్వార లై
 నను నీకిచ్చితిఁ గాన నీవరిగి స • న్మాన్యాగ్రగణ్యుండవై
 ఘనకీర్తిం గనుమంచుఁ దెల్పి చనెఁ బా • కార్యాదిదేవాళితోఁ. 168

క॥ అంతట దానవకులభూ, కాంతుం డలభారతీశు • కారుణ్యముచే
 సంతసమునఁ బడసిన వర, సంతతిచే నతిశయించి • చనె పురికంతఁ. 169

క॥ సోదరుఁ గూల్చిన పగకై, తాఁ దగునీతిం ద్యజించి • దై త్యేంద్రుఁడుఁ బ
 ద్మోదనుపై శౌర్యమదో, న్మాదుండై కంటుఁ బూని • మది నటుమీదఁ. 170

మ॥ అతితేజోయుతుండై హిరణ్యకశిపుం • డాత్మఁ దయన్మాని స
 త్రతుభుక్కిన్నరసిద్ధసాధ్యగరుడ • వ్రాతంబులం దిక్కరీం
 ద్రతతిఁ భూతపిశాచభోగికులగం • ధర్వగ్రహశ్రేణులఁ
 వెతలంబెట్టుచునుండ నేయెడల దు • ర్నీతి నివృజ్యం భించుచుఁ. 171

క॥ మేడలఁ గోటల శాలలఁ, గోడల మణిగోపురములఁ • గులశైలములఁ
 వాడలఁ గూలిచి జేజే, వీడుల హరియించెఁ బరమ • వీరాగ్రణియై. 172

మ॥ దితిసూనుండు సమస్త లోకవిభుండై • దిక్పాలకాద్యాసనో
 ద్ధతుండై యుండఁగ మాధవేశ్వరవిధుల్ • తప్పంగఁ ద్రాసంబుతో
 నతులై తక్కినసిద్ధసాధ్యవిబుధేం • ద్రశ్రేణులేతెంచి స
 మ్మృతిఁ బూజింతురు వాని దుర్మతి ననా • మాన్యప్రతాపోద్ధతుఁ. 173

క॥ క్షీతిఁ జేయ బుధులు మఖముల, నితఁ డరిగి విబుధులఁ దరిమి • హీనాత్ముండై
 వెతకి హవిర్భాగముల న, హితుండై తా స్వీకరించి • యేతెంచుఁగదా. 174

మ॥ ఖరనిర్వక్రపరాక్రమోల్లసితుండై • క్రవ్యాదధీశుండు ని
 ర్భరఘోరప్రతిఘాశుశుక్షణిశిఖా • వ్రాతంబు దీపింపఁగా
 సురపాతాళమనుష్యలోకముల సం • క్షోభంబుఁ గావింపుచుఁ
 ధరణీభాగమునఁ మహాపళయరు • ద్రత్వంబునఁ రాజిలెఁ. 175

గీ॥ ఇల నఖర్వగర్వంబుచే • నిటుల నతఁడ, వక్రనీతిమార్గంబు న • తిక్రమించి

సకలసౌభాగ్యవైభవై ♦ శ్వర్యజాల, శాలియై యుండి రాజ్యంబు ♦ సలుపుచుండ.

ఉ॥ ఎన్నఁడు ఘోరదానవకు ♦ లేఁడుని బాధ లణంగు వృద్ధి మా
కెన్నఁడుఁ గల్గు దిక్కు గల ♦ దెన్నఁడు రక్షకులెవ్వ రంచు నా
పన్నగశాయి భక్తజన ♦ పాలు రమాపతి నెంచి భక్తిసం
పన్నులు నిర్జరోత్తములు ♦ మాన్యులుఁ గిన్నరసిద్ధసాధ్యులున్. 177

ఉ॥ ఎక్కడ నుండె సర్వజగ ♦ దీశుఁ డనంతుఁడు భక్తవత్సలుం
డెక్కడికేగి సాధులు ము • నీశులు భక్తులు రాకు దీనులై
దిక్కనువారి కేయెడల ♦ దిక్కగునో యిపు డట్టివానికై
మొక్కెద మేము భక్తిని మ ♦ ముం దరిఁజేర్చుటకై దయామతిన్. 178

సీ॥ శాంతిమూర్తికి సర్వ ♦ జగదీశ్వరునకు ని, ర్వాణకాంతునకు గీ ♦ ర్వాణపతికి
గూఢరూపునకు ని ♦ ర్గుణున కామ్నాయాంబు, ధికి నుత్త మోత్తము ♦ నకు విశేష
విజ్ఞానమయునకు ♦ విజితేంద్రియజ్ఞాప, కునకు సర్వాంతరా ♦ త్మునకు మోక్ష
సౌఖ్యసంవేదికి ♦ సకలసాక్షికి విచి, త్రాకారచారికి ♦ నఖిలలోక

గీ॥ పతికిఁ బరమాత్మునకుఁ బర ♦ బ్రహ్మమునకు, నాదిమధ్యాంతరహితున ♦ కవ్యయాత్ము
నకుఁ బరునకు జితేంద్రియు ♦ నకు ననేక, వందనంబులు జేతు మా ♦ నంద మొంది.

క॥ అనివినుతింపఁగ నాహరి, విని సాధుల కభయమిచ్చి ♦ వేడుకతో నా
ఘనులకుఁ బ్రత్యక్షంబై, యనితరసాధారణోక్తి ♦ ననె నీరీతిన్. 180

సీ॥ భయమేల మీకింక ♦ భద్రంబు సేకూరు, నఖిలభూతశ్రేణి ♦ కధికసూజ్య
మద్దర్శనంబుచే ♦ మహితలాభం బగు, వానిదుష్కార్యంబు ♦ లేనెఱుఁగుదుఁ
గాసి కాలంబేచి ♦ కడతేర్చెదఁ జనుండు, గోవేదభూదేవ ♦ దేవసాధు
ధర్మమార్గములపై ♦ తగిలి నాయందుఁ వాఁ, డెపుడు కోపించుఁ దా ♦ నపుడెనీలు

గీ॥ నఖిలసద్గుణశాలి జ్ఞా • నాంబురాశి, భక్తిసంపన్నుఁ బ్రహ్లాదుఁ ♦ బట్టియెపుడుఁ
గినిసి బాధింప నెంచునో ♦ దనుజు నపుడుఁ, బీచ మడగించి జగతికిఁ ♦ బ్రీతిఁజేతు.

మ॥ జగతీనాధువరంబుల న్నిగుల దు ♦ స్వాంతుం డతం డేయెడన్
నెగులం బెట్టుచు నున్నవాడని మదిన్ ♦ నేనెంచి సాధింపఁగాఁ
దగుకాలం బిది కాదు కావున మహా ♦ ధైర్యంబుతో సైచితిన్
బగతుం బిమ్ముటఁ గూల్తునేగుడుసురల్ ♦ వాక్యంబులింకేటికిన్. 182

కం॥ అనియిట్లుఁ జెప్పఁగా హరి, చనిరి వెఱపుఁ బాసి విబుధ ♦ సంఘము లంతం,
గనకకశిపుసూనులలో, ననఘుఁడుఁ బ్రహ్లాదుఁ డలరె ♦ హరిభక్తుండై. 183

••• ప్రహ్లాదోపాఖ్యానము. •••

- సీ॥ మానసాంభోజంబు ♦ మధువైరివిమలక, ల్యాణపాదాంభోరు ♦ హంబులందె
 లలితహస్తాబ్జముల్ ♦ జలధికన్యాకాంతు, రమణీయగేహమా ♦ రజనములందె
 శ్రవణద్వయంబు ఘో ♦ రదురితౌఘాపహ, రణవిత్తహరికథా ♦ శ్రవణమందె
 నిర్మలేక్షణములు ♦ నిఖిలలోకత్రాణు, కల్యాణరూపవీ ♦ క్షణములందె
- గీ॥ కామమజ్జాలయేశు ♦ కైంకర్యమందె, రతులుదైత్యారి పుణ్యసం ♦ గతులయందె
 జిహ్వాతులసీదశములందె ♦ శిరముచక్ర, పాణి వందనములయందె ♦ బరగునెపుడు.
- సీ॥ వాసుదేవాతిచిం ♦ తాసుధాస్వాదన, సంధానుడై సర్వ ♦ జగము మఱచు
 నారాయణవిభావ ♦ నాలగ్నచిత్తుడై, దైత్యారి మధురకీ ♦ ర్తనలఁబాడుఁ
 బంకేరుహోక్షునే ♦ వారతుండై చారు, తర తత్పవిత్రగా ♦ ధలఁ బఠించుఁ
 గమలాపుండను నిధా ♦ నముఁగాంచితినటంచు, నధికప్రియంబుతో ♦ నాటలాడు
- గీ॥ నమలవైకుంఠపాదచిం ♦ తామృతంబుఁ, ద్రాగినానని యొకసాగి ♦ దమివహించు
 భక్తవత్సలుడైతెంచి ♦ పలికెననుచు, నరసి యీబాలకుండుదే ♦ హంబుమఱచు.
- ఉ॥ తోయముఁ ద్రావుచుం దనకుఁ ♦ దోడగువారలతోడనాడుచుం
 గాయలఁ బండులం దినుచు ♦ గంతులు వైచుచు మాటలాడుచుం
 బాయసము ల్బుజించుచు వి ♦ భాస్వదనంతగుణాగ్రగణ్యానా
 రాయణచింతనామృతప ♦ రాయణుడై విలసిల్లనేయెడన్. 186
- సీ॥ దైత్యారిచింతాసు ♦ ధాపానమత్తుడై, నిరతంబుఁగాయంబు ♦ మఱచువాఁడుఁ
 జతురాననాదులు ♦ సాధింపఁజాలని, శ్రీవిష్ణుభక్తితోఁ ♦ జెలఁగువాఁడు
 స్వర్గపాతాళాది ♦ సకలలోకంబులు, హరిమయంబనుచుఁ దా ♦ వఱలువాఁడుఁ
 బుట్టినప్పటినుండి ♦ పురుషోత్తమునిమీదఁ, జిత్తాంబుజాతంబుఁ ♦ జేర్చువాఁడు
- గీ॥ సకలకార్యంబులనుభక్తి ♦ సహితబుద్ధి, శ్రీరమాకాంతునకు సమ ♦ ర్పించువాఁడు
 శాంతకారుణ్యవినయవి ♦ జ్ఞానలక్ష, శాదిగుణనికాయములతోఁ ♦ వలగువాఁడు.
- గీ॥ ఇటుల భక్తాగ్రగణ్యుడై ♦ యీతఁడలర, హేమకశిపుండుఁ దద్రీతి ♦ నెంచియీతఁ
 డచ్యుతస్మరణంబుఁ జే ♦ యుగఁబూనె, దీనినెవ్వారు నేర్పిరో ♦ తెలియదకట. 188
- మ॥ అని నేవారివిభుండు హేమకశిపుం ♦ డాత్మస్విచారించి వెం
 టనె సర్వాగమవేద్య శుక్రసుతుఁ జం ♦ డామార్కురావించి యీ
 తని విద్యాధికుఁ జేసి నాకడకు స ♦ త్కారుణ్యతఁమీరు బం
 పనగుం జుమ్మని యానతిచ్చి పనిపెన్ ♦ బ్రహ్మాదు నహ్లాదుడై. 189

శా॥ అజ్ఞానాంధుఁ డితండు మీరు బహు వి ♦ ద్యాశోభితాగ్రేసకుల్
 ప్రజ్ఞావగతులు సాధుమాన్యులు దయా ♦ స్వాంతుల్ జగత్పావనుల్
 విజ్ఞానాధ్యులు మాకుఁ బెద్దలు మము • స్వీక్షించి యీబాలకున్
 బ్రజ్ఞావంతునిఁజేసి మత్కులమికం ♦ బాలిపరే కూరిమిన్ 190

మ॥ అనివేడన్ దనుజాధినాయకుఁడు శు ♦ క్రాచార్యపుత్తుండు వా
 నినిఁగొంపోయి సమస్త నీతివిధులన్ ♦ నెమ్మిం బరిపింప నా
 ఘనుఁ డాలించి పఠించె నయ్యెడ సమ • గ్రప్రీతిమై లోకపా
 వననారాయణభ క్తిపూర్ణవిమల ♦ స్వాంతాబ్జుడై సర్వమున్. 191

కం॥ ఒకనాఁడు దనుజకుల నా, యకుఁడు బిలిపించి తనయు ♦ నాత్మభటులచే,
 నొకపద్యముఁ జనువుమనన్, సకలజ్ఞుండాతఁడిట్లుఁ ♦ జనువం గడఁగెన్ 192

సీ॥ నర్వాంతరాత్ముడై ♦ సకలలోకంబులఁ, బుట్టించు గిట్టించుఁ • బ్రోచు నెవఁడు
 సకలలోకంబులు ♦ సకలలోకేశులు, సకలలోకస్థులు ♦ సమసినఁగడ
 పటనలోకంబగుఁ ♦ గటికిచీకటికి న, వ్వలనెవండేకరూపమున వెలుఁగు
 గరుడగంధర్వ కి • న్నర దేవులెవ్వని, రీతులం దలఁచి కీ ♦ ర్తింపనేర

గీ॥ రట్టిమహనీయు నీశు నధ్యాత్మయోగ, గమ్యుఁబరమాత్ము నిందిరా♦కాంతుసూక్ష్మ
 మోక్షతత్వజ్ఞ విశ్వాత్ము•మునికదంబ, కాత్మసంచారు, ధీగాత్ము•నాత్మదలఁతు. 193

కం॥ అనియిట్లుఁ జనువఁగావిని, దనుజాధివిభుండు నవ్వి ♦ తగఁబాపఁడిలం
 జను లెట్లనిపించిన స,ట్లను నెట్లాడించు నటుల ♦ నాడునటంచున్ 194

శా॥ నాకు న్నీవు సుతుండవైతివిగదా ♦ నాతండ్రి యీధ్యానముల్
 నీకుం గల్గినవో దురాత్ముకులు దు ♦ ర్నీతిం బరిపించిరో
 నాకుం దెల్పుము తెల్పిరో గురువుల ♦ న్యాయంపు మార్గంబులన్
 శ్రీకాంతుండుఁ బరుండు వాని నిటుఁ గీ ♦ ర్తింపంగ నీకేటికిన్. 195

మ॥ కిటియై మీపినతండ్రిఁ జంపె మనకుం ♦ గృష్ణుండు విద్వేషి దు
 ర్ఘటతద్ధ్యానములేల నీవతనికిం ♦ బ్రత్యర్థివై యుండి వి
 స్ఫుటశౌర్యంబున నాదురాత్ముఁ బగతున్ ♦ శోధించి సాధింప ని
 న్నిటనేవీతురుగాదె దానవులు దం ♦ డ్రీ వీడు మీశేముషిన్. 196

మ॥ అనిపల్కన్విని తండ్రిమాటలకుఁ బ్ర • హ్లాదుండ నాహ్లాదుడై
 ఘనుఁడెవ్వఁడుఁ దలంచి సర్వజగముల్ ♦ గల్గించి పోషించు న
 వ్వనజాతేక్షణు భక్తవత్సలుఁ గృపా ♦ పారీణు లోకపా
 వను నెవ్వారలు జూడనేరరెపుడున్ • భావించునామూ ర్తినిన్. 197

చ. మునివకులేరి, జేరుటకుఁ ♦ బోయి వనంబుల దుంపలాకులం
 దిని తపమాచరింతుకు సు ♦ ధీవగు లేఘను సన్నుతింతు రా
 వనజదళాక్షు దేవగణ ♦ వందితు సత్కరుణాపయోనిధిన్
 వినుతగుణాఢ్యుఁ జక్రిధరు ♦ వేడెద నేయెడ బత్తితో మదిన్.

198

సీ॥ ఆమ్రపల్లవముల ♦ నాసించుకోయిల, లలితంపుగిరిమల్లి ♦ కలకుఁజనునె
 విమలాంబుజమకరం ♦ దములనాస్వాదించు, మధుపంబు కాఱుతు ♦ మృలకుఁజనునె
 గంగాతరంగసం ♦ ఘాతుంబులం దేలు, కలహంస బురదకా ♦ ల్వలకుఁజనునె
 ఫలములం దేనెల ♦ భక్షించు కీరంబు, మూదముతో మాతులం ♦ బులకుఁ జనునె

గీ॥ పరమపావనతమచక్ర ♦ పాణిపాద, పద్మచింతామధురసుధా ♦ పానమత్త
 చిత్తకమలంబు లన్యోబుఁ ♦ జేరఁగలవె, యెన్నిమాటలు బల్కిన ♦ నేమిఫలము.

మ॥ అనిపల్కన్వినుచుం బురోహితుఁడు రో ♦ షావిష్టచిత్తంబునన్
 గని వానిం గొనిపోయి శాస్త్రముల నే ♦ కాంతంబునంజేర్చి యా
 తనికీన్ నేర్ప బహుప్రకారముల నా ♦ తండుం బరించెం బ్రియం
 బున నారాముణభక్తిపూర్ణహృదయా ♦ భోజాతుఁడెసర్వమున్.

200

గీ॥ అతడుఁజదివించి మఱలఁ బ్ర ♦ హ్లామ దనుజ, వరుకడకుఁ దోడితెచ్చి యో ♦ సు
 రవిపక్ష

నీదుపుత్త్రిఁడుఁ బరియించె ♦ నీతివిధుల, నరసిమాడంగవలె నటం ♦ చనఁగనపుడు.

క॥ వినినిజపురోహితోక్తులు, దనుజవిభుఁడుఁ దనయుఁబిలిచి ♦ తండ్రి! గురులు నీ
 కునిపుడు నేర్పిన నీతుల, వినుపింపుము వినఁగనాకు ♦ వేడ్కజనించెన్.

202

శా॥ విద్యావంతుడుఁ మీకుమారుఁడని యీ ♦ విప్రుండనన్వింటి నే
 వేద్యాంశంబుల నేర్చితో యిపుడుఁ ద ♦ ద్వేదాంతసారంబులో
 బద్ధంబుం బరియించి దానఁగల తా ♦ త్వర్యంబువాక్రుచ్చి
 విద్యాసారముఁజూపఁగా నగుననన్ ♦ విజ్ఞం డతం డంతటన్.

203

క॥ సదమలబుద్ధిన్విడువక, చదివితీ నే నఖిలశాస్త్ర ♦ చయములనిపుడున్
 జదివిన విధితత్త్వంబులఁ, జదివి వచించెదను వినుము ♦ జనకా నీకున్.

204

సీ॥ కమలామనోహరుఁ ♦ గననినేత్రంబులు, విమలమంజులమే చ ♦ కములుగావె
 మురవైరిచారిత్ర ♦ ములఁబరింపని జిహ్వా, చెఱలాడు మండుకాక ♦ జిహ్వాగాదె
 విధుపుణ్యగాధల ♦ విననికర్ణంబులు, ధరణీధనిన్నురం ♦ ధములుగావె
 జలజాక్షుపూజల ♦ సల్పనట్టికరముల్, శవములఁబట్టు హా ♦ ప్తములుగావె

- గీ॥ కలితతులసీదళసురభిః ♦ గననినాసి, కంబు హేయంపుకిటి నాసి ♦ కంబుగాదె
శౌరిచింతలవిడనాడు • జన్మమవని, దైత్యకులచంద్ర! జలబుద్ధు ♦ దంబుగాదె. 205
- సీ॥ కమలామనోహరు ♦ రమణీయనామ మం, త్రముః దలంపని మాన ♦ సములుశిలలు
సంతతంబు భార్గవీ ♦ పతికివందనముల, రచియింపనిశిరంబు ♦ రాతిగుండు
దామోదరున కర్పి ♦ తంబుఁజేయని సిరి, వనభూమిచంద్రికా ♦ వైభవంబు
పుసుషోత్తమాలయం ♦ బులకుఁ బోవనిపాద, ములు కాననాంతర ♦ భూమిజములు
- గీ॥ శౌరిభజనముసేయని • సర్వజనులు, ధరణిఁబెనుగాలిసోకి క • దలుశవములు
శ్రీహరిధ్యానములులేని ♦ జిహ్వాలెల్ల, తాటిపట్టు వింటివే • దనుజవీర. 206
- కం॥ అనినావు డతనిమాటలు, దనుజాధిపుఁ డాలకించి ♦ తగురోషమునక
గని నిజపురోహితుని ని, ట్లనివక్కాఁడంపఁ గడఁగె ♦ నాసమముమునక. 207
- చ॥ ప్రకటగుణాఢ్య! నీతివిధి ♦ పారగుఁ జేసెద నంచుఁ జెప్పి డిం
భకుఁ గొనిపోయి నీవిటుల ♦ వాని కనర్హవిరోధిశాస్త్రముల్
వికుటిలత న్వచించితివి • విప్రవరేణ్యసుతుండవంచు నే
నకుటిలమానసంబునఁ గ ♦ దా నిను నమ్మితి భూసురుండవే. 208
- మ॥ అనిపల్కక దనుజేశ్వరుం డలిగి శు ♦ క్రాచార్యజుం డయ్యెడక
విని దైత్యాధిప మేము చెప్పము భవ ♦ ద్విట్టా శ్రుము లేవెఱ దు
రను లెవ్వారు వదింప రాతనికి న ♦ స్మృన్నీతివాక్యంబులక
వినబో డాతఁడు నందుకై మదిని న ♦ న్వేషింపు మన్యాధ్వముక. 209
- మ॥ అనఁ గోపంబుఁ బరిత్యజించి దనుజుం ♦ డాత్మాత్మజుం జూచి యో
తనయా! నీకెవరీమతిం దెలిపిరో ♦ తధ్యంబుఁగఁ జెప్పమం
చని పల్క నిన్ని తండ్రి కిట్లనియెఁ బ్ర ♦ హ్లాదుం డటక లోకపా
వననారాయణభక్తిపూర్ణవిమల ♦ స్వాంతంబునం గూరిమిక. 210
- మ॥ భవఘోరాంబుధిలో మునింగి విషయ ♦ వ్యాపారసారీణులై
భవనాశంబులఁ గాంచుమానవులకుక • స్వస్వాంతరంగంబులక
ద్రవిణం బిచ్చిమహాత్మకుల్ బుధులు త ♦ త్వజుల్ ప్రబోధించినక
ధ్రువనారాయణబోధము ల్లగునే ♦ దూరాటవిం దూరినక. 211
- మ॥ సురవైరింద్ర! సమస్త శాస్త్రముల సం ♦ శోధించితిం గాని దు
స్తరనారీతనయాదివారిచరవాం • ఛారుణ్ముఖోల్లోల భీ
కరసంసారపయోధి దాటఁ గ రమా ♦ కాంతానుచింతాప్రధీ
తరి సంబంధమె కాని వెఱగునె వా ♦ దం బేల నాతో నికక. 212

- క॥ అనిపలికిన నిజసూనుని, దనుజేశుడు ధిక్కరించి ♦ దరకరరోషం
బున మండిపడుచు దనుజుల, గని యిట్లని నుడువఁ గడఁగెఁ ♦ గాలోగుండనన్.
- ఉ॥ పంచశరద్వయస్కుఁ డతి ♦ బాలకుఁ డీతఁడు నాపథంబు నిం
దించి మదీయవైరిహారి ♦ నిం నురితాయను దుష్టచిత్తుఁ గీ
ర్తించుఁ దలంచి కూడదని ♦ తెల్పిన మానడు మీరు వీని శి
క్షించి భవత్ప్రతాపములఁ ♦ జేడ్పడఁ జేయుదువైరిచింతలన్.
- శా॥ సంగాతంబుఁ బరిత్యజించికడురో ♦ షస్వాంతులై మీరు దు
స్సాంగత్యాభిరతున్ దురాత్ము ఖలు న ♦ స్మద్వైరిచింతాత్ము ని
స్సంగున్ మత్పరు నీతనిం చునిమి భా ♦ స్వన్నిర్జరద్విట్కులం
బుం గావింపుడు కీర్తియుక్తముగ మీ ♦ సూర్ణప్రతాపంబులన్.
- మ॥ అనిదై త్యేశ్వరుఁ డాడఁగాఁ బిదప దే ♦ వారాతిసంఘాత మా
ఘనుఁ బ్రహ్లాదు జితేంద్రియున్ గుణనిధిన్ ♦ గారుణ్యముం బాసి ఘో
రనిశాతాగ్రవిశిష్టశూలముల గ ♦ ర్వస్వాంతులై క్రుమ్మఁబా
వననారాయణభక్తిపూర్ణవిమల ♦ స్వాంతాబ్జుడై రాజిలెన్.
- చ॥ పదుగురు దానవు ల్వాడువ ♦ బాలునిగాత్రము కందిపోదు త
ద్వదననిభావిలాసములు ♦ వాడవు లోపల రక్త ముబ్బనే
రదు నులిగావు శల్యనిక ♦ రంబులు మంజులనేత్రదృష్టి పో
వదు పలలంబు నల్లదు న ♦ వశమ మబ్బదు చిత్ర మెంతయున్.
- మ॥ సురవిద్వేణశూలఘాతములకున్ ♦ శుద్ధాత్ముఁ డీతండు శ్రీ
హరి! నారాయణ! భక్తవత్సల! దయా ♦ వ్యాపారపారీణ! సా
గరకన్యాపతి! లోకపావన! జగ ♦ త్కల్యాణ! పుణ్యాత్మ! యం
చు రహిన్ విష్ణుఁదలంచుఁ గాని మదిలో ♦ శోకింపడాయెం గదా.
- ఉ॥ పాఱడు వేఱుచోటులకు ♦ బాంధవసంఘములో భయంబుతో
జేఱడు మిత్రసంఘములఁ ♦ జేఱడుఁ గావుమటంచుఁ దండ్రినిం
దూఱడు హేమసౌధములఁ ♦ దూఱడుఁ దాఁ జని తల్లిపాపునుం
గోఱడు నేలపై బడడుఁ ♦ గుందడు గంద డిదేమి చిత్రమో.
- క॥ దనుజాధినాథుఁ డంతట, వనజేక్షణభక్తిపూర్ణ ♦ భావుఁ గుమారున్
ఘనగుణనిధిఁ బ్రహ్లాదుం, గని మదిఁ దర్కించి పిదపఁ ♦ గటురోషమునన్.
- సీ॥ మత్తేభచయముచే ♦ మొత్తించు బాలకుఁ, గఱపించు ఘోరోర ♦ గప్రతతుల
బహుశిఖారాజిత ♦ భైరవానలములోఁ, ద్రోయించు బెట్టించుఁ ♦ గ్రూరవిషముఁ

గూలంక షోగక ♦ ల్లోలాబ్ధిఁ నెట్టించుఁ, దీక్ష్యశూలములబా ♦ ధించుఁ బట్టి
 కట్టించు వ్రేయించు ♦ గడలతోఁ అువ్వింను, గంఢోపలంబులఁ ♦ గటుశీలీము
 గీ॥ ఖముల నేయించు వివళించు ♦ ఖడ్గశతుల, ధరణిఁ బాతించుఁ ద్రోయించు ♦ గిరితటములఁ
 గళల నడపించు నిట్లు రా ♦ క్షుసకులేశ్వ, రుండుఁ బీడింపుచుండ నా ♦ తండునపుడు.

శా॥ ధూర్తాగ్రేసరుఁడై మహాకుపితుఁడై ♦ దుర్మార్గుఁడై తండ్రి ను
 స్మీర్తిభ్రాజితుఁడై చెలంగి మది దా ♦ క్షిణ్యంబు వోనాడి యి
 ట్లారిం బెట్టఁ గడంగె నీయొడ మనీ ♦ యధ్యాన మాలించి యో
 యార్తతాణపరాయణా! సకలక ♦ ల్యాణాత్మ! రక్షింపవే. 222

మ॥ అరయన్ సద్భవదీయనామమఘర ♦ ధ్యానాసహిష్ణాత్ముఁడై
 పరమార్థంబుఁ బరిత్యజించి యిటులన్ ♦ బాధింప యత్నించె నా
 మొరలాలించి ననున్ విశేషకటణా ♦ పూర్ణాత్మ నేతెంచి యో
 హరి! నారాయణ! కావవే! వరద క ♦ ల్యాణాత్మ! రక్షింపవే. 223

క॥ అసివినుతించు కుమారుం, గని వానినిఁ జంపఁ గలుగు ♦ కార్యంబునకై
 ఘనచింతాశాంతుండై, దనుజాధిపుఁ డివ్విధమునఁ ♦ దలఁచెన్మదిలోన్. 224

ఉ॥ ముంచితి ఘోరవారిధుల ♦ మొత్తితి భీకరఖడ్గరాజిఁ ద్రో
 యించితి నగ్నిలోపలన ♦ హీనవిషంబులఁ బట్టి తెచ్చి యి
 ప్పించితి సర్పరాజిఁ గఱ ♦ పించితి గండశిలావ్రజంబు అ
 వ్విించితిఁ బెక్కుభంగుల శ ♦ పించితి నీతఁ డుఁజాన డెన్నిటన్. 225

క॥ అనితలఁచు హేమకశిపుం, గని కవిసూనుండుఁ బిదపఁ ♦ గడువేడ్కం ద
 త్తనయవ్రభావతత్త్వం, బు నెఱిగియుం గపటవాక్య ♦ ముల నిట్లనియెన్. 226

మ॥ ఖరనిర్వక్రపరాక్రమాంచితుఁడవై ♦ ఖడ్గంబుఁ జేఁబూని దు
 ర్భరఁ ఘోరవ్రతిఘాశుశుక్షణిశిఖా ♦ వ్రాతంబు దీపింప ది
 గ్వగులన్ యుద్ధములన్ జయించితిగదా ♦ వాఁడెంతవాఁ డిట్టిదు
 ర్భరభాష ల్గుణదోషహేతువు లగున్ ♦ భావింప నీకేటికిన్. 227

ఉ॥ వాదములేల నువ్వుడగు ♦ వాఁడిల నాక్యులసేవచేఁ జతు
 ర్వేదసమస్తనీతివిధి ♦ విజ్ఞుడుఁ గాఁగలఁ డిట్టిఘోరదు
 ర్వాదము మాను నీ సుతుఁడు ♦ భార్గవుడుం జనుదెంచునంతలో
 వేదసమస్తనీతివిధి ♦ విజ్ఞుఁ డగుం బరితాప మేటికిన్. 228

సీ॥ అన వానిమాటలు ♦ విని హేమకశిపుండుఁ, బ్రహ్మాదుఁ గొనిపోయి ♦ రాజనీతి
 విజ్ఞుఁ జేయు మటంచు ♦ వేడ నాతఁడు వెంటఁ, గొనిపోయి బాలు సద్గుణగర్విషుఁ

ద్రైవర్గికాదిస ♦ ద్భావంబులం దెల్ప, నాలించి గురుభాషి ♦ తాగముముల
యోగ్యంబులనుచు, దా ♦ నూహించి గురుఁడాల, యమునకుం జనినకా ♦ లముననసుర
గీ॥ బాలు రాటలకై పిల్వ ♦ వారిఁ గూడి, బాలులార గురూక్తుల ♦ నాలకించి
నారె మంచివి కావవి ♦ వేఱునీతి, వినఁడు వచియించెద నటంచు ♦ ననియె నిట్లు.

క॥ మనవంటివారలెందరు, జనియించి? మడసిరిట్ల ♦ జననాంతములం
గననిపదవివెదకుటకై, మనము ప్రయత్నింపవలయు ♦ మహి నేయెడలకా. 230

సీ॥ నిఖిలార్థకారణు ♦ నిర్వాణనాథుం ద్రి, గుణశాలి నఖిల స ♦ మ్లగణాధ్యు
సామ్యు శాంతాకారు ♦ సర్వలోకేశ్వరు, విజ్ఞానమయు శాస్త్ర ♦ వేదజలధి
నఖిలసాధునివాసు ♦ నధ్యక్షు సుగుణార, ణిపిహితబోధాగ్ని ♦ సత్యుఁ బూర్ణు
నతిదయాస్వాంతు స్వ ♦ యంప్రకాశు మహాత్ము, సతిధీరభావు స ♦ ర్వాంతరాత్ము
గీ॥ నిర్గుణాత్ము నిరంజను ♦ నిర్వికారు, నఖిలసాక్షిఁ బరాత్ము న ♦ వ్యక్తు నాద్యు
షడ్గుణైశ్వర్యసంపన్ను ♦ సరసిజాతుఁ, బరమభక్త్యాత్ములఁ దలంప ♦ వలయు నెపుడు. 231

—* ప్రహ్లాదుఁడు బాలులకు యాతాయాత జీవస్వరూపముం దెల్పుట. *—

సీ॥ జీవుండు షరమాత్ము ♦ శేషతైకరసుండు, జ్ఞానస్వరూపుండు ♦ జ్ఞానగుణుఁడు
నాత్మైకభోగ్యుండు ♦ నయ్యుననాది క, ర్మాభిరూపాత్య వి ♦ ద్యాధిముకుళి
తగుణభూతజ్ఞానుఁ ♦ డగుచు నాత్మీయగూ, పపరమాత్ము స్వరూ ♦ పంబుల నివి
చారింప నెఱుఁగమి ♦ సహజమోదవిముఖుం, డై యనాదినిజ క ♦ ర్మానురూప
గీ॥ కప్రకృతిపరిణామవి ♦ గ్రహనిబద్ధుఁ, డగుచు బంధనతనువు ద ♦ న్నుగఁ దలంచి
యింద్రియాధీనచిత్తుఁడై ♦ యెసఁగు నిఖిల, విషయకాధీన సుఖుఁడునై ♦ వివిధగతుల.

సీ॥ వ్యాలదష్టునకు నిం ♦ బపలాశకంబులు, మధురంబులై యోఁచు ♦ మాడ్కిఁ గర్మ
బద్ధుఁడైనఁ దనకు ♦ స్వప్రకృతిపరిణా, మవిశేషములగు హే ♦ యవిషయములు
నతిశయభోగ్యంబు ♦ లై యోషగఁ దదను, భవబహుబుద్ధక ♦ స్వాంతుఁడగుచుఁ
గర్మంబుఁజేయుచుఁ ♦ గాంక్షించితత్ఫలం, బులయిన సుఖమఃఖి ♦ ములసతంబుఁ
గీ॥ గాంచుచుం బూర్వవాసనా ♦ కారణమున, మఱుల రుచిపుట్టి యుత్తరో ♦ త్తరముకర్మ
మునొనరించుచు నుజ్జ్వల ♦ దనలతప్త, పాత్ర సంసర్గకారణ ♦ వశమువలన. 233

గీ॥ అమృతమేయెడ నుష్ణభా ♦ వాదికముల, దొడకున ట్లచిత్సంసర్గ ♦ దోషమున న
వద్యగుఃఖాదినిలయమై ♦ వఱులు తేడ్చి, ధానమెట్లన వచియించె ♦ దన్వినుండు.

సీ॥ భూమిలోన ననాది ♦ పూర్వకర్మంబున, నఖిలభావంబులఁ ♦ యందుఁ దత్త
దమరమర్త్యాది గూ ♦ షముచే జరాయుజ, త్వమునుఁ బక్ష్యాదిరూ ♦ పమున నండ

జత్వంబుఁ గీటకా ♦ చరముఖాకృతులను, ద్విజ్జభావంబు నుం ♦ బిదప నిఖల
 యూకాదికక్రిమి ♦ కాకృతి స్వేదజ, త్వముఁగాఁ జతుష్ప్రకా ♦ రములఁ బుట్టు
 గీ॥ చుండు నిందలి నరభావ ♦ మొండుదక్క, నమరుదక్కినపుణ్య పా ♦ పాధికార
 ధర్మసకలభావములఁ ద ♦ త్తత్ప్రయుక్త, కేవలసుఖదుఃఖములనఁకెరలికనుచు.

సీ॥ అతిపుణ్యపాప క ♦ రాధికారంబైన, మానవత్వమునవి ♦ జ్ఞాననిలయ
 బహిరంతరింద్రియ ♦ వ్యాపారరూపకం, బైన జాగ్రదవస్థ ♦ యందు జీవ
 వర్తకద్వారకే ♦ శ్వరయత్న సంస్పృష్ట, విషయంబు లందుచు ♦ వివిధతదను
 భవపరిశ్రాంతక ♦ బాహ్యేంద్రియ విరామ, భావరూపంబైన ♦ స్వప్నమందు
 గీ॥ బాసఁగుఁడత్తత్సమయమాత్రములుసతంబు, నవనిఁడత్తస్మచుష్యమాత్రానుభావ్య
 ములుగఁ గేవలేశ్వరయత్నమిళితచిత్ర, విషయముల మిగుల ననుభవించు చుండి.

సీ॥ తద్దశావిషయ వి ♦ స్తారానుభవవర్త, కబహుపరిశ్రాంత ♦ కప్రశస్త
 బహిరంతరింద్రియో ♦ పరమరూపసుషుప్తి, డశలో నసంబుద్ధ ♦ త స్వహించి
 బహిరంతరింద్రియ ♦ వ్యాప్తుల నిష్ఠనాడి, విశ్రమస్థానమై ♦ వెలసినఁ బర
 మాత్మయందుపరతుం ♦ డై విశ్రమించుచు, నాతనిచేఁ స్వస్థుఁ ♦ డగుచు మఱల
 గీ॥ భోగములఁగాంచుకొఱకుంబ్రభోధితుఁడయి, మేలుకాంచుచు నెపుడర్థమృత్యుభిప్ర
 కూపమైనట్టి మూర్ఖులో ♦ నేపుఁజూప, నొప్పు జ్ఞప్తి సంకోచంబు ♦ నొండు చుండి.

సీ॥ ఉత్కాంతిరూపమై ♦ యొప్పునంతంబునఁ, గ్రమముగా బహిరింద్రియములు నంత
 రింద్రియంబున నంత ♦ రింద్రియంబనువుల, యందసువులుఁ దన ♦ యందుఁ దాను
 భూతతన్మాత్రకం ♦ బులయందు నయ్యవి, పరమాత్మలోపలఁ ♦ బరిణమింప
 నపుడు నిస్సంబోధుఁ ♦ డగుచు బాహ్యభ్యంత, రంబులుమఱచిని ♦ రంతరమున
 నలరారుపరమబా ♦ హ్యంతఃకరణభూత, తన్మాత్రసంయోగ ♦ ధర్మరూప
 మైనట్టిసూక్ష్మదే ♦ హముననుత్కాంతుఁడై, స్వాంతకస్థానసం ♦ బంధమైన
 నేకోత్త రశతనా ♦ డీకదంబానుల, త్యాజ్యైకనిర్గమ ♦ ద్వారమగుచు

గీ॥ దనరుమూర్ధన్యకథమని ♦ దక్క దక్కి, నశతనాడీప్రధానాయ ♦ నముల వెంట
 నేదియైనను నొక్కంట ♦ నెసగుచుండు, శ్రవణనేత్రాదిక ప్రదేశముల వెడలి. 238

సీ॥ కేవలపరమదు ♦ స్కృతపరాయణుఁడేని, యాతనాతనుబద్ధుఁ ♦ డై నియమిత
 పథమున స్సమవర్తి ♦ భటగణాకృష్టుఁడై, చని మహాఘోరత ♦ రనిరయంబు
 లనుభవించినమీద ♦ ట నవశిష్టస్వక, రాంతరవశముచే ♦ నవనిలోన
 నప్పరబ్రహ్మ జా ♦ యస్వమియ స్వచ, యనుమనస్సంకల్ప ♦ మున పునఃపు

ఆ॥ వె॥ నన్నికృష్టజన్మ ♦ నాశంబు లందుచు, నిర్మలాతిపుణ్య ♦ కర్ముడేని
 సూక్ష్మతనువుతోడఁ శోభిల్లుధూమాది, మార్గమునుగ నెపుడు నిర్గమించి. 239

- సీ॥ పరమోత్తమోత్తరః ♦ ప్రాపితుండగుచు స, క్రమమున ధూమరా ♦ త్ర్యపరపక్ష
దక్షిణాయనపితృ ♦ ధాత్యంతరిక్షచం, ద్రస్థానముల కేగి ♦ తారకాధి
నాయకప్రాప్తిచే ♦ నవసుధామయదేహుఁ, డై హితంబునఁ దత్త♦దనుగుణసుకృ
తాధిభూములఁ దత్త ♦ దధిదేవతాభటుం, డగుచుఁ దత్తత్సమా ♦ నాధిభోగ
- గీ॥ ములననుభవించిసుకృతాంతముననతండు, నమరుకర్మాంతరారంభకమునఁదాను
మఱల నవరోహణాదిక్ర ♦ మమున సూక్ష్మ, దేహమునడిగ్గిశ్రీరమా♦ధిపునినాజ్ఞ
- సీ॥ సక్రమంబున వచ్చి ♦ చంద్రసమీరధూ, మాభ్రమేఘంబుల ♦ కరుగుదెంచి
వారిదంబుననుండి ♦ వర్షమైయోషధి, ప్రకరంబులంజెంది ♦ వానినుండి
యన్నంబునుంజేరి ♦ యటనుండిపురుషునిం, జెంది యప్పురుషుని ♦ యందుఁబరమ
రేత్యపకృతిగాఁబరిణమించి లలనోద, రముఁజొచ్చి యందు గర్భమయిఁ బొదలి
క్రమ్మఱ జీవధ ♦ ర్మంబునజన్మించు, సతతంబునిట్టిసం ♦ సారవారి
- గీ॥ నాయకావర్తగర్తంబు ♦ నందిరుగుచు, బాల్యకామారయావన ♦ ప్రముఖదశల
నొకటనైనను సౌఖ్యంబు ♦ నొందలేక, యన్నిట స్వర్వకష్టంబు ♦ లనుభవించు.
- గీ॥ కాన నిటువంటిజన్మంబుఁ ♦ గాఁచకెచ్చుడు, మఱలఁ బుట్టనిచావని♦మార్గమునకు
పాయము నిల నన్వేషింపవలయు నందు, కై పథంబును జూపెదఁ ♦ గనుడటంచు.

—* భగవద్వర్ణనము. *—

- సీ॥ కమనీయతిలసూన ♦ సమనాసికాభిరా,జితుఁడు బాలార్కకో♦టితులితమణి,
కుండలామలకాంతి ♦ మండితాతిమనోజ్ఞ, గండభాగాధిప్ర ♦ కాశితుండు
లీలాలయవిపుల ♦ భూలతాశోభితుం, డమలేంద్రనీలతు ♦ ల్యాతిలలిత
కుంతలుం డసమాన ♦ కోమలారుణచారు, పాణిపంకజపరి ♦ భ్రాజితుండు
- గీ॥ సుతులసీదశమాలికా ♦ శోభితుండు, మందహాసాభిభూషిత ♦ సుందరారు
ణాధరకిసలయుండు బా ♦ లార్కబింబ, సదృశమణిసముల్లసితన ♦ క్షస్థులుండు.
- సీ॥ అతిమనోహరపీవ ♦ రాంసుం డనంతమం, జులకాంతిపుంజసం ♦ శోభితుండు
గమనీయనవరత్న ♦ ఖచితకేయూరభా, సితబాహుదండుండు ♦ శ్రీకరుండు
విమలముక్తాహార ♦ సముదయోల్లసితండుఁ, గందర్పశతకోటి ♦ సుందరుండు
నీలధారాధర ♦ నిరసనాంగుండు వి,ష్వక్సేనగరుడాది ♦ సమధిపూజి
- గీ॥ తుండు శంఖచక్రాలంకృ ♦ తుండుదుగ్ధ, వారినిధికన్యకారత్న ♦ వందితుండు
మహితకరుణాసముద్రుండు ♦ మహిధరాత్మ, జాధినాధాదివంద్యుండు ♦ నై సతంబు.

—* ప్రహ్లాదుఁడు బాలురకు జీవాత్మ జన్మ రాహిత్యముం దెలుపుట. *—

- సీ॥ అలకుశౌరికి నల్లె ♦ సల సమీపంబునఁ, బ్రథమావరణములో ♦ భవ్యులగుచు
 సరవి విష్ణుపురుష ♦ సత్యాచ్యుతానిగు, ధృలు విరాజిల్లుచు ♦ దు రటఁ దద్వి
 రాట్స్వరూపాధిసం ♦ రాజిత కేశవ, ముఖచతుర్వింశతి ♦ మూర్తి లోక
 ములు ద్వితీయంబున ♦ నలగుమత్స్యాదిలో, కములు రాజిలుఁదృతీయమున నెపుడుఁ
- గీ॥ దనరుచుండు విష్వక్సేన ♦ దంతిరాజ, నదనసత్యాచ్యుతాదిభు ♦ ననములుం జ
 తుర్థమునఁ బంచమునునఁజతుర్గమవి, హగకులపతిసావిత్వ్యాను ♦ లలకుచుండు.
- గీ॥ అలకు షష్ఠావరణమున ♦ సఖిలమూత్ర, మయభువనగణములు సప్త ♦ మమున నెపుడు
 నష్టదిక్పాలకాదులు ♦ సధిక శాశ్వతంబులై మంగళఁబులై తనరుచుండు. 246
- గీ॥ సకలకర్మంబులం బొసి ♦ సంతతంబుఁ, బరమహరిమూలమంత్రంబు ♦ భావమున జఁ
 పించుచుం బరు హారి నుపా ♦ సిచెడుమను, జుడుహరిసన్నిధిం జేరు ♦ సుస్థిరగతి. 247
- సీ॥ మూఢాత్ము లజ్ఞాన ♦ మున ఘోరదుష్కర్మములఁ జేసినను వారు ♦ తెలివిఁ గాంచి
 వగుచుచు శ్రీరమా ♦ పతిని లోకాధీశు, ధ్యానించుచు న్దుష్కృ ♦ తంబుఁ దిరిగి
 సేయకుండినచో ను ♦ శీలు రా వాకికి, శాశ్వతపరలోక ♦ సౌఖ్య మబ్బు
 దీని కెంతయును సం ♦ దియము లేమ నిజంబు, విష్ణుపావనతమ ♦ విష్ణుభక్తి
- గీ॥ ఘనసుకృతమున సేకూరు, ♦ గాన నట్టి, పరమపావను గోవిందుఁ ♦ బంకజాక్షు
 భక్తవత్సలు శ్రీరమా ♦ పతి ననంత, భవ్యు మది నొచఁగాఁదగు ♦ బాలులార.
- సీ॥ ఉత్తమం బెయ్యది ♦ యో యయ్యదియె పర, బ్రహ్మం బదియు లోక ♦ పావనంబు
 సత్యం బనంతంబు ♦ జ్ఞాసస్వరూపంబు, నవ్యయం బాదిమ ♦ ధ్యాంతరహిత
 మనులరూపంబు ని ♦ త్యము నిష్కలం కంబ, నామయం బనుపమా ♦ నం బఖండ
 మానందమయము మ ♦ హాత్మకంబై యొప్పుఁ, దత్స్వరూపంబుతోఁ ♦ దనరు నప్ప
- గీ॥ రమపురుషునిచే నెపుడుఁ బూ ♦ ర్ణమగు విశ్వ, మతని తేజంబుచే లోక ♦ వితతులుం బ్ర
 కాశమానంబులగు చుండు ♦ గానవానిఁ, గొలిచి మోక్షంబుఁజొవఁగా ♦ వలయుజనము.
- క॥ ధరణికి శ్రీహరిసేవా, పరులు మఱలఁ బుట్టరనుచుఁ ♦ బండితులెపుడు
 సరసీజనేత్సు మాధవు, హగి లోకాధిపు భజింతు ♦ రతిశయభక్తికై. 250
- గీ॥ అదియె జ్ఞానం బనంబడు ♦ నట్టిజ్ఞాను, లగు మహానుభావు లునిత్యు ♦ లనియు ముక్తు
 లనియుఁ గేవలులు ముముక్షు ♦ లనియు బద్ధు, లనియు నై దువిధంబులై ♦ తనరుచుండ్రు.
- సీ॥ ఇందు సంసారంబు ♦ నెఱుఁగక శ్రీహరి, ధ్యానాధిపతులై ♦ తనరువిహగ
 నాయకవ్యాలాధి ♦ నాయకాదులు నిత్యు, లసమానమంతర ♦ హస్య మెఱిఁగి

- ముక్తబంధనులై ప్ర ♦ పూజ్య నారాయణుఁ, గమలాస్తు సేవించుఁఘనులు ముక్తు
 లాత్మానుభవముచే ♦ నానందముంజెందు, వారు కేవలు లనంబడుదు రెపుడు
- గీ॥ మహితమోక్షార్థులై విష్ణుఁమంత్రముంజ, పించుఘనులు ముముక్షులైవెలయుచుందు
 రిందు రెండువిధములు మఁహిఁదనుసంగ, మును సహింపనివారార్తులన బడుదురు.
- క॥ యావజ్జీవంబును హరి, సేవానిరతులగు సుగుణ ♦ శీలురు తృప్తుల్
 జీవించి తనుప్రీతికా, భావాదిక మోహపాశ ♦ బద్ధులు బద్ధుల్. 253
- గీ॥ కాన నిట్టివై రాగ్యంబు ♦ గలిగి జనము, మఱలఁ బుట్టనిచావని ♦ మార్గమునకు
 పాయముఁదలంపఁగావలెఁహేయమోహ, పాశబద్ధసంస్కృతిఁ బాయఁవలయుజగతి.
- సీ॥ అసమానయోగని ♦ స్థాధికారులకు భ, క్తులకు ముఖ్యప్రప ♦ న్నులకు నై న
 నధికసుజ్ఞానుల ♦ కైనసత్కర్మని, ఘలకైన మోక్షకా ♦ ములకు నైన
 కామ్యకర్మనిషిధ ♦ కర్మసంత్యాగంబు, కర్తవ్య మటుమీదఁ ♦ గడఁగి స్వాశ్ర
 మార్హంబుఁగాఁగ జే, యవలయు నిత్యక, ర్మంబు లెన్నఁడుఁ దప్ప ♦ రాదు లోక
- గీ॥ మెట్టిపాపాత్ముఁడైన ల ♦ క్షీణు నాత్మఁ, గొలిచినట్లైనఁ గల్యాణ ♦ లలితతత్ప
 దమున కేగునంచనుమాటఁతధ్యమని వ, చించెదరు బ్రహ్మవేత్తలుఁచిత్ప్రవరులు.
- గీ॥ ఆగమంబులు ముక్త్యుపా • యంబు లైద, టంచుఁ దెల్పచునున్నవిఁయవియు జ్ఞాన
 కర్మభక్తిప్రపత్తియో • గంబులనఁ బ, రగినవి కలుషజాలహా • రంబులగుచు.
- సీ॥ శ్రీరమాపతికిఁ దా • శేషభూతుఁడ నటం, చెటిఁగి మానసమునఁ హృష్టుఁడగుట
 జ్ఞానంబు సంధ్యాది • సత్క్రియ ల్పచరించి, భగవదర్పణ మొన • ర్పంగ దాని
 కర్మమందురు గమాఁకాఁతు శ్రీధరుఁబరా, త్పరు నవ్యయు ననంతుఁబంకజాతుఁ
 జిత్తాంబుజంబునఁ ♦ జేర్చి సద్భక్తితో, ధ్యానించుటయె భక్తి ♦ యండు విబుధు
- గీ॥ లలప్రపత్తియు షడ్విధం ♦ బులుగఁజెలఁగె, నందు నీలోకమంతయు ♦ నచ్యుతుతను
 వనుచు సేవించుటయె నిర్మలాత్మ నెపుడు, నానుకూల్య మనివచింతుఁరార్యవరులు.
- సీ॥ కామ్యకర్మనిషిధ ♦ కర్మంబుల నిరస్త, దురితభాగవతాది ♦ దూషణముల
 సతతంబుఁ దెగడి ప్రాఁకృతమునం జేయుట, ప్రాతికూల్యము దానిఁబాయవలయు
 నదియునుం ప్రాతికూ ♦ ల్యవిసర్జనమనంబ, డు జగదీశ్వరుఁడు నం ♦ బుజవిలోచ
 నుండుఁ బాలించు నఁన్ను నితరంబులు శాశ్వ, తములు గావనుచుఁ జిత్తకమలమున
- గీ॥ నరసి తలఁచుట విశ్వాసఁమండ్రులోక, విభుఁడునన్నుఁగా చునటంచుఁవిశ్వమయునిఁ
 బ్రార్థనముసేయ రక్షక ♦ త్వమున కెలమి, హరివరించుటగోప్తృత్వఁవరణమండ్రు.

- గీ॥ ఆత్మరక్షణభారంబు • నంబుజాక్షు, నందుఁ గావించి బహునిశ్చ • లాత్ముఁడచుగు
నాత్మఁ దల్లోకనాయకు • నందె నిల్ప, నాద్యులందరు దానిస • న్యాసమండ్రు259
- గీ॥ బహుదర్శిద్రుఁడననుబుద్ధి • వర్గహీనుఁడగుచు దైన్యంబుచే మాధ • వాంఘ్నిసరసి
జముల నెంచుచుఁజిత్తాంబు • జమున నేమి, గోరమియె కృపణత్వంబు • ధీరులార.
- గీ॥ కాంతికాంతిమంతుని రీతిఁ • గడఁగి తనకుఁ, గమలలోచనునకు. విభా • గంబు లేక
సంతతంబు భజించుట • శాశ్వతమగు, యోగమందురు విద్వాంసు • లుచితఫణితి.
- సీ॥ జగతిలో జంతుహిం • సావిహీనము ధర్మ, మర్ధంబు సకలధా • న్యాదివస్తు
సంప్రాప్తిచే సర్వ • సౌఖ్యము ల్గంచుట, కామం బిహాపరభో • గములఁగనుట
స్వాత్మానుభవసుఖా • వాప్తి దృప్తుండౌట, కైవల్య మదియె మో • క్షమనికొంద
అందురింక నిధిక • న్యామనోనాధుప, దప్రాప్తి మార్గస • త్రమము వినుఁడు
- గీ॥ మొదట జీవుం డఖిలమార్గ, ములను దాటి, కడఁగితుడకర్పి గాదిమా, ర్గమునఁబోయి
భానుమండలముం జేరి • బ్రహ్మలోక, ముం బ్రవేశించి బ్రహ్మాండ, ము నటఁగడచి.
- సీ॥ హితబుద్ధి మూలప్ర • కృతిఁ బాసి చివరకు, విరజానదిని దాటి • తరుణుఁడన వి
శేషతేజఃప్రకా • శితుఁడై పరమపదం, బునకుం జని త్రిపాద్వి • భూతియందు
వలల బ్రహ్మానంద • పదనివాసుండగు, శౌరినిం జేరి త • త్సామ్యమొంది
యచట బ్రహ్మానంద • మనుభవించుచునుండు, నట్టివానికి జన్మ • మవనిలేదు
- గీ॥ కాన మీఁరెల్లరందు కై • కమలనాభు, విశ్వమయు విష్ణు శ్రీరమా • విభు ననంతు
నాది మధ్యాంతరహితున • బ్జాయతాక్షుఁ బరమపావనుమది నెంచ • వలయు నెపుడు.
- ఆ॥వె॥ ఈఞ్చితంబుల నిడు • నిందొక్కయితిహాస, ము గలదదియుఁబరమ • మోక్షదంబు
నై చెలంగు దాని • నాలించు డిఁకమీరు, బాలులార! చెప్పఁ • బరగినాఁడ. 264

—* కోక్తిలీమాలినుల చరిత్రము *—

- సీ॥ మాలినియనునట్టి • మనుజుండు మున్ను శూ, ద్రకులంబులో దాన • ధర్మదూష
కుండు దుష్టస్వభా • వుండుఁ బాపాత్ముండుఁ, బరసతీలోలుండుఁ • బరుషభాష
ణుండుసర్వప్రాణి • మండల ద్వేషణుం, డవని దేవధనాప • హరణశీలుఁ
డతినికృష్టుండు దు • ర్మతియుతుండుఁ గరుణా, హీనుండు నై యుండ • వానిఁజూచి
- గీ॥ బంధువర్గంబు రోసి కో • పంబుఁ బూని, పోఁన డచిరంత వాఁడుగ • కాననమున
కరగి మృగములఁ జంపి త • దామిషంబ, శనముగా నట భుజియించు • చునివసించె.
- సీ॥ గహనాంతరమున నే • కాకియై నివసించి, యారీతి నాతఁడా • హారమునకుఁ
దిరుగుచు నొక్క • వా • సరమున త్సుత్పిపా, సల డస్సి నీట్టికై • సకలదిశల

రోసి పంకజరజో ♦ రూపితాంబునరోవ,రము నొక్కటిం గాంచి ♦ రహినీదత్స
రసిలోఁ బ్రవేశించి ♦ రసబిసంబులఁదీసి, నోటితో నమలి యా ♦ నీటిలోన
గీ॥ మునిగి కడుపారఁచాగి త్రేపుచునువెడలి, తీరమునఁగొంతతడవు నిద్రించివాఁడు
మృగపథంబులఁ జాడకై ♦ మెడలుచు నట,దాపుననొకజీర్ణరమేశుఁధామముఁగని.

మ॥ అచటన్ వాసముఁ జేయఁ గోరి విధుపూ ♦ జాయత్తచిత్తంబునన్
శుచియై దానిని దాదుపర్ణతృణసం ♦ స్తోమఁబులంఁ గూర్చి జం
తుచయంబున్ బరిమార్చి కుక్షి నిడుచున్ ♦ దోర్దండగర్వంబుతో
తుచిసంపూర్ణమతిం జెలంగె బహుధి ♦ రుండాతఁడీవైఖరిన్. 267

సీ॥ ఒకనిషాదునినారి ♦ యుంకించి కోకిలి, యనునది పిదపఁ జె ♦ ల్వుని వధించి
వింధ్యాచలమునుండి ♦ విచ్చేసి విభునిగా,వానినిం జేపట్ట ♦ వాఁడు దానిఁ
గూడియుండె నిటలఁ ♦ గ్రూతులై వింశతి, వత్సరంబులు జంతు ♦ పలలభోజ
నులగుచు నచ్చోటఁ ♦ గలసి వాఁలు యధే,చ్ఛావిహారంబుల ♦ సంచరించు

గీ॥ చుండి యొకనాడు మధుమాంస ♦ ఖండభోజ,నముల మేనుల మఱచి యా♦
నలిననేత్రు, నాలయముముందు నిలిచి శ్రీహరిహరియను, సద్వచనముల నాట్యం
బు ♦ సల్పునపుడు. 268

కం॥ కాలము సరిపోవుటచేఁ, గాలభటులు వచ్చి వారి ♦ కంఠంబులకున్
మేలగుపాశంబుల మదిఁ,జాలి నిద్దనాడి వైచి ♦ సరగునఁ దిగువన్. 269

ఉ॥ ఆసమయంబునన్ జలరు ♦ హాయతలోచను లంచితాగమా
భ్యాసులు దివ్యగంధకన ♦ కాంబరమాక్తిక రత్నమాలికా
భాసిత విగ్రహు ల్పరమ ♦ పావను లంచితవిష్ణుమందిరా
వాసులు హాటకాంగదవి ♦ భాసితబాహులు సుందరాననుల్. 270

మ॥ జలదశ్యాములు భానుకోటిరుచిరా ♦ జత్కైస్తుభాతిప్రభా
లలితోరస్కులు లోకపావనులు లీ ♦ లాశాలికేయూరకుం
డలకోటీరవిరాజమానులుఁ బరా ♦ నందు ల్విశుద్ధాత్మకుల్
తులసీదామయుతుల్ రమాధిపతి భ ♦ క్తుల్ శంఖచక్రాన్నితుల్. 271

గీ॥ అంబుజోదరప్రేరితు ♦ లై మఃశమయ, మైనదివ్యవిమానంబు ♦ నతిరయమునఁ
గొని రమేశుపార్షదులై నఁగుముదముఖ్యులచటి కేతెంచిరతిశయఁరుచులుమీఱ.

గీ॥ వచ్చి సమవర్తిదూతలఁ ♦ బాఱదోలి, వారుదెచ్చితగిల్చినఁ ♦ బాశములనుఁ
గోసి సడలించి యికయోడ ♦ కుడనుచుఁ గరు, ణాత్ములై వెసవారల ♦ నాదరించి.

ఉ॥ వారలు ధర్మరాజభట ♦ వారములం గని యిట్లుఁ బల్కిరో
 దారుణకర్మలార హారి ♦ దాసుల నిట్టుల ముట్టవచ్చునే
 సారసనేత్రునామ మొక ♦ సారిఁ దలంచిన నాలకించినన్
 గోరి పఠించిన న్నరునిఁ ♦ గూడునె పాపములీజగంబులన్. 274

ఉ॥ వీరలు జీవితాంతమున ♦ వెన్నుని మందిరచత్వరంబునం
 జారునిజాంబరంబుల ధ్వ ♦ జంబుల నెత్తి మురారినామమున్
 సారెకుఁ బాడి నృత్యముల ♦ సల్పిరి కావున విష్ణుసన్నిధిన్
 జేరి వసింప నర్హులు వి ♦ శేషసుఖం బలరార నేయెడన్. 275

మ॥ జను లత్యుత్త మభక్తి నైన నధిక ♦ జ్ఞానంబుచే నైన స
 న్మనుజు ల్మెచ్చుటకైన గీరితికినై ♦ నం బ్రీతిచేనైనఁ బా
 వను నారాయణు నంత్యకాలమునఁ నం ♦ భావించెనేని న్మహిన్
 ఘనవైకుంఠపదంబుఁ జెందుదుకు వీ ♦ కన్ సార్వకాలంబులన్. 276

క॥ పరమకుటిలుడైనను ని, నిర్భరదారుణకర్ముడైనఁ ♦ బావుండెనన్
 హరినామ మొక్కసానిన్, స్మరియించిన ఘోరకలుష ♦ జాలం బణఁగున్. 277

ఆ॥ వె॥ నిమిషకాలమైన ♦ నిమిషార్థమైనను, విమలబుద్ధి నాత్మ ♦ విశ్వమయునిఁ
 దలఁచెనేని ఘోర ♦ కలుషజాల మణఁగుఁ, దరణికరవినిహత ♦ తమము పగిది.

కం॥ నరుఁడు హరిమందిరంబున, నరనిమిషంబుండెనేని ♦ హరిగతిఁ జెంనున్
 నిరతంబున్ హరిఁ దలఁచెను, నరులఫలముఁ జెప్పఁదరమె ♦ నాగేఘనఁకన్. 279

ఉ॥ కావున నీవధూవగులు ♦ గారవనీయు లుదారభక్తి తో
 శ్రీవిభుజీర్ణ గేహము ర ♦ చించి తదాలయచత్వరంబునన్
 సేవకులై సతంబు నిన ♦ సింఱుచు దివ్వెల బెట్టుటం గదా
 పావనులైరి విశ్వపతి ♦ పాదసమాశ్రయపాత్రు లెంచినన్. 280

గీ॥ ఇదియునుంగాక యీపుణ్యులెలమి నిజప, టముల ధ్వజములరచియించి ♦ కమలనేత్రు
 విం దలఁచి పాడుచు జారు ♦ నృత్యములను, సల్పిరికదా విధునిమ్రోల ♦ సద్విధముల.

కం॥ నరుఁ డెవ్వఁడైన ధరణిన్, మరణసమయమున ముకుందు ♦ మదిలో భక్తిన్
 స్మరియించియైన వీనులఁ, బరు నాకర్ణించియైనఁ ♦ బరముం బడయున్ 282

కం॥ అని వారలపరితాపం, బు నణఁచి వచ్చినవిమాన ♦ మున మోదముతో
 నునుచిఱొని శీఘ్రగతులన్, వనజాక్షుని కడకుఁ జనిరి ♦ వారయ్యెడలన్. 283

కం॥ దారుణకర్మకై నం, గూరాత్ముండై న మిగులఁ ♦ గూరిమితో శ్రీ
నారాయణు మదిదలఁచిన, వారలకుం బుణ్యపరమ ♦ పదము లభించున్. 284

ఉ॥ బాలకులార ! మీరు మన ♦ వారలు నీజగతిన్ జనించుచున్
గూలుచు నుంటఁ జూచితిరె ♦ కూడునె యిట్టిసద్గుణు కాన నీ
లీల రమాధినాయకుఁ డ ♦ లింపనిభక్తిఁ దలఁచి పుట్టుటం
గూలుటలేనిమార్గమున ♦ కుం దగుయత్నము సేయఁగావలెన్. 285

గీ॥ అట్టిమార్గంబుఁ జేరుట ♦ కంబుజాక్షు, సుందరామలపాదార ♦ విందచింత
నానిరర్గశదీపంబు ♦ లేని వాఁడుఁ, బుట్టి గిట్టుచు నుండడె ♦ భూరిగతుల. 286

ఉ॥ కావున మీఁరలేయెడలఁ ♦ గంజదళాయతలోచనన్ జగ
త్పావను సర్వలోకపరి ♦ పాలకుఁ బావనదుగ్ధవార్ధిక
న్యావిభు సుందరాంగు సుగు ♦ ణాలయు సత్కరుణారసాఁబుధిన్
ధీవరునిం దలంచు డతి ♦ దివ్యవినిర్మలమానసంబులన్. 287

మ॥ పరుడంచున్ ఖగచారుడంచుఁ ద్రిజగ ♦ త్పాలుండటంచున్ మహే
శ్వకుడంచున్ సిగమాంతవేద్యుడనుచున్ ♦ సర్వేశ్వరుండంచు నే
హరి నీరీతిఁ దలంతురో చెలిమితో ♦ నాశౌరి విశ్వాత్ము శ్రీ
ధకు నారాయణు మీఁరలెంచుడి భవ ♦ త్స్వాంతాఁబుజాతంబులన్. 288

మ॥ సరసీజాక్షు ముకుందు నీపగిది సం ♦ శ్లాఘించుపుణ్యాత్ము లి
ద్ధరణిన్ నిస్తులభోగభాగ్యయుతులై ♦ తామంత్యకాలంబునన్
బరసి తోవ్రోత్త మమోక్షముం బడసి త ♦ ద్వైకుఁడు సేవించుచున్
స్థికులై యుందురు వారలు నృణలఁ బృ ♦ ధ్విం బుట్టరేనాటికిన్. 289

మ॥ అనియీఁతి వచించి వారలకుఁ బ్ర ♦ హ్లాదండు మోదంబుతో
ఘనవేదాగమగూఢతత్త్వముల వ ♦ క్కాణించి మోక్షాదిము
ఖ్యనయార్ధంబుల వెల్లడించి తుదకుం ♦ గావించె లోకాతిపా
వననారాయణభక్తిపూర్ణవిమల ♦ స్వాంతాబుల న్వారలన్. 290

మ॥ అమలాజ్ఞోదర పాదపద్మమధుర ♦ ధ్యానామృతాస్వాదన
త్వమునన్ విస్మృతదేహులై పిదప దై ♦ త్యత్వంబుబోనాడి స
ద్విమలస్వాంతములం దదర్శకులు గో ♦ విందస్మృతింజేయుచుం
బ్రమదాంభోనిధిలో మునింగి రచటం ♦ బ్రహ్లాదవిద్యార్థులై. 291

మ॥ పిదపన్ భార్గవసూనుఁ డేగి విబుధ ♦ ద్విణ్ణాధు వీక్షించి దు
ర్మదుండై నీసుతుఁ డాశరార్థకుల క ♦ స్మన్నీతుల న్పాన్విస

- త్యదయాస్వాంతమునం జెలంగి కడుమో ♦ క్షాయత్తులంజేసె ని
మ్యది మోసంబగుఁ జక్కవెట్టఁదగు ను ♦ ద్యత్త్వత్ప్రతాపంబునన్. 292
- క॥ అనిపల్కువానిమాటలు, విని దనుజాధీశ్వరుండు ♦ విగతధిషణుడై
గినిసి నిజసూనుఁ గని తా, ననె నిట్టుల వానితోడ ♦ నాసమయమునన్. 293
- శా॥ ఆచార్యోక్తుల మాన్ని బాలకుల మో ♦ క్షాధీనులంజేసి దు
ర్వాచాటున్ బహుదుష్టు నీచు దనుజ ♦ ప్రత్యర్థిఁ గీర్తించి దై
త్యాచారంబులఁ బాడుఁజేసితివి నీ ♦ చాత్మున్నినుం జంపి వం
శాచారంబుల నిష్కలంకములగా ♦ యత్నించికావించెదన్. 294
- గీ॥ బలిమితో సర్వనిర్జ రే ♦ శ్వసుల ఘనబ, లుల జయించితి వారలు ♦ ల్కొంగిలొంగి
నన్ను నెపుడు నేవిఁతురు♦నిన్నఁగాచు,ట కిఁక దిక్కెవ్వఁడుండె వెదకితెలుపుముః
- క॥ అనియిట్లుఁ బల్కు బాలుఁడు, జనకున కిట్లనియె సర్వ ♦ జగముల కెవఁడున్
జనకుండై తగెనో య, వ్వసజాక్షుఁడె నాకు దిక్కు ♦ భావింపనెదన్. 296
- మ॥ అనిపల్కు నిజసూను దైత్యవిభుడ ♦ త్యంతాగ్ర హూపేతుడై
కని శ్రీకాంతుడై నాకుదిక్కనుచు వ ♦ క్షాణించి తీ వట్టవా
నిని నే ము న్నెదకించితిన్ భటులచే ♦ నిస్సారుడై చిక్కఁడా
యె నతం డీజగతిన్ నటింపఁ డిక వే ♦ జెందుండునో తెల్పుమా. 297
- సీ॥ అనిన నాతనికి వం ♦ దనముఁ గావించి యా, హరికింక గుం డిట్టు ♦ లని వచించె
గలఁడు సాగరములఁ ♦ గలఁడు గాలిఁ గలండు, గగనంబున ధగ్గితిఁ ♦ గలఁడుదిశలఁ
గలఁడు నీహారాంశుఁఖరమయాఖాదులఁ, గలఁడు వహ్నిఁ బగళ్లఁ ♦ గలఁడు నిశలఁ
గలఁడు భూతశ్రేణిఁ ♦ గలఁ డరణ్యాదులఁ, గలఁ డంతటం ద్రిమూ ♦ ర్తులఁగలండు
- గీ॥ ఘననిగమముల నోంకారమునఁ గలండు, కాన నీశ్వరుఁ డిచ్చటఁ గలఁడు లేడ
చట ననెడుచిత్తము వలదా♦చక్రధరుఁ డె, చట నెచటఁజూడనచట నఁచటఁగలండు.
- మ॥ అనియారీతి వచింప బాలకుఁడు రో ♦ మావిష్టచేతస్కుడై
దనుజుం డెచ్చటలేడటంచు తనయుం • దర్జింప నాచక్రి వా
నిసిజంప న్నరసింహరూపమున క్షో ♦ ణం బ్రాణిభూతాదిగ
ర్భనికాయంబులనుండె నీశ్వరముఖా • వార్యప్రతాపంబునన్. 299
- క॥ అటుమీదటఁ బుత్తుఁ గని, పటురోషంబున నతండు ♦ బాలక విను మం
తట నాతఁ డుండునంటివె, యిటఁ జూపించెదవె వాని • నీస్తంభమునన్. 300
- మ॥ అని యారీతివచించువాని కనెఁ బ్ర ♦ హ్లాదుండు సర్వాత్ముడై
తనరుం ధీరుఁడు భక్తవత్సలుఁడు నీ ♦ స్తంభంబునన్ లేడె చూ

డనగున్ నీకనుమానమున్వలదు వే ♦ డ్క న్నేడుగాన్పించునా
వనజాక్షుండు విశేషకాంతియుతుండై ♦ ప్రత్యక్షరూపంబునన్.

301

మ॥ అన న బృలుని ధిక్కరించి కడుదై ♦ త్యాధీశ్వరుం డంతటన్
ఘనఘోర ప్రతిఘాశుశుక్రణిశిఖా ♦ కాండంబు దీపింపఁగాఁ
దనచే ఖడ్గముతోడ వ్రేసె నధికో ♦ దగ్రప్రభోద్దామమున్
జననేత్రాధిక భీమమున్ హరిజను ♦ స్సంరంభమున్ స్తంభమున్.

302

—* నరసింహావతారా విర్భవము. *—

సీ॥ సంఘల్లసరసీజ ♦ సంకాశకోదండ, హలచక్రమీనరే ♦ ఖాంకితాంఘ్రి
తలముల నిన్వమలదు ♦ గ్ధపయోధిసంజాత, శుండాలశుండాతి ♦ సుందరప్ర
కాండాతిదీర్ఘప్ర ♦ చండకోనుస్తంభ, యుగళంబుతో మణీం ♦ ద్రగణఖచిత
బహుచారుమేఖలా ♦ వలయ నేష్టిత హేమ, పటశోభితోత్తమ ♦ కటితలమునఁ

గీ॥ బరమసురనిమ్న గావర్త ♦ వర్తులాంబు, జాకరగభీరనాభీకు ♦ హరమునఁ దను
ముష్టిపరిమేయమధ్యమం ♦ బున గిరిస్ను, సదృశకతినవిశాలవ ♦ క్షస్థలమున.

గీ॥ దనుజధైర్యలతాలవి ♦ త్రాయమాణ, దానవోరస్థలక్షేత్ర ♦ దళనఖరహ
లాయమానస్వభక్తాక్షి ♦ లఘుచకోర, చంద్రరేఖాయమాణతీ ♦ క్షణఖరముల.

గీ॥ శంఖచక్రగదాఖడ్గ ♦ శార్ఙ్గవిలసి, తాష్టభుజముల మాక్తిక ♦ హారరత్న

ఖచితమంజీర కేయూర ♦ కంకణమకు, టమణికుండలయుగభూషణముల నవ్రదు.

మ॥ ఖర కేశ ప్రథితాష్ట బాహువులతో ♦ గంభీరకాద్రంబుతో
వరదాత్రక్రక చోగ్రదంతనఖర ♦ వ్రాతంబుతో నయ్యెడన్
నరసింహాకృతిఁ దాల్చి నీవె దనుజున్ ♦ నాశఁబుఁ గావించి స
ద్వరుఁ బ్రహ్లాదు సుధీరు గాచితిగదా ♦ స్వర్గాదిలోకంబులన్.

306

మ॥ అతినిర్వక్రపరాక్రమోజ్జ్వలితబా ♦ హాదండగంభీరులై
క్రతుభుక్తి-స్మరసిద్ధసాధ్యగరుడ ♦ వ్రాతంబు బాధించుదు
ర్మతులై రావణకుంభకర్ణులగుచున్ ♦ క్షామండలి న్వారె స
మ్మతిగాఁ గైకసికిం జనించిరి తలం ♦ పన్ మీదటన్ రాఘవా.

307

ఉ॥ వారల దుష్టచిత్తుల న ♦ వార్యబలాఘ్యుల నీవె యీసరా
కారముఁ దాల్చి కూల్చితివి ♦ కాదె వచింపఁగ నేల మీద నీ
వీరవరేణ్యు లిట్లు పృథి ♦ విన్ శిశుపాలకదంతవక్త్రులై
వైరముఁ బూని నీయెడల ♦ వర్తిలుచుందురు రాఘవేశ్వరా.

308

- కం॥ ధరణిం గృష్ణుఁడవై నీ,వె రహి జనించి కెడపెదవు • భీత్యాకార
 స్ఫురణులఁ గిన్నరసురముఖ,పరులన్ శిశుపాలదంత ♦ వక్త్రులఁ బిదపన్. 309
- కం॥ అనికుంభసంభవుఁడు రా, మున కీపగిది న్వచించి ♦ మునివర్ష్యులతోఁ
 జనియెఁ బిదప సంధ్యావల,దనసమయమటంచు రామ • నాయకునాజ్ఞన్ 310
- గీ॥ ఇవ్విధంబున సూర్యవం ♦ శేష్వరుండు, కలశజుండువచించిన • గాధలెల్ల
 నాలకించి శ్రద్ధాతిపూ • ణ్ణాత్మ వానిఁ,బంచి నాటికిఁ గొల్వూసా • లించె నపుడు.

—* ఆశ్వాసాంతము *—

మాలిని॥ పరమకనకచేలా ♦ వార్ధికన్యాధిలోలా
 పరమపదవిహారా • వైన తేయాధిచారా
 నిరుపమజయకీర్తి • నిర్భరానందమూర్తి
 సరసిజనదృశాక్షా ♦ సర్వలోకైకరక్షా. 312

మాలిని॥ అకలుషగుణజాలా • యాహవోత్సాహలీలా
 సుకవినుతచరిత్రా ♦ సుందరానంగగ్రాతా
 ప్రకటదనుజహారీ ♦ భక్తప్రాప్తంజచారీ
 సకలభువనపాలా • సత్యభామాధిలోలా. 313

మాలిని॥ ఖలనికరవిదారీ ♦ కల్మషాఘాపహారీ
 సలలితమణిహారా ♦ సాధువీడాపహారా
 కలితజలదగ్రాతా ♦ కంధికన్యాకళత్రా
 జలజనదృశనేత్రా ♦ శంబరామిత్రపుత్రా. 314

—* గ ద్య ము *—

ఇదిశ్రీనారాయణకరుణాప్రసాదలబ్ధచతుర్విధకవిత్వచాతుర్యశతావధా
 నీత్యాదిబిరుదాంకితరత్నాకరవంశపయఃపారావారరాకా
 సుధాకరగాతమగోత్రోద్భవరంగాచార్యపుత్ర
 రాజమాంబావధూటికాగర్భశుక్తిముక్తా
 ఫలానంతార్యకవిప్రణీతంబగునిర్వ
 చనకుశలవాభ్యుదయమహా
 కావ్యంబునఁ బ్రథమా
 శ్వాసమునంపు
 ర్ణము.

శ్రీ * శ్రీ * శ్రీ * శ్రీ * శ్రీ

శ్రీ రస్తు.

శ్రీ సీతా లక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్న హనుమత్సమేత శ్రీరామచంద్ర పరబ్రహ్మణేనమః

నిర్వచన కుశలవాఙ్మయము

ద్వితీయాశ్వాసము.

లలనామణినిటలత, టీలలితమృగమదసంఘు ♦ టితనిర్మలకే
ఖాలంకృతసుకపోల, శ్రీలక్ష్మీరాజితాస్య ♦ శ్రీహరినాథా.

గీ॥ అవధరింపుము రామచం ♦ ద్రావనీశుఁ, డిటులసకలవైభవముల ♦ నెసగుచుం బ్ర
జలదయారసమొప్పఁబుత్తులవిధమున, నరయుచునురాజ్యమేలునయ్యవసరమున.

—* వసంతకాల వర్ణనము. *—

ఉ॥ భాసితైః జైత్రమాసము వి ♦ భాస్వరనూతనశోణశల్లవా
వాసము లోకజైత్రసుమ ♦ బాణమహూజ్వలఘోరకింశుక
ప్రాసము సాలసంతతిని ♦ వాసిపికాదివిహంగనిస్వనా
వాసము మల్లికాదిసుమ ♦ వారమనోహరగంధవాసమై.

3

ఉ॥ సంతసిలకా జనంబులు వ ♦ సంతము భాసితైః గాంతిమంతమై
కాంతనితాంతకాంతియుత ♦ కామ్యలతాలయసుస్తవారణో
ద్వాంతకదానగంధహర ♦ బంభరడింభకులాంగనాగణా
త్యంతకలక్వణాభియుత ♦ మై సతతాంతలతాంతకుంభమై.

4

చ॥ లసదమలామృపల్లవము ♦ లం దిని కూయుపికాంగనాసమా
నసరససారపంచమని ♦ నాదములకా విని సోలి యింపునక

- మసలుచు మందమందగమ ♦ నంబుల నిప్పటికిన్ జగంబులన్
శ్వసనుఁడు గాంచె మందగమ ♦ నత్వము నమ్మఘమాససంగతిన్. 5
- సీ॥ లలితకాననలక్ష్మి ♦ కలరు మాధవునిపై, రహిఁగల్గు రాగాంకు ♦ రములనంగ
లీలానిలయసాల ♦ జాలంబులు ధరించు, రమణీయశోణాంబ ♦ రములనంగఁ
ద్రీజగంబులం గెల్వఁతివిరి కాముఁడు దాల్చు, నవమోహనాదిబాణములనంగఁ
గాననాంతరములఁ ♦ గ్రాలుదావాగ్నిజా, జ్వలమానజ్వాల ♦ చయములనంగఁ
- గీ॥ గలితలతికాంగనామణుల్ ♦ గట్టినట్టి, వలిపచెంగావిజల్లుపా ♦ వడలనంగ
నలరుబోఁడుల కరచర ♦ ణాధరములఁ, దెగడి రాజిల్లుచున్నవి ♦ చిగురులపుడు. 6
- చ॥ కలితలతాంగనామణులు ♦ కామముతో సునుకాలకాంతునిం
గలసి శలాటుసంతతులఁ ♦ గన్నవి గర్భిణులట్ల నయ్యెడన్
లలితగుళుచ్ఛకస్తనము ♦ లం దెలిచాయలతోఁ జెలంగు ని
ర్మలమకరందదుగ్ధములు ♦ రాజిల భూరివిలాసశాలలై. 7
- చ॥ ఘనతరచైత్రకాలముల ♦ గంధలసద్వనదేవతాంగనా
ననతిలకాయమానహిమ ♦ నాగలతాంతములన్ వసించి కా
మునికి శరాసమై విరహి ♦ మోహములం బురడింపఁజేసి యొ
ప్పె నలికులంబు గానములఁ ♦ బేరిమితోరచియించుచున్ గడున్. 8
- కం॥ అలమాధవీమధురరస,ములఁ గ్రోలి మదించిమిగుల ♦ మురువుననళినీ
కులము మధురగానంబుల, సలుపుచు రాజిలైఁ బాంధ ♦ జాలం బడలన్. 9
- కం॥ వనజాక్షి కుచజితస్తంబ, కనమితనవవల్లి సకల ♦ కాంతామణులన్
గినిసి జయించుటకై కా,ముని కిచ్చె నిజప్రసూన ♦ ముల సంప్రీతిన్. 10
- కం॥ పికములకోలాహలములు, శుకములకలకలరవములు ♦ సుందరకేకి
ప్రకరమధురనాదము లళి, నికరక్వాణంబు లపుడు ♦ నెగడె న్నిగులన్. 11
- సీ॥ ముద్దుకెంజిగురాకు ♦ మోవితియ్యనిపాన, కములఁ గ్రోలుచు నికుం ♦ జములఁ గామ
లీలాతిశయముల ♦ సోలి నిద్రించెఁడు, గామినీకాముక ♦ స్తోమకులని
లయమై మనోబంబు ♦ లం పొసి సిగ్గుల, వలపుతో రతిబంధ ♦ ములఁ బెనంగి
మురిపెంపువిరులపా ♦ న్నులమెలంగువిలాసి, నీవిలాసులకెల్ల ♦ నిలయ మగుచు
- గీ॥ వెలుగుపండువెన్నెలలలో ♦ వలపుమీఱఁ, దాళలేకయె మల్లికా ♦ తల్పముల మె
లంగునాయికానాయకులకుఁ గులాల, యంబగుచు మీటి చైత్రకా ♦ లంబుచెలఁగె.

- సీ॥ రామాయణమువోలె ♦ శ్రీమేదినీజాభి, రామమై హరికుమా ♦ రకశిలీము
ఖాసనంబై శ్రీమ ♦ హాభారతముపోల్కి, నామోదితసుమన ♦ స్తోమరాజి
తంబై సురేంద్రప ♦ త్తనము వైఖరి ఫల, పాకసౌభాగ్యసం ♦ జన్మశుకల
లితభాషణాభిరా ♦ జితమైమహాభాగ, వతముకైవడిఁగుండ ♦ వర్ధమాన
- గీ॥ మై విలాసిధనఁజితగే ♦ హంబు రీతి, నధికకమలాధిశోభిత ♦ మై ముకుంద
మందిరముమాడ్కి విలసిల్లె ♦ మహితకీర్తి, గాంచి పూజ్యమంజులచైత్ర ♦ కాలమవని.
- సీ॥ వాసంతికాక్రాంత ♦ వకులమాలాంతర, గతలతానిష్కాంత ♦ గంధబంధు
రమలయాసిలకిశో ♦ రవిహారములు సాంద్ర, తమతమాలతమోవి ♦ తతిహారణచ
ణఖరాంశుఖరకిర ♦ ణాయమానాశోక, కుసుమాంతరప్రవి ♦ లసదమలమ
ధురరసాసవతౌల్య ♦ చరదల్లిశ్రేణికా, ఝంకారములు నికుం ♦ జనిలయంబు
- గీ॥ లఖలశుక శారకాదివి ♦ హాగకిశోర, సముదయోద్దామకోలాహ ♦ లములుఁ గలిగి
విరహిణులకెల్ల వైరియై ♦ పరగె ధాత్రి, గామునకుసాయమై చైత్ర ♦ కాలమెలమి.
- సీ॥ సూతికారత్నంబు ♦ రీతి నూతనవిలా, సములఁ గల్యాణప్ర ♦ సవవిభవము
నఁ జెలంగి లలితకాం ♦ డంబునుం బోలె నూ, తనప్రతశాలియై ♦ కనకరాజి
తంబై నిధానంబు ♦ నుం బోలెఁ బరమగా, యశ్రీజపాసక్త ♦ మై ద్విజాతి
మండలంబుం బోలె ♦ మాధవాలంకృత, మై సందకమువోలె ♦ నధికమన్మ
- గీ॥ ధాంచితంబయ్య నీలకం ♦ తాధిలసిత, మై పలాశాభిశోభిత ♦ మైప్రవేక
దేవవల్లభయతమయ్యఁ ♦ దేజరిల్లె, సరసలీలానిలయమైన ♦ సంత మవని. 15
- సీ॥ సాలంబుల జనించి ♦ సరసిజాకరములఁ, గాన్పించుతారకా ♦ గణములనంగ
వనమహాఖనిఁ బుట్టి ♦ యెనలేనీలీలల, రాజిల్లువిమలవ ♦ జములనంగ
మల్లికాలతికామ ♦ తల్లిచైత్రగతిచే, రహిఁ గాంచుపులకాంకు ♦ రములనంగ
వారాశిలోఁ బుట్టి ♦ వాసిఁగాంచిరుచుల, రాజిల్లుపటికంపు ♦ రాలనంగ
- గీ॥ లలితవన దేవతాంఘ్రిస ♦ ల్లవయుగములఁ, గాంతులఁజెలంగు సితనఖ ♦ గణములనంగఁ
గడువిలాసముల వహించి ♦ కలితకోర, కనికురంబములయ్యెడఁ ♦ గ్రాలుచుండె.
- క॥ లలితుఁడు దూరగతుఁడగుటఁ, గలితవసంతోత్సవములు ♦ గతములటంచుం
బలుకుచు బంధూదితవా, ర్తుల విని యొకచెలి సుఖంచెఁ ♦ దత్కాలమునకొ. 17
- గీ॥ అట్టితటి రామభూపాలుఁ ♦ డవనిపుత్తి, సఖులతోఁగూడి తోటలో ♦ సంచరింపఁ
జనంగ నాసతితోఁ గూడి ♦ స్వాంతకమున, బ్రీతిమీఱంగఁ దావిహా ♦ రింపవెడలె.
- సీ॥ అతిచారునిటలవి ♦ న్యస్తకస్తూరికా, తిలకంబు వదనాబ్జ ♦ దీప్తిఁ జెలుప
మకుటభూషితవజ్ర ♦ మణిరుచుల్ జనులకు, మల్లె లల్లధికకా ♦ మంబుఁగొల్పు

నాస్యభాస్వరమంద ♦ హాసాచ్ఛరుచులుఁజూ, పఱకు వెన్నెలలట్ల ♦ వలపుఁగొల్ప
 వనమాలికాదులుఁ ♦ గనుమానవులకు హృ, త్తమలోపగతసద్గు ♦ ణములఁదెలుప
 గీ॥ నతిమనోహర హేమచే ♦ లాంచలగబు, లనుపమానాతితుంఁగాంజ ♦ నాచలమున
 వఱలుబాలారుణాతప ♦ స్రభలఁద్రోయ, రాముఁడత్తరి నయనాభి ♦ రాముఁడయ్యె.
 క॥ ఒకచోఁగాయక పరిహా, సకవైతాళిక నటభట ♦ చతురకవికదం
 బకములు సేవింపఁగఁదీ, వ్రక రాన్వయజుఁడుఁబురోప ♦ వనమునకవుడున్. 20
 మ॥ పురకాంతామణు లాత్మరూపవిభవం ♦ బు ల్మీఱ రాగంబుతో
 నరయన్ మంజులమందమారుతశతాంఁగా రూఘుఁడై చైత్రునిన్
 స్మరుఁడుం జూచుట కేగుచుండెనని సం ♦ భావించుచుం జూడఁ బు
 ష్పరధంబెక్కి రఘూత్తముు డరిగె హా ♦ ర్షంబుబ్బ బూఁదోఁటకున్. 21

—* ఉద్యానవనవర్ణనము. *—

సీ॥ ఏలాలతాజాల ♦ డోలాచరత్కిర, బాలాస్ఫుటాలాప ♦ లాలితంబు
 సారాబ్జమాలావి ♦ హా రాతికామాళి, నీరామనిక్వాణ ♦ పూరితంబు
 మల్లీలతాకుంద ♦ వల్లీకుటజనాగ, వల్లీమతల్లీప ♦ వేల్లితంబు
 శ్రీమాలతీవల్ల ♦ రీమాగధీమంజ, రీమాధవీలతా ♦ కామితంబు
 గీ॥ మాననీయపిక్తశ్రేణి ♦ కానినాద, రూపవన దేవతాగాన ♦ దీపితంబు
 సకలరాజాధిరాజసం ♦ చాగయోగ్య, మై విరాజిల్లెఁడత్కేలి ♦ కావనంబు. 22
 సి॥ విరిమల్లెబోదెపం ♦ దిరులసౌరులు మీఱఁ, జామంతు లతివిలా ♦ సంబుఁజూపఁ
 గమనీయగంధంబుఁ ♦ గాంచివైభవముతో, మల్లికాసూనంబు ♦ లుల్లసిల్ల
 వెలలేనితక్కుబె ♦ క్కులఁ దాలుచు గులాబి, పువ్వు లింపగు తావి ♦ నివ్వటిల్ల
 నవకాంచనప్రసూ ♦ నములు సంశోభిల్లఁ దాంబూలికాలతా ♦ తతులుమీఱ
 గీ॥ సన్నవిరజాజు లతివిలా ♦ సంబు నెఱప, మొల్లగొజ్జఁగిరిమల్లె ♦ లుల్లసిల్ల
 లలితమధురఫలంబులు ♦ నలర నెఱుడు, గేలికావన మతిశయ ♦ కీర్తిఁ గాంచె.

—* రాముఁడుద్యానవనముం బ్రవేశించుట. *—

క॥ అతిమోదాంబుధిఁదేలుచుఁ,జతురత్వముమోఱయ రామ ♦ చంద్రుఁడు సుమరా
 జితకేలీవనమునకున్, సతితో విహారింపఁజనిన, సమయమున నటన్. 24
 సీ॥ రాజీవసంచారి ♦ రాజహంసాళిప, డ్రాంచలక్షీర మ ♦ ర్ఘ్యంబు గాఁగ
 నుద్యల్లతాపరి ♦ చ్యుతమల్లికాదిపు, ష్పకదంబకములు గా ♦ నుకలు గాఁగఁ

దేటిరాయిడి సన్ని ♦ ధిం జాఱులలితసూ,నరజంబు తావిగం ♦ దవొడి గాఁగఁ
 బవమానచలితరం ♦ భాపలాశఁబులు,రమణీయతాశవ్యం ♦ తములు గాఁగ
 గీ॥ లలితశుకపికశారికా ♦ కలకలంబు,పరమవై తాళికాగిస్త ♦ వంబు గాఁగ
 నలగునుద్యానవనలక్ష్మి ♦ యారఘుఁతిఁ,బూజఁగావించువైఖరిఁ ♦ బోలె నవుడు.

—* మలయానిలవర్ణనము *—

చ॥ ఘనసుమనోరజంబనెడు ♦ గందవొడిం గడుఁబై నచల్లుచున్
 జననుతభృగంఝంకృతుల ♦ సన్నతిఁ జేయుచు సన్నరందబిం
 దునికరమోదబాష్పముల ♦ తోడ నెదుర్కొనెఁ బ్రీతిఁజూపఁ జ
 య్యనఁ బవనార్భకుం డవని ♦ జాధిపమానస ముల్లసిల్లఁగన్. 26

మ॥ సురతాంతశ్రమయ్యకస్తీలలితవ ♦ క్షోజాచలగ్రీయపా
 ర్శ్వరసాన్యస్తశిరశ్శయ్యాళుతరుణ ♦ వ్రాతంబు మేల్కొల్పుచున్
 పరరాజత్కమలాటవీచరసుగం ♦ ధవ్యాప్త సర్వాంగుఁడై
 పరగెన్ మందసమీరణుండు మలయ ♦ వ్యాయామకోద్దాముఁడై. 27

మ॥ సురతాంతాధికతాంతమూర్తితరుణీ ♦ స్తామస్తనాద్రి స్థలాం
 తరవాంతశ్రమవాఠిపూరకణసం ♦ తానప్రహారుండు ని
 ర్భరకుంభిందఘటీనటత్కుచతటీ ♦ పాటీరసత్సైరభా
 కరమందానిలుఁడొప్పె నెల్లెడల శృం ♦ గారప్రచారంబులన్. 28

స్రగ్ధర॥ బాళిం జూతాగ్రశాఖా • పటలవలయిత • స్ఫారమల్లీపనల్లీ
 పాళీపుష్పప్రధూళీ ♦ పరిమిళితహరి • ద్వారమధ్యస్థలుఁడై
 నాళీకాళీమధూళీ • స్నపనశిశిఁగుఁడై ♦ నవ్యవాసంతికాళీ
 మాలాకుంజోద్గతుంఁడై ♦ మలయపవనుఁడున్ ♦ మాంద్యుఁడై వీచె లీలన్. 29

శా॥ లీలాకారసుమాళికొల్లసితమల్లీవల్లఁగ్లికా
 పాళీసంచ నాతికామసలినీ ♦ వ్యాప్తాణిలీలాకలా
 నాళీకాళిమఘాళికాస్వదనగా ♦ నస్ఫూర్తిభృంగాంగనా
 సాళిం బాళిఁ గదల్చుచు బవనుఁడున్ ♦ భాసిల్లె శైత్యాత్ముఁడై. 30

శా॥ కాలంబుం గని వారిరుణ్మఘఘనీ ♦ కల్లోలమాలానట
 ల్లోల బాళిరసాలసల్లవలతా ♦ లోలోచ్చలతోక్కిలా
 హేలాభాసురనాళికాళిచరహం ♦ సేద్రాళిగానంబులన్
 బాళిన్ మందసమీరణుండు వినుచు ♦ న్మాంద్యంబునం రాజిలెన్. 31

చ॥ పాటీరాద్రివిహారకిన్న రసతీ ♦ వ్యాలోలలీలాకలా
 కోటీగేహనటీనటత్కు చఘటీ ♦ కోటీతటీవాటికా
 వాటీప్రోత్థితసారభోత్కటపరి ♦ వ్యాలీఢసర్వాగుండై
 పాటీరాద్రినటత్సమీరుడువనిక ♦ భాసిల్లెమాండ్యంబునక.

32

చ॥ క్షీతిమనుజశ్రమంబణఁచి ♦ చెల్వగుకై రవసారసాళిశో
 భితసరసీతటాతిశయ • పేశలకోమలమల్లికాలతా
 వితతిసుమాళికాసురభి • వేష్టితమై నిరతంబు మందమా
 రుతము నటించుచుండె నతి • రూపవిరాజిత కేలికావనిక.

33

సీ॥ ముద్దుపల్లులఁబల్లు ♦ ముద్దులాఁడిని నాత్మకుఁ మంచుఁ దలఁచి కో ♦ యిలలుఁగలియ
 నెలుగెత్తి చెలియలం • బిలచుముద్దియనాత్మకులమంచుఁ జిల్కులుఁ ♦ జెలిమిఁజేర
 వెడజాఱుతుఱుముతో ♦ విలసిల్లువాల్లంటిఁ, దమవియ్యమనుచుభృం ♦ గములుఁగదియ
 లీలతో నడచునా ♦ లేమ నాత్మీయబాం, ధనమంచు కలహంస ♦ తతులు మూఁగ

గీ॥ జాణలై నట్టినిజసఖి ♦ సమితిఁ గూడి, సరస నూడుచు వై దేహి ♦ సంచరింప
 ననుచరులనటనిల్పిసూ • ర్యాన్వయజుఁడు, రహినినభ్యంతరవనాంత ♦ రంబుఁజొచ్చె.

సీ॥ ఒకపాలి పికబాలి ♦ కకుఁ దాలిమిం జూపు, విమలమంజులభాషి ♦ తములనాడు
 నొకమాఱు ఒకదారు ♦ లకు దూఱుఁగల్పింపఁ, దగు వినిర్మలభాషి ♦ తములఁబల్లు
 నొకతూరి నటశారి ♦ కకుఁ బేరిమింజూపు, లలితంపుమధురవా ♦ క్కుల వచించు
 నొకసారిసుకుమారి • శుక పాళికింబ్రమో, దముఁ గూర్చుమధురవా ♦ క్యములఁబల్లు

గీ॥ రాజహంసాళికెల్ల గ ♦ ర్వంబుఁ బాపు, చతురలీలామయగతుల ♦ సంచరించు
 మిన్నయై జాణతనమున ♦ వన్నెలలర, రహిని నమ్మేదిసీసుతా ♦ రత్న మచట.

సీ॥ అచలాత్మజామంద ♦ హాసకాంతులతో స, మంబులై తనరారు ♦ మల్లెసరులు
 జనకాత్మజాదంత • సత్కాంతులకు సమా, నంబులై చెలఁగుకుం ♦ దకుసుమములు
 భూమికన్యాకుచం ♦ బులతో సమంబులై, కులుకులం గాంచులి ♦ కుచఫలములు
 మైథిలీభామినీ ♦ మణిదేహారుచులతో, సమములై రాజిల్లు ♦ చంపకములు

గీ॥ జానకీలోచనములతో ♦ సమములగుచు, నటలు మురిపెంపు మెట్టదా ♦ మరలునచట
 నేర్చి తోతెచ్చి శ్రీమైథి ♦ లీశ్వరునకు, నెలమి వనపాలకులు కాను ♦ కలుగ నిడిరి.

కం॥ జనకజనయ్యోడలం గని, వనజాప్తకులేశ్వరుండు, ♦ భామిని భవదం
 గనికరసమవస్తువులం, గొనుటం జిత్తము నిలుచునొ ♦ కో మాకనుచుక.

37

మ॥ వరమందస్మితరాజితాస్యూఁ డగుచుక • వాల్లంటి నెమ్మోముచం
 దురు వీక్షింపఁగ నా వెలంది నిజకాం ♦ తుం డాడునర్కోక్తికక

- శిరము స్వంచీ రహిం గటాక్షముల నీ ♦ క్షించెం దదీయేక్షణో
 త్తరబాణంబుల మన్మథుండు రఘునా ♦ ధన్వామి నేసె న్వడిన్. 38
- చ॥ చెలినునుచెక్కుటద్దములఁ ♦ జెల్వగుముద్దులమోము వాలుగ
 న్నుల బలితంపువన్నెలచ ♦ నుంగవలం జెలువంపుమేనిచి
 న్నెలఁ జిఱునవ్వుఁ గెంబెదవి ♦ నిం దిలకించునె కాని తోటలో
 నెలమిఁ దనర్చునన్యముల ♦ నేమియుఁ జూడడు రాముఁ డయ్యెడన్. 39

—* రాముఁడు సీతనువర్ణించుట. *—

- సీ॥ నెఱజ్జాణనిద్దంపు ♦ నెమ్మొగంబుమెఱు గు,వరసుధాకరకాంతిఁ బో భవిచుఁ
 దలిరాకుబోడివి ♦ త్తడిచూపులబెడఁగు,సారంగముల విలా ♦ సంబు నణఁచు
 ముద్దులాడిమెఱు గు ♦ నిద్దంపునెమ్మోవి,లలితంపుబింబఫ ♦ లంబు గెల్పు
 మించుబోడినునునె ♦ మ్మేనుసోయగములు,బంగావన్నెలఁ ♦ బాఱదోలుఁ
- గీ॥ కులుకులమిటాదిగబ్బిగు ♦ బ్బులమెఱు గు,చారుకనకకలశవిలా ♦ సమునెదుర్చు
 భళిరె యీసతి వర్ణింప ♦ నలవియగునె,నల్వకై నను వేనోళ్ల ♦ చిల్వకై న. 40
- సీ॥ తనరుకమ్మనితావి ♦ తావులై నిద్దంపు,పసిమిచే నెఱఁగుపూ ♦ బంతు లనఁగ
 ముఁగిపెపువగలతో ♦ మోహగేహంబులై,భాసిల్లు హేమకుం ♦ భము లనంగఁ
 దళ్ళు బెళ్ళుల ముద్దు ♦ కుల్కు యావనముతో,శోభిల్లుజక్కవ ♦ జోడనంగ
 నతిచార నిత్యక ♦ ల్యాణలీలల మించు,మత్తేభ రాజకుం ♦ భము లనంగఁ
- ఆ॥ వె॥ వెఱము సామదాన ♦ భేదదండములనఁ,జతుగుపాయములన ♦ వతినిఁగాంచుఁ
 బరమలీలలందుఁ ♦ బడఁతిసిబ్బెపుగబ్బి,నిచ్చి వుటుబ్బు ♦ గుబ్బుచనులు. 41
- సీ॥ సారంగములమీఱు ♦ సారంగములఁదూఱు, నాతిశృంగారేక్ష ♦ ణములు నడలు
 జలజాతముం బోగు ♦ జలజాతముం జీఱు,మద్దుఁ ద్తంపునె ♦ మ్మోముగలము
 హారిరాజు నెదుఱించు,హారిరాజుఁ బెదఱించు,కథికమనోజ్ఞమ ♦ ధ్యంబు వేణి,
 కాంచనంబు నణఁచుఁ ♦ గాంచనంబు న్నించు,సన్నిభాగేహనా ♦ సంబు మేను
- గీ॥ పరమబింబంబు గెల్పు న ♦ ధరఫల బు,విమలనీలాంబుదముల గే ♦ శములణంచు
 నూరువులు హేమరంభల ♦ నుక్కడంచు;గ చరణములుఁదమ్ములఁబరిభవించు.
- సీ॥ ఎలనాఁగతుఱుమున ♦ కెనరానివై గండు, కొదమ తేఱులబాఱు ♦ పొదలఁదూఱె
 ననబోడినునుగొప్ప ♦ నకు దీటుగానివై, చెలఁగుచీకటులు నూ ♦ లలనణంగె
 ముద్దులాడిమెఱు గు ♦ ను డికిమలేనివై, లలితనీలములు నై ♦ లముల డాగె
 దలిరాకుబోడి వే ♦ నలి కీడులేనివై, తొలిమబ్బుతుటుములు ♦ మలలఁ బట్టె

గీ॥ జూచి నల్లనిచాయల ♦ సోయగంబు, నింపుకుల్కుమిటారిచె ♦ ల్వంపు నెఱుల
గుంపునకు జోకగాక ని ♦ ద్దంపునాచు, జొంపములు నీటబడెగడు ♦ దెంపుజేసి.

చ॥ ఇదివదనంబుగాదు మృగ ♦ హీనకలానిధిమండలంబు చ
క్కదనపుగబ్బిగుబ్బి లివి ♦ గావు మెఱుంగుపసిండికుంభముల్
మృదుకచపాళికాదిది చ ♦ రింపనిసీలబలాహకవ్రజం
బిది కనుదోయిగాదు బహు ♦ హేలల మేలగుశృంఖలంబగున్. 44

చ॥ కులుకుమిటారికెంబెదవి ♦ కోమలనూతనపల్లవంబులన్
లలితనవప్రవాలకము ♦ లన్ నవబింబఫలంబులన్ మెఱుం
గుల నలరాగుమకెనల ♦ గుంకుమజాతితతిన్ మెఱుంగుకెం
పుల నెదిరించి మించె బరి ♦ పూర్ణవిలాసవితానగేహమ్మై. 45

సీ॥ చెలిపెన్నెఱులగుంపు ♦ చీకటి బరిమాచ్చు, మురిపెపుమోము చం ♦ మరునిగెల్పు
జలజాక్షిలోచనం ♦ బులు చేపల జయించు, బలుకావిమోవి బిం ♦ బంబుదఱుము
వెలదిగుబ్బలు చక్ర ♦ ముల బట్టి బంధించు, నారు నాగేంద్రంబు ♦ బాఱఁగోలు
జెలినితంబంబులు ♦ పులినంబుల నణంచు, లలితోరువులు ననం ♦ టుల నెమర్చు

గీ॥ మిసిమిబంగాగుపైకెక్కు ♦ మేనిచాయ, నఖము లలతారకావితా ♦ నముల జీఱు
మించు యీకల్కికుల్కుల ♦ నెంచవశమె, నల్వకై నను వేనోళ్ల ♦ చిల్వకై న. 46

కం॥ కుందంబుల నవముక్తా, బృందంబుల జాజికుసుమ ♦ వితతుల లీలా
సుందరమందారకుసుమ, బృందంబులనుక్కడంచు ♦ వెలదిదండంబుల్. 47

తే॥ గీ॥ ధరణిజ నిటులవర్ణించి ♦ సరసిజాప్త, కులవిభూషణుఁ డయ్యెడ ♦ వలపుఁగాంచి
భావమున దివ్యగుణధామ ♦ దేవిఁగూర్చి, పలికె నీరీతిసరసంపుభాషితముల. 48

—* రాముఁడు సీతతో సరసోక్తులాడుట. *—

సీ॥ ఈబింబఫలమున ♦ కీడేమొ నీమోవి, యీపారిరుచిఁజూడ ♦ నీవెయింతి
యీగుచ్చకంబుల ♦ కీడేమొ నీగుబ్బి, లీసారి బట్టనీ ♦ వేలతాంగి
యీహేమరంభల ♦ కెనయొ నీయూచువు, లీతూరి బట్టనీ ♦ వే వెలంది
యీజుంటితేనెల ♦ కెక్కువో సామ్యమో, యీమాటుబల్కుమో ♦ యించుబోడి

గీ॥ కలికి నూతనస్నిగ్ధకి ♦ సలయములకు నెక్కువోనీదు చెక్కిలి ♦ నొక్కనీవె
ననుచు సీతామహాదేవి ♦ నర్కవంశ, పావనుఁడుబల్కునుపవనా ♦ భ్యంతరమున.

చ॥ అరయుచుఁబువ్వుదేనియల ♦ నానెడుతేఱులు సుందరాననాం
బురుహపరీమళగహణ ♦ ముంబొనరింపఁగమీద మూగినన్

వెఱచి కవుంగలించురమ • ణీమణి నక్కునఁజేర్చి తోఁటలో
నరపతిచంద్రుఁ డర్క-కుల ♦ నాయకుఁడి ప్తఫలాప్తి రంజిలున్.

50

చ॥ భ్రమరకులంబు లల్లవుడుఁ ♦ బైకొన నేగతిఁ దోలినారటం
చు మహితనూజ పల్క విని ♦ సూర్యకులాధిపుఁ కింతి యేయుపా
యమని విచారమేటి కట ♦ నందపునీదగుఘ్రాణచంపకం
బుమెయి మరల్పఁగా నవియ ♦ పోయె నటంచనె సుస్మితాస్యఁడై.

51

గీ॥ రమణి నీమంజుముఖదర్ప ♦ ణమునఁ గీర,దప్తపక్వబింబఫలంబు ♦ తగినలీలఁ
బ్రతిఫలించె నని విభుండు ♦ భావగర్భ,ముగ వచింపఁగ నగి యింతి ♦ మోమువాల్చె.

ఉ॥ అక్కునఁజేర్చి మైధిలిని ♦ నాతఁడురాగముతో వెలందిరో
చిక్కితి వెందుబోదువని ♦ చెక్కిలి నొక్కుచుఁ గంచుకంబుఁ దా
దక్కొనఁ దీయఁబూస నట ♦ దాపున నొక్కశుకంబు బల్కఁగా
నొక్కవెలందిపల్కని భ ♦ యోద్యమముం గను జాసకి న్నగెన్.

53

చ॥ చెలియలఁ జెల్వలం గదియఁ • జేర్చెడు మాకునివాజియయ్యు నీ
చిలుకలరాజు విఘ్నముగఁ ♦ జేసె మఱేమణిఁ జూపి దీని భ్రాం
తిలనొనరింతు నంచు నతి ♦ దివ్యవిలాసకులాలగూత్మసి
ర్మలమణిఁ జూప బింబమని ♦ వ్రాలె శుకం బట సీత మెచ్చఁగన్.

54

ఉ॥ శ్రీరఘురాముఁ డావెలఁది ♦ చిత్తము రంజిలఁ గాంచి బోటిరో
బేరిమి నీను నీయధర ♦ బింబరసం బిటఁ గాఱఁ జూచి యీ
కీరము సేరెనో యనియొ • గ్రీవము వాలిది మందహాసముల్
మూరిన మాటివైచెదవు ♦ మోసముసేతురె యాశ్రితావళిన్.

55

మ॥ చిలుక ల్నీపలుకు ల్నిరంతరమునం ♦ జెల్మి న్వసింపన్ ఫలం
బులనైనం దగుపంచదారలయినన్ ♦ మోహంబుఁ గావించు నీ
లలితాలాపసుధారసంబయినఁ గ్రో ♦ లం బ్రీతితో నియ్యవే
చెలి యంచున్ రఘురాముఁ డాసతిని ముం ♦ చెన్ గాఢరాగాంబుధిన్.

56

మ॥ తనగుఱ్ఱంబును బట్టినారమని కం ♦ దర్పండు కోపంబుతో
మనపై వైచినబాణపంక్తులన నా ♦ మ్రక్షాజపార్శ్వంబులన్
ఘనసూనంబులు రాలెఁ గాంచితివెల్లా ♦ ఘ్యస్పర్శనకీడలన్
గనఁ జోద్యం బగునంచు దానిదరికిం ♦ గాకుత్స్నఁ డేగెం దమిన్.

57

చ॥ కరమున శోణవారిజముఁ • గైకొని దీనిని నందుకోవె నుం
దరియసి కోర్కిఁ జూపి రఘు ♦ నాయకుఁ డాచెలి నిక్కి ప్రీతితోఁ

గరమును సాచినన్ స్వకర ♦ కంజము నంతకునంతకెత్తు మీ
సరపుమెఱుంగుచన్గవలఁ ♦ జాతెడుఁపయ్యెదఁ జూచు పేరిమిన్.

58

సీ॥ నిలచినిక్కినఁజాఱు ♦ నీవిఁ గాంచెడుబుద్ధిఁ,దరుణి కందనిలతాం ♦ తములఁ జూపు
నాడుతేంట్లటఁ దేంట్ల ♦ కాలింగనం బిడు,ననుకోర్కి సుమనిశాం♦తములఁ జూపు
బడలి పైఁబడునంచు ♦ బాళిచే బోటికిం, గర్పూరమిళితభా ♦ గములఁ జూపు
బట మెత్తఁగా నూగు♦భాగంబులం గాంచు,తమి సుగంధాంబుమా♦ర్గములఁజూపు
గీ॥ నధరబింబఫలంబుపై ♦ నధికకాంక్షఁ,జిల్కఁ దోలంగఁ దేనెలు ♦ జిల్కఁ బల్కు
కల్కి కట మావివనుల న♦ క్కటిక మూని,చూపు మంజులరఘువంశ♦దీపకుండు.

శా॥ లేదీఁగె నిర్వికోర్కిఁ జేరవల దీ ♦ లేదీఁగెకున్ మేనికిన్,
భేదం బేమియు లేదు హంసలకునై ♦ నీవిట్లుఁ బోనేల యీ
కాదంబాళికి నీకు యానములలో, ♦ గాన్వింప దొక్కింతయున్
భేదం బంచు వచించు రాముఁ డచటం ♦ బ్రీతిం ధరాపుత్రితోన్.

60

కం॥ చిలుకం గేల ధరింపకె, చెలి! కలకలమనుచుఁ బల్కఁ ♦ జిల్కపలుకులో
చెలువంపు నీపలుకులో, తెలియను భేదం బటంచుఁ ♦ దిలకించు సతిన్.

61

ఉ॥ అంటితి వీవె పుష్పవతి ♦ యెనలతాలలితాంగి నింక న
న్నంటకు మంచుఁ దా నగుచు ♦ నవ్వలికేగిన నింతి నవ్వచున్
వెంటనె కుంజము ల్దిరిగి ♦ వేసరుట న్నునుమై చెమర్చినన్
బంటవెలందియల్లుఁడుఁ గృ ♦ పామతిఁ గొగిటఁ గ్రుచ్చె నంతటన్.

62

—* పుష్పాపచయవర్ణనము *—

చ॥ సుమములఁ గోయ నెచ్చెలులు ♦ సుందరపీనకుచాగ్రభాగవి
భ్రమయ్యుతతారహార లతి ♦ రామఝణంఝణఝంఝణధ్వని
క్రమయ్యుతవజ్రనూపుర ల ♦ ఖండమనోజ్ఞనితంబబింబభూ
మిమిళితరత్నసంఖచిత ♦ మేఖలలై చనుదెంచి రంతటన్.

63

శా॥ ఈరీతిం దమిఁ గేలికావనములో ♦ హృష్టాత్ములై మించి నీ
తారాము ల్విహరించుచుండ నటకుం ♦ దాల్మిం జెలు ల్వచ్చి వే
క్రీరామేశుని కింపుగా మెలఁగుక్రీ ♦ సీతామహాదేవితో
నారామంబునఁ గోయసాగిరి సుగం ♦ ధాగారసూనావళిన్.

64

ఉ॥ నీయభిధానముం బలుకు ♦ నెచ్చెలిపల్కుల నాలకించి యీ
కోయిల మాటలాడదని ♦ కోమలి పల్కఁగ నింతి దానఁ గా

దీయెడ నీదుమాటవిని ♦ యీగతిఁ బల్కఁగ లేక లజ్జ ని
కోయిల మూఁగయై తరుల ♦ కుం జనె నంచు రఘూత్తముం డనెన్. 65

చ॥ అలినముదాయమెల్లఁ బ్రియ ♦ రాండ్రకుఁ దియ్యదనంపుఁబూవుదే
నెల నిడుచుండె నంచు నొక ♦ నెచ్చెలితో నట నొక్కభామినీ
తిలక మనంగఁ గాంచి నిర ♦ తిం జెలు లందరు రాగవార్ధిమ
గ్గులగుచుఁ వీగెల న్సుమగ ♦ ణంబులఁ గోయఁ జెలంగి రయ్యెడన్. 66

మ॥ క్షీ తినాథోత్త మబాణ గేముల ర ♦ క్షీంపన్ బలస్తామ మే
గతి ద్వారంబుల నుండునో యటుల నీ ♦ కామక్షీ తీం దేషుగే
హతతిం గావఁగఁ జంచరీకనికరం ♦ బాతీఁగెలం జేరెఁ జూ
చితిరే యంచని చూపె నొక్కచెలి వై ♦ చిత్ర్యంబుతో నయ్యెడన్. 67

చ॥ జలజదళాక్షి నీజలుగు ♦ చక్కనిపయ్యట జాట నీగతిన్
వెలిగడ కేగి కోఁకముడి ♦ వీడఁగ నిక్కెదవేల మల్లెపు
వ్వుల నిక సంగహింపకుము ♦ పూవిలుకాని భజించు గండుతేఁ
టులిచటఁ దల్లతాతతిఁ గ ♦ డుం బ్రముదంబున వీడవేయెడన్. 68

చ॥ కులుకుమిటారి యాలలిత ♦ కుందసుమంబులు మాలతీలతా
కులములు మల్లికాలతలుఁ ♦ గోమలమంజులమాధవీసుమం
బులు గిరిమల్లికాకుసుమ ♦ ము ల్వకులంబులు మాగధీలతా
కులములు నీవనేందిరకుఁ ♦ గోమలభూషలు చూడు మీవిటన్. 69

చ॥ ఇవి సహకారపాదపము ♦ లియ్యవిగంధఫలీకులంబు లి
య్యవిబదరీమహీరుహము ♦ లయ్యవి నిమ్మలు శారదంబు లి
య్యవి ఫలపూరపాదము ♦ లయ్యవి హారిసమీరణంబు లి
య్యవి పనసాగమంబు లిట ♦ హాళి ఘటించు లతాంగి జూడుమా. 70

క॥ అని మైథిలికిం జూపుచు, వనజాక్షులు విరుల గోసి ♦ బడలిక చే ను
న్ననిమేనులుం జెమర్చిన, జనకజకడ నిల్చి రట్టి ♦ సమయమున నటన్. 71

సీ॥ ఇగురు లన్నియు సంగ ♦ హించితి రింక మీ, కరపల్లవములచేఁ ♦ గావు డనుచుఁ
దేనెలెల్లం ద్రాగి ♦ తి రిక్కనైనను మీదు, మధురోక్తి మధువుచే ♦ మనువుడనుచు
విరులెల్ల హరియించి ♦ తి రిక్కనైన స్మీసు, గంధంబుల నొసంగి ♦ కావు డనుచు
వెతకి పండ్లెల్లఁ గోఁసితి రింక నైన మీ, మోవిబింబములచేఁ ♦ బ్రోవుడనుచుఁ

గీ॥ జెలిమిఁ జూపుచు వచ్చి కో ♦ యిలలు తేంట్లు, మలయపవమానములు చిల్చి ♦
లలకరవద, నాంగరదనచ్చదంబులనాశ్రయింప, బడలి వసియించి రొకచోటఁ ♦
బడఁతులపుడు. 72

చ॥ చెదరినయట్టిముంగురులు ♦ జెమ్మటఁదోగిన ముద్దుచెక్కులున్
వదలుగజాఱుపెన్నెఱులు ♦ వాడినగాత్రము జాఱుజిల్లుప
య్యెదయుఁ జలించుపాదములు ♦ నెక్కుడునూర్పులుఁ గల్గి యొప్పునా
సుదతిని రాఘవుం డవుడు ♦ చూచి మదిం దమి మీఱ నిట్లనెన్ . 73

చ॥ అలసితివే లతాంగి యొడ ♦ లంతయుఁ చెమ్మటఁ దోగె గబ్బిగు
బ్బల అయికన్నడల్పి శ్రమ ♦ వాయ నిట న్వసియింపు మీవు నీ
చెలియలు మేము నీయెడల ♦ జేసెదవెద్దియునైన నూడిగం
బుల గొనుమం చన స్విభుఁడు ♦ బోటి మొగంబును వల్చియిట్లనెన్ . 74

మ॥ కలితార్కాన్వయదుగ్ధవారినిధిరా ♦ కాచంద మీముద్దుమా
టలు చిత్రంబు లగు న్వనిం దిరిగుచుం ♦ టం జేసి యారీతిగా
నలసెం గాత్రము దాని కిట్టులనఁగా ♦ న్యాయంబె యైనం దమిం
జెలికప్పంబులఱుచి యోర్వగలఁడే ♦ చెల్వుండు భూమండలిన్ . 75

క॥ అని మైధిలి పల్కఁగ విని, వనితలు సేవింప రామ ♦ వసుధేశుఁడు జ
వ్వనితో వనిలోపలికిం, జనె మలయానిలమువీచు ♦ సరణి స్మిరతిన్ . 76

—* రాముఁడు సీతతో విహరించుట. *—

చ॥ అట సతిచారుకుందలతి ♦ కాలయపంక్తుల మాలతీలతా
పటలపరీతవాటికలఁ ♦ బ్రద్యుతిరాజితమాగధీలతా
నటదతిసుందరాలిమిధు ♦ సంబుల మంజులమాధవీలతా
ఘటితపటీయఁదోలికలఁ ♦ గమ్మనితావుల నింపుమల్లెలన్ . 77

చ॥ లలితరసాలపల్లవము ♦ లన్ భుజియించి మదించి చెట్లపై
కలనినదంబుల న్నిగుల ♦ గంతులవైచు పికంబులం ఫలం
బులఁ దిని గూయుకీరముల ♦ ముద్దుగ నాడు మనోజ్ఞ కేకిపం
క్తుల సరసీవితానములఁ ♦ గోరికతో విహరించుహంసలన్ . 78

మ॥ జనమాన్యోత్తమబంధుజీవకములం ♦ జాంపేయపున్నాగచం
దనసాలంబుల మల్లికాకుటజమం ♦ దారప్రతానంబులన్
ఘనహింతాలరసాలలుంగబదరీ ♦ కాండంబులం జూపుచున్
వనజాప్తాన్వయభూషణుండు విహరిం ♦ పం గల్లె రాగంబునన్ . 79

చ॥ క్షితిసుత కయ్యెడన్ శ్రమము ♦ చెల్వగుకై రవసారసాతిశో
భితసరసీవిశుద్ధబిస ♦ బృందవిహారివిలాసిరాజహం
సతతిమనోజ్ఞపక్షమణి ♦ చామరసంభవశైత్యమందమా
రుతతతులన్ హరింపబడె ♦ రూపవిరాజితకేలికావనిన్ . 80

సీ॥ కలికిచక్రములునీ • కలుకుగుబ్బలఁ గాంచి, విచ్చేసెఁ జెల్మిఁ గా ♦ వించెనేమొ
చెలి తేఁట్లు నీదువేనలిఁ జూచి యెఱతెంచె, దమకులంబని చెల్మిఁ ♦ దనరెనేమొ
వెలఁదిహంసలునీనడల గాంచివేచేసె, జెలఁగుబాంధవ్యంబు ♦ తెలిసెనేమొ
చెలిజలేభము లూరువులఁగాంచి యేతెంచె, స్నేహంబుమొక్కి వాంఛించెనేమొ

గీ॥ చెలియ శుకములు నీతేనె ♦ లొలుకుముద్దు, పలుకులన్నిని విచ్చేసెఁ జెలిమిఁగోరె
నేమొ యనుచుముదంబున ♦ రామవిభుఁడు, రమణితో బెల్కెనిటులనా ♦ రామభువిని.

సీ॥ ఈహంసకుల మింక ♦ నీవుబట్టఁ గడంగ, సారసాకరములఁ జేరకున్నె
యీద్విరేఫము లింక ♦ నీవు హానిం జేయఁ, బార్శ్వకుంజంబులఁ బట్టకున్నె
యీచిల్క లిఁకమీద ♦ నీవు బట్ట నటింప, నారామఫలములఁ జేరకున్నె
యీరథాంగము. లింక ♦ నీవు బట్టఁగ జూడఁ, గంజాతవనములఁ గలయకున్నె

గీ॥ యీసరోజములిఁకమీద ♦ నీవుబట్టఁ; దలఁప గతమరందంబులై • వెలయకున్నె, యను
చు రఘువంశ భూషణుం ♦ డధిక రాగ, మున మహీపుత్రి తోవచిం ♦ చెనటనపుడు. 82

చ॥ సకి యకలంక వారికణ ♦ సంగతవారిజపత్రమధ్యహ
ల్లకరుచు లచ్చటం గొలను ♦ లచ్చి హరిన్మణిపాత్రలోన మా
క్తికములుఁ జంటగాఁ గురిచి ♦ దివ్యమనోహరనూత్న రత్నదీ
పకలన నిచ్చునారతుల ♦ వైఖరి నున్నవి చారులీలలఁ.

83

—* జలక్రీడాభివర్ణనము. *—

మ॥ అనివర్ణింపగ నంత నాచెలివయ ♦ స్య ల్వచ్చి మైసామ్ములఁ
మినుకుంబంగగుజల్గుకంచుకములఁ ♦ మేలైనవల్వ ల్పడ
ల్చి నెఱిం జందురుకావిపావడల బా ♦ ళిం దాల్చి హస్తంబులఁ
స్తనగుచ్చంబుల మాటికొంచు నటఁ గా ♦ సారంబునం గూరిమిఁ.

84

మ॥ లలితాకారలు వారిజాననలు లీ ♦ లాచారుసంపత్కలా
కులసద్గేహనటీనటత్కుచఘటీ ♦ కోటీతటీవాటికా
గలదుద్యత్స్ఫుటశాటిక ల్లిగిరి స ♦ త్కాండక్రియాసక్తలై
కలితారామసరోవరాంతరమునఁ ♦ కాంతామణీరత్నముల్.

85

శా॥ శంపోద్దామకలాకచాకచికలా ♦ చాతుర్యనిర్యన్నిభా
సంప్రదాజితసుందరాంగులు చెలుల్ ♦ సత్కాంతిలీలాకలా
సంపన్నప్రసవాళికాపచయక ♦ శ్రాంతాంగసౌఖ్యార్థమై
సాంపారం జలకేళికిం గడఁగి రా ♦ శుద్ధాతరంగాంబుజల్.

86

- శా॥ ఆవామ ల్విలసత్కపోలయుగల ♦ వ్యాలోలతాటంకికల్
 వ్యావల్లత్కుచకుంభభారవహస ♦ క్లాంతోచ్చలన్మధ్యమల్
 శ్రీవామామణులోయనం దగిరి స ♦ త్రీడాస్థలై వచ్చి లీ
 లావిస్సూర్జితవారిలీలల నటణ ♦ లాలిత్యముణ్ గాంచుచుణ్. 87
- సీ॥ మెలతలమురిపెంపు ♦ మీగాళ్లచేనటఁ, గమతాళి కొకరీతి ♦ కాంతి కల్లఁ
 జెలులచక్కనిపెందొ ♦ డలచే నచటవారి, గజపాళి కొకరీతి ♦ కాంతికల్ల
 లలనామణివళికాం ♦ తులచే నచటఁ దరం, గ్రశేణి కొకరీతి ♦ కాంతికల్ల
 వెలదులనాభిలీ ♦ లలచే నచటజలా, వర్తాళి కొకవిత ♦ వగలుకల్ల
- సీ॥ భామినీమణివక్షోజ ♦ పరచురుచుల, చే నచట నూత్నకోరక ♦ శ్రేణికోక్క
 రీతికాంతి లభించెఁ గో ♦ ర్కిం జెలంగి, వింతగా వారికేళిఁగా ♦ వించునపుడు. 88
- ఉ॥ ఆలలితాంగి యీ వెలఁది ♦ నవ్వలకుం బడద్రోయ నీటిపై
 లీలలఁ జూపి యీఁదుటలు ♦ లెస్సగ నుండెనటంచు నీచుచుం
 బాళి నొకర్తుజేడె యనఁ ♦ బన్మనశాక్షులుఁ జూచి వెటఁ దా
 మాలలితాంగిరీతి నటఁ ♦ సంతట నీఁదఁ గడంగి రయ్యెడణ్. 89
- క॥ పుష్కరపికకీరాదిక, విష్కర రాజప్రతాన ♦ విలసిత కేళీ
 పుష్కరణీపుష్కరమునఁ, బుష్కరపుష్కరకదంబ ♦ ము ల్విలసిల్లెణ్. 90
- సీ॥ నిర్మలాస్యములె కా ♦ స్పింప నీఁదఁ సరోవ, రము పూర్ణచంద్రబిం ♦ బమయమ
 య్యె, బాహుదండములె చూపట్టనీఁదఁ సరోవ, రము వారిజాతనా ♦ శమయమయ్యె
 వక్షోరుహములె చూ ♦ పట్టనీఁదఁ సరోవ, రము చారుచక్రవా ♦ కమయమయ్యెఁ
 దుఱుములె చూపట్టఁదోఁగి యీఁదఁ సరోవ, రము నటచ్చంచరీ ♦ కమయమయ్యెఁ
- సీ॥ బాదములె కానుపింపఁగా ♦ నీఁదఁనాజ, లాశయం బెల్ల రక్తోత్ప ♦ లమయమయ్యె
 బరమసుంద రాంగములె చూపట్టనీఁదఁ, గమలజాకర మెల్ల హే ♦ మమయమయ్యె.
- శా॥ ఈలీలణ్ విహరించుచుం జెలు లటణ్ ♦ హేలాకరాంభోజ ప
 త్రాళిం బాపఁ దటాకలక్ష్మి కని లీ ♦ లాకారగండంబులణ్
 సూలోరోజములం జెలంగు వరక ♦ స్తూర్యాదిసత్ప్రతభం
 గాళిం బాపె మహాగ్రకోపమున ను ♦ ద్యద్భంగసంగాహతిణ్. 92
- శా॥ తలపం. దల్లలనాతనూపరిమిళ ♦ ద్ద్రీవ్యాభియోగంబునణ్
 గలితాబ్జాకరలక్ష్మి తా నపుడటం ♦ గామాయితాకారయై
 చెలఁగెణ్ నిర్భరీరోషపూర్ణమతియై ♦ జీవేశు నిందించుచుణ్
 మెలఁగున్మానినియో యనణ్ సతతముణ్ ♦ నీరేజనేత్రంబులణ్. 93

ఉ॥ వారివిహారముం గని యు • వారితవారివిహారవాంఛలోఁ
 గూరిఁగ నామెకోర్కె. కను ♦ కూలుఁడుఁ గావున మించుబోలు నా
 సారసగంధితో మొయిలు ♦ చందము కేళికి యోగ్యమైనయా
 కారముఁ దాల్చి రాముఁడు జ ♦ గన్నతుఁడుఁ దిగె గద్దె నయ్యెడన్. 94

సీ॥ అసమాననిజముఖం ♦ బబ్బబింబమొ యంచు, నట జక్రవాకంబు ♦ లదరి బౌఱ
 ఘనమనోజ్ఞాత్మీయ ♦ కబరినత్కాదంబి, నియొ యంచు కాదంబనిచయ మడర
 మంజులాగోచరాత్మవలగ్నమలమృగేం, ద్రమొయంచు జలగజేం ద్రములుబెగడఁ
 గమనీయనిజదేహ ♦ కాంతిచాంపేయమో, యంచు లోలంబంబు ♦ లదరిబౌఱఁ

గీ॥ జరణరుచులుసం ధ్యాయుణ ♦ చ్చవులటంచుఁ, బరమసారసాకరలక్ష్మి ♦ వెఱపుజెంద
 సారసాప్తకులేంద్రహస్తంబుఁ బట్టి, భామినీమణి సరసిలో ♦ పలికిడిగ్గె. 95

కం॥ డిగ్గినచెలి లోసికిఁ గ్రతు, భుగ్గణ వినుతుం డ్దిలాధి ♦ పుఁడుఁ దివియంగా
 బెగ్గిలి పతికంఠంబున్, సిగ్గెడలం గొగిలించి ♦ చిఱునగవు నగెన్. 96

శా॥ భూనాధాత్మజఁ గాంచి యొక్కకలశం ♦ బుం దాల్చువారెంతలో
 యైనన్ లోపలికేగి యీఁద నిలలో ♦ సంభోజప్రతాక్షిణీ
 వీనీటం గుచహేమకుంభ యుగమున్ ♦ హృద్యస్వరూపంబుతోఁ
 బూనంజాలియు భీతియేల యని రా ♦ ముం డయ్యెడన్ నవ్వినన్. 97

కం॥ పిని లజ్జానతముఖయై, జనకజ చిఱునగవు నగుచు ♦ జలజాప్తకులాం
 బునిధిసుధాకరు శ్రీరా, ముని నయ్యెడఁ గొగిలించె ♦ మోహమున నటన్.

సీ॥ నరనాధుబాహువం ♦ డములఁజూచుంజూచి, జలవారణేంద్రహ ♦ స్తములఁజూచు
 బ్రాణేశులలితనే ♦ త్రములఁ గాంచుం గాంచి, కమనీయపుండరీ ♦ కములఁ గాంచు
 బతిచారుగాత్రంబుఁ ♦ బరికించుఁ బరికించి, లలితనీలాబ్జంబు ♦ లఁ బరికించుఁ
 జెలువునికంఠంబుఁ ♦ దిలకించుఁ దిలకించి, నెదకి సుందరదరం ♦ బుఁ దిలకించుఁ

గీ॥ దనదుబ్రాణనాయకునిమం ♦ దస్మితములుఁ, జూచుఁ జూచియుఁ గలహంస
 సుందరగరు, దమలకాంతుల వీక్షించు ♦ రమణి విభుని, విమలసుందరాంగములుఁ
 ద ♦ త్సమములనుచు. 99

సీ॥ జలజాక్షు లీఁదురీ ♦ తులఁ గాంచితివికదా, యట్లీఁచుమని నడ ♦ యాడనేర్పె
 నలవారిజములఁ దె ♦ మ్మని లోనబడవైచి, తెఱవకీతల నీటఁ ♦ దిరుగనేర్పె
 మొలలోఁతునీళ్లలో ♦ పల భయంబేయంచుఁ, దిగిచి లోతగునీటఁ ♦ దిరుగనేర్పె
 నిచట నీహంసల ♦ నెగిరి పట్టుమటంచుఁ, జెలిమితో రానియీ ♦ తలను నేర్పె

- గీ॥ నిటులఁ బద్మాకరంబున ♦ నినకులాబ్ధి, చంద్రుఁడై నట్టి శ్రీరామ ♦ చంద్రుఁడవుడు
సరసతరజలక్రీడల ♦ సల్పు నవుడు, ధరణిపుత్రికి నన్నిచం ♦ దముల నేర్పె. 100
- క॥ రామక రాంబుకణంబులు, శ్రీమహిజాకబరిఁ జొచ్చి ♦ శీఘ్రమె నునునె
మోమునఁ బడి మీఱె న్ముఖ, సోముం గనవచ్చినట్టి ♦ చుక్కలన నటన్. 101
- మ॥ లలితాంభోరుహసల్లిపై కవిసి లో ♦ లంబం బటం బూవుదే
నెలనుం గ్రోలువిధంబు వారిగజము ♦ త్నీట న్మహావర్తపం
క్తుల హస్తాగ్రము లుంచురీతి బహుసం ♦ తోషంబున న్మీచిఱో
లల నంచ న్నిదురించునైఖరుల లీ ♦ లం గంటివే భామినీ. 102
- చ॥ తనకతిదూరమై రుచుల ♦ దాఁకొనుఁబద్మినిఁ జూచి పేర్మితో
జనకజ కోర రామనృప ♦ చంద్రుఁడు నన్యలతాంగి నంట గై
కొను మిఁక నీవె నిన్నటకుఁ ♦ గోమలి దెత్తునటఁచు నచ్చటన్
ఘనభుజమధ్యఁ బూనె నెడఁ ♦ గల్మిచెలి న్మునునంచు కైవడిన్. 103
- చ॥ వనజమరందబిందువు క ♦ బంధమునం బడి చంద్రికాకమం
బున నలరార నేమియిది, భూపతియంచు లతాంగి వేడ జ
వ్వని సరసీజలక్షీతగు ♦ వజ్రపుకర్మిక లీయఁ బూనె గై
కొనుమని రాఘవుండనఁగఁ ♦ గూరిమిఁబోవు లతాంగిని న్నగెన్. 104
- చ॥ చెలియలలోన నన్నగడు ♦ సేసితీవే రఘురామ యంచు నా
జలజదళాక్షి యొక్కజల ♦ జంబునురామునిపైన వైచినన్
లలనలు బాళిదాల్చికమ ♦ లంబుల ముంచిరి రాముఁడందునన్
దలఁకినరీతిఁ బోయె వసు ♦ ధాసతిచాటునకుం జెలు ల్నుగన్. 105
- మ॥ లలనారత్నమ! తప్ప నెంచి నృపతు ♦ ల్లండింతు బాలింతు ర
ట్టుల నాదోషము నెంచి నీచెలులతో ♦ డుం గూడి యీమారుతూ
పుల నేయంగఁ జెలంగితో యిఁక ననుం ♦ బ్రోవంగదే యంచనం
జెలువుం డంతట నామె నవ్వి సుదృఢా ♦ శ్లేషం బిడెన్ భర్తకున్. 106
- చ॥ కులుకుమెఱుంగునిబృరపు ♦ గుబ్బలువక్షుము నంటగానె త
మ్ములవలనం జనించుశమ ♦ బోయి రఘూత్త మవీరుఁ డయ్యెడం
గలసి క రేణువుం జెలిమిఁ ♦ గాంచి నటించు గజంబుపోల్కి నా
కలికినిఁ గూడి వేడుకల ♦ గాంచె నటం జలకేళినల్పచున్. 107
- సీ॥ అబ్జాక్షిహస్తవి ♦ న్యస్తాంబుజములచే, నలసహసాక్షుసా ♦ మ్యంబుఁగాంచు
క్షి తినుతామణికరో ♦ జ్ఞ తవాఃకణములచే, ఝర యుతాంజనశైల ♦ సామ్య మొందు

- యోషాలలామస ♦ ముత్కీర్ణకల్వార, ధూళిచే హేమాది ♦ తుల వహించు.
 నారీమణిన్యస్త ♦ కైరవశ్రేణిచే, నలపూర్ణచంద్రుసా ♦ మ్యంబుఁ గాంచు
- గీ॥ భూమికన్యాక రాంభోజ ♦ ముక్త హేమ, జలజజాలంబుచేఁ దటి ♦ నిగ్నితజలధ
 రంబుతో మేలమాడుశ్రీ ♦ రామచంద్రుఁడంబు కేళులఁ దేలుచు ♦ నచటనపుడు.
- చ॥ మెలతలు మేఘముం గడచు ♦ మించులనం జలజాకరంబునన్
 లలితసరోజహల్లకము ♦ లం గొని కేళి యొనర్చి లీలలన్
 వెలువడ వారల న్మఱల ♦ వేడుకతో సరసీలతాంగి తాన్
 బిలచుచు నుండెనోయన ధ్వ ♦ నించెఁ దరంగముఖంబులం గడున్. 109
- చ. వెలువడివచ్చి నెచ్చెలులు ♦ వెంటనె ముద్దుమెఱుంగుమేనులన్
 లలితసువర్ణ భూషణము ♦ ల న్వలిచాయల మించు పట్టుచీ
 రల జిగిబెక్కులం గులుకు ♦ తైకలఁ బూని సుమంబులెత్తి వే
 నలుల ఘటించి రచ్చరల ♦ నం గమనీయవిలాసలీలలన్. 110
- క. కొందఱు రఘురామునకుం, గొందఱు శ్రీమృధిలికిని ♦ కువలయనే
 త్రల్, సుందరఘణితిం గైసే, యం దగిరిద్దరుఁ జతుర్వి ♦ ధాలంకృతులన్. 111
- ఉ. ఆవసుధేశ్వరుం డలరె ♦ నయ్యెడ మంజులకాంతిమందిరేం
 దీవరలీలలం నెలుచు ♦ దేహవిలాసముల న్మనోజ్ఞరా
 కావిధుబింబముం గెలువఁ ♦ గాఁదగు ముద్దుమెఱుంగుమోమునన్
 భావజుగెల్పు నాకృతి ను ♦ వర్ణమయాభరణంబులం గడున్. 112
- చ. తొలకరిమించుబోలు మెయి ♦ తో నవమాక్తికరత్నచారుకాం
 తుల సగునవ్వువెన్నెలల ♦ తో నునుమేల్మిపనంటులం గడుం
 దొలకగఁజేయుచన్దవల ♦ తో జిగిరాజిలు దొండపండుతోఁ
 దులయగుఁ గావికెంబెదవి ♦ తోదగె నాచెలి గెల్పుచుచున్ రతిన్. 113
- సీ. కడుమనోజ్ఞంబైనఁ ♦ గబరిఁ గాన్పించుగే, దగిరేకు లెమ్మెతోఁ ♦ దగనటించె
 బెడగుపైతాణిపా ♦ వడపైమెఱుంగుతో, బురుసావలువలీలఁ ♦ బరిఢవిల్లె
 నునుముద్దుమోముచం ♦ దుశుపై మనోజ్ఞక, స్తురికాతిలకంబు ♦ సాగనుఁగాంచె
 నీలోత్పలంబులఁ ♦ బోలునేత్రద్వయం, బులఁ గజ్జలంబు లీ ♦ లలఁజెలంగె
- గీ. నమలమణికర్ణి కలుతార ♦ హారములు ను, వర్ణమయకంకణంబులు ♦ వరుసగ నవ
 యపముల విలాసములఁ గాంచె ♦ ననివిభుండు, భూమికన్యకాలంకార ♦ ములనుతించె.
- మ. లలనారత్నముఁ గూడి రాముఁడధికో ♦ ల్లాసంబుమై సద్విని
 ర్గ్గులలీలామయమాలతీరచితధా ♦ మశ్రేణులం భూరిజా

తిలతానిర్మితచారుమందిరములన్ ♦ దీవ్యలతామల్లికా
స్థలులందు నివహించుచుండె సువిలా ♦ సశ్రీసముచ్చాయుండై. 115

—* విందులారగించుట. *—

మ. రవివంశోత్తముఁ డిట్టుల నిజసతీ ♦ రత్నంబుతోఁ గూడి వే
డ్యవిహారంబులమైఁ జెలంగు తఱిసిం ♦ గౌసల్య సదోభ్యవ
స్తువితానం బటకున్ ఘటించి స్వసఖి ♦ స్తోమంబుచేఁ బంపె వా
రు వినోదంబుగ నారగించుటకుఁ ద ♦ ద్రోచిష్ణుకుంజంబులన్. 116

చ. వరుగులు శౌకము ల్వడలుఁ ♦ బాయసము ల్వడియాలు కండచ
క్కెరలు ఫలంబు లన్నములుఁ ♦ గిచ్చుడు లప్పడము ల్పుతంబు ఖ
జ్జరములుఁ దెచ్చి నెచ్చెలులు ♦ సుందరిపాతల నుంచి పిల్వఁగా
సరసిజమిత్రవంశనిధి ♦ చంద్రుఁ డటం భుజియించె సీతతోన్. 117

క. మధురసఫలములు రుచికర, మధురాహారములు విమల ♦ మకరందములుం
బ్రధితసుధారసములవలె, నధికముగా నారగించె ♦ నాతఁడు సతితోన్. 118

మ. భువనాధీశుఁడు రాముఁడిక్కరణి నా ♦ భూపుత్రితో భోజ్యవ
స్తువితానంబుల నారగించి కడుసం ♦ శుద్ధాంగభృంగారకాం
బువుల నిర్మలవక్త్రహస్తచరణా ♦ బ్లండైన నాక్షోణిపు
త్రి వేసం బైఁటచెఱంగుతోడఁ దడియొ ♦ త్తెన్ భర్తృపాదంబులన్, 119

మ. పిదపం భానుకులప్రదీపకుఁడునా ♦ విశ్వేశుఁడున్ మైధిలీ
సుదతీరత్నముఁ గూడి నీలమణిసం ♦ సూత్యాతాసనంబు న్వనిం
ద్రదివాగారగణాధి సేవితశచీ ♦ దేవీయు తేంద్రుండనన్
విదితుండై చెలులెల్లపార్శ్వముల సే ♦ వింపంగ నెక్కెం దమిన్. 120

సీ॥ నెఱజాణయొక్కతె ♦ నిల్వుటద్దముఁజూపె, జలజాక్షియొక తె పోఁ ♦ కలనొసంగఁ
గమలాక్షియొక తె బం ♦ గారుగిండిం దాల్చె, లలితాంగి యొక తె కా ♦ శంజిబూనె
సరసాంగియొక్కతె ♦ చల్వవల్వల వైచె, జోటియొక్క తె వచ్చి ♦ సురటి విసరెఁ
గాంతాలలామయొ ♦ క్కతె నుతిం గావించె, ననబోడియొక తె ♦ గా నంబుఁజేసెఁ

గీ॥ దరుణియొక్కతె తగుబిగు ♦ దములఁ జదివె, సకియొకర్తుక తగుపొచ్చు ♦ రికలఁజేసె.
సీతతోఁగూడి శ్రీరామ, భూతలాధి, నాయకుఁడుఁగొల్వఁదీరియు ♦ న్న సమయమున

ఉ. ఆరమణుల్ ల్నుతించిరి ధ ♦ రాధిపు నిట్టుల నీవిహాపితం
బారక రాబ్జజాబ్జక ♦ రాబ్జవిలాసము నీదువిక్రమం

బారక రాబజాబజక ♦ రాబజవిలాసము నీదుసద్యశం
 బారక రాబజాబజక ♦ రాబజవిలాస మటంచు నయ్యెడన్.

122

—* వేశ్యలు రామునినిధిని నృత్యగానాదుల సేయుట. *—

సీ॥ కులుకుపైరాణిమొ ♦ గ్గలతైకలోపల, బిగిగబ్బిగుబ్బలు ♦ పిక్కటిల్ల
 నిద్దంపుమగరాల ♦ ముద్దుకమ్మలడాలు, చెక్కుటద్దములతో ♦ జెలిమిసేయ
 నిద్దంపునగవువె ♦ న్నెలలు నెమ్మొముక, ల్వలతేనితోఁగూడి ♦ వాదులాడ
 మోడ్పుహస్తాంభోజ ♦ ములు ఘాలతలమాసి, కుటిలకుంతలభృంగ ♦ కులముఁజేర
 గీ. నధికయావనులగువెల ♦ యాండురామ, చంద్రునకువందనంబుల ♦ సంఘటించి
 యవనినాధాజవడసియో ♦ గృహస్థలముల, సకలనృత్యంబుల రచించి ♦ చారులీల.

శా॥ కైవారంబుల సేయువఁదులవలెం ♦ గైవారముం జేసి నీ
 తావామామణినాయకాగగుణసం ♦ తానంబు శ్లాఘించి వి
 ద్యావైదుష్యముఁ జూపు నాట్యములు స ♦ ద్ధానంబులుం జేసి వీ
 ణావాద్యంబుల మించి రయ్యెడల నా ♦ నారీతులం దద్వనిన్.

124

చ. గవిసెనఁ దీసి బంగరపు, కాయలు గుబ్బుల నంటఁబూని యొ
 క్కవరుస మీటి తంతియలఁ ♦ గమ్మనిపద్ధతులన్ స్వరంబులన్
 సవుగువహించుతాలలయ ♦ సంగతి గీతములఁ న్విచిత్రవ
 ర్ణ వితతిఁ బాడె నొక్కచెలి ♦ రామునిసన్నిధి పెక్కురీతులన్.

125

ఉ. తఁబురఁబూని యొక్కచెలి ♦ తాలవిధానము లుబ్బరింప రా
 గం బనురక్తి రాలుగరు ♦ గ నిగిమోడులు పల్లవింప న
 య్యంబుజబాంధవాన్వయసు ♦ ధాకరుపైని పదంబుఁ బేర్చిఁ బా
 డెం బులకాంతురంబు లట ♦ డీకొని సభ్యులకున్ జనింపగన్.

126

ఉ. ముద్దులగుమ్మ యొక్కరితె ♦ మోడముతో రఘురామునినిధిన్
 మద్దెల్మోతతోఁ బరమ ♦ మంజులతాళలయస్వనంబుతో
 నొద్దికఁ జూపి నృత్యముల ♦ నుత్తమనర్తననృత్యలీలలన్
 సుద్దముగా రచించె నట ♦ సుందరు లందరుఁ జూచి మెచ్చగన్.

127

మ॥ ఇటులన్ శ్రీరఘురామసమ్ముఖమునన్ ♦ హేలావిలాసాదులన్
 స్ఫుటలీలామయవాచికాద్యభినయ ♦ స్ఫూర్తిం దగం జూపుచున్
 నటనాబ్జాక్షివితాన మయ్యెడల స ♦ న్యాట్యంబుఁ గావించె న
 చ్చట సభ్యావళిమానసాంబుజములన్ ♦ సంతోష మేపారగన్.

128

- క. అపుడుఁ దగుఁబద్మకోశ, త్రిపతాకారాశకర్త డిముఖశుకతుం
డపతాకాదికరాభిన, యపరిస్ఫూర్తి నటజూపి డ రతిశయలీలకా. 129
- గీ. అధికకరుణతోఁద తత్క డ లాధికముల, ధరణిజ కెటిగించుచుఁదార డ తమ్యమెఱిగి
కోరుపారితోఁపి కముల డ వారికిచ్చి, కొల్వుసాలించె మీద ర డ ఘుప్రవరుఁడు.
- గీ. అంజలో నబ్జబాంధవుం డ డపరదిగ్వ, ధూమణిం జేరె నపుడుఁ గ డ ద్రామపద్మ
రాగసంఘటితాగ్రహ డ ర్మ్యగణకాంతు, లనఁగ నాసంజకెంజాయ.లమ రెమింట.

—* సంధ్యాకాలవర్ణము. *—

- సీ॥ అపరదిక్పాధసా డ ధాగ్రరాజద్భర్మ, కలశనిర్వృత్కాంతి డ గణములనఁగ
సమయాంతవిలసద డ స్తుకుధరోన్నతశిఖా, జ్యోతిర్లతాతతి డ ద్యతులనంగ
వారుణీసీమంతి డ నీరత్నసాధగ్ర, ధితపద్మరాగాధి డ దీప్తులనఁగ
యామినీరామాభి డ రామకంతారుణ, మణిహారకుచికదం డ బము లనంగ
- గీ॥ రేవెలందినిఁ బెండ్లాడ డ రేవెలుంగు, రాగలఁడటంచు దేవతాఢరాసు లంగ,ముల
ధరించుకెంబట్టుకోఁ డ కల మెఱుంగు, లనఁగ నాసంజకెంజాయ డ లమ రె మింట.
- గీ॥ అపరదిక్కామిని నిజాలయమున కినుఁడు, రాగ మేన దుకూలాంబరంబుఁదాల్చి
కోర్కితోగబ్బిగుబ్బలఁగుంకుమంబు, నలదెనోయన నపుడు సాంధ్యంబుతోఁడె.

—* అంధకారవర్ణనము. *—

- సీ॥ అసమానలలితలీ డ లాధిరాజితవిని, ర్మలవినీలమణివా డ రంబు గెల్చి
ఘనతమాలావృత డ కాంతార రాజదం, జనమేదినీధరా డ జము నణంచి
సారంగకాదంబ డ శారికాదిఖగపా, శిక్వాణపూర్ణకా డ శింది గెల్చి
రమణీయజలజాంత డ రమకరందమనోర, ధవిచరల్లోలంబ డ తతులఁ బోరి
- గీ॥ కవిసఁ గోకిలకాకోల డ కాలకంత, ఖంజరీటమతంగజ డ ఘనపయోధ
రసికురంబంబుల జయించి డ ఘనతరాంధ,కారమచలాతలవ్యోమ డ గహ్వారముల.
- సీ॥ నిరతంబు ధరణీపై డ సిర్మలాంజనమును, మిన్నయై వర్షించు డ మిన్ననంగ
సవరించుకొని మేని డ సంకేతముల కేగు, జారిణీశ్రేణికి డ సఖయనంగ
రజనీవిలాసినీ డ రత్నంబు నెమ్మేనఁ,దాల్చిననీలవ • స్త్రం బనంగఁ
బరులవిత్రంబుల డ హరియించుమోషకా,వళికి బంగారంపు డ పంటయనఁగఁ
- గీ॥ గడుభయంక రాస్తాచల డ కాననమున, మండుసంధ్యాగ్నిజాతేధూ డ మంబనంగ
ధరణితలసంచరద్వారి డ ధర మనంగ,నంధకారంబు జగమెల్ల డ నాక్రమించె. 135
- సీ॥ ఉడుకామజయవర్ణ డ యూధంబు తెలియఁగా, రహినలందిననల్ల డ రంగనంగ
నాత్మీయరత్నంబు డ నచలాతలంబుపై, నెమకఁ గావచ్చిన డ నింగియనఁగఁ

గులటాశిరోరత్న ♦ ములదయారసముతో, గాపాడుతారుపు ♦ కత్తెయనంగ
 గేరించితిరుగుశా ♦ కిన్యాదిభూతక, దంబకంబులకుఁ జ ♦ ట్టంబనంగ
 గీ॥ దేవతాలోకమందిర ♦ దీపికాప్ర, తాననిష్కాంతధూమసం ♦ తానమనంగ
 నంజనాచలామలకాంతి ♦ పుంజమనంగ, నంధకారంబుజగమెల్ల ♦ నాక్రమించె. 136

—* తారావర్ణనము. *—

ఉ॥ అంతటఁ బ్రాగ్భూమిమణికి ♦ నైకడుమోహముఁ జెంది యూమినీ
 కాంతుఁడు మాక్తికప్రచయ ♦ కంబులవశ్యముగాఁగ వేడ్కతో
 నంతటఁ బంచేనోయనంగ ♦ నభ్రతలంబునఁ జారుతారకా
 సంతతు లుల్లసిల్లినవి ♦ చక్కనిబారులుఁదీర్చి వెల్లులకా. 137

మ॥ ననవిల్తుండనుభూమిపాలునకు ది ♦ జ్వరీమణుల్రాతులం
 గని పుష్పంబులు లాజలుం గలిపి వే ♦ డ్కనేసలుం జల్లిరో
 యన రారాజదనంతసాధమునఁజె ♦ ల్వాటం గనద్దివ్యవ
 జ్రనికాయంబుల గెల్చి యొప్పినవి తా ♦ రాశేణు ల్రాంతముకా. 138

సీ॥ గాఢాంధకారమే ♦ ఘములెల్లగుమిఁగూడి, కురిసినవడగండ్ర ♦ గుంపులనంగ
 నాకాశకటమున ♦ సచ్చరలెండించు, విమలముక్తాకదం ♦ బములనంగఁ
 గమలాసనుఁడుసృష్టి ♦ కాలంబున న్విరో, దముగ మీటినకందు ♦ కములనంగ
 రాతిసుందరిఁగూడ ♦ రాజువచ్చునటంచు, బుధకామినులుఁజల్లు ♦ పువ్వులనంగ
 గీ॥ జగములజయింపయత్నించు ♦ మగనిమీద, లీలతో రతిసల్లుపే ♦ లాలనంగ
 నినకిరణతప్తనువున ♦ నెసఁగుచెమట, చుక్కలోయననిద్దంపు ♦ రిక్కలమరె. 139

—* చంద్రోదయవర్ణనము. *—

సీ॥ ప్రాగ్ద్విలాసినీ ♦ ఫాలభాగంబునఁ, జెలువారుకుంకుమ ♦ తిలకమనంగ
 గగనాంగనామణి ♦ కంఠహారంబులో, రాజిల్లునాయక ♦ రత్నమనంగ
 నలిగికాలకిరాతుఁ ♦ డంధకారమృగంబుఁ, బరిమార్పఁదాల్చిన ♦ పవియనంగఁ
 బుణ్యాంబరతమాల ♦ పూర్వదిక్పాఖామ, లనిభావిలసితప ♦ ల్లవ మనంగ
 గీ॥ రాగమునఁ బ్రాగ్ద్విలాసినీ ♦ రత్న మలర, ద్వారమున నుంచిన విమలా ♦ దర్శమనంగ
 శర్వరీవధూకర్ణ భూ ♦ షణ మనంగ, నుదయగిరిఁ జంద్రమండలం ♦ బుదితమయ్యె.
 గీ॥ అచటనయ్యెడసాంధ్యకృత్యములఁ దీర్చి, తగురవణములఁదాల్చిత ♦ త్రాంతమునకు
 సోదరభటాదిగణమువ ♦ చ్చుట నెఱింగి, జనవిభుఁడు రామచంద్రుఁడా ♦ వనము వీడి.

—* రామచంద్రుడుఁ బురిం బ్రవేశించుట. *—

సీ॥ పటహమర్దశశంఖ డపణవాదివాద్యస్వ, నములెల్ల రోదోంత డరముల నిండఁ
బడఁతులు సేవింపఁ డబసిఁడిపల్లకి నెక్కి, విశ్వంభనాపుత్రి డవెంటరాగఁ

బార్ష్యాభాగంబుల డభరతాదు లెలమిఱో, రమణీయమణిచామ డరముల వేయ
వందిమాగధులునా డనందించుచుం బురో, భాగంబున మహోస్త డవములఁజేయ

గీ॥ సురకపంబకయుతపురం డదరుఁడనంగ, భద్రకరి నెక్కి శ్రీరామ డభద్రుఁ డపుడు
బాంధవులుమంత్రులనుజులు డభటులుహితులుఁ, జేరి సేవింపనగరంబుఁ డజేరెనపుడు.

—* పౌరకాంతలు రామునిఁ జూచుట. *—

చ॥ పలుమఱుఁ బౌరకామినులు డభానుకులేశ్వరురూపవైభవం
బులఁ దిలకించినప్పటికి డమోదపయోధి మునింగి యిండ్లలో
పలఁ గలకార్యము ల్విడిచి డబంగరుమేడల నెక్కి ముద్దుచె
క్కులఁ జిలుచెమ్మట ల్వలయ డక్షోణితలాధిపుఁ జూచి రయ్యెడన్. 143

ఉ॥ రామ యొకర్తు మారుని శ డరంబులఁ బోలెడు వాడిచూపులన్
రామునిఁ జూడఁగాఁ బరిస డరంబున నుండువెలంది కాంచి యో
భామిని నీవిట న్ననరుఁ డబాసి కడుం బిగివాడిచూపులం
గోమలగాత్రు శ్రీయుతు ర డఘుప్రవచుం దిలకింతురే యనున్. 144

ఈ॥ జాణినఁ బుష్పమాల జడఁ డజక్కఁగఁ జేర్పక చారుపాణిపం
కేనుహసీమఁ బూని యొక డకేశిని వెల్వడి కాంచెఁ బ్రీతిమై
సోరణగండ్లనుండి నినుఁ డజూచిన మారుఁడు వంచె నన్ను నా
క్రూరునిమార్గణంబు లివి డగో యని చూపఁగఁ దెచ్చెనోయనన్. 145

చ॥ వెలఁదియొకర్తు చన్దవల డవెల్లు వెఱుంగులకెంపుతాళిలో
పల రఘువంశసింధువిధు డభాసురరూపము గానుపింప ము
ద్దులచనుదోయిఁ గప్పకొని డతోషముతోఁ దరినుండుబోటిచె
క్కులఁ గనుపించురామరఘు డకుంజరవీరునిఁ గాంచె నయ్యెడన్. 146

చ॥ తరుణియొకర్తు తాఁ బటముఁ డదాల్చుచుఁ నట్టులనెత్తిపట్టి భా
న్కరకులదుగ్ధవారినిధి డచంద్రు రఘూద్వహుఁ జూడఁబోవ భా
సురనిజకంకణస్థనవ డశోణమణి ప్రతిభాకదంబ మా
గరితకు మానరక్షణము డగాఁ దగె నాసమయంబునం దమిన్. 147

చ॥ జలజదళాక్షి యోర్తు సర ♦ సంబుగ గుబ్బలఁ బత్త రేఖలన్
 నలపునఁ గూర్చుచుండి యిదె ♦ వచ్చెరఘూర్వహుఁడన్న భ్రాంతిమై
 బలితపు రామనామములె ♦ బంతులుగా లిఖయించి యల్లె తా
 వెలువడఁ బేరుమీదియని ♦ వింతగ భర్తృకుఁ దెప్పెనోయనన్. 148

చ॥ కులుకుమిటారియోర్తుక ర ♦ ఘుప్రవరామలరూపవైభవం
 బుల నవగత్తుకాంచనవి ♦ భూషితసాధము నెక్కి కూర్చి ని
 ర్మలనిజచారువీక్షణప ♦ రంపరలం గని దృష్టి మేషచి
 హ్నాల విడనాడి దేవగణి ♦ కాబ్జదళాక్షియన నివారాజులెన్. 149

చ॥ జలజదళాక్షి యొక్కరితె ♦ చక్కదనంబగు బైఁడిమేడపై
 లలితసువర్ణభూషణము ♦ లం ధరియించుచుఁ దర్పణంబునన్
 గలితపయోజమిత్రకుల ♦ కంధిసుధాకరురూపవైభవం
 బులఁ దిలకించి మిక్కుటపు ♦ మోహముఁ గాంచె మనోంబుజంబునన్. 150

గీ॥ ఇటులహృదయాంబుజములను ♦ త్కటముదంబు, తోనగర కామినీమణి ♦ స్తోమమపుడు
 లలితలాజలు విరులు సేసలుగఁ జల్ల, సాగుతోమీఱు మొగసాలఁ జేరివిభుఁడు.

క॥ కరినిం దిగ భరతుఁడు నిజ, కరమిడె లక్ష్మణుఁడు జరణ ♦ కంజంబులకుం
 గరినుం బాదుకలఁ దొడిగె, నరితిఁ బిదపఁ జేడెలిచ్చి ♦ రా రతులపుడున్. 152

శా॥ శత్రుఘ్నుం డతిభక్తిఁ బాద్యమొసఁగెన్ ♦ సామితివేడ్కన్ సిత
 చ్ఛత్రగాహకుడై చెలంగఁ బిదపన్ ♦ క్షూపాలుఁ డీతండు స
 స్మితామాత్యభటాదివర్ణముల నె ♦ మ్మిం బంపి విశ్వంభరా
 పుత్రీమంజుల హేమసాధమునకుం ♦ బోయె నిల్వలాసంబుగన్. 153

గీ॥ పోయినెచ్చెలులం గూడి ♦ భూరిహేమ, సాధతలమునవిహరించు ♦ సతినిఁగూడి
 కొర్కి నొకజాము సరసంపుఁగోష్టి సలిపి, చెలుల మీదటనిజగేహ ♦ ములకు బంపి.

—* రాముఁడు సీతా సాధమునకేగుట. *—

సీ॥ క్షూపుత్తికారత్న ♦ గమనారిరంసాప, రాయత్తమానసుం ♦ డై చెలంగి
 తత్కాలయుక్త కృ ♦ త్యముల నిర్వర్తించి, నవమల్లికాసుగం ♦ ధముల విమల
 కస్తూరికాసార ♦ కర్పూరశకలాది, కాతిప్రశస్తప ♦ దార్ధకముల
 నభిరూపవైభవం ♦ బుల నణంచుమెఱుంగు, నీలంపురాల వ ♦ న్నెలఁ జెలంగి

గీ॥ మందమారుత విహారణా ♦ నందకరన, వమణిసంఖచితఁగవాక్షు ♦ సముదయములఁ
 బరమశోణమణియుతసా ♦ సానతతుల, నింపుమీ రెడుసాధంబు ♦ నెక్కియచట. 155

సీ॥ రతిని మోహించి యా ♦ రమణీకుచంబుల, వలపుచే వాలు పూ ♦ విలుతులీలఁ
గుసుమభూషితవేణి ♦ వినరి రోహిణిగొట్టఁ, బ్రీతితోవేడు జా ♦ బిల్లిలీలఁ
బలుగిన్కతోఁ జూచు ♦ పౌలోమి నెదనుంచి, తనరారుపాకళా ♦ సనుని లీల
నెలమిఁ గెమ్మోవితేనెలఁ నిమ్మటంచు రం,భను వేడు నలకూబ ♦ రునివిలాస

గీ॥ ము నతియోగ్యంబుగా లిఖించినపసిండి, గోడలమెఱుంగు రతనాల♦ గుబ్బులజిగిఁ
బరిమళద్రవ్య ములఁ జూచి♦ధరణివిభుఁడు, మదిని వర్ణింపజాలని♦ముదముఁగంచె.

సీ॥ పగడంపు జిగినింపు ♦ పట్టెమంచము దోమ, తెఱలఁ జెల్వంపు కొ♦వ్విరులపాన్పుఁ
బలుమెఱుంగుల నింపు ♦ బైడిపల్లెరముల, లీలలం జెలఁగుమ ♦ లైవిరిసరులఁ
గపురంపుబరణులఁ ♦ గ్రాలుజాశ్వాగిండి, నిల్వుటద్దములఁ బ ♦ స్నీటికోవి
సౌరులం గుల్కు బం ♦ గారుసేలలఁ దావి, వెదజల్లు శృంగార ♦ వీజనములఁ

గీ॥ దళ్ళులం గూర్చు మంచిగం ♦ దంపుకోరఁ, బచ్చికస్తురిపెట్టె సం ♦ పంగినూనె
మాలతీమల్లికాదిక ♦ తైలములనుఁ, గాంచి రఘురాముఁ డపుడును♦త్కంఠుడయ్యె.

సీ॥ చెలువంపు జిగినింపు ♦ చికిలిబంగరుకోళ్ళు, బలితంపుఁ బగడంపు ♦ పట్టియలును
సరిలేనిరతనాల ♦ మెఱుఁగుతోఁ దగుదోమ, తెఱలు నిద్దంపుపం♦దిరిమెఱుఁగులుఁ
నతిసుగంధంబుతో ♦ నలదు పూపాన్పుపైఁ, బఱచినవలిపంపు ♦ మెఱుఁగువల్వ
లతివిలాసంబుతో ♦ నలదు ముద్దులముత్తై, ములకూన్పుతో వెల్లు ♦ తలగడలును

గీ॥ మెఱుఁగుబురుసా తెరయు లీలఁ♦బరిధవిల్లఁ, బట్టెమంచముపై రామ♦భద్రుఁడున్న
సమయమున నాత్మమాసనా♦బ్జమున మోద,మలర నయ్యెడ నవనిక♦న్యాలలామ.

చ॥ తిలకము ముద్దునెన్నుదుటఁ ♦ దిన్నఁగ దిద్ది మెఱుంగుమేన నూ
త్నలలితరత్నభూషణవి ♦ తానములం ధరియించి నూపురం
బులు గలుగల్గుమఁచుఁ గడు ♦ మ్రోవఁగఁ గట్టి దుకూలచేలముం
బలుతవి వచ్చె రామమహి ♦ పాలకుచిత్తము పల్లవింపఁగన్. 159

క॥ వచ్చికపుగంపుపోకల, నిచ్చి మడుపుల నిడి పిదప ♦ నెక్కుడుసేవ
ల్మచ్చికతోఁజేయంగా, నచ్చెలినిం గలసి రాముఁ ♦ డానందించెన్. 160

క॥ విరివిల్తుఁడు విరితూపులఁ, బరువడి నేయంగ నరుణ ♦ వంశాబ్ధిసుధా
కరుఁడున్ మైధిలియును న, య్యిరువురు రతిలోలు రైరి ♦ హేలలు మీఱన్.

సీ॥ అలరుపుక్కిటివిడెం ♦ బుల గ్రహించి తమితో, నధరామృతరసంబు ♦ లానియాని
ద్యూతంబువైఖరి ♦ నొగ్గి పందెమువైచి, వివిధబంధములలోఁ ♦ బెనఁగిపెనఁగి
చుంబనాలింగన ♦ స్ఫూర్తులం గావించి, సొలపుతో లీలలఁ ♦ జొక్కి చొక్కి

- కడలేనిమోహసా ♦ గరమునం దేలుచు, గడువలసములతో, ♦ గలసి కలసి
 గీ॥ సొలపుఁజూపులనొండొరుఁ ♦ జూచి చూచి, చెలిమితో నేర్పులీలలఁ ♦ జిక్కిచిక్కి
 పులక లుబ్బంగ సుమణితం ♦ బుల వినివిని, చెలఁగిరి సతీపతులు నటలలితగతుల.
 నీ॥ మదనమోహనబాణ♦ మంత్రాక్షరములనం, జెలఁగునొండుకుల భాషితములెల్లఁ
 బంచబాణుండేయు ♦ వాల్తూపులనఁ జెల్లు, సోలియొండొరుఁ జూచుఁ ♦ జూపులెల్ల
 నతనులీలారహా ♦ సృష్టానములనంగఁ, దనరు నొండొరులంటు ♦ తావులెల్ల
 సుమబాణఘనఖేల ♦ నములనం దగునొండొ, రులురాగముననెంచు ♦ తలపులెల్ల
 గీ॥ వారిసౌరులు వలపులు ♦ వారివగలు, వారిచేష్టలు వన్నెలు ♦ వారికళలు
 వారిలీలలు హేలలు ♦ వారిపనులు, వారిచిన్నెలు నెన్న నె ♦ వ్వారికగునె.
 నీ॥ మురిపెంపునుదుటిముం ♦ గురులుతిన్నఁగఁదువ్వి, కోర్కితోఁదగుకీలుఁకొప్పువెట్టు
 వన్నీటితో నాస్య ♦ పద్మంబుఁ గడిగి చ, క్కదనంబుగాఁ దిల ♦ కంబు దిద్దు
 డెక్కులంగను ముద్దు ♦ చెక్కుటద్దంబుల, రమణీయపత్త్రభం ♦ గములవ్రాయు
 ఘనసుగంధంబుతోఁ ♦ దనరారు జవ్వాదిఁ, గమనీయవక్షోరుఁహములఁబూయుఁ
 గీ॥ బచ్చవిల్తునిపనులలోఁనొచ్చెనేమొ, యొత్తుదు నెయంచుఁబదములఁనుంచుకరముఁ
 డెక్కుఁజూపుచు నోటవీ ♦ డెంబు నిచ్చు, బాళిఁ జెలినిట్లుఁగరగించి ♦ పతిచెలంగె.
 చ॥ చతురిమఁ జూపి బంధముల ♦ సారెకు సల్పమెలంగుచుఁ రద
 క్షతనఖరక్షతంబు లెసఁ ♦ గం దగునేర్పులలోఁ జెలంగుచుఁ
 రతులకు సోలుచుఁ మదన • రాజు విలాసముగా రచించు స
 త్ప్రతిమలవైఖరి న్వలల • రాతిరియే చనె నివ్విధంబునఁ. 165.
- కం॥ ఈలీల రేల మైధిలి, నేలుచుఁ బగలెల్ల ధరణి ♦ నేలుచుఁ గీర్తిఁ
 శ్రీలోలుఁడై సకలభూ, పాలురు వినుతింపఁ నతఁడుఁ ♦ బ్రఖ్యాతిఁగనెఁ. 166.
- కం॥ శ్వశ్రూజనవిప్రీదిక, శుశ్రూషాగతుల నధిక • సుకృతాయనబ
 ధశ్రద్ధాభక్తులతో, నశ్రాంత మలరె జనకన్యఁపాత్మజ మిగులఁ. 167.
- నీ॥ స్నానసంధ్యావంద♦ న జపాదు లర్హకా, లమునందె విధివిధా • నముగ సల్పి
 చారుకేయూరభూఁషణమాలికాదుల, సమయోచితంబుగా ♦ సంగహించి
 భోజ్యవస్తువులఁదాం ♦ బూలాదులందేహ, మునకు నింపగురీతి • ననుభవించి
 కామలీలాదిభో ♦ గములలీలలతోఁ ద, గినవిధానంబుగా ♦ ననుసరించి
 గీ॥ మహితవర్ణాశ్రమాదిధర్మంబు నెఱిఁగి, జాసకింబ్రోచుచు స్సర్వ • జనులఁగాఁచు
 చు ననుజులఁ బ్రోచుచుం బ్రీతిఁ ♦ జూడఁ దల్లు, లర్కకులభూషణుండు రా ♦
 జ్యంబు నేలె. 168.

కం॥ పదివేలవత్సరంబులు, వడలక మహి రాముఁ డేల ♦ వలెననిలోకు
 ల్పదిఁ దలఁపఁగ మైధిలితోఁ, బదివేలేడులు సుఖంచె ♦ బహుసంప్రీతిన్. 169

చ॥ జనవిభుఁ డా వెలంది నెఱ ♦ జవ్వనమంతయుఁ గొల్లలాడఁగా
 జనకజగర్భచిహ్నాల వె ♦ సన్ ధరియించె విలాసిరీతులన్
 ననవిలుతుండు మించి మది ♦ నాటఁగఁ బువ్వలముల్కు లేయ ము
 న్ననువుగ నీశుఁ గూడి యచ ♦ లాత్మజ గర్భిణిఁదాల్చుకై వడిన్. 170

—* దోహదవర్ణనము *—

సీ॥ మగదాలకమ్మల ♦ జిగ్రక మ్మెనోయన, నలరారుజెక్కులఁ ♦ దెలుపుమీఱె
 న్యస్తకస్తూరికా ♦ హారికాంతియొ యన, న్వలఁదిచూచుకముల♦నలుపు మించె
 సురతకాంక్షంగృశిం♦చువిధంబుఁజూపెనో, యనఁ జెలంగు చెలిదే. హముకృశించె
 నీలంపుసరముల ♦ డాలువ్యాపించెనో, యన నొప్పవెలఁదినూ ♦ గారుమీఱె

గీ॥ వరమణివిభూషణంబులు, బరువులయ్యె, బహుమనోరథమొద వెమ్మ♦ద్భక్షణమునఁ
 జెలులమాటలు బెట్టిదం♦బులుగఁదోచె, క్షాసుతకుఁదాహృదంబులు♦గలిగినపుడు.

చ॥ వెలఁదిపయోధరంబు లతి ♦ వేలపయోధరపూర్ణభావమై
 నిలిచెడువేళబోవుతమ ♦ నెయ్యపువృత్తినిఁ బూన ముందుగా
 వెలువడెనోయన న్నిగుల ♦ వింతలతోఁ దనరారుగర్భిణీ
 లలనకుఁ జూచుకంబులు వి ♦ లాసముగా నలుపెక్కె నత్తరిన్. 172

సీ॥ కంజేక్షణకు వింత ♦ గాఁ దోచె లేజూలి, రవణంబులెల్ల దు ♦ ర్భరములయ్యెఁ
 దినుబండములమీదఁ ♦ దీపు లగ్గలమయ్యె, మృద్భక్షణాదుల ♦ మెప్పుకల్లె
 బరులతో భాషింప ♦ బహుకష్టతరమయ్యె, గోమలాంగికి నడఁలోక్రిసులయ్యెఁ
 జెలువంపుఁజెక్కులఁ ♦ దెలుపుచాయలుమీఱె, విమలమంజులశరీర♦ ముకృశించెఁ

గీ॥ జెలులమాటలు బెట్టిద ♦ ములుగఁ దోచె, నమలనీలంబులోయన ♦ నమరెనారు
 ప్రకటగుణరాజితశ్రీజ ♦ నకతనయకు, నలరదాహృదచిహ్నాలు ♦ గలిగినపుడు.

కం॥ కుదురై నబొంగరంబుల, నదికిన నీలంపుముల్కు ♦ లన చూచుకముల్
 సదమలకుంభములోయన, సుదతీమణికుచములపుడు ♦ సొగసులమీఱెన్. 174

గీ॥ ఇటులగర్భంబుఁదాలిచి♦యింతియొక్క, నాఁడుఁజెలియలుమణిభూష♦ణములఁదెచ్చి
 తెలివిఁగై సేయ దేవతా♦స్త్రీయనంగ, హెచ్చిరహిఁబతిచెంతకు♦వచ్చెనపుడు. 175

- శా. ఆలోకించిజగత్పవిత్రరవివం ♦ శాంభోధిసోముండు న
 చ్చూలాలిం దొడఁ జేర్చి సద్రుచుల మిం ♦ చుం జెక్కులన్ స్వేదబిం
 ద్వాళిం జారుకరంబుచేఁ దుడుచుచున్ ♦ హరిప్రభాగేహహా
 రాళిం జిక్కులఁ దీర్చుచుం బలికె రా ♦ గాంభోనిధిం దేలుచున్. 176
- మ॥ వరమందస్మితకాంతులుంట నెపుడున్ ♦ వ్యాపించెనో తద్రుచు
 ల్వరకల్యాణముఖేందుబింబసురుచు ♦ ల్వాపించెనో చారువ
 ప్రరుచిం గెల్చినకీర్తియోయన జిగిన్ ♦ రాణించు నీచెక్కులం
 బరగెం బాండిమ తారదర్పణనిభా ♦ భాగ్యంబు సేకూరఁగన్. 177
- ఉ॥ చారువిలాసమందిరకు ♦ చద్వయనిర్మలసాంద్రసారశృం
 గారరసంబు చూచుకవి ♦ కాశితనీలిమఁ గానుపించి శృం
 గారకురంగనాభనవ ♦ కాంతి విరాజిలి మీద నీదునూ
 గారుమెఱుగులం జెలఁగె ♦ నబ్జదళాక్షిమనోహరంబుగన్. 178
- క॥ మురిపెంపునీదుగుబ్బల, బరువునకు న్వెఱచి దీన ♦ భావముతోడం,
 బరఁగెడునీనడుమున కి, త్తఱి గర్భం బభయమిచ్చె ♦ తరుణి ఘనదయన్. 179
- క॥ సోముం గెలిచెడు నీనె, మ్రోముం బ్రీతిం ధరిత్రి ♦ ముద్దిడుకొనెనో
 భామిని కాదేనియు నీ, మోమున మృద్గంధమెట్లు ♦ ముడివడెఁ దలఁపన్. 180
- చ॥ కులుకుమిటారి నీకుఁగల ♦ కోర్కెఘటించెదఁ గోరుమంచు ని
 స్తులసరసీజబంధుకుల ♦ దుగ్ధపయోధిసుధాకరుండు దే
 నెల నిరసించుమాటల వి ♦ నిర్మలమానసవారిజంబునం
 జెలిమినిఁ బల్కుఁగా నపుడు ♦ సీత తమి న్వచియించు నీగతిన్. 181
- శా॥ సారంగాళికి డప్పిఁ దీర్పఁగఁ బులుల్ ♦ సారంగహస్తాంబువుల్
 సారంగారికులశ్రమం బణఁప ని ♦ చ్చల్లూర్చుభాగీరధి
 తీరారణ్యములం జెలంగు మునిప ♦ త్నీశ్రేణితోడ న్సలా
 హారంబుం గొని యొక్కనాఁడుఁ దిరుఁగన్ ♦ బ్రార్ధింతు రాగంబునన్. 182
- చ॥ అనపుడు సమ్మతించి మను ♦ జాధిపుఁడు న్నిజభామినీమణిం
 గని నినుఁగోరినట్టుల జ ♦ గజ్జనసంస్తవనీయతీర్థపా
 వనతరగాంగభూమిలకుఁ ♦ బంపెద నంచని ముద్దుచెక్కులం
 జనపున నొక్కి యావెల్చి ♦ సాధములోపలికన్ని మీదటన్. 183
- క॥ నరవినుతసద్గుణాధ్యులు, గురుబలులుం ద్వారపాల ♦ కులు మ్రొక్కులిడన్
 నరవిభుఁడు మధ్యకక్ష్యాం, తరముం జేరి పరమకరు ♦ ణాశీలుండై. 184

—* రాముడు భద్రుడను నమఃసఖుని పౌరవృత్తాంతములడుగుట. *—

గీ॥ లలితరత్నాసనంబు న ♦ లంకరించి, మంత్రిపుంగవబంధుసా ♦ మంతధరణి
నాయకులుభద్రమత్తాది ♦ నమఃసఖులుఁ గూడిపార్శ్వంబులంగొల్వఁగొల్వఁదీర్చి.

గీ॥ శ్రుతులనాగమముల ♦ స్మృతులం బఠించివి, ద్వజ్జను ల్సల్పవా ♦ దముల వినుచు
ఘనపురాణజ్ఞులు ♦ వినుపించుసర్వపు, రాణకప్రోధిమా ♦ ర్థముల వినుచు
నవరసాలంకార ♦ నైపుణ్యములు మీఱఁ, గధకోత్తములుఁజెప్ప ♦ కధలవినుచు
సరసంబలరసర్వ ♦ జాతీయకములలో, హాసకు ల్నుడువుహా ♦ న్యముల వినుచు

గీ॥ నలరఁగొలముఁబుచ్చుచుఁగొలుచువారి, నెల్లరనుఁబదిపిమీదట ♦ హితులుఁగొల్వఁ
గొంతతడవు నిదానించిఁకూర్మిభద్రుఁ, గాంచిరఘునాయకుండుభా ♦ పించెనిటుల.

ఉ॥ వింతలు ధాత్రి నేమయిన ♦ వింటివె పౌరులు నన్ను నెట్లు భా
వింతురు తద్విశేషముల ♦ వీనుల సోకిన సోదరాదు లే
మెంతురు తద్వచస్పరణి ♦ నీవయెఱుంగుదు వింకనాకు వి
న్నంతయు దాచిపెట్టక య ♦ ధార్థముగా వివరింపు మంచనన్.

187

—* భద్రుడు పౌరవృత్తాంతముల రామునకు విన్నవించుట. *—

మ॥ విని భద్రుండు నమస్కరించి పలికెన్ ♦ విశ్వంభరాపాల మీ
ఘనచారిత్రము వేయినోళ్ళఁ దలఁపం ♦ గా విందుఁ బితృజ్ఞచే
వనులం జేరి మహాకాగజీవననిధిన్ ♦ బంధించి దైత్యాళిఁ గూ
ల్చినకార్యంబుల నెల్ల నెంచుటలు బా ♦ లి న్నాని నిందింతురే.

188

చ॥ ఇలనరకోటికిం దరమె ♦ యిట్టిమహాఖరదూషణాది దై
త్యుల నలవాలినిం దునుమ ♦ దోర్బలకీశులచేఁ బను ల్లోనన్
జలము లఁ గొండలన్నిలుపఁ ♦ జాలఁగ నీతఁడు నాగిరీశుఁడో
జలజదళాక్షుఁడో యని వె ♦ సన్ జను లాడఁగ విందు నేయెడన్.

189

చ॥ అనవుడుఁ గ్రమ్మఱం బలికె ♦ నావిభుఁ డాతని కిట్లు భద్ర నీ
వనుపలుకు ల్నిజం బయిన ♦ నందరుఁ బౌరులు లోకులు న్ననున్
జనకజనుం గురించి సద ♦ సద్వచనంబులఁ బల్కుచోట నే
మనుకొను చుండు రాపలుకు ♦ లాడుమటంచని నావుఁ డయ్యెడన్.

190

శా॥ ఆతం డిట్లనె నాలకించి రఘువం ♦ శాధీశ పల్మాలు న
న్నీతీరు న్నిజము న్వచింపుమనినన్ ♦ హీనాత్మకు ల్పల్కున
ల్కే తధ్యంబని విన్నవెంతు నది మీ ♦ కేలా విచారింప నీ
రీతిన్ మూర్ఖజనంబులే యెడల ధా ♦ త్రి న్మౌచ్చ రేరాజులన్.

191

సీ॥ కరుణతో నిల నేలు ధరణిపాలుం గాంచి, మెత్తనివాఁడంచు ధర్మరతనిఁ
 దగుశిక్షల విధించి ధరనేలు నృపుఁ గాంచి, హింసకుం డని లోకులెంచ రతనిఁ
 బరమధైర్యదార్యవంతుఁడౌ నృపుఁ గాంచి, కర్కశుండని జన్మలక్ష్మిని రతని
 సాధుభ్యుదముఁ గాచు ధర్మపాలకుం గాంచి, పక్షపాతి యటంచుఁబడయ రతని
 గీ॥ ననుచు నిటులఁ బల్కెడు మూర్ఖులవని నేమెఱుగుదు రటువంటి దుష్టమూర్ఖు
 లను సరకుఁ, జేసి వారల మాటలఁ జెవులఁ బెట్ట, మీకుఁ జెల్లనె శ్రీరామఁ
 మేదినీశ.

192

గీ॥ ఐన భూమిజనులుఁ బౌరులొడుమాట, లు విన మీరలు సతిశయం లోలుపమతి
 నడుగమిశాసనముచేభయంబుఁ జెంది, తెలిపెదంబౌరభాషితములను వినుఁడు.

సీ॥ పరమపావనతరే ధర్మకువంశంబులో, జన్మించి శ్రీరామఁ చంద్రవిభుఁడు
 నమకారినాధుండు ధర్మదనంబున నుంచుకొని యెత్తికొనిపోయి కుర్మిమీఱ
 లకలో నేటికా లముదాక నుంచినఁ, బద్మాక్షి సంశయిం పకయె మఱల
 నెలమితోఁ గొనివచ్చి యెబ్బరికము లేక, వలరాజు మేలుతూ పులకుఁ జిక్కి
 గీ॥ యేలుచున్నాఁడు పగతు లేయింతులఁ జరలఁగొనిన మఱలఁ గొనివచ్చి కలియ
 వచ్చుఁ, బ్రజకు రాజాయనంబె ధర్మంబుగాదె, యనుచు దుర్జను లెవ్వలో
 యనిన నేమి.

174

చ॥ విని విని ప్రాణము ల్విసికె వీధుల నెచ్చట నైనఁగాని యి
 ట్లనుకొనువార లట్లనెడు నజ్జుల నాపఁగ శక్యమానె యొ
 యినకులచంద్ర! యీజనుల నేమనజెల్లునటంచుఁ దెల్పఁగా
 విని విని శూలము ల్పెవుల వ్రేసినవైఖరి నుండె తేనికిన్.

195

—* రాముఁడుఁ దమ్ములఁ బిలిపించుట *—

ఉ॥ ఈవిధి మాటలాడక ను హీశ్వరుఁ డించుక మాన మూని తా
 నా వెతనుం ద్యజింపఁ దగు నాప్తజనంబులఁ బంపి మీదటన్
 నేవకు నొక్కనిం బిలిచి శ్రీఘ్రుగతి జనుదెంచి వెంట నీ
 తావున కీవు నాయనుఁగుఁ దమ్ములఁ దోడ్కొనిరమ్ము పొమ్మనన్.

196

గీ॥ వాఁ డధికశ్రీఘ్రుగామియై వారి వారి, యిండ్లకడ కేగి రామధా శ్రీశ్వరాజుఁ
 దెలియఁజేయఁగ లక్ష్మణా దులు, బిలుచుట, కిప్పు డేమో యటంచు వా
 లేగుదెంచి.

197

మ॥ పలునిట్టూర్పుల వాడు కెంబెదవితో బాష్పాళిరుద్ధేక్షణం
 బులతో హాసములేని నెమ్మొగముతో భూయిష్టదెన్యాకృతిం

- జెలఁగున్ రామునిఁ గాంచి వార లట ని ♦ శ్చేష్టత్వముం బూని భీ
తిలి కట్టా! యనుచున్ దిగుల్వడుచు బ ♦ త్తిం జేరి తత్సన్నిధిన్. 198
- ఉ॥ ఏమిటి క్షిప్రీతాపము మ ♦ హీశునకుం జనియించె గారణం
బేమియుఁ దోపదాయె గణి ♦ యించిన నెట్టిది తీరునోగదా
స్వామి కటంచు మ్రొక్కి కడు ♦ సంకటము గనుముద్దుతమ్ములం
ప్రేమఁ గపుగలించి పృథి ♦ వీవిభుఁ డయ్యెడ వారికిట్లనున్. 199
- * రాముఁడు డమ్ములకుఁ బొరస్పతాంతమెఱింగించుట. *—
- మ॥ కనుల న్నీరటఁగాల్వలై పఱఁగ భూ ♦ కాంతుండు దైన్యంబుతో
ననుగుం జుట్లము లాప్తబంధువులు జీ ♦ వార్ధంబులు న్నీరలై
నను ధాత్రీశ్వరుఁజేసి కొల్తు రిటఁ గా ♦ నం జేయ నే నెద్దియె
నను మీతో ననకిప్పు లోకులను ని ♦ దావాక్యము ల్వింటిరే. 200
- మ॥ అనవారల్విని యేమినిందయు మహీ ♦ శ్రాగేసరుం డెప్పుడై
నను నీవైఖరిఁ బల్కనేరడని చిం ♦ తాబాధితస్వాంతులై
తనరారం గని వారినెమ్ముగములన్ ♦ ధాత్రీశ్వరాగ్రేసరుం
డనె నీరీతి మనంబునం దిగులుతో ♦ నాలింప వారందరున్. 201
- చ॥ చెఱఁగొనిపోయి రావణుఁడుఁ ♦ జెచ్చెర నాత్మపురంబుఁ జేర్చి కీ
ద్వఱచిన భూమిపుత్త్రి మఱు ♦ బారికి లోఁబడి తోడి తెచ్చి యె
బ్బైటికము లేకకూడె రఘు ♦ వీరుఁడు బాపురె రాజధర్మమున్
మఱచినటించె నంచు భవి ♦ మానవులాడెడు దూఱువింటిరే. 202
- చ॥ పరుఁడిపుడే లతాంగిఁ జెఱ ♦ పట్టిన నా ఖలుఁ జూపి సాధ్వి యీ
తరుణి యటంచుఁ జేఱొనుట ♦ ధర్మముగా గణియించె ధాత్రీ భా
స్కరకులవార్ధిచంగ్రుఁ డిఁక ♦ సందియ మేటికటంచు మేదినిన్
నరు లనునట్టిపల్కులు వి ♦ నన్ మదినాపె శరంబులోయనన్. 203
- క॥ మీ కేమిచెప్పవాఁడి, కాకుత్స్థుంఁడిఁకయటంచు ♦ కన్నీరిడుచున్
లోకానాధ్యుఁడు రాముఁడు, శ్రీకరు సౌమిత్రిఁ గాంచి ♦ చెలిమిం బలికెన్. 204
- శా॥ అవురా! లక్ష్మణ నీ వెఱుంగవె సమ ♦ స్తాదిత్యగంధర్వరు
ద్రవిధాత్రాదులు సిద్ధసాధ్యులు మునీం ♦ ద్రశ్రేణులుం జూడఁగా
నవనీపుత్త్రిని నేను నొల్లక మహిళా ♦ గ్రాగ్నిం బ్రవేశింపు మ
న్నవిధిన్ మైధిలి వహ్నిలోఁబడుటయు ♦ న్నాఖిచుట ల్లోకముల్. 205

చ॥ అనలసురాగగణ్యుఁ డచ ♦ లాత్మజ మీదటఁ దెచ్చియిచ్చి యీ
వనజదళాక్షి సాధ్య తలఁ ♦ పఁ భువనం బఖిలాంతరాత్మనై
ఘనదయఁ జూతు నేనెపుడుఁ ♦ గన్బడ దించుకయైన దోషమం
చనడె తదీయవాణి సుర ♦ లాడరె తధ్యమటంచు నయ్యెడన్.

206

చ॥ అని దనుజాధినాయకు గృ ♦ హంబుననుండెనటంచు నేను మూ
రనరులు దూఱువారనుచుఁ ♦ గాదె బుధాదులుఁ జూచుచుండఁగా
ననలము మండఁజేసి చొం ♦ మంటి నిటు ల్సురలెల్ల రిచ్చకం
బునకు మహీజ మంచెదని ♦ బొంకిరొ నేనిపుడేమి నేయుదున్.

207

మ॥ అలహీనాత్మకు లాచుభాషితములన్ ♦ న్యాయంబటంచెంచి భీ
తిలఁగా నేటి కటంచు మీరనిన ధా ♦ త్రిం దుష్టచిత్తంబునం
దులువ ల్దగారిన నిమ్మఁడై చనియు నా ♦ దుష్కీర్తిమంతుండు బౌ
ధలఁగాంచు న్నరకంబుల న్నిగుల నా ♦ తారార్క చంద్రంబుగన్.

208

క॥ స్వర్గద్వారంబు సుజన, వర్గంబుల కబ్బు నధిక ♦ పాపాత్ములకున్
దుర్గతినగరము నిజమ, స్వర్గముచే నబ్బు ననుచు ♦ చాటించె విధుల్.

209

క॥ ఇలఁ బ్రతికియుఁ జచ్చినవా, రలు నిందలఁగాంచువారు ♦ రమణీయ విని
ర్మల కీర్తి మూర్తు లేగియు, నిలఁబ్రతికిన ఘనగుణాఢ్యు ♦ లేయెడనైనన్.

210

గీ॥ కాన సడికోడిప్రాణంబు ♦ లై నఁబ్రాణ, సమితికెల్లఁ బ్రాణములగు ♦ మిములనైన
విడుతుననిపల్క నీబోటి ♦ విడుచుటెంత, తమ్ములారమనమున నీ ♦ తలఁపులేల.

211

—* లక్ష్మణామలు దుఃఖించుట. *—

ఉ॥ మానవు లాడుదూఱెడల ♦ క్షాతనయామణిఁ గాన కంపఁగా
నే నిపుడు న్సుఖం బనుచు ♦ నెంచితి నయ్యది మంచెదైనఁగీ
డై నను మాఱుమాటలిక ♦ నాడకు డాడితిరేనిమీకు నా
యానసుమీ యటంచు నతఁ ♦ డాడఁగఁ గొందల మంది రందఱున్.

212

క॥ అనిరాముఁడు సౌమిత్రిం, గని మీవదిన ననుఁ బరమ ♦ గాంగతటతపో
వసులం గను కోర్కెకలిగె, నని వాక్కుచ్చెనది తధ్య ♦ మయ్యె నటంచున్.

213

—* రాముఁడు వాల్మీకివనసన్నిధానంబున సీతను విడిచిరమ్మని
లక్ష్మణున కాజ్ఞాపించుట. *—

మ॥ పలుకష్టంబునఁ బల్కి రేపె మనుజ ♦ వ్రాతంబులుం బల్కు నిం
దలు మాన్పంగ సుమంత్రిసజ్జితరథా ♦ ధ్యాయూఢఁ గావించి కా
నలశృంగారముఁ జూడరమ్మనుచు వెం ♦ ట న్నీవు గొంపోయి ని
ర్మలవాల్మీకిమనోహరాశ్రమము చే ♦ ర్వం డించి రమ్మి వెసన్॥

214

గీ॥ ఇంతిపై యిట్టి కౌఠిన్యమేల యనకు, దొయ్యలికి నాకు నిక నేటిఁ తోఁబుణంబు
దీఱఁ గాదేని చెలి కిట్టి ఁ మాఱు కల్ల, దిట్టిమాటల నాడఁగా ఁ నేమిఫలము.

క॥ అనియిట్లుఁబల్కి రాముం, డనుజుల శాలలకుఁ బంప ఁ నానతముఖులై
కనులం బొప్పము లొలయం, జనిరి పిదపదా వగచుచు ఁ శాలకుఁ బోయెన్.

గీ॥ లక్ష్మణాదులు స్వస్వశా ఁ లలకుఁబోయి, బొప్పధారలు లోచనా ఁ బ్జములనాని
నిద్రమాన్వంగ రేయెల్ల ఁ నెగులుఁగాంచి, యవ్విధమున వేగించిర ఁ య్యవసరమున.

క॥ ఖలులాడు మాటలకు నీ, కలికి న్విడువందలంపఁ ఁ గానోయేమో
జలజాప్తాన్వయనాధున, కల రాతిరి బ్రహ్మకల్ప ఁ మయ్యెన్మదికిన్. 218

—* లక్ష్మణుఁడు వనములకు సీతఁగొంపోవ యత్నించుట. *—

చ॥ జనములు దూఱఁగా నిపుడు ఁ జానకిఁ గానల కంపఁబూనె నీ
జనవిభుఁ డంచుఁ దాదలఁచి ఁ సద్గుణవంతుఁడు లక్ష్మణుఁడు సూ
ర్యునిఁ గని కాల్యకృత్యముల ఁ యుక్తవిధంబుల నాచరించి వెం
టనె కడుధైర్యమూని సుగు ఁ ణస్థితు మంత్రనిజూచి యిట్లనెన్. 219

ఉ॥ సారపయోజబంధుకుల ఁ సాగరచంద్రుఁడు రాముఁడంప గం
గారమణీయతీరవన ఁ కాండము మైథిలి చూడఁ బోయె డిం
దేరిపు డేగితెమ్ముని వి ఁ ధింపఁగ వాడరదంబుఁ దెచ్చి శృం
గార మొనర్చి గుఱ్ఱములఁ ఁ గట్టివెనెన్ నిలుపంగనయ్యెడన్. 220

మ॥ వగవుందోపఁగనీక తాల్కి వదనా ఁ బ్జాతంబున స్వచ్ఛి శీ
ఘ్రుగతిన్ లక్ష్మణుఁడా వెలందికి నమ ఁ స్కారంబులంజేసి యో
జగతీపావని గాంగతీరవనదే ఁ శ్రవేక్షణాసక్తి చేఁ
దగునిన్నుంగొనిపోమ్మటంచు నటకున్ ఁ ధాతీపీఠుం డంపినన్. 221

క॥ వచ్చితిఁ దేరుందెచ్చితి, విచ్చేయుచునంగ సీత ఁ వేకుకతోడన్
సచ్చరితుఁడు నాధుఁడు సెల, విచ్చెనె వనములకుఁ బోద ఁ మే యనిపలికెన్. 222

—* లక్ష్మణుఁడు దుఃఖించుట. *—

చ॥ అనివచియింప నీవెలఁది ఁ కావిధమేమియు గోచరంబు లే
దనుచు నతండు నాత్మహృద ఁ యాబ్జమునం గడుఁ గూదికుంది యే
మని వని నిట్టిముగ్ధ నచ ఁ లాత్మజ నొంటిగ డించివత్తునం
చు నతిశయా ర్తిచే నడలె ఁ క్షోణిసుతాణిఁ జూడకుండఁగన్. 223

చ॥ పరమసతీలలామ ముని ఁ పత్నులకంచని కాంచనాంబరా
భరణములం గ్రహించి గుణ ఁ వంతుఁడు దేవరుఁ డెక్కఁగా సువ

ర్ణరథము నెక్కి నిర్మలచి ♦ రత్నమణింద్రమయాసనంబునక
వఱుచుఁ గూరుచుండె రథ ♦ వాజులఁ దోలె సుమంత్రుఁ డంతటన్. 214

—* సీతకు మార్గంబున దుశ్శకునంబులు గావ్పించుట *—

క॥ తరణికులనాయకాజ్ఞకు, వెఱచుచు సౌమిత్రి మాన ♦ విధివృతమతియై
నరుదెంచుచుండ వగవున, సరణికి మైధిలికి ముష్ట ♦ శకునము లయ్యెన్. 225

క॥ ఆదుశ్శకునములం గని, వైదేహి వెఱచి ముదంబు ♦ వాఱఁగ దానెం
తో దైన్యార్త్యావృతమతి, యై దేవకుఁగూర్చి పలికె ♦ నట సీరీతిన్. 226

—* సీత దుశ్శకునముల లక్ష్మణునితోఁ జెప్పి దుఃఖించుట *—

సీ॥ చెవులపో తెదురయ్యెఁ ♦ జెమరుఁగాకులుగూసెఁ, బలుమాఱునఱచె నీవైడికంటు
సుడిగాడ్పుతేఱి న ♦ ల్పుట్టుల న్వాప్యిచె, సిక్కి యీవైపుగా ♦ నక్కలఱచె
నదె కాలపన్నగం ♦ బడ్డమై వల్మికా, గ్రము నెక్కె ధ్వజముపై ♦ గద్దలాడె
నరుగు మార్గంబాగెఁ ♦ బరుగునఁ నెడమనుం, డియువచ్చి గరుడి కుడిన్వసించె

సీ॥ ధరణితలమెల్ల గిరగిర ♦ దిరుఁగునట్లు, దోఁచెన దెఘూక ములుమోసె ♦ ద్యమణిమా సె
దలఁప నావిరియీదిగం ♦ తములఁ గవిసె, నకట యిదియేమివితయో ♦ యనుఁగు
మఱది. 227

చ॥ తొలఁకుచుఁ ద్రోవలో నిటుల ♦ దుశ్శకునంబులు గానుపింపఁగా
దలఁకుచునుండె నామనము ♦ దక్షిణపార్శ్వగతాంగసంచయం
బులు విచలించె నీసకల ♦ భూములు పాడుగఁదోఁచె నాదు శూ
పుల కిఁక నేమిజెప్పదుఁ బ్ర ♦ పూర్ణగుణామృతరాశి లక్ష్మణా. 228

ఉ॥ నాసఖు నావతిం బ్రియుని ♦ నారఘురాముని నాదుకాంతునిం
బాసి వనాళిలో మునుల ♦ పత్నులఁ గాంచుట కేటికిట్లు పే
రాస వహించి వచ్చితి హి ♦ తాహితబుద్ధులు లేనివారు గా
రే సతులంచు నెంచ కిటు ♦ నెదుల కాతఁడు బంపెనో గదా. 229

చ॥ మనమునఁ గోర్కిఁ దెల్పుమని ♦ మద్విభుఁ డాడఁగ నేను మున్నుఁ గాం
చినవను లిట్టివే యని వి ♦ శేషము నన్యము నిచ్చగింప కే
మని వనిఁ గోరి వచ్చితిఁ గ ♦ టా! యిటుఁ గోరఁగ రానికోర్కి పొ
త్తునఁ జనుదెంచు పాపినికి ♦ దుశ్శకునంబులు గానుపింపవే. 230

చ॥ కుమతి వినాశకాలమున ♦ కన్ విపరీతపుబుద్ధి కల్గి యా
క్రమములఁగోరి కోరి చెడుఁ ♦ గావునఁ గోరఁగ రానికోర్కి ని

- ప్రమని తలంచి యీగతి వె ♦ సన్ జనుదెంచితి నీనిమిత్తసం
ఘము లిక మీద నిక్కటుల ♦ కై తగు హేతువు లేమొకోగదా. 231
- చ॥ ధవు విడనాడి వచ్చుతెగు ♦ దారికిఁ గప్టము లేటికిట్లు నీ
యవశకునంబులం గలుఁగు ♦ నాపదలం దెగబాపి వీట రా
ఘవునకు నీకు నత్తలకు ♦ గాదిలిబాంధవకోటికెల్లఁ బా
రవితతికిన్ శుభంబుల సు ♦ రప్రచయం బిడునంచు మ్రొక్కినన్. 232
- ఉ॥ ఆసతిచిత్తశుద్ధికి న ♦ యంబునకున్ భయమొంది లక్ష్మణుం
డీసతి యీజగజ్జనని ♦ యాయెడ దా నిజకాంతుఁ గూడి యెం
తో సుఖయించునట్లు దయ ♦ తోడ లిఖింపక బమ్మ వాయఁగాఁ
జేసె గదా యటంచుఁ గడుఁ ♦ జింతిలె డెందము తల్లడిల్లఁగన్. 233
- క॥ ఈసగిదిన్ రామానుజుఁ, డాపడఁతియు నరుగుదోవ ♦ నపశకునంబుల్
జూపట్టుతెఱఁగుఁ గాంచియు, భీపరివృతులగుచుఁజనిరి ♦ బెగ్గిలుచు మదిన్. 234
- మ॥ ఇటులన్ లక్ష్మణుఁ డాధరాత్మజ మహా ♦ హేలామయాకారవి
స్ఫుటసాంద్రాటవులన్ మహోన్నతగిరి ♦ స్తామంబులన్ భీకరో
త్కటకల్లోలకదంబరాజితనదీ ♦ కాండంబులన్ దాటి సం
కటపర్యావృతచిత్తులై కడచి వీఁ ♦ కన్ ముందటం బిమ్ముటన్. 235

—* సీతాలక్ష్మణులు గంగానదింజేరుట. *—

- మ॥ సరసీజాప్తుఁడుఁ గ్రుంకఁగా నపుడు నా ♦ సామితి వైదేహి త
త్పరిభాస్వత్సరిదంతికాశ్రమములన్ ♦ వర్తించి యానాటికిన్
మరునాఁడే గిరి గాఢసత్వరమునన్ ♦ మధ్యాహ్నకాలంబులో
వరగంగాతటిసీతస్థలులకున్ ♦ వ్యామోహ మేపారఁగన్. 236
- మ॥ పిదపం జెంగటఁ గాంచె మైధిలి మహా ♦ ప్రీతిన్ మహోన్నతంగరం
గదభివ్యాయతశీతలానిలహతో ♦ త్కల్లోలసంతాసశా
రదనాట్యక్రమయుక్త హంసకకుల ♦ వ్రాతంబులం బద్మపా
ళిదృఢాసక్తి విహారిమత్తమధుపా ♦ లిం జక్రకీరాదులన్ 237
- క॥ ఈరీతిం గంగాశృం, గారంబుల మిగులఁ బాళిఁ ♦ గనుమైధిలికిన్
శ్రీరామేశ్వరునాజ్ఞల, నేరీతి నిన్వవింతు ♦ నీసమయమునన్. 238
- క॥ అని నిలుపరానికొందల, మునఁ గన్నుల నీరువెట్టు ♦ భూనాధసుతుం
గని వెఱవువగవుఁబెనఁగొన, జనకాత్మజ పల్కె- నిట్లు ♦ సత్కరుణాత్మన్. 239

—* వైదేహి లక్ష్మణుని దీనత్వమునకు గారణమడుగుట. *—

ఉ॥ విన్నదనంబు నీకిటుల ♦ వెల్వడినప్పటినుండి మించె నీ
పున్నవిధంబునూడ భయ ♦ మొందు మనంబు దలంకుచుండె మీ
యన్నకు వానిసోదరుల ♦ కాపులకందరికిన్ శుభంబె నీ
కన్నుల నీరుగాలుటకు ♦ గారణ మేమగు దగ్గడి లక్ష్మణా. 240

చ॥ అడవికి మున్నుఁబాసి పురి ♦ నన్నకుఁదోడుగ వచ్చునప్పుడుం
జెడుఁగగు మేఘనాథు రణ ♦ సిద్ధు ననిం దెగటార్చు నప్పుడున్
జడుఁడగుఁ బంక్తి కంధరుని ♦ శక్తి యురంబున నాటినప్పుడుం
బొడమదె కంట నీరిపుడు ♦ బుట్టినదేటికి తండ్రిదెల్పవే. 241

ఉ॥ మానసికవ్యధాతతుల ♦ మాన్పఁ జెలంగెడుఁ బుణ్యరాశి గం
గానదిఁజేరి యీకరణి ♦ గాసిలఁజెల్లునె నీకువేడ్కతో
నీనదిఁదాటి పావనము ♦ నీట్పుతులం దిలకించి వారికిం
గానుకలిచ్చి దీవనలఁ ♦ గైకొని వత్తము రమ్ము లక్ష్మణా. 242

చ॥ అనివచియించి యీఫణితి ♦ నాసతి లక్ష్మణుడైస్యభావముం
గని తలపోయుచు న్నిగుల ♦ గాసిలుచున్ మది వీనితత్త్వ మె
వ్వని కేఱుఁగ న్వశంబె గుణ ♦ పంతులు లోకులకున్ స్వకీయభా
వనిజరహస్యభావము ర ♦ వంతయు నై నను వెల్లడింతురే. 243

కం॥ మునుకొనుదుష్టశకునములఁ, గనినప్పటినుండి మనము ♦ కలతవహించెన్
వను లేటి క్రికఁబోదమె, నినుఁ జూచిన నాకు వగపు ♦ నెక్కొ నెననినన్॥ 244

—* సీతా లక్ష్మణులు గంగను దాటుట. *—

ఉ॥ కన్నుల నీరు గాఱఁ గడు ♦ గాసిలి పంక్తిరథాత్మజుండు ము
న్నన్న తెఱంగు నెంచి జన ♦ కావనిపాలజఁ గాంచి తల్లిగో
నిన్నటిదుర్నిమిత్తములె ♦ నెవ్వగఁ గూరిచె నింటికేల వి
ద్వన్నతమంగళత్రిదివఁవాహిని దాటుదమంచు మీదటన్॥ 245

చ॥ సరవిఁ నతండు తేరుడిగి ♦ సారథి నచ్చట నుంచి యొడపై
ధరణిజ నెక్కఁగాఁ బనిచి ♦ దా నతికష్టముతోడ నెక్కి స
త్వరగతి నన్నదిం గడిచి ♦ తత్తటముం గని శోకవార్ధిలోఁ
దరలమనస్కుఁడై మునిగి ♦ ధారగఁ గన్నుల నీలు గాఱఁగన్. 246

- చ॥ ధరణీసుతాననంబుఁగని ♦ దైన్యముతోఁ బలుఁగుంది తల్లిగో
సరకట మీను నాహృదయ ♦ శల్యము ముఖదవాగ్నిఁ గాగుకం
శు రహి ఘటించు చేటు జన ♦ నిందితకార్యముఁబూనినాడ ని
త్తరి నిక నన్యఃపువని ♦ తాఁ జరణంబుల వ్రాలి యేడ్వఁగన్॥ 247
- క॥ ఆత్మాకన్యారత్నము, లక్ష్మణుఁ గని మిగుల వగచి ♦ లక్ష్మణ శ్రీరా
మత్మాధిపాలకాదుల, కీత్మామనుజులకుఁగుశల ♦ మేయనియనుచున్॥ 248
- చ॥ అడవి ననేకకష్టముల ♦ నందిన వేళలనైనఁ దొల్లి యీ
బెడిదఁపుశోకముం గనవు ♦ బెట్టగుతాలిమిఁ బాసి యిట్లునీ
వడలుట కేమి హేతువు మ ♦ హాగుణశాలివటంచు లోకులే
యెడ నుతియింతు రెవ్వరికి ♦ నెగ్గుఁదలంచితీవయ్యలక్ష్మణా. 249
- చ॥ ధరణిఁ బరాంగనామణులఁ ♦ దల్లుల కైవడి జూతువేయెడం
బగులధనంబుల నిష్పము ♦ వైఖరి జూతువు నిందసేయ వె
వ్వరినయిన న్మహావిబుధ ♦ భక్తియు శ్రీరఘురామసేవయుం
దిరమగు నీకు నీయెడల ♦ నిందితకార్యములెవ్వి లక్ష్మణా. 250
- మ॥ నిను మీయన్న దురుక్తులం బలికెనో ♦ నీకీయెడన్ రామచం
ద్రునిపై భక్తిదొలంగెనో జననికిం ♦ ద్రోహంబుగావించితో
కని నిందించితో గురుప్రసాదం ♦ నాపాడుమఁచన్న వా
రినిఁ బాలింపక త్రోచితో తెలుపు మా ♦ ర్తిం బాసి యో లక్ష్మణా. 251
- శా॥ శ్రీరామేశ్వరునాజ్ఞలేక ననుఁ బే • ధ్మి న్నీవు దోడ్తెచ్చితో
శ్రీరాముఁ గని దూరితో మహిసుర ♦ శేణింగమం దిట్టితో
నార్కీశేణి దురుక్తులం బలికితో ♦ నాత్రుడి నీకేటికీ
ఘోరంబైదగు శోక మీయెడల నా ♦ కుం దెప్పుమో లక్ష్మణా. 252
- చ॥ అనఘగుణాగ్రగణ్య! భయ ♦ మయ్యెనిక న్వచియింపుమయ్య పా
వనతరవారిజాప్తకుల ♦ వార్ధిసుధాకరుఁడున్ దయాత్ముఁడున్
వనజదళాక్షుఁడు నిబుధ ♦ వందితుఁడున్ లలితాఁబుదాంగుఁడున్
దనుజగజేంద్రసింహుఁడు ము ♦ దంబుగనుండెనె తండ్రి లక్ష్మణా. 253
- క॥ ఘనగుణుఁడు రామచంద్రుఁడు, మనమునఁగరుణంద్యజించి ♦ మహితకుపితుఁడై
నిను విడిచెనె ననువిడిచెనె, యనుమానములేక తెల్పు ♦ మన నాచెలితోన్.

—* లక్ష్మణుఁడు రామునాజ్ఞ సీతకుఁ దెలుపుట. *—

- చ॥ తెలుపుట కయ్యెడన్నెగులు ♦ తెర్లఁగ లక్ష్మణుఁడెంచి కుందుచుం
దెలుపకపోవరాదని వి ♦ నిశ్చలబుద్ధి నతండులేచి మై
ధిలికి నమస్కరించి కడుఁ ♦ దీండ్రభయంకరశోకవార్ధిలోఁ
దలఁకుచు మున్నుచుం బలికెఁ ♦ దా వగ నశ్రువు లుబ్బు నెంతయున్. 255
- చ॥ దుడుకఁడు రావణాసుగుఁడుఁ ♦ వొల్లి తమిం గొనిపోయి లంకలో
నిడుములఁ బెట్టినట్టిసతి ♦ నెగ్గని సిగ్గని చూడకిట్లు రా
ముఁడెలమి నేలుచుండెనని ♦ మ్రుక్కడు లాడఁగ నాలకించి దూ
తెడల రఘూద్వహుండు నిను ♦ నివ్వనభూముల డించి రమ్మనెన్. 256
- క॥ క్షుల్లకమానవు లాడెడుఁ, బల్లదముల హృదయ మగలఁ ♦ బలువెతతో భూ
వల్లభుఁ డోరిచె నెట్టులఁ, దల్లి నీవిట్టిప్రల్ల ♦ దములవినెదవో. 257
- చ॥ మునులు మహాతపోధను ల ♦ మోఘదయాత్ములు సంచరించునీ
ఘనవిపినంబులం గదిసి ♦ కష్టము లందుమటంచు నీగతిన్
వనజభవుండు నీనొసట ♦ వ్రాసెనొకో యిదిగానిచో జగ
జ్జనని ! మహాటవిం గరిన ♦ సంకట మెట్లు వహింపఁగా నగున్. 258
- చ॥ లలితపయోజబాంధవకు ♦ లప్రవరాధివిభుండు లోకనిం
దలఁ బడఁజాల కిట్లు విపి ♦ నంబులలో నిను డించి రమ్మనం
జెలఁగితి నిట్టిదాని కెడ ♦ చింతలలోఁ బడి మున్నుచుండె నె
ట్టుల ననుభోలు మూర్ఖు సజుఁ ♦ డున్ జగతిన్ సృజియించెనో గదా. 259
- ఉ॥ అంచితవామలూరుజవ ♦ నాంతరసీమల నిన్ను డించి ర
మ్మంచు నిలావిభుం డనిపె ♦ నావనసిమలఁ గాల మెట్లు వే
గించెదవో మనం బధిక ♦ ఖేదపయోనిధి మున్నె తల్లి త
ప్పించుట కెవ్వరై నఁ బృథి ♦ విం బలవంతులె నల్వవ్రాతలన్. 260
- ఉ॥ నీవిమలాశ్మశుద్ధియు వి ♦ నీతిదయాదికసద్గుణంబులన్
దేవుఁడెఱింగి నీకిటుల ♦ నిందలఁ గూరిచె నిన్ను నోజగ
త్పావని నీవు గోరినవి ♦ ధంబుగఁ గానల కంపి యీజగ
త్పావనుఁ డాతఁ డావిరహ ♦ తాపము నేకరణిన్ సహించునో? 261
- చ॥ పగతులకై న నీకరణి ♦ బాధలు గల్గినఁగాని చూడఁగా
నగునె యిటన్ జగజ్జనని ♦ వౌ నిను నెట్టులడించిపోదునా

నగ ధరుఁ డీపని న్నను నొ • నర్పఁగఁ బొమ్మనె నెద్దియెనఁ జే
యఁగ మదినోడ డిట్టికతి • నాత్ముఁ డటంచు నెఱింగి పంపెనో? 262

సీ. అతిశ యోత్తుంగ ఘో • రాచలాధరములుఁ, గనకసాధంబులే • జనని నీకు
మితిలేనిదుర్మార్గ • మృగసమూహంబులుఁ, దగుసఖిజనములే • తల్లి నీకు
ఘోరనక్రగ్రాహ • కులముతో వ్యాపించు, హ్రదములు సరసులే • యంబనీకుఁ
గంటకావృతమహా • కాననస్తోమము, ల్లిగినఁబూఁదోటలే • తల్లి నీకుఁ

గీ॥ బరమకాఠిన్యతరమ హేలా • పలగణంబు, లిందుమణివేదికలె జన • యిత్రి నీకుఁ
గటకటా యీననంబున • నెటుల నొంటి, గావసింతువో యెట్టియి • క్కటులు వచ్చె.

చ॥ జనని మహాపతివ్రతవు • సాధ్వలకుఁ భవదీయవర్తనం
బనుగుణరత్నకంఠకము • హారిరఘూత్తమపాదపద్మమే
శనవిమలాత్మవై యిటఁ జె • లంగు మటంచన నేనెవండ ని
వ్వనముల నిన్ను డించి చనుఁ • బౌపుఁడ నీఖలు నింకఁ బంపుదో. 264

—* వైదేహీ మూర్చ్ఛిలుట *—

క॥ అనవుడు నాతనిమాటలు, వినివిని మొదలంట నఱుకు • నృక్షమువలె హా
జనని యటంచు వగవుతో, జనకావనిపాలజ వడె • క్షౌఢలి నవుముఁ. 265

సీ॥ పదిరెండుగడియల • వటకు దేహ మెఱుంగ, కుండి మీదట లేచి • మెండునెగుల
నమలనేత్రాబ్జని • ర్యద్బాష్పధారాశ్ర, వాహము ల్లండద • ర్పములజాలు
వాఱఁగా నధికని • శ్వాసంబులజనించు, నెగులందనదు ముద్దు • చిగురుమోవి
వాడఁగాఁ జెమటచే • వ్యాపించు నెమ్మేను, గడుభీతిచేఁ గడ • గడవడంక

గీ॥ నాననము విన్నదనమున • కాలయంబుఁ, జూప ధైర్యంబువోనాడి • శోకముబ్బుఁ
నక్కటా తండ్రి ! లక్ష్మణా ! • యనుచు వానిఁ, జూచి యిట్లని శోకించె • క్షోణి
పుత్రి. 266

—* వైదేహీ దుఃఖించుట *—

చ॥ అడలకుమయ్య లక్ష్మణ ! ద • యామయ ! కానలలోన నిక్కటు
ల్వడుమని గీర్విభుండు సుర • వంద్యుఁడు వ్రాసినయట్టివాతలం
దుడువఁ దరంబె నావిభుని • తో నిక నై నను సౌఖ్యమొందఁగాఁ
గడఁగితిఁ గాని నేనెఱుఁగఁ • గానల నిట్లగునంచు నీయెడఁ. 267

గీ॥ అట్టిదుశ్శకునఫలమీ ♦ యాపదలకుఁ, గారణముగాదె యిట్టిదుః ♦ ఖంబుఁ గూర్ప
నంబుజాసనుఁ డాసమ ♦ యమున నిట్టి, కామముం గూర్చె లిఖితంబుఁ ♦ గడువ
వశమె. 268

చ॥ ఎడ నెలమిం ద్యజించి మును ♦ నేమిధునంబుల కెగుఁజేసి వా
రడలఁగఁ జూచితో యిపుడు ♦ నాయఘ మూరకపోనె నాఁడుఁ గా
అడవుల రామచంద్రుని ప ♦ దాంబుజచింతల నుంటి నేఁడు న
న్నెడవుగ వీడినట్టి జగ ♦ తీశ్వరుఁ బాసి వసింతు నేగతికా. 269

ఉ॥ ఏనిల సాధ్యనంచు నను ♦ నెల్ల జను ల్నుత్యియింతురంచు నా
మానసికవ్యధాతతులు ♦ మానెనటం చెద సంతసించితిం
గాని జనాపవాదమున ♦ కై నను శ్రీరఘురాముఁ డీగతిం
గానలఁ ద్రోయునంచు నెఱుఁ ♦ గం గలలోపలనైన లక్ష్మణా. 270

చ॥ కటకట! వజ్రఘాతమునఁ ♦ గంటెఁ గడుంబెడిదంపుమాట ని
చ్చటవినియుండియుం దిగులు ♦ సంకటమొందక నాదుచిత్త మె
ప్పటివలె నుండె నిప్పగిఁది ♦ బ్రాణములకా భరియించి యెట్లు ని
య్యటవిఁ జరింతునెంతటి మ ♦ హాపద లందుదునో గుణాంబుధి. 271

మ॥ కలయో సత్కరుణావిహీనమతియై ♦ కాకుత్స్థవీరుండుఁ గా
నల నన్నిట్టులఁద్రోయఁగాఁ బనిచెనో ♦ నాతండ్రి విభాంతియో
కలతం దెల్పితివో పరాకుమతి నా ♦ కర్ణించితో యేదియో
తెలుపంగాఁ దగు నైన నీవెపుడు భ్రాం ♦ తిస్ఫూర్తి చిత్తుండవే. 272

ఉ॥ ఎన్నటికికా రఘుప్రవరు ♦ నేను ననుకా రఘురామచంద్రుఁడుం
గన్నులఁ జూడఁగల్గుదుమె ♦ కల్గకయుండినఁ బ్రాణముండునే
నన్నుఁగురించి రామ మహి ♦ నాధునకెంతటి వాడువచ్చెనే
నున్న మఱెట్టినిందలగు ♦ నో విధివ్రాసిన వ్రాలు తప్పనే. 273

క॥ అనియీవైఖరి మైధిలి, ఘనదుఃఖాంబుధి మునింగి ♦ కడుదైన్యమునకా
జననుతసుగుణుకా లక్ష్మణుఁ, గని యిట్లనిపలికె కాలు ♦ గరఁగుఁబలుకులకా.

చ॥ పతినైదనెంచెనో తనునుఁ ♦ బాసి యశోకవనంబులోపలం
బ్రతుకదె మున్నటం చదియుఁ ♦ గ్రమ్మఱ దానిటకేగుదెంచి దు
స్థితు నరి జరిపి కాచునను ♦ చేవగదా బ్రతికించె నిప్పు డే
గతి గని జీవముల్నిలిపి ♦ కానలలోఁ జరియింతు లక్ష్మణా. 275

మ॥ ఇలలో మూర్ఖులువల్కుమాటలకు భూ ♦ మీశాగ్రగణ్యుండెదం
 దలఁకుంజెంది మహోద్ధురాలవులకు ♦ నన్నంపె నారీతి ని
 ట్టులటంచు ననుబిల్చి తెల్పికలగుం ♦ డుంబాపి ని న్విడనం
 చెలమిం బంపఁగరాదె మానసములో ♦ నేమెంచెనో లక్ష్మణా. 276

శా॥ ఆకరాయతలోచనాబ్జములతో ♦ నాకుండలద్వంద్వ లీ
 లాకీర్ణామలగండభాగములతో ♦ హార్యాలక శ్రేణితో
 శ్రీకమస్మితపూర్ణచంద్రికలతో ♦ జెల్వారు శ్రీరాము మో
 మేకాంతంబునఁగాంచు భాగ్య మిఁక లే ♦ దేమో సుమిత్రాత్మజా. 277

సీ॥ ఉర్విలోపలనేన ♦ యోనిజనైపుట్టి, మిథిలలోఁబెరిగిన ♦ విధమువినరె
 త్రిభువనంబులు సన్ను ♦ తింపఁగాలంకలో, వహ్నిలోఁబడినట్టి ♦ వార్తవినరె
 యీసీతపానని ♦ యేలుకొమ్మని రాము, బ్రహ్మాదులనినట్టి ♦ పల్కువినరె
 యనసూయ మొదలైన ♦ వనితామణులువచ్చి, యెలమి శ్లాఘించిన ♦ పలుకువినరె

ఆ॥వె॥ వినియుఁగనియుమూర్ఖుజనములుదూషించి, రనివిభుండుమదిభ ♦ యంబుఁగాంచి
 యింత తెగువఁబూనె ♦ నింతకు నాయభా, గ్యమిది కాని వేఱు ♦ గాదుతలఁప. 278

చ॥ వనులకుఁ గాంతుని న్విడిచి ♦ వచ్చితివేలఁకుటంచు మానిరా
 డ్వనితలు వచ్చి నన్నడుఁగ ♦ వారలమోములఁగాంచి వారీకే
 మని వచియింతు నిట్టివిప ♦ దంబుధి నెట్లుఁదరింతు నాకిటన్
 దినము యుగంబుగా నరుఁగు ♦ దెంచుచునుండె, గృపాత్మ! లక్ష్మణా. 279

చ॥ వగవు జనింప నేనిటులఁ ♦ బల్కితి రామున కియ్యెడ న్మహా
 జగదపవాదముం గడు వ ♦ శక్యమే కానలలోఁ జరింపఁగా
 నె గులని రామచంద్రు జన ♦ నిండుతుఁజేతునె వానినామమె
 ల్లగతుల సంస్మరించుచుఁ జె ♦ లంగెద నివ్వినాంతరంబులన్. 280

—* మైథిలి లక్ష్మణుని పొమ్మని యాజ్ఞాపించుట. *—

సీ॥ ఆలస్యమేల నీ ♦ వరుఁగుము ధృతి లక్ష్మణా! యింక నాకేత ♦ నగరికీవు
 మువ్వర త్తలకు నా ♦ మొక్కులంచని తెల్పు, మటఁ జుట్టములనెల్ల ♦ నడిఁగితి నను
 మతిదయామతికినూ ♦ ర్యాన్వయేంద్రునకునా, మొక్కుటంచని తెల్పి ♦ మొక్కుమీ
 వు, తన పుణ్యనామము ♦ ధ్యానించుచుంగాన, నాంతరంబుల సంచ ♦ రింతుననుము

గీ॥ పురజనంబులఁ గరుణతోఁ బ్రోవుమనుము, ధాత్రినాకుశరణ్యంబుఁదా నెయనుము
హృదయమేయెడఁదనమూర్తి ♦ వదలదనుము, తలఁచినామీదఁగూరిమి ♦ నిలుపు
మనుము. 281

గీ॥ పోయిరమ్ము శుభంబులుఁ ♦ బొందు నిన్ను, మానసంబున ననునీవు ♦ మఱువకుమని
నేతముల బొప్పధారలు ♦ నిండుకొనఁగ, నాధరాత్మజ ఖిన్నయై యడలుచుండ.

క॥ చనఁ గాళ్ళాడక కాంచుచుఁ, జనకరహింగోవుఁబాయ ♦ జాలని వత్సం
బునుఁబోలి లక్ష్మణుండో, జననీ! రఘురాముఁగొల్వ ♦ జనియెదననుచున్. 283

—* లక్ష్మణుఁడు వనదేవతలఁ బ్రార్థించుట. *—

ఉ॥ అల్లన సత్ప్రదక్షిణము ♦ నామెకుఁజేసి నమస్కరించి మే
నెల్లఁదలంక హూరుమని ♦ యేడ్చుచు సత్కరుణాంబురాశి మా
తల్లిని డించి పోయెదనె ♦ దన్వనదేవతలార! ప్రీతి సం
ధిల్లఁగఁ గావరేయనుచుఁ ♦ దీవక రాన్వయుఁడేగ మీదటన్. 284

ఆ॥ వె॥ ఏగి యోడనెక్కి ♦ యెదతల్లడిల్లఁగా, దిగులుతో ధరాజఁ ♦ దిరిగి కనుచు
దిక్కుగల్గి నీకు ♦ దిక్కులేదాయెనో, తల్లి యనుచు నవలి ♦ తటముఁజేరి. 285

క॥ చనుదెంచుచుండె నిచ్చట, జనకజయు నతండుఁ దిరిగి ♦ చనుదెంచు నటం
చని యాతఁ డరుగుమార్గముఁ, గనుచుం గటకటయటంచుఁ ♦ గడుదుఃఖముతోన్.

—* జానకి లక్ష్మణుని మార్గముఁజూచి మఃఖించుట. *—

గీ॥ తరుణిమఱికోంతసేపు స్యంధనముఁగాంచు, నాతి మఱికోంతవడి కేతఁనంబుఁజూచు
రమణిమీదట రధశిఖిఁరంబుఁగాంచుఁ, బడఁతిపిమ్మటఁదావట్టిఁబయలుఁజూచు. 287

ఆ॥ వె॥ చూచిచూచిమిగుల ♦ సొక్కితాలిమివీడి, నగచివగచియూర్పుఁసెగలనొగిలి
దిగులుగల్గిమిగులఁబెగడుఁగాంచి తలంకి, భూమిపుత్తిమూర్చుఁవోయి లేచి. 288

చ॥ ఎడపయి నన్నుఁజేర్చుటయు ♦ నింపగునానునుఁ జెక్కుచెమ్మటం
దుడుచుటయు న్మది న్వలపు ♦ తోవిడె మిచ్చుటయు న్ముదంబుతో
నడిగినఁగోర్కిఁదీర్చుటయు ♦ నల్లనవా తెఱముద్దుఁగొంటయుం
గడపటిమోహమేమొయని ♦ కన్నుల నీరిడుచుండె నచ్చటన్. 289

మ, అని యీవైఖరిఁ గుందుచుం దరణి వం ♦ శాధీశ్వరుం డిట్లు వం
చనఁగావించునటంచు నేఁదలఁపనా ♦ స్వాంతంబునందైన భ
వ్యనిదానామలరూపు రాము ననుఁ బా ♦ యంజేసి గంభీరశో
కసిధిం ద్రోచితివోయటంచుఁ బభయా ♦ క్రాంతాత్మరంగాబ్జయై. 290

సీ॥ వనవిహారంబులో ♦ మనుజేశ్వరుండాడు, నర్మోక్తులదలంచి ♦ నాతితలకు
 లలితాంబుకేళిలో ♦ జెలువుండుఁగావించు, సరసంబులదలంచి ♦ పరితపించు
 భోజనాదుల రామ ♦ భూపాలుఁడొనరించు, గౌరవంబులనొచి ♦ కలతఁగాంచుఁ
 గేళీగృహంబులో ♦ క్షీతినాయకుఁడొనర్చు, వింతలం దలపోసి ♦ ప్రీతిమించు

గీ॥ ద్యూతకేళుల రామచంద్రుండుసలుపు, పనుల మానసముననెంచి ♦ వలపుఁగాంచు
 వలపుముచ్చటలదలంచి ♦ తలకుఁగాంచుఁ, గాంచివిలపించుఁ బికములుఁ ♦ గదియనవుడు.

క॥ వనితారత్నంబిటు ల, వ్వనమున విలపించుచుండ ♦ ఫలములకొఱకై
 చనుదెంచిన మునితనయులు, విని చెంతలనుండివచ్చి ♦ వీక్షించివెనక. 292

—* వాల్మీకితో మునికుమారులు సీతావృత్తాంతముఁ జెప్పట. *—

శా॥ ఆవాల్మీకుల చెంతకేగి కరుణా ♦ యత్తాత్ములుంజేసి ల
 క్షీవామామణియో సురాధిపతియో ♦ ప్రిద్రత్నమో యొంటిగా
 భావంబు ల్విచలింప నియ్యటవి దీ ♦ నస్వాంతయై జెట్టువా
 పోవం దెల్పఁగవచ్చినార మిపు డ ♦ పూజాఁడిపోవందగుక. 293

—* వాల్మీకి వైదేహియని యెఱింగి వచ్చుట *—

చ॥ అనవుడు నమ్మునీశసుతు ♦ లఁతట నాతఁడు దివ్యదృష్టిచేఁ
 గని రఘురాముదేవి జన ♦ కక్షితిపాలజ యంచుఁ బల్కి గ్ర
 క్కునఁ దగునర్ఘ్యపాత్రఁ గొని ♦ కూరిమి శిష్యులు వెంటరాగ పా
 యనికరుణారసంబు మొన ♦ యం జని తత్తటకాననంబునక. 274

చ॥ పలుమఱుఁ దేరుభోవుదెనఁ ♦ బాయనిచూడ్కులు లోచనాంబుజం
 బులఁ దెగఁగాఱునశ్రుఘ్నర ♦ ముల్వ్యవధానము లేనియట్టియూ
 ర్పులు బలితంపువంతయును ♦ ముద్దుకపోలమునం గరాబ్జముం
 గలిగి చెలంగునట్టి జన ♦ కక్షితిపాలజఁ గాంచి కూరిమిక. 295

శా॥ చేరం బోవఁగ నారవంబు విని శ్రీ ♦ సీతామహాదేవియుం
 గారుణ్యాంబుధి నామునీశ్వరమణిం ♦ గన్నీరుగండంబులం
 జాఱకై రెప్పల నొత్తి కాంచి కడు వి ♦ శ్వాసంబుతో నూరుపుల్
 చేరంగా విలపించుచుం జరణరా ♦ జీవంబులకై వ్రాలినక. 296

—* వాల్మీకి భూపుత్రిని బుజ్జగించుట *—

మ॥ మునిచంద్రుం డట బుజ్జగించి వగవుం ♦ బోనాడుమోతల్లిరో
 ఘనుఁడున్ రాముఁడు నీగుణం బెఱిఁగియుం ♦ గ్రౌర్యంబునన్ లోకులా
 డిననిందోక్తులకుం దలంకి యిటులన్ ♦ డించె న్వని నిన్ను దీ
 నిని నాబుద్ధి నెఱిఁగి వచ్చితి ననున్ ♦ సీతండ్రిగా నెంచుమా. 297

చ॥ సరసగుణాఢ్య నీమదికి ♦ సందియమేటికి నేవసించు మం
 దిరములు నీవెకావె యిటఁ ♦ దేకువతోఁ జరియించుమానిసుం
 దరు లుచితోపచారములొ ♦ నచ్చును రెంతటివారికై న ని
 ద్ధరణతలంబునం గలుఁగు ♦ దైవగతిం గడువంగ శక్యమే. 298

చ॥ జనకుఁడుఁ దండ్రి నీకు నృప ♦ చంద్రుఁడుఁ బంక్తిరధుండు మామ దు
 ర్జనసురవైరివిక్రమవి ♦ రాముఁడు రాముఁడు వల్లభుండు నీ
 వనుపమపుణ్యరాశివిక ♦ దా వగపేల మదాజ్ఞ నీవుగై
 కొని చరియింపు మర్ఘ్య మిది ♦ గో కొనుమమ్మ దయారసంబునన్. 299

క॥ అమ్మా యూరక వగవకు,మిమ్మావన మిచట నీకుఁ హేలావనమా
 నమ్మా నీల్లివిగో కై, కొమ్మా వదనంబుఁగడిగి ♦ కొమ్మాయనుచున్ 300

—* వాల్మీకి సీతను నిజవనంబునకుఁ దోడ్కొని పోవుట. *—

క॥ అనిబుజ్జగించి సీతా, వనజాక్షికి నర్ఘ్యమిచ్చి ♦ వాల్మీకియుఁ దో
 డొచ్చినె నిజాశ్రమంబున, కును హేతువులేనిబంధు ♦ గులుగారె మునుల్.

క॥ జనకాత్మజతో నాతఁడు, వనమునకుం బోయి తనకు ♦ బహుసంప్రీతిన్
 వినతులొనరించు తాపన, వనజాక్షులఁ గాంచి యిట్లుఁ ♦ బలికెం గరుణన్. 302

చ॥ రవికులవార్ధిపోముఁడగు ♦ రామునిదేవి విదేహమేదినీ
 ధవునితనూజయున్ దశర ♦ ధక్షితిపాలుని పెద్దకొడలి
 య్యువిద సుధామయాఘనిస ♦ హోదరిఁబోలుఁ దలఁచి యీమెకున్
 సవినయబుద్ధి సేవలను ♦ సల్పుడు మీరలు సత్కృపామతిన్. 303

చ॥ క్షితిఁ జెడుగు ల్దశాననుఁడుఁ ♦ జేడ్పడఁజేసిన బోటిఁదెచ్చి స
 మ్మతమతి నేలుచుండె రఘు ♦ మాన్యుఁ డటంచనిపల్క రాముఁడీ
 సతి సడి నోర్వలేక విడి ♦ సంగడిఁ గానలకంపెఁగాన మీ
 రతిదయ నీమెఁబ్రోవుఁడని ♦ యాసతి వారల కప్పగించినన్. 304

—* మునిపత్నులు వైదేహి కుసచారములఁ జేయుట. *—

ఉ॥ వారు మహాప్రసాదమని ♦ వారిరుహేక్షణ గౌరవించి యెం
 తోరహి నాశ్రమంబులకుఁ ♦ దోడ్కొనిపోయి దయామనస్కలై
 సారెకుసారెకు న్నమప ♦ చారమొనర్చుచునుండి రంత న
 క్కారుణికుండు సంతసితె ♦ క్షుతనయామణి మా నెఁ గుఁదుటన్. 305

సీ॥ లలితచీనాంబరం ♦ బుల ధరించుసతీల, లామబ మలవల్క ♦ లములఁ దాల్చె
 బుడమిలోకులుమెచ్చు ♦ భోజనంబులఁ జేయు, లలితాంగి కందమూ ♦ లములనమలె
 లలితకాంచనసాధ ♦ ములనసించులతాంగి, మునివరేణ్యాశ్రమం ♦ బులవసించె
 వలపుతో శ్రీరాము ♦ వక్షంబునఁ బరుండు, ననజాక్షి యొంటిగాఁ ♦ బవ్వలించె

గీ॥ హాళి శుద్ధాంతకామిను ♦ లాచరించు, సేవలకు నెల్ల వినుతించు ♦ క్షితికుమారి
 రహిమునిపతీకృతోపచారములఁ గాంచె, బ్రహ్మలిఖితంబుగడువ నెవ్వరికివశమె?

మ॥ అట మార్గంబున లక్ష్మణుండు ఘనశో ♦ కాంభోధిమగ్నాత్ముడై
 పటునీతిజ్ఞ సుమంతు ధీమఁగని దా ♦ ర్భాగ్యంబుచే నిట్లు నెం
 తటికష్టంబులు నిర్మిమిత్తముగ నీ ♦ ధాత్రీజకు న్వచ్చె నె
 క్కటినైపోతినటంచుఁ దా నెచట వీఁ ♦ కం బ్రాణము వ్రీడునో. 307

చ॥ అడవులకేగి పెక్కిమమ ♦ లంది సురారికులాధి నాధుచే
 బడి యట నెవ్వరుంబడని ♦ బాధలనుం గని ప్రత్యమార్గమై
 మిడుగుల మీఱుచిచ్చుఁబడి ♦ మీదటఁ గొంచెముసౌఖ్యమొందఁగాఁ
 గడపట రామచంద్రునికిఁ ♦ గావుర మివ్విధమయ్యెఁగా మహిన్. 308

మ॥ హరచాపంబు నణంచె వాలినణఁచెన్ ♦ హర్యాత్మజుం బట్టె వా
 నరసంఘంబులఁబ్రోచె జీవననిధిన్ ♦ బంధించె బౌలస్త్వ ఘో
 రరణాంగంబునఁ ద్రుంచె నీవెలదికై ♦ గామాధిపుం డిట్టి యీ
 తరుణీరత్నముఁ బాసి నిల్వఁగలఁడే ♦ తాల్మి న్మనోబ్జంబునన్. 309

గీ॥ మనుజులీరితి దూతినా ♦ రని రఘుప్ర, వరుఁడు మైధిలి విడనాడె ♦ ధరణిజాతి
 తాపమున నగు పాపంబు భూపవరుని, దో నరులదో తలపుమున ♦ ద్గుణ విశాల.

—* సుమంతుఁడు లక్ష్మణునకు దుర్వాసుని వాక్యములఁదెలుపుట *—

మ॥ అని దుఃఖించుచుఁ బల్కు లక్ష్మణుని వా ♦ క్యశ్రేణి నాలించి వం
 దనముం జేసి సుమంతుఁడిట్టి వెతలు ♦ న్నందంబు కాలక్రమం

బున నేతెంచెడి నేరికి విధిక్యతం • బుం దప్పఁగానొనె యం
చని మున్నండితులాడు పల్కులను నీ • వాలింపుమంచిట్లనెన్.

311

గీ॥ తలఁచియొకనాఁడు మీతండ్రినశరధావ, నీశముఖ్యుండు నిజపురోహితునిఁజూడ
స్యందవంబెక్కి సూతకార్యంబునేనుఁ, జేయఁగ వసిష్ఠమునివనింజేరియచట. 312

సీ॥ క్షీతినాధుడచ్చటఁ • గేశవార్షికముఖ, వ్యాసక్తిమైవచ్చి • భూసురోత్క
ర ప్రబర్హుండు దుర్వాసుండు మునివరుం, దు గురుసన్నిధినుండుటఁగనివారిఁ
జేరఁగాఁజని బత్తి • చేనుతుల్లావించి, మ్రొక్కి తత్ప్రాసన్య • మునకునుబ్బు
చుంగొల్చి నిల్వఁగాఁజూచి నిర్మలనిజ, స్వాంతంబులఁ గృపా రసంబుమీఱ

గీ॥ సతిధివైతివి మాయింటి కథిపయనుచుఁ, గందమూలఫలప్రముఖముల నొసఁగి.
తామును భుజించివారలందఱటమాల, లాడుకొనునుండఁగా సమయంబునరసి.

క॥ అల దుర్వాసుని కంజలి, సలిపి మునీంద్ర రఘురామ • చంద్రుం డెన్నా
ల్లల నేలుపుత్తులెందరుఁ, గలుఁగుదురాయః ప్రమాణ • కంబెట్టిదియో. 314

గీ॥ తదనుజస్థితులెట్టి వోతరణివంశ, మవని నెందాఁక వెలయునో • గూనతీయఁ
దగుననినుతింపనాలించిఁ, సుగుణవంతుఁ, డామునీంద్రుఁడు మీతండ్రికయెనిటుల.

క॥ జననాధచంద్ర! రాముఁడు, విను మీక్షితిఁ బడునొకండువేలేండ్రేలున్
ఘనయాగములం జేయుం, గనుఁబుత్త్రీద్వయము వీరగణ్యము బిదపన్. 316

గీ॥ అందుసా కేతపురమునక గ్రసూనుఁ, బతినిఁగాఁజేసి బాంధవా • వ్తబుధమంత్రి
పౌరమిత్త్రీగణంబుతో • బహుముదంబుఁ, గనుచుఁగడపటబ్రహ్మలోకంబుఁజేరు.

గీ॥ ధరఁగడమవారికిర్వురిఁర్వురుతనుజులు, గలిగి యన్యభూములనేలఁగలరు పెద్ద
కాలముండతిపావనేఁక్షాకుకులము, వినుము గలదింక నొకవార్త మనుజనాధ.

మ॥ ధరణీజ నిర్వడనాడి శ్రీరఘుకులా • ధ్యక్షుండుఁ బెక్కేండ్లు త
ద్విరహంబుం గనుకారణంబు గలదా • వృత్తాంతమేమన్న మున్
భరవీరాత్ములు నిర్జరు ల్దనుజులన్ • భంగించినన్ వారు సు
స్థిరధీరన్ భృగుపత్నిఁ గావుమని భీ • తివేడ నక్కాంతయున్. 319

గీ॥ వారికభయంబిడి రిపులఁ • బాఱఁదోలఁ, జేరిదైత్యారి నిజచక్ర • ధారఁదత్స
తీమఃశిరంబు ఖండించి • దేవవైరి, కులగణంబుల నణఁప భృ • గుండుఁ గినిసి.

ఉ॥ దేవుడవంచు నిన్ను విను • తింతురు లోకులుఁ గూరబుద్ధి ని
ప్పావని నెట్లుఁ జంపితివి • బాపురె యీయఘమంటకుండినం

బోవున మానుషత్వమున ♦ భూమి నికన్ జనియించి నీవు యో
షావిరహోర్తి గుందునువు ♦ చాలదినంబులటంచుఁ దిట్టినన్.

321

- క॥ ఆభ్యుశాపంబంబు జ, నాభుండువహించి నీకు ♦ నందనుఁ డయ్యెన్
భూభృద్వరేణ్యరాఘవ, భూభుజుఁ డిలఁ దత్ఫలంబుఁ ♦ బొంది చరించున్. 322
- గీ॥ సరసిజాసనునకు నైన ♦ హరికినైన, హరునకైనను విప్రవా ♦ క్యములఁ ద్రోయఁ
దరమగు నెయంచునమ్మునివనుఁడుఁ దెల్పు, ధరణినాయకుఁడత్యుచ్ఛతంబుఁ గాంచె.
- గీ॥ ఈరహస్యముఁ బురిఁజేరు ♦ నెడలఁజెప్ప, నాలకించితి నేనప్పుడం తెకాని
యితరులు నెఱుంగరీవార్తనిపుడునీకుఁ, దెలిపితిని మానసాబులోపల నిలుపుము.
- గీ॥ కతిపయాబ్దంబులరుగఁగాఁగడఁగినిఖిల, కార్యములఁదీర్చిశ్రీరఘు ♦ క్షావిభుండు
మిమ్ములను ముందుగాఁ బంపిమీఁద సకల, బాంధవముఖులతో బ్రహ్మోపదముఁ
జేరు. 325

—* లక్ష్మణుఁడు బురముం బ్రవేశించుట. *—

- మ॥ అనిపల్కన్విని లక్ష్మణుండు వరవిద్యాపూర్ణసుజ్ఞాను వా
నినిఁ గీర్తించుచుఁ బోయి నాటి కపుడున్ ♦ దివ్యాత్మ శ్రీ గోమతీ
ధునిఁ జేరె న్మకునాడు లేచి రథముం ♦ దోలన్ సుమంత్రుండుఁ జే
రె నయోధ్యానగరాగ్రగణ్యము నతి ♦ శ్రీ సంపదాగారమున్. 326
- సీ॥ ఏకాంతమున మున్ను ♦ నింతిపలికినఁ గూర్చి, పలుకులం దలపోసి ♦ కలఁగికలఁగి
మనుజుపవాదంబు ♦ మది నెంచి నేనెట్టి, తెగువఁ బూనితినంచుఁ ♦ బొగిలిపొగిలి
యీమాట లక్ష్మణుంఁడెఱిఁగింప వెలఁదియే, మయ్యెనో యనియంచుఁనడలియడలి
జీవితేశ్వరిఁ బాసి ♦ జీవంబు లెట్లొక, నిలుచునో యనియంచుఁ ♦ దలఁకి తలఁకి
గీ॥ యింక నాకేల సుఖమని ♦ యెంచియెంచి, నేత్రముల మఃఖి బాష్పము ♦ ల్నింపినింపి
పట్టరానట్టి నెగులుతోవగచి వగచి, యలయునిభుఁగాంచి లక్ష్మణుంఁడార్తుడగుచు.
- క॥ చేరి విమలరామచరణ, వారిజముల వ్రాలి శోక ♦ బాష్పము లేఱై
పాఱఁగ నడలఁ దలంకుచు, నారాముం డనుజుశిరము ♦ నశ్రులముంచెన్. 328

—* లక్ష్మణుఁడు రాముని నోవార్పుట. *—

- ఉ॥ అంతట లక్ష్మణుండు హృద ♦ యాబ్జమునన్ ధృతిఁ జెంది చూచి భూ
కాంతకులాగ్రగణ్యనిము ♦ ఖంబును నిర్భర శోకముబ్బ నే

నంతటి సాధ్య ఘోరభవ ♦ దాజ్ఞ వెసం గొనిపోయి గాంగభూ
ప్రాంతతపోవనస్థలుల ♦ భానుకులాధిప డించి వచ్చితిన్.

329

ఉ॥ ఆ వెతలం దరింపఁ దర ♦ మా భువనంబుల నేర్పికై న నీ
దైవగతు ల్నిరంతరముఁ ♦ దార్కొను నూలలలోన డాగినన్
బోవునె తత్వముం దలఁపఁ ♦ బుట్టినశించుట కూడిపాయుటల్
జీవులకుఁ స్వభావములు ♦ చిన్మయరూపుడ వీ వెఱుంగవే.

330

మ॥ వగవుం జెందుట పాటిగాదు ధరణీ ♦ పాలేంద్ర? మీవంటివా
కు గణింపన్ విమలాత్మతత్త్వముఁ బృథ ♦ గ్రూపంబె? లోకాత్మకం
బగు దేవుండవు సత్యరూపుడవు లో ♦ కాతీతకాత్ముండవై
తగు నీకిట్లుపదేశము న్నలుపు త ♦ త్వజ్ఞగ్రగణ్యుండనే.

331

ఉ॥ పావనభూమివారిశుచి ♦ వాయునభోయతలోక మంతయున్
నీవయి వెల్లుచుండ ధర ♦ ణీతనయామణి యెందుబోవు నీ
భావము లేల మీకిల భ ♦ వద్వ్యతిరిక్తపదార్థ మున్నదే
వావిరి లోకము ల్బుఱుకు ♦ వం గని యిట్లుఁ దలంక నేటికిన్.

332

మ॥ అమలాత్మాత్మల మిమ్మెఱుంగుమునులే ♦ హాళిం గళతాదివ
ర్గముపై మోహరసంబుఁ బొసి కడువై ♦ రాగ్యంబుతో నుండ నీ
ప్రభమ మీకుం దగునే సతి న్విడిచి గో ♦ త్రాపాలనంబుం ద్యజిం
చె మహిన్ రాముఁ డటంచుఁ బల్కురె జనుల్ ♦ సీతామనోనాయకా.

333

క॥ అనిబోధింపఁగ రాముం, డనుజునిముఖముం గని భవ ♦ దనవద్యోక్తు
ల్విని నాల్గురోజులయ్యెన్, జనరక్షణ మెల్లికై న ♦ సల్పంగవలెన్.

334

క॥ అనివచియించి తరణీకుల, వననిధిసోముండు మఱలఁ ♦ బరమకృపాత్మన్
ఘనగుణశిలు సుమిత్రా, తనయుం గని పల్కె నిట్లుఁ ♦ దగువచనములన్.

335

మ॥ క్షీతిఁ బాలించుచు సజ్జనప్రతతులన్ ♦ శిక్షించుచుం దుర్జన
ప్రతతిన్ లోకులుఁ దెల్పువిన్నపములన్ ♦ బాళి న్విచారించుచున్
క్షీతిఁ బాలించి ధరావిభుం డమలస ♦ త్కీర్తిం గనుం గాని ధూ
ర్తతతు ల్లిట్టఁగ నిచ్చట నిరయసం ♦ తప్తాంగుడౌ నచ్చటన్.

336

క॥ ఇలఁ బుణ్యుడ ననుచున్ లో, పలనె వసించునరవిభుఁడుఁ ♦ బారుల విజ్ఞ
పుల వినఁడేనిం గీడగుఁ, గల దిందొక్క కథవినుము ♦ కారుణ్యనిధి.

337

—* రాముఁడు నృగమహారాజు చరిత్రము లక్షణునకు వినుపించుట . *—

ఉ॥ నృగుఁ డనుభూమిపాలుఁ డతి ♦ నిర్మలచిత్తుఁడు లోకవందితుం
డగణితసత్యవంతుఁడు ద ♦ యామయుఁడుం బ్రతివాసరంబునం
దగు ననరత్నభూషణవి ♦ తానవిభూషితచారుగాత్రప
త్సగణవిశిష్టధేనుతతి ♦ దాన మిడున్ ధరణీసురాళికిన్. 338

చ॥ అతఁ డొకనాఁడు బ్రాహ్మణుల ♦ కర్బుదసంఖ్యల మీఱుధేనసం
తతుల సదక్షిణాకముగ ♦ దానముఁజేసెడుఁ జోటఁ బావన
వ్రతుఁ డగునొక్కవిప్రకుల ♦ వర్జుని ధేను వనేకధేనసం
గతి కటరా నృపాలుఁ డొక ♦ క్షూసురుఁ బిల్చి యెఱుంగకిచ్చినన్. 339

మ॥ కొని సంతుష్టమనస్కుఁడై చనఁగ నా ♦ గోత్రామగుండావుగ
ల్లిన ధాత్రీసురుఁ డాత్మధేనువును గా ♦ లింపం బ్రయత్నించి దే
శనికాయంబుల నెందుఁగానక మహా ♦ క్షూద్రప్రతానంబులం
గని గాత్రం బలయంగఁ గష్టసమధి ♦ క్రాంతాతివైన్యంబునన్. 340

ఆ॥ వె॥ కడకుఁ దిరిగితిరిగి ♦ కనకలాహ్వయదేశ, మునకుఁ బోయి యచ్చటనొకధరణి
సురకులాగ్రగణ్య ♦ శరణంబునం దూడ, తోవగలఁదగుతనఁగోవుఁగాంచె.

క॥ కని పిల్చి సమ్మదంబునఁ, దనధేనువు తన్నుఁ జేర ♦ ధాత్రీసురుఁడున్
జనుదెంచిన గోవుం గొని, చనుచుండఁగ దానిఁ గొన్న ♦ క్షూసురుఁడలుకన్. 342

మ॥ తెగువ న్నాయిలుఁ జొచ్చి నాదుమొదవున్ ♦ దృప్తుండవై కొంచుఁ బో
వఁగఁ జౌర్యం బిది యిట్టికార్యములు భా ♦ వ్యంబే యటంచుద్ధతిన్
సిగ వీడ న్వెనువెంట నంటి కినుకం ♦ జేబట్ట నేతెంచినన్
నగి యావిప్రవరేణ్యుఁ డన్యధనమై ♦ న న్నేను గైకొందునే. 343

క॥ నాయావిది సత్యంబుగ, నేయావులఁజేరి యిటకు ♦ నేతెంచినదో
యాయావుఁ గానకయె నే, నాయాదేశములఁ దిరిగి ♦ యలసితి ననినన్. 344

ఉ॥ ఇచ్చినసద్వదాన్యుఁడు నృ ♦ గేశుఁడు దీనినిఁ గొన్నవాఁడ నే
నిచ్చటనే పసింపితిమి ♦ యిట్లనృతంబుల విప్రుఁడఁడఁగా
వచ్చునె రమ్మికం ధరణి ♦ పాలునిచెంత కనంగఁ గాదన
స్వచ్చునె యంచు నయ్యెడల ♦ నైచికితోఁ జనుదెంచె నాతఁడున్. 345

గీ॥ వచ్చివారలు పెక్కుది ♦ వసము లవని, ధవునివాకిలిఁ గాచి త ♦ ద్దర్శనంబు
లేమిచే రోసి విప్రులా ♦ భూమినాధ, ముఖ్యు నూసర వెల్లివై ♦ పుట్టుమనుచు. 346

గీ॥ తిట్టిపోయిరి పిదప నా ♦ బెట్టిదంపు, శాపము న్నుగపార్ధివ ♦ చంద్రున కట
బాహ్యక ద్వారపాలకుల్వచ్చి తెలుప, నగచివగచినెగులుదోపన్మగవిభుడు.

మ॥ నెనరుం బూని నిజాశితాప్తహితముం ♦ త్రిశేణి రావించి త
దనఘోరక్షితిదేనశాపమును వ ♦ క్కాణించి రాజ్యార్హుడౌ
దనుజున్ సర్వధరాధినాయకునిఁగాఁ ♦ దత్సన్నిధిం జేసి త

క్కిన గాజ్యార్హనయానయంబుల హితో ♦ క్తిం దెల్పి ధైర్యంబునన్. 348

అ॥ వె॥ వలియు నాతపంబు ♦ వానయు గాలియు, జేరనీని కలుఁగు ♦ జేయఁ బంచి
యదియుఁగానకుండఁ ♦ బొదలుఁబుట్టలుసంఘ, టింపుడనుచురూపుఁడించొచ్చి.

గీ॥ అండు నలయుచు నిప్పటి ♦ కాన్మగాధి, పుండు నూసర వెల్లిరూ ♦ పున నటించు
చుండె నతిదృప్తుడగు ధరా ♦ మండలాధి, నాయకుం డిట్లు వెలయునఁ స్మాన్యచరిత.

గీ॥ ఇవ్విధంబున నిమిమేది ♦ నీశ్వరుండు, గురువరోగ శాపంబుచేఁ ♦ గుందుటయును
నధికమత్తుడై కాదె య ♦ క్కధయు నీకు, నెప్పుడై ననుఁ దెల్పుదు ♦ నిద్దసుగుణ.

కం॥ అని యివి మొదలైనఁ బురా, తనగాధల సోదరునకుఁ ♦ దగుసంప్రీతిన్
వినుపించుచు నారాత్రిన్, దినమణికులవార్ధిచంద్ర ♦ తిలకుఁడుఁగడిపెన్. 352

—* ఆ శ్వా సాం త ము. *—

ఉ॥ అంబుగుహోక్ష దీనమను ♦ జావనదీక్షనిబద్ధకంకణా
తుంబురనారదాంబుజజ ♦ ధూర్జటిదేవధవాది సేవ్యపా
దాంబుజ భక్తవత్సల మ ♦ హోకరుణారసవారిరాశి దు
గ్ధాంబుధికన్యకామలహృ ♦ దబ్జదివాకర దైత్యభీకరా. 353

మాలిని॥ సరససుగుణమూర్తి ♦ సత్యమాన్గానువర్తి
పరమపదవిహారా ♦ భక్తచింతాహారా
సరిసిజదళనేత్రా ♦ సర్వలోకాళిజైత్రా
కరపతిపరిపాలా ♦ కామినీరత్నలోలా. 354

—* గ ద్య ము. *—

ఇదిశ్రీనారాయణకరుణాప్రసాదలబ్ధచతుర్విధకవిత్వచాతుర్యశతావధా
సీత్యాదివిరుదాంకితరత్నాకరవంశపయఃపారావారరాకాసుధాకర
గౌతమగోత్రోద్భవరంగాచార్యపుత్రైరాజమాంబావధూటి
కాగర్భశుక్తిముక్తాఫలానంతార్యకవిప్రణీతంబగు
నిర్వచనకుశలవాభ్యుదయమహాకావ్యంబున
ద్వితీయాశ్వాసముసంపూర్ణము.

శ్రీ * శ్రీ * శ్రీ * శ్రీ * శ్రీ

శ్రీరస్తు.

శ్రీ సీతా లక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్న హనుమత్సమేత శ్రీరామచంద్ర పరబ్రహ్మణేనమః

నిర్వచనకుశలవాఙ్మయము

తృ తీ యా శ్వా స ము

రామాసుందరశ్చ, గారాగారకుచకనక • కలశయుగాలం
కారా నీలజలధర, శ్రీమచిరశరీర ధీర • శ్రీహరినాథా.

1

గీ॥ అవధరింపుము రామచం • ద్రావనీశ, సార్వభౌముడు లక్ష్మణ • స్వామికిట్లుఁ
గథలఁజెప్పచునారాత్రిఁ • గడుపుచుండె, చిక్కులన్నియునంతలోఁ • దెల్వెఁగాంచె.

—* ప్రా తః కాల వ గ న ము. *—

సీ॥ అలినీవితానంబు • కలనాదములగేరెఁ, జిల్కపల్కులఁదేసె • లొల్కువారెఁ
గలకంఠనిక్వాణ • ములమహాసుధలూరెఁ, జక్రజాలముసఖి • జనముఁజేరెఁ
గమలాకరంబులు • విమలకాంతులమీఱెఁ, దిమిరంబుశై లాంత • రములఁదూఱెఁ
గుక్కుటంబులుమేలు • కొల్పులంజెల్వారె, నిఖిలలోకాళికి • నిద్రవారె

గీ॥ విమలతరతారకాసమూ • హములుజాతె, నకలదీపోత్క, రంబులఁ • జాయలాఱె
లలితగతిశాలిమలయాని • లంబుదాఱె, తరణికిరణప్రతానంబు • దిరుగువారె. 3

సీ॥ ప్రాగ్ద్విలాసినీ • ఫాలభాగంబున, దీపించుసిందూర • తిలకమనఁగఁ
బ్రాగ్వధూమణికినై • వరుణుండువలపుతోఁ, బంపినకెంబువ్వు • బంతియనఁగఁ
ద్రదివాధినాథుండుఁ • ద్రిదశాలయంబునఁ, గనర నెత్తి నజయ • ధ్వజమనంగ
దై తేయులవధింప • దామోదరుండుహ, స్తమునఁదాల్చినసుద • ర్శనమనంగ

గీ॥ నలరనుదయాద్రిసౌధజా • లాంతరమునఁ, దాపబడినట్టికెంపుట • ద్దంబనంగఁ
బ్రాగ్వధూమణికి ర్ణాభ • రణమనంగ, నుదయగిరిఁజ్ఞు ద్రమండలం • బుదితమయ్యె.

గీ॥ జలజబాంధవకులదుగ్ధం ♦ జలధిపూర్ణ, చంద్రుడై నట్టిశ్రీరామం ♦ చంద్రుడవుడు
లేచిసంధ్యాదికృత్యము ♦ లాచరించి, సకలసామంతసహితుడై ♦ సభకుబోయి. 5

సీ॥ భరతాదినోదరు ♦ ల్పార్శ్వంబులనమస్కృ, తులజేసితగుకార్యం ♦ ములనొనర్ప
ఘనతరప్రేమతో ♦ గనివసితాదిక, మునులునాశీర్వాదం ♦ ములఘటింప
రాజాధిరాజ ! ప ♦ రాకంచుసారెసా, రెకుఁగంచుకులుహెచ్చురికలదెల్ప
నాప్తమంత్రపురోహి ♦ తాశితాదులుగూడి, వెనువెంటమిగులసే ♦ వించుచుండఁ

గీ॥ గలసికొనిమన్నెదొరలూడి ♦ గములజేయ, నవమణిఖచితసింహాసం ♦ నంబునెక్కి
యుదఁగుగిరినెక్కుబాలసూ ♦ ద్యుండనంగఁ, గొల్వొదీరిచెశ్రీభానుకులవిభుండు.

గీ॥ ఇతైఱుగునఁగొల్వొండి ♦ యినకులప్ర, ముఖుఁడుమందటలక్షణు ♦ మోముఁగాంచి
యీవుముంగిటికేగియం ♦ దెవ్వరేని, మనవిగలదన్ననిటకుఁదె ♦ మ్మనుచుఁబనుప.

ఉ॥ చిత్తమటంచు లక్షణుఁడు ♦ శ్రీఘృగతిఁ మొగసాలకేగియం
దొత్తుగనిల్చినట్టి మను ♦ జోత్కరముం గని రామచంద్రభూ
భృత్తి లకోక్తి నందరికి ♦ వెంటనెఱెల్చినభక్తి సమ్మిళ
చ్చిత్తులుఁ గీర్తి మంతులు ను ♦ శీలురు వారు వచించి గీగతిఁ. 8

గీ॥ కోమలంబై నశ్రీరఘు ♦ రాముమోముఁ, గనులఁజూచెడుభాగ్యమొ ♦ క్కటియెకాక
వాంఛితార్థప్రపూరితం ♦ స్వాంతులమగు, మేమిపుడుజేయువిన్నపం ♦ మేమిగలదు?.

సీ॥ మత్తవారణకదం ♦ బములందెమదవృత్తి, మధుపసంఘములందె ♦ మలినగుణము
సాదామినులయందె ♦ చపలస్వభావంబు, మహిలాగతులయందె ♦ మాంద్యగుణము
మిధునసంగతులందె ♦ మేలై నబంధంబు, లర్థశీతాంశుని ♦ యందెకొఱత
కడిదిపుట్టలయందె ♦ ఘనభుజంగ్రతాన, మలకృష్ణపక్షంబు ♦ లందెతమము

గీ॥ ఘోరభల్లూకపోత్రిగో ♦ ధారవార, ణాదిమృగములయందెకొ ♦ ర్యంబుగలదు
గానిమఱియెందుఁజూచినఁ ♦ గానమయ్య, రామధాత్రీశ్వరుండేలు ♦ రాజ్యమునను.

సీ॥ గహనంబులందెకా ♦ కనుమనోభావకై, శ్వర్యంబుసర్వప్ర ♦ జలకుఁగలదు
గంధంబునందెకా ♦ కమహితామోదంబు, భూజనప్రనిచయం ♦ బులకుఁగలదు
గగనంబునందెకా ♦ కఘనలక్ష్మముసర్వ, పురజనప్రనివహం ♦ బులకుఁగలదు
విమలగాంగేయచే ♦ లమునందెకాకను, గుణచయంబుజనుల ♦ కుంజెలంగు

గీ॥ మహితధానుష్కకరసరోరుహములందె, కాకధర్మముజనులకుఁ ♦ గలదురామ
చంద్రుడెప్పుడుసత్కృపా ♦ సాంద్రబుద్ధి, రాజ్యమొనరింపనొక్కకొ ♦ ఱంతగలదె.

- గీ॥ ఇట్లు శ్రీరఘురామధా ♦ త్రీశ్వరుండు, రాజ్య మేలఁగ నొక్కఁకొ ♦ అంతగలదె
యనుచుఁ బ్రజలనఁగా సుమిత్రాత్మజుండుఁ, బిదపనరు దెంచి శ్రీరామవిభునిఁగాంచి.
- గీ॥ వందనంబులఁ జేసి త ♦ ద్భాషితముల, నాతనికిఁ దెల్పుచుండఁగా ♦ నంతలోనఁ
బరమగుణశీలుఁడు నమాత్యుఁ ♦ డగుగు దెంచి, జనపతికిఁ గేలుమోడ్చి యి ♦ ట్లన
వచించె. 13

—* చ్యవనాదులు రాముతో లవణునివృత్తాంతముఁ జెప్పట *—

- గీ॥ స్వామి శ్రీభానుకులదుగ్ధ ♦ జలధిచంద్ర, చ్యవనసుచికాదిమానీంద్రు ♦ లరుగు దెంచి
ద్వారమున నిల్చినారని ♦ పల్క లేచి, యెనురుగాఁ బోయి వారలఁకినకులుండు.
- గీ॥ బహువినయముతోఁదత్పదా ♦ బ్జముల కెఱఁగి, వారలందోడుకొనివచ్చి ♦ పరమరత్న
ఖచితపీఠికల నొసంగి ♦ కడువినముఁ, డై సపర్యలఁ జేయ వా ♦ రపుడు నెలమి.

ఉ॥ రాజజరాజరాజులస్ఫు ♦ రద్వరభావకళాభవంబులన్
రాజజరాజరాజులస్ఫు ♦ రద్వరభావకళాభవంబులన్
రాజజరాజరాజులస్ఫు ♦ రద్వరభావకళాభవంబులన్
రాజవరేణ్య ! గెల్చితివి ♦ రాజైవడుం దగు నీకటం చటన్. 16

ఉ॥ తెచ్చిన లోకపావనన ♦ దీనలిలంబుల సత్ఫలంబులన్
మెచ్చి యొసంగి దీవన ల ♦ మేయదయారస మొప్ప నీయఁగా
సచ్చరితుండు భానుకుల ♦ సాగరచంద్రుఁడు సంతసించి వా
రిచ్చినవాటినిం గొని ము ♦ నీశుల కిట్టులనె నివ్వనీతుఁడై. 17

శా॥ ఆధు ల్దీర్పఁజెలంగు మీచరణతో ♦ యంబు ల్పిరంబానె నా
నాధున్యంబువు లేల మిమ్ములను సం ♦ దర్శింపగానొ ఫలు
బేధన్యాత్మునిఁ జేసె నీఫలము లిం ♦ కేలా యపై నం బ్రపూ
జ్యాధర్వోత్తములార ! మీరు దయసే ♦ యం గాదన న్వచ్చునే. 18

శా॥ నాసామంతులు బాంధవానుజవితా ♦ నంబు ల్మదీయాంగముల్
నాసర్వస్వము మీయధీనము గదా ♦ నన్నుం గటాక్షించి నే
నాసక్తిం దమ కీయెడ న్నలుపు కా ♦ ర్యంబు ల్దయం గాంచుడం
చాసుర్యాన్వయనాయకుం డన మునుల్ ♦ హర్షాభిమగ్నత్ములై. 19

శా॥ ఏభూపాలకులైన నీనయముతో ♦ నిట్లాడఁగా నేర్తురే
నీభక్త్యాదులఁ గాంచి మెచ్చితిమి యీ ♦ నీరేజమిత్రాన్వయుల్

శ్రీభామాపతిభక్తులం చనిగదా • శ్రీలక్ష్మి నేతెంచి నీ
వీభాన్వన్వయమందుఁ బుట్టితివి శ్రీ • హేలాకృతిఁ రాఘవా ?

20

శా॥ నీ కారుణ్యరసంబుచేనటబుధా • నీకంబు చిత్తంబున
న్వికం గాంచి చరింపఁగాఁ దగె మహా • నిస్తాత్మలం దాపసా
నీకంబుగ్రవనంబులం దిరుగఁబూ • నెఁ సంతతంబుఁ జగ
ల్లోకారాధ్య! యటంచనెఁ జ్యవనుఁడా • లోచించియూవైఖరిఁ.

21

చ॥ అని మఱల స్వచించె దను • జాన్వయజుండు గుణాఘ్యుఁడుఁ మధుం
డను నొకదానవుం డలరె • నాతఁడు భూమిసురు ల్గురు ల్గుణుం
డని వినుతింపనెల్లెడ స • మంచితభక్తియుతాంతరంగుఁడై
ఘనతపముం బొనర్చెఁ గఱ • కంతుసఁగూరిచి పెక్కునాల్లిలఁ.

22

ఉ॥ అంతట నాతపంబునకు • నాతనిపై దయఁబూని సజ్జటా
సంతతికాంతిసాంధ్యరుచి • జాలమునీలగలప్రభామహా
ధ్వాంశము సత్తనూరుచి ను • ధాకిరణా తపమొప్పఁబార్వతీ
కాంతుఁడు దర్శనంబిడినఁ • గై కపమోడ్చి నుతించె సాతఁడుఁ

23

ఉ॥ సోమధరుండు మీదనిజ • శూలముచే మఱియొండు శూల మొ
తో మహిమఁ సృజించి దయ • తో నిడి వానికి ఘోరశాత్రవ
స్తోమములఁ జయించి కలిఁ • దోడనె సన్నిధిఁ కేగుదెంచెడిఁ
సీమది ధర్మమున్నటచి • నిల్చిన నయ్యది నన్నుఁజేరనఁ.

24

ఉ॥ అందుకుఁ జిత్తమంచుఁ ద్రిపు • రారికి మీదట మ్రొక్కి దైత్యసం
క్రందనవంద్య! మాకులమిఁ • క న్మహిలోపలనుండుదాఁక మా
కందరికీ త్రిశూలము ద • యామతినిల్పవెయంచనఁ జగ
ద్వందితుఁడాతఁడు న్మఱల • వానికి నిట్లనె సత్కృపామతిఁ.

25

ఉ॥ నీనుతుఁడొక్కరుం డెలమి • నీవెనుకఁ ధరియించి దీనిచే
వాసివహించు యుద్ధముల • వైగులఁగూలుచు దీనినేయెడం
బాసినవై రిజాలముల • వాఁడు హతుండగు నప్పడిద్దియుఁ
రోసి మదీయశూలమున • రూపమువీడునటంచు నేగినఁ.

26

ఉ॥ ఆనరభోజిమీదట ద • శాననుఁగూరిమి చెల్లెలెనఁగుం
భీనసఁదోడి తెచ్చి బలి • మిం దమకంబలర నివాహమై
యానలినాక్షి యందు లవ • ణాసురు దుష్టమనస్కుఁగూరు నం
భోనిధి మున్నుఘోరవిష • ముం గనినట్టులఁగాంచె భూవరా.

27

చ॥ తనుజుఁడుదుష్టుఁడౌటకువే ♦ తంగనివానికతండుపార్వతీ
 శునివరషద్ధతిందెలిపి ♦ శూలమొసంగిభవన్ననంబులోఁ
 బనివడిధర్మమార్గములఁ ♦ బాయకుమంచనిప్రోలఁగట్టివెం
 టనెజలరాశిఁజొచ్చెమది ♦ నాటినతాపమువోవనయ్యెడన్. 28

క॥ అది మొదలుగానతండతి, మదమత్తుండై చెలంగి ♦ మాద్యశుల వనిన్
 మొదలఁగనియ్యడులోకులఁ, జిదుమాదుండటిక మేమిఁ ♦ జెప్పుదుమనఘా. 29

ఉ॥ ఈశునిశూలరాజము వ ♦ హించినవాడని భీతి సర్వభూ
 మీశులువానిదాపునకు ♦ నేగరుమమ్ములమీరుబ్రోచుధా
 త్రీశవరేణ్యులైవఱల ♦ నెవ్వరితోఁబనియేలనేటికి
 యాశకువార్తఁదెల్పుటకు ♦ నైచనుచెంచితిమయ్యరాఘవా. 30

క॥ ఇక నిట్టిఖలుని దేవరి, పుకులాధముఁ గపటచిత్తుఁబుణ్యవిహీనున్
 వికటాత్ముఁ జంపి యీమా, నికదంబముప్రోవఁజెల్లుఁనెమ్మిన్ నీకున్. 31

మ॥ వనధిం గట్టి ససూనబాంధవబల ♦ వ్రాతంబుతో నద్దళా
 ననుఁబోకార్చిన నీకు నీలవణుఁ డె ♦ న్నన్ లక్ష్యమే యీదూరా
 త్ము ననీతున్ లవణు న్వధించి వికలం ♦ బుంగాంచు మాచిత్తముల్
 ఘనమోదాంబుధి నోలలాడుకరణిం ♦ గావింపుమీ వంచనన్. 32

ళా॥ ఆరాముండు నమస్కరించి మునులా ♦ రా! వాని కేమేమియా
 హారం బెచ్చట సంచరించు బహుదు ♦ స్టాత్ముం డతం జెట్టియా
 చాగుం డాసకలంబుఁదెల్పు డిపు డా ♦ సంక్రందనారీన్ దురా
 చారుం బట్టి వధించుతెంత యన సు ♦ స్వాంతాబ్జ లమ్మానులున్. 33

సీ॥ నూలువారణము లిఁన్నూలుసింహంబులు, వేయిసైరిభము లాఁర్యేలదుప్పు
 లార్నూరు హరిణంబు ♦ లైదువేల చమరు, ల్పాదారలక్షయుఁ ♦ బూట కతని
 కాహారము మధువ ♦ నాంతరంబె విహార, యోగ్యప్రదేశంబ ♦ యోగ్యమయన
 మనితెల్ప వానిశౌ ♦ ర్యంబు రాముఁడుఁ దృణ, ప్రాయంబనితలంచి ♦ పరమమునులఁ

గీ॥ గాంచి యిక లవణాసురుఁఖలు దురాత్ముఁ, బట్టివధియించి మీదగు ♦ బాధలెల్లఁ
 బాపెదనటంచుఁ బ్రేమతోఁబల్కిపిదప, దోర్బలయుతులభరతశ ♦ త్రుఘ్నులఁగని.

క. మీయిద్దరిలో నెవ్వఁడు, నీయమరారి న్వధింప ♦ నేగెదరో నా
 కీయెడఁ దెల్పుఁడు నావుడు, ధీయుతుఁడగు భరతుఁడిల్లు ♦ తేకువఁబలికెన్. 35

—* రాముడు లవణాసురుని జంపుటకు శత్రుఘ్నుని బంపుట *—

శా॥ ధాత్రీశోత్తమ! నన్ను బంపుము మహా ♦ దర్పాంగు గుంభీనసా
పుత్రున్ నే బరిమార్చివత్తు నిక వి ♦ ప్రు ల్నాకవాసు ల్మును
ల్విత్రాసాత్మకులై నటించురన హా ♦ శిఖ లేచి భూనేతకున్
శత్రుఘ్నుండు నమస్కరించి వినయ ♦ స్వాంతుండునై యీగతిన్. 36

సీ॥ సారసాస్తకులాబ్ధి ♦ చంద్ర మిమ్మొడబాసి, పదునాలుగేడులు ♦ వగవుతోడఁ
గూరలే భక్షించి ♦ నారచీరలఁ దాల్చి, బడలి నందిగామ ♦ వాస మొసరి
చినవాఁడు భరతుండు ♦ తనకు మీసేవకు, నిటనుంచి నన్ను న ♦ క్కుటిలులవణు
వధియింపఁబంపుడు ♦ స్వాంతంబులోభక్తి, దలఁచియుష్కత్పాదజలరుహములఁ

గీ॥ జేరిమధుపురిగడియలోఁ, గూరు లోక, కంటకు దురాత్ము లవణరాక్షసు వధించి
వత్తు ననవుడుసకలభూపాలకులవ, రేణ్యుఁ డనుజుని మెచ్చి పేర్చి ననె నిటుల.

చ॥ అవిరళధైర్యశాలివి శ ♦ రాస్త్రవిదుండవు యుద్ధరోవిదుం
డవగుట నిన్ను బంపుటకు ♦ నామదినెంచితి వై రిజంపి వై
భనయుతతత్పురంబుఁ బరి • పాలనఁజేయుము భూమినేలు ధ
ర్మువుఁనకు సాటిలేదనిరి ♦ ము న్నుగుణాధ్యులు రాజనీతులన్. 38

మ॥ పరు నాజిం బరిమార్చి తత్పురము సం ♦ భావించి ధర్మంబుతోఁ
బరిపాలింపక యున్న ఘోరతరపా ♦ పం బబ్బు నార్యాజ్ఞ బా
లురకున్ గ్రాహ్యము మాఱుబల్కకుము మే ♦ లుం గాంచి తద్దైత్యరా
ట్పురసుశీలకు ధారుణీశ్వరుఁడవై ♦ పోషింపుమీనావుడున్. 39

చ॥ అళుకుచు నారిపుఘ్నుఁ డట ♦ నగ్రజుడుండఁగ రాజ్యవైభవం
బుల వహియింప బాలురకుఁ ♦ బోలునెయంచు వచింప వెండియుం
జెలిమిఁజెలంగి తమ్మునకుఁ ♦ జెప్పెడిమాటలఁజెప్పి మీదటన్
లలితవయస్కులౌ భరణ ♦ లక్ష్మణులం గని ధైర్యమూనుచున్. 40

సీ॥ అభిషేకవస్తువు ♦ లరసితే, దగువారి, నంపుడార్య పురోహి ♦ తాప్తగుకు స
చివులఁబిల్వడు ముద్దు ♦ చిన్నితమ్మునివై రి, పట్టణంబునకు ♦ భూపతినిఁజేయు
మాటఁ బట్టణములోఁజాటఁగాభబులఁ బం, పుడటంచుఁబల్కనఁప్పడెచనివిభుఁ
డానతిచ్చినరీతి ♦ నన్నియు సమకూర్చి, గురుపురోహితులనం ♦ దరినిఁబిలిచి

ఆ॥వె॥ సకల కార్యములను ♦ సంఘటించితిమని, భరణలక్ష్మణాదు ♦ లరుగుదెంచి
చెప్ప భానువంశ ♦ సింధుచంద్రుండగు, రామచంద్రుఁడవుడు ♦ రహివహించి. 41

మ॥ క్షీతిదేవో త్తములెల్ల సత్కరుణ నా ♦ శీర్వాదములేయ వా
 ద్యతతు ల్లోయగ నృత్యము ల్గులుప వే♦ శ్యారత్నముల్ మాత్యస
 మ్మతిచేఁ బెద్దలకెల్లమొక్కి కడుఁబే ♦ మం దన్ముఖాబ్జంబునన్
 క్షీతిపాలుండు సువర్ణపట్టము నరు ♦ ల్లిర్తింపఁ గ ట్టెన్ వెనన్. 42

గీ॥ భవదనుజనేకు మధుపురీ ♦ ధవునిఁజేసి, నప్పడే లవణాసుగుం ♦ డణఁగె రామ
 మీరుతలఁచినపనివ్యర్థ♦మేయటంచుఁ, జ్యవనముఖులెంచిరలరామ♦చంద్రునపుడు.

ఉ॥ క్రచ్చుటరత్నభూషణక ♦ రంబుల బాలదివాకరుండనన్
 వచ్చి పదాంబుజాతముల ♦ వ్రాలిన ముద్దల చిన్నితమ్మునిన్
 సచ్చరితుండు రామనృప ♦ చంద్రుఁడు నక్కున జేర్చి మీదటన్
 ముచ్చటలాడుచు న్మదిని♦ భూరిదయాకరబుద్ధి నిట్లనెన్. 44

మ॥ సరసీజాసనుఁడెంచి మున్నొక మహా ♦ త్రంబున్ సృజించె న్మది
 నరుసం గ్రుంగిరి కైటభాదికులు దా ♦ నం గానఁ దద్బాణమి
 ధరణిన్ నాకు లభించె లోకములకుం ♦ ద్రాసంబగున్ దాని ని
 త్తరి నీకిచ్చెద సంగ్రహింపుమని మో ♦ దస్వాంతుఁడై యిట్లనెన్. 45

మ॥ అనుజా నీకిది యుండినన్ లవణ సం ♦ హారంబు మస్సాధ్యమే
 యనుచున్ వానికిఁ దత్ప్రయోగ ముపసం ♦ హారంబు మంత్రక్రమం
 బును వాక్రుచ్చి తదస్త్రరాజమిడి త ♦ మ్ముం గొఁగిటం జేర్చి రా
 మనరాధ్యక్షవరుండ నెన్ మఱల వా ♦ జ్జ్వాధుర్యమేపారఁగన్. 46

చ॥ హారుఁ డిడినట్టిశూలమును ♦ హస్తమునం ధరియించియుండనా
 శరుని జయింప శూలికిన ♦ శక్యము దానినిఁబాసి క్షుత్ప్రపా
 స్ఫురణమతి న్పనిం దిరుగు ♦ వోఁ గనిపెట్టి యెదిర్చినన్ జయం
 బరమర లేక నీకమరు ♦ నన్నియు సేకురు లక్షణానుజా. 47

ఉ॥ ఆలమొనర్పవచ్చె రిపుఁ ♦ డంచని యించుక వాఁడెఱింగినన్
 శూలముతో బయల్వెడలు ♦ సుమ్మదినీయెదనుంచి దవ్వలం
 బాళెము డించి యొంటిగ నె ♦ బాణములంధరియించిపోయి యి
 య్యాలవణుండుఁదావెడలి ♦ నప్పడే ముల్కులఁ గ్రుమ్మరింపుమీ. 48

చ॥ ఖరశరతాడనంబులకుఁ ♦ గాసిలుచుం బురిఁజేరఁ బోయినం
 దుఱమును సల్పుచుం దనుజా ♦ తో నటఁబోవఁగనీక నిల్పుమ
 ప్పరమున కేగనేని ఫణి ♦ భూషణుఁడిచ్చిన శూలరాజముం
 దుఱమునఁదెచ్చి నిల్పు నల ♦ ధూర్జటి కయ్యెడ వాఁడజేయుఁడో. 49

- క॥ ఆశూలము లేనియెడల, నాశరవీరుని జయింప ♦ నగునని వీరుం
డౌ శత్రుఘ్నుని కారా, మేశుఁడు మఱువకుమటంచు ♦ నెలమిం బలికెన్. 50
- సీ॥ నిమిషంబులో గిరీం ♦ ద్రములదాటుజవంబు, నఁ జెలంగుతురగము ♦ ల్నాల్గు వేలు
లలితకాంత్యోన్నత్య ♦ ముల మేరుశైలంబు, దండించు తేఱులు ♦ రెండువేలు
నభముతోనొరయు ను ♦ న్నతగాత్రవిస్ఫూర్తి, నమరుమత్తేభంబు ♦ లైదువేలు
విలయధూర్జటినైన ♦ వెఱపించుబలముతోఁ, బాఱాడువీరులు ♦ నూఱువేలుఁ
- గీ॥ గొల్వ కవిగాయకామలు ♦ కోటిమంది, వంది మాగధబృందంబు ♦ లందమొంది
వెంటరా నూఱుకోటులు ♦ వెచ్చమునకుఁ, గొని లవణనిపురమునకుఁ ♦ జనుమునీవు.
- సీ॥ సేనాధిపతులం బ్ర ♦ ధానులం భటుల బాం, ధవులం గవుల హితా ♦ ప్తవ్రతతుల
నెలమితోఁ దగినరీతుల గౌరవింపుము, సమయంబుఁజూచి కా ♦ ర్యములఁ గొనుము
భటవీరుల ధనలో ♦ భంబుచేఁ బ్రోవకుం, డెదునుమీ యీభట ♦ నివహకములఁ
గాదె రాజ్యంబు దు ♦ ర్గముల విత్తము రక్ష,ణముఁ జేయుట ధరణీ ♦ నాయకుండఁ
- గీ॥ గాననాతపతప్తాశ్వి ♦ కభటహస్తీ, పకముఖులు సంతసంబుతో ♦ వఱల గాంగ
తీరతలముల నిల్వినఁ ♦ దీరు నీశ్ర, మమలగంగాతి శైత్యవా ♦ తమునఁబిదప. 52
- గీ॥ జాహ్నువిందాటి తత్తట ♦ క్షాతలముల, సేనలం డించి కాళిందిఁ ♦ జేరి యచట
నొక్కగుండవె పొంచి దై ♦ త్యోత్తము లవ, ణాభిధానుని సాధింపు ♦ మయ్యతండ్రి.
- సీ॥ ఎప్పుడీ వాదాస ♦ వేశుఁగూల్చెద వప్పు, డే నీదువిజయలే ♦ ఖానిచయముఁ
బంపింపు మిచటి క ♦ ప్పనికి నాలస్యంబుఁ, జేసిన మేనిలో ♦ జీవముండు
నేయంచుఁబల్కి భూ ♦ నాయకప్రవరుండు, నెమ్మితోఁ బయనంబు ♦ నిర్ణయించి
తెలిపిన నాతఁ డా ♦ తీరున సేనతో, మునుకొని గురువరే ♦ ణ్యునకు మ్రొక్కి
- గీ॥ యాతఁడు“రిపుక్షయోస్తుతే” ♦ యనఁగఁ దల్లు, లందరికి మ్రొక్కి దీవన ♦ లందిపిదప
స్వామి కభివందనంబుల ♦ సల్పి భరత, లక్ష్మణులకుం బ్రణామంబు ♦ లఘుటియించి.

—* శత్రుఘ్నుండు రామాజ్ఞచే లవణాసురునిమీది కేగుట *—

- ఉ॥ విఘ్నములేక గెల్పు మట ♦ ద్విద్వరు నీ వని వారు సత్కృపా
నిఘ్నమనస్కులై పనుప ♦ నెమ్మి నిలామరులం భజించి శ
త్రుఘ్నుఁ డనేక వాద్యముల ♦ తో భటవర్గముతో సమస్తలో
కఘ్ను జయింపగాఁ గదలెఁ ♦ గాంచి సురాదులు సన్నుతింపఁగన్. 55
- క॥ కదలి సరణిం జెలంగెడు, నదుల నిధిగిరిగహనగ ♦ ణంబుం గనుచున్
హృదయాంభోజాతంబున, ముదముబ్బఁగ నేగుచుండె ♦ ముఖ్యబలుండై. 56

గీ॥ ఇటులఁగాన్పించు మహితగి ♦ రీందనిచయ, కములలోపల రేణుక ♦ క్షాధరాజ
మధికలీలాభిశోభిత ♦ మై నమస్త, సుమసుగంధాలయంబన ♦ నమరుచుండె. 57

—* రేణుకాద్వివర్ణనము *—

క॥ అలగిరిపై హరిమార్గం, బుల వెదకుచుఁ బోవునట్టి ♦ బోయల కతితుం
దిలహతగజకుంభస్థల, గలితామలమాక్తికములు ♦ గతిఁ జూపించెన్. 58

సీ॥ అలగారుడంబుల ♦ కతిభీతిఁ గని భాను, రధసర్పరజ్జువా ♦ రంబు వీడఁ
గమనీయనీలాళిఁ ♦ గాంచి హస్తీభాంతి, నులుకుంజసుప్తోగ ♦ హరులువాఱ
స్థటికజాలముఁ గాంచి ♦ చారుగంగారుతం, బని యోగిజాలంబు♦మునుఁగఁజూడ
నలశిఖాధాతుకాంతులఁ జూచి ఘాసాంకు, రము లంచు హరిణవా♦రంబు వాఱఁ

తే॥ బుష్పరాగమణులఁగాంచి ♦ పువ్వులనుచు, సురుచిరాగమసుమపరి♦చ్యుతమరంద
బిందువానాతితుందిలేం ♦ దింగిరములుఁ, గమ్మ రేణుక శైలంబు♦గ్రాలుచుండె. 59

చ॥ నిరతముఁ జారుసూనపట ♦ నిహ్నుతమై కమనీయతత్పటాం
తరములలో మనోహరని ♦ నాదము సల్పు కపోతసంతతిం
దరినతిసాంద్రమేఘసము ♦ దాయమునెల్ల నిరాకరించి భూ
ధర మతిపూజ్యమై మునివి ♦ తానని కేతనమై విరాజిలెన్. 60

చ॥ చరియలు రాత్రికాలములఁ ♦ జంద్రకరాహతచంద్రకాంతకో
త్కరవిపరిచ్యుతాంబుకుల ♦ కంబులతో జలకంబు నాడి సుం
దరరవికాంతజానలము ♦ తారసిలం గడుఁ దీవయోగముం
బరువడిఁదాల్చియొప్పినవి ♦ భాసురకాంతిని కేతనంబులై. 61

చ॥ మరకతభూములం బడిక్ర ♦ మంబుగసుందర కేతకీసుమాం
తరపతితాణురేవులు ♦ తామరసాస్తయయాఖిపాళితోఁ
బరిమిళితంబులై లలిత ♦ బర్హిణకంధరలీలలం దగన్
మరువనిరీతిఁ గూర్చినవి ♦ మాన్యధరిత్రి ధరాంతరంబునన్. 62

ఉ॥ తుంబురులామహీధ్రమునఁ ♦ దోయరుహంక్షులఁగొగిలించి మో
విం బలుముద్దులాడి బహు ♦ వింతలతో రతిఁగూడువేళ న
భ్రంబునఁ గైరవాప్తుఁగని ♦ పాపహారాంబరగంగలో విలా
సంబులతోఁ జెలంగు జల ♦ జం బనిభాంతిఁ దలంచి రేయెడన్. 63

చ॥ మలయసమీరణం బచట ♦ మంజులకూటములం జరించువా
రలకు సుఖంబులిచ్చుచు ని ♦ రంతరమున్ సకలాబలాగణం

- బులకు మనోజునిం బగిఁది ♦ మోదమునుం దమకంబుఁ గూర్చి రా
జిలె ధరణీస్థలిం జెలఁగు ♦ జీవులఁ గాచు సురాధిరాజమై. 64
- చ॥ నిరతముఁ దల్లతాలయవి ♦ నిర్మలభూములపై వసించి యో
గ్యరవము లుల్లసిల్ల సుర ♦ కాంతలు గానము సల్పువేళ సుం
దరతర వేణునాదములు ♦ తానములం బరిమార్చుకోకిలో
త్కరవఁ ధురస్వరశ్రుతి ప ♦ ధంబులఁ గూర్చుచునున్న వెంచివన్. 65
- ఉ॥ చారుగిరిప్రవాహములు ♦ జాతీ తటంబుల నుండి ధారగాఁ
బౌరము నన్ శిలాతతుల ♦ పైబడి మిక్కిలి ముక్కలయ్యు వే
మాకు జగత్ప్రమోదకర ♦ మన్మథపీడితనిర్జరాంగనా
చారుశరీరనిర్వృతుల ♦ సల్పుచు నున్నవి తన్నగంబునన్. 66
- చ॥ అట విహించుచుండు రసి ♦ కౌఘముమేలగుఁబువ్వుటిండ్లలోఁ
గటరతులై నిరంతరముఁ ♦ గామునికేళులఁ దేలు వేళ వి
స్ఫుటతరతారకావితతిఁ ♦ చూచి మనంబున నభ్రగంగలోఁ
గటరుచితోఁజెలంగు సిత ♦ కంజములంచుఁ దలంచె విభ్రమన్. 67
- చ॥ నిరతము మందమారుతము ♦ నిర్గుణయోగిమనోవికారమున్
గరముగఁగూర్చుచు న్మరుని ♦ కైవడిఁ బాంధులనెల్ల మోహసా
గరమునఁ ద్రోచి లోకములఁ ♦ గాచుటకై కరుణారసంబుతోఁ
బరగె జనప్రతాననుత ♦ పావనమూర్తి సురాధిరాజమై. 68
- కం॥ త్రిదశాదులు వినుతింపఁగఁ, గదనాంగణకోవిదుండు ♦ క్షౌపతిసుతుఁడున్
సదమలతరజలగంగా, నదిఁజేరెంబలములఁద్రదిది ♦ సంబులలోనన్. 69
- సీ॥ చేరి భాగీరథి ♦ వారిశీకరపూర్ణ, శీతమంజులవాత ♦ పోతతతి వి
హారంబులం గాసి ♦ దీఱ నవ్వలికేగి, తత్తీరపార్శ్వభూ ♦ స్థలిఁ జమూప్ర
చయముల్విడియ నాకు ♦ జవన మోయనఁజేరి, కరుణాత్మువాల్మీకిఁ♦గాంచి మ్రొక్కి
రామాజ్ఞచే లవ ♦ ణామరారిం గెల్వ, వచ్చితి వేకువ ♦ బయలుదేటి
- గీ॥ పోయెద న్నేటి కిటనిల్తు ♦ నేఁకుని విను, తింప నవ్వుచు నామకాని ♦ తిలకుఁ డెలమి
రాజనందన! నీవు వె ♦ అచుచు నితరు,లోయన వచింపఁగా న్యాయఁ మేయబంచు.
- సీ॥ అని సేమమారసి♦యర్ఘ్యమిచ్చి ఫలాదు, లనొసంగి బర్ణశా ♦ లాస్థలముల
నాత్మీయకశ్రమం ♦ బాఱనిల్పినమీద, శత్రుఘ్నుఁ డతనికం ♦ జలిఘటించి
మునిచంద్ర! యీమహా ♦ వనములోయూపంబు, లగ్గలంబైయున్న ♦ వధికయజ్ఞ
ములనిందు నెవ్వారు ♦ సలిపిరోయనఁగ న,య్యతికులాగ్రేసరుం ♦ డానతిచ్చె

- గీ॥ నయ్య మున్నర్కవంశదు ♦ గ్ధాబ్ధిపూర్ణ, చంద్రుడైన సుదాసరా ♦ జప్రవగుడుఁ
బుత్రకాంక్ష మనంబులోఁ ♦ బూనిలోక, పుణ్యతరధర్మసంచయం ♦ బుల నొనర్చె.
- గీ॥ ఇవిధంబున బత్తితో ♦ నినకులజుడు, ఘనగుణాభ్యుడు వాల్మీకి ♦ మునివరేణ్యుఁ
డధికకరుణారసంబున ♦ నానతీయు, గాధల వినుచు నానోజు ♦ గడిపె నచట.

—* జానకి వాల్మీక్యాశ్రమంబునఁగుశలవులం గనుట. *—

- మ॥ ధరణీపాలుససాధ్వి నాటినిశి స ♦ త్స్థానంబులన్ సద్గ్రహా
త్కరము ల్నిల్వఁ గులాభివర్ధనులఁ బు ♦ త్రశ్రేష్ఠులం గాంచె ని
ర్వరఁ దత్కాలమునం దలంపఁ గురిసెం ♦ బూ లాదివిన్ దుందుభుల్
మొరసెం జల్లనిగాలి వీచెఁ గడునా ♦ మోదించి గచ్ఛోమునుల్. 73
- క॥ మునిసుతులువచ్చి వేగం, బున రామునిదేవి కాంచెఁ ♦ బుత్త్రద్వయమం
చని విన్నవింప, బేర్చి, నివి వాల్మీకిమునిరాజ ♦ వీరుఁడు పిదపన్. 74
- సీ॥ యశము న్బలంబు భా ♦ గ్యంబు దీర్ఘాయుష్య, మున్విద్యయు న్సుభం ♦ బులనుగాంతు
రాబిడ్డలు జనించి ♦ నట్టికాలము మంచి, దనుచు శీఘంబుగా ♦ నరుగు దెంచి
తచ్చుభార్ధమున కా ♦ తండు రక్షోనాశ, మంత్రస్ఫురత్కుశ ♦ మండలముల
వజలంబునిడి జరా ♦ వ్రాతంబుతో నీకు, శలవమార్జన మాసు ♦ తులకు నాచ
- గీ॥ రింపు డందున దానవ ♦ శ్రేణికాది, భయమడంగుఁ జేకూరు శు ♦ భంబులనుచుఁ
బల్క వారలు నాకుసం ♦ భవుఁడుఁజెప్పి, నట్లుఁజేసిరి పిదప న ♦ య్యతివరుండు. 75
- క॥ కుశమార్జితుఁ డగుబిడ్డకుఁ, గుశనామము లవజలములఁ ♦ గుశలుండైనన్
శిశువునకు లవాహ్వాయముం, గుశలకరుం డతఁ డొనర్చెఁ ♦ గుతుకాత్ముండై. 76
- క॥ ఇంద్రోపేంద్రులవైఖరిఁ, జంద్రదివాకరులవలెఁ గు ♦ శలవు లచట నా
సాంద్రతపోధనవరకగు, ణం ద్రాసంబు నివిడిచి త ♦ నరిరి ముదమునన్. 77
- క॥ తనుజోదయమున్ సీతా, వనజాక్షి క్షేమ మతఁడు ♦ నక్కాణింపన్
విని శత్రుఘ్నుఁడు మోదాం, బునిధినిమగ్నాంతరంగ ♦ పుష్కరుఁ డయ్యెన్. 78
- సీ॥ అంతలో నిందది ♦ క్కాంతామణి దివాక, కుంగాంచెనపుడు శ ♦ త్రుఘ్నుఁడుఁడగు
నిత్యకృత్యంబుల ♦ నెరవేర్చి యమ్మునీం, ద్రునకుఁ గేల్మోడ్చి దీ ♦ వనలఁ గాంచి
పశ్చిమాశాధిభా ♦ స్వస్మార్గమున వడిం, జనుదెంచిచనుదెంచి ♦ సప్తదివస
ములకు విశ్వంభ రా ♦ జలజాక్షి గట్టెడు, శ్యామలచేలమో ♦ యనఁజెలంగు
- గీ॥ భానుజంజేరి యన్నది ♦ లోన మునిగి, చ్యవనముఖమానిముఖ్యుల ♦ నచటఁగాంచి
మ్రొక్కి వారిచ్చుమధుఫలం ♦ బులఁదినివిగ, తశ్రముండై చ్యవనుతోన ♦ తండుఁబల్కె.

—* చ్యవనుడు శత్రుఘ్నునకు లవణాసురుబలంబుఁదెల్పుట *—

సీ॥ యతిశిఖామణి లవ • ణాసురుం డతిబలుం, డనిరఘూత్తమునితో • నపుడుమీర
నఁగ నేను వింటి నై • న శివదత్తాభీల, శూలంబుచే నాజి • శూరవరుల
నేరినై నంగాని • యీతండణంచేనే, యారీతులుండిన • నానతీయుఁ
డనిన నాచ్యవనుఁ డిట్లనెఁ దండ్రి లవణుంబ, లంబుతోఁగదిసి శూలమునఁ దొల్లి

గీ॥ కలిబడినభూపతులనెన్నఁ • గాఘణీంద్రు, నకుఁదరమెయైన నీవు త • ద్వికటమార్గు
రేపుగెల్తువు నేఁడుని • ద్రింపుమిచట, ననవు డతికరుణాపూరి • తాత్ముఁ డగుచు.

శా॥ ఆణం డాతఁడుఁజెప్పినట్లు విని ని • ద్రావేశముం గాంచి ఖ
ద్యోతుం డంతటఁ బ్రాగ్ధరాధరమునం • దుం జేఱఁగా లేచి దాఁ
బ్రాతఃకృత్యము లాచరించి మునివ • ర్యశ్రేణీకిఁ మ్రొక్కి సం
ప్రీతిఁ దీవనలిచ్చి వారనుప ని • శ్రీం శేషుతూణాదులఁ. 81

క॥ తాలీచి కాళిఁది గడిచి, యాలవణుపురంబుఁగాంచి • యతిధైర్యముతో
నాలక్ష్మణానుజుఁడు రో, పాలోలుండగుచు వేచి • నట్టితఱిఁ దగఁ. 82

—* శత్రుఘ్నుఁడు లవణునితోఁ బోరుట. *—

సీ॥ సారంగసారంగ • శార్దులసింహాది, జంతుసంతానమాం • సగ్రసన ప
రాకాంక్ష నాత్మ గే • హముఁబాసి గహనంబుఁ, జేరి సందిటబట్టి • భూరికోల
శార్దులసింహాది • జంతుజాలంబులఁ, గఱకుదంతములతోఁ • గొటికికొనుచు
బహుమదోన్మత్తుఁడై • పదతాడనములచే, క్షోణిజంబులవ్రాలఁ • గొట్టికొనుచు

గీ॥ విబుధులడలంగ దిక్కులు • పిక్కటిల్లవచ్చు నమ్మధుపుత్రు సా • ధ్వసక రాశ
వక్త్ర) నతిఖరానలనేత్రు • బహుళగాత్రు, కుపితమానసుఁడై రివు • ఘ్నుండుగాంచి.

సీ॥ కోదండమూర్ధ్వి ని • నాదంబులనొనర్ప, నసురాధముండతం • డంబకాగ్ర
ములఁ గోపవహ్నికీ • లలురాల నాజాను, బాహు సతోఁదండ • పాణిజలజ
దుష్టసంహారు శ • త్రుఘ్నుఁగాంచి కరాళ,వదనుం డగుచు నవ్వి • వదరిలేచి
కరతలంబునఁగార్ము • కముధరించి భవాదృ,శుండొకో నన్ను సం • స్ఫోటధరణి

గీ॥ గెలుచువాఁడిట్టిబుద్ధి నీ • కెజనియించె,నో యెవండ్లైన వచియించె • నో లవణుని
బారిబడినట్టివారలీ • వఱకు నెవ్వరై నఁబ్రతికిరె? విధినిఁదో • యంగవశమె. 84

క॥ దినమున మృగపలలంబులఁ, దిను నాకీయెడలనీ దు • దివ్యాఖిషముల్
తనివిగలభియించెఁ గదా, యనులవణుం గుటిలుఁగాంచి • యకాడుఁ గఱచుచుఁ

- చ॥ పెటపెట పండ్లుగీటుచు వి ♦ భీకరుడై నయనద్వయంబులం
బొటబొటరాల నిప్పుకలు ♦ పొంగగఁ జెక్కులు హుంకరించి వి
స్ఫుటతరశౌర్యవంతుఁడు రి ♦ పుఘ్నుఁడు నీవొకపోటుబంటవై
యిటులఁ దురుక్తులాడెదవె ♦ యీతఁడెవండనుచుం దలంచితో.
- 86
- ఉ॥ కావరమా ననుక భువన ♦ కంటక ! మున్నటిరాజులట్ల దు
ర్భావముతోఁ దలంచితివె ♦ రమ్మిఁకఁగూల్చెద నిన్నునీయెడక
రావణుఁ బుత్రమిత్రనిక ♦ రంబులతోఁ గలిఁగూల్చినట్టి రా
మావనికాంతు దమ్ముఁడఁ గృ ♦ తాంతుఁడఁనిన్నిఁకఁ బోవనిత్తునే.
- 87
- శా॥ శత్రుఘ్నఘ్నుఁడనై తినేని విబుధుల్ ♦ క్షూదేవమానీశపం
క్తితాసంబెడలక మహాలాగరణధా ♦ త్రి న్నేడు ఖండించి నీ
గాతం బీమృగకంకసంతతుల వా ♦ ల్లావించు రమ్మింక నో
సుతామారియటంచుఁ నావుడల ర ♦ క్షోపీరుఁ డుగ్రాకృతిక.
- 88
- మ॥ అల దోర్దండవరాక మోజ్జ్వలితు లం ♦ కాధీశు మన్మాతులుం
గలిలోఁ గూల్చిన రాముసోదరుడవే ♦ కానిమ్ము నీయగ్రజా
ప్తుల నిన్ను న్వధియించి కాలుపురిఁ జే ♦ ర్తు న్నేడటంచు న్నహాలా
జ్వులకోపంబున నేగుచుండఁ బురికిక ♦ వైవస్వతుండో యనక.
- 89
- మ॥ అలుకం గాంచి రిపుఘ్నుఁ డడ్డమయి దు ♦ ప్టా ! క్రూర ! యీమాలు ప
ల్కులు వాక్రిచ్చి తొలంగిపోదువె రిపు ♦ ఘ్నుం డీతఁడు నిన్ను నీ
కలిలోఁ జంపక వీడునే యిటుల బిం ♦ కం బాడి భీరుండవై
దలఁగక లోకులు నవ్విపోరె యనినక ♦ దర్పోత్థతాకారుడై.
- 90
- ఉ॥ ఓరిన్యపాధమా యిటుల ♦ నుద్ధతిఁ బల్కకుమంచుఁ బల్కి దే
వారికులోత్తముండు లవ ♦ ణాఘ్నుఁడు బాహువు లప్పళించుచుం
గేరుచు నార్చుచు న్నిగులఁ ♦ గిన్క వహించుచు నొక్కసాలముక
ధీరమనస్కుడై పెఱికి ♦ నెట్టన వక్షము నంటవేయఁగక.
- 91
- క॥ అదరక బలుఁడు రిపుఘ్నుం, డది పదితుండెములఁ జేయ ♦ నైదమ్ములతో
మదమత్తమాససుండై, వదలక కురిపించె సాల ♦ వర్షం బతఁడుక.
- 92
- చ॥ కురిసెడు సాలవర్షమున ♦ కు న్వెఱగందక సూర్యవంశజుం
దురుతరమార్గణత్రయము ♦ నొక్కమొగి నిగిడించి తన్మహాలా
ద్ధరతరసాలవర్షమునుఁ ♦ ద్రోయఁగ నార్చుచుఁ గేరుచు న్నిలల్
గురిసె సురారి వజ్రశర ♦ కొటులఁ ద్రుంచె రిపుఘ్నుఁ డంతటక.
- 93

ఉ॥ ఆతఁడు దుష్టబుద్ధిఁ బలఁ యాంతకుఁడోయన నాఁచ్చి కేరి నా
నాతరుజాలముం ధరణిఁ నాధునిపై తమకించి వేయఁగా
భూతలనాధపుత్తుఁడు రిఁ పుఘ్నుఁడుఁ గేరుచు తెప్పపాటులో
నాతరుసంచయం బణఁచెఁ నచ్చటిచెట్లు నశించె నన్నియున్. 94

ఉ॥ చేకువ సాలము ల్బుగియఁ జెచ్చెర దానవుఁ డర్కజాసరి
త్తీరమహీజసంఘములఁ దెచ్చి పయిం బడవైచి వెండియున్
దూరమువోవఁ గాంచి పురిఁ దూరునొ యీతఁడటంచు నాతఁడున్
ధీరత రామదత్తఘనఁ దివ్యతరాశుగ మేయ నెంచఁగన్. 95

ఉ॥ అంతటఁ గోపగించి లవఁ జాసురుఁ డొక్కకుటంబుఁ దెచ్చి దు
ర్దాంతజవంబున న్మొగముఁ దాఁకఁగవేయ రిపుఘ్నుఁ డంతటన్
భ్రాంతి వహించి మూర్ఛితై సుఁ రక్షకరంబులు మాను లస్సరః
కాంతలు భీతిఁజెందిరి జఁ గంబులు బెంగవహించె నయ్యెడన్. 96

చ॥ అది మరణం బటంచు లవఁ జాసురుఁ డాఝచు శూలమేల నా
యెదిరి నశించె నంచు నటఁ నెల్లమృగంబుల మాంసఖండముల్
వదరుచు మెక్కుచున్నయెడఁ బార్థివపుత్రుఁడుఁ దెల్విఁ గాంచి లే
చెదమి వహించె లోకములుఁ చెందిరి మానులు సంతసం బెదన్. 97

క॥ తరువాయి లేచి వరని, ర్జరకిన్నరగరుడసిద్ధఁ సాధ్యక విద్యా
ధరగంధర్వాదులకున్, దరమొదవఁగ నాత్మ చిత్తఁ తామరసములన్. 98

గీ॥ జగముల స్మృింగురుద్రతేఁ జమొ సమస్త, లోకసంహారఘోరాగ్నిఁ యో కరాళ
భూరి భాస్కరామలతేజఁ మో యనంగ, నలరు శ్రీరామదత్తసాఁ యకముఁదీసి.

—* శత్రుఘ్నుఁడు లవణాసురుఁ జఁపి తన్నగరంబు నేలుట *—

మ॥ అలశత్రుఘ్నుఁడు నమ్మహేచ్ఛాగ్రకరదిఁ వ్యాత్రంబు సంధించి పే
రలుకన్ దానవరాజుతోమ్మగల నేఁ యన్ మంట లాశాతతి
స్వెలయన్ రక్కసుతోమ్ముఁ దూటి ధరణిన్ భేదించి పాతాళవా
సుల భీతిల్లఁగఁజేసి వచ్చి పొదిలోఁ జొచ్చెన్ నుతింపన్ సురల్. 100

క॥ బాణంబు వెడలినతరిం, బాణంబులువోయి కర్బుఁ రవిభుండచటన్
క్షోణీధమువలెఁ గూలెన్, వాణీశేంద్రాదిసురులుఁ వఱలముదమునన్. 101

క॥ ధరణిన్ లవణాసురుఁ డిట్లరుగం దన్నందిరమునఁ నలరెడు శూలం
బరుదెంచి పార్వతీశ్వరు, కరశూలములో నణంగెఁ గడువేగమునన్. 102

క॥ కురిసెం బ్రసూనవర్షము, మొరసెన్ దుందుభులు నాట్యం ములఁ జేయఁగడం
గిరి రంభాదులు విద్యా, ధరులెల్లరు బాడిరతిము ♦ దంబున నపుడున్. 103

సీ॥ సేవింపనిర్జకు ♦ లేవాధినాధుండు, వైశ్వానరాదిది ♦ క్పాలకాన్వి
తుండై స్వవిద్యేషు ♦ ఖండించినట్టినా, యకుఁ జూడఁజను దెంచె ♦ నపుడుబ్రహ్మ
మునులాదిగాఁగల ♦ ఘనులు శత్రుఘ్నుదీ, వించిరావణు సంహరించినట్టి
శ్రీరాముఁబొగడిన ♦ రీతిగా సన్నుతిం, చిరి వానికిట్లనె ♦ సురవిభుండుఁ

గీ॥ బరమమానీంద్రులకు నెల్ల ♦ వెఱపుదీనె, మాకుసౌఖ్యంబు సేరె నీ ♦ లోకశతకిఁ
దీరెదినగండములు ధాత్రిమీఁతెనీదు, వికమమజేయమై ధరా ♦ విభుకుమార.

క॥ నచ్చితిమి నీప్రతాపము, మెచ్చితిమి భవద్దయా స ♦ మృద్ధిన్నిన్నున్
వచ్చితి మొక వరమొసఁగఁగ, నచ్చినకామంబడుగుము ♦ నాపుడుఁబిదపన్. 105

శా॥ శత్రుఘ్నుం డచటం దపోధనులకున్ ♦ సాష్టాంగ మర్పించి త
త్సుత్రామాదులకెల్ల మొక్కి కరుణా ♦ త్ము ల్మీర లీసర్వలో
కత్రాత ల్వరదాత లట్లగుట వీఁ ♦ కన్ మీపదాబ్జంబులన్
ధాత్రిం గొల్వఁగఁజాలు నైననిపుడున్ ♦ బార్ధింతునే నొక్కటిన్. 106

మ॥ ఎలమిన్ లోకులు నీపురంబుఁ గనినన్ ♦ హేలాగతిన్ వైభవం
బులతో మున్నటికంటెమీఁతెడు విధం ♦ బు గూర్పును న్నావు డ
ట్టులనొనఁచని వారలేగఁగ నతం ♦ డున్ శత్రుసంహారవా
ర్తల నారామునకు న్వచింపఁ దగు దూ ♦ త్ర శ్రేణిఁ బుచ్చె న్వసన్. 107

గీ॥ పిదపమంతులేఁతెంచినఁ ♦ బ్రీతినాద, రించి వచ్చినసైనిక ♦ శ్రేణిఁగలసి
పటహగోముఖభేర్యాదివాద్యతతులు, భోరుమని మోవలవణుని ♦ పురముఁజొచ్చె.

—* మధుపురీ వర్ణనము. *—

క॥ అలసౌధంబులపై నిశి, వలపులతోఁ బతులఁగలసి ♦ వలపుల దొరచి
న్నెలఁ దేలుచు ముగ్ధులు విధుఁ, దలఁచిరి మిన్నేట నలరుఁ ♦ తామరసమనన్. 109

క. హిమకరమణికుట్టిమసౌ, ధములం జెల్వారు జలప ♦ ధంబు లతులవి
భ్రమగతి నధశ్చరాంబుద, సమితివిధంబు నలరినవి ♦ సతతంబు నిశిన్. 110

క. లలితాలయంబులఁ దనా, బులపై చెక్కినఁ గపోత ♦ ములఁ దినుటకు ని
శ్చలగతిఁ దాల్చుబిడాలముఁ, దలఁచిరి కృత్రిమముగ ముగుఁదలు గాంచి మదిన్.

క. అనవరతము మణిసౌధము, లినగతిచేఁ దప్పిఁగాంచి ♦ యెలమిఁ బతాకా
గ్రనిబిడజిహ్వాలతో ని, క్కి- నాకుచున్నవి సుధాంశు ♦ కిరణముల నటన్. 112

క. నిలయావళిచలచేలాం, చలదండవితాడనములు ♦ సతతం బచటన్
జలజాప్తసారధికి విర, తులఁ గూర్చుచున్నవి బహు ♦ తోషం బలరన్. 113

క. వెలఁదులు దివ్వెల నారిచి, వలపులతోజాలమార్గ ♦ వ్యాప్తేండుకరం
బులలో మార్జా లేక్షణ, ములఁ జూచి వెఱచిరి పురినిఁ ♦ బురుషులఁ గలయన్.

చ. కులుకుమెఱుంగుచన్దవలు • గ్రొమ్మడులుం బిగికొనులుం బిఱుం
దులు గదలం బులుంగులను ♦ దోలునెపంబునఁ గొంతులెత్తి గా
జులు గలుగల్గన న్వలపుఁ ♦ జూపులతోఁ దమకంబుఁ గూర్పఁగా
గలుఁగుదు రచ్చటం బొలము ♦ కాపరికాపుతుటారిక త్తియల్. 115

చ. పరువడి జారకామినుల ♦ పల్కులు జారులకుం దదీయవా
క్సరణులు జారకాంతలకు ♦ సమ్మతిగా వినుపించుచు న్నిరం
తరము మహానురాగములఁ ♦ దాల్చుచుఁ గూరిమితో రమించుచుం
దిరుగుదు రిమ్ముగా సుఖగ ♦ తిం బురవీధుల శంభళీసతుల్. 116

గీ॥ చొచ్చి యట్టిపురి జనులు ♦ స్తుతులఁ జేయఁ, బరమమణిమయలవణుమం ♦ దిరముఁ జేరి
ధనముల సమస్తవస్తువా ♦ హనములఁ గొని, న్యాయపద్ధతి రాజ్యంబుఁ ♦ జేయుచుండె.

చ॥ తనపురి నాకమంచు జన ♦ తండము సూడఁగ నైతికస్థితిన్
జనములఁ గాచుచు న్మనుజు ♦ సంఘము వర్ధిల ద్వాదశాబ్దముల్
ఘనతరరాజ్యము న్సలిపి ♦ కంజభవాదిను తార్కవంశనీ
రనిధితుషారభానురఘు ♦ రామపదేక్షణకాంక్షియై వెసన్. 118

—* శత్రుఘ్నుఁడు శ్రీరామపాదసేవార్ధియై యయోధ్యకుఁ జనుదెంచుట *—

చ॥ సుగుణుల మంత్రిపుంగవుల ♦ సూన్యతవాదుల నుంచి తత్పురిం
దగినబలంబు వెంటఁగొని ♦ నవ్యసువర్ణ రథాధిరూఢుఁడై
నగరనివాసుల న్విడిచి ♦ నాల్గుదివంబులలో రిపుఘ్నుఁడున్
జగదతిపూజ్యభవ్యతర ♦ నాకుభవాశ్రమభూములం గనెన్. 119

గీ॥ చేరి వానికినట నమ ♦ స్కృతులఁ జేసి, యతఁడు నాశీర్వచనముల ♦ నాదరించి
యిచ్చుసుఫలాదికమాలగ్ర ♦ హించి శమము, వోయి నై న్యాభియుక్తికిఁ ♦ పుఘ్నుఁడలరె.

ఉ॥ అమ్మనిచంద్రుఁ డంతట ద ♦ యామతి నాతనిఁజూచి పల్కె లో
కమ్ములకె ల్లబల్లెమగు ♦ కంటకు నీవవలీల నొక్కకాం

- డమ్మునఁ గూలనేసితి వ ♦ నంతబలాధ్యుఁడవైతి వెంచఁగా
నిమ్మహి నీసముల్లలరె ♦ యిద్దగుణాంబుధి లక్ష్మణానుజా. 121
- ఉ॥ ఎప్పటికైన నీలవణుఁడీల్లునె లోకులకేరికి న్నెత్త
ల్లప్పనె వానిగెల్పు బలధాముఁడుఁ బుట్టునె యీవనంబులో
నిప్పుడు నన్నదీస్థితముఁలెల్ల ఫలించె మనంబులోపలన్
ముప్పతోఁటంగడి న్నిను రిపుఘ్ను నుతింపఁదరంబె యేరికిన్. 122
- ఉ॥ రావణుఁ గూల్చునాఁడు రఘు ♦ రామునికిం బరమస్రయత్నము
ల్లావలసెంగదా యతని ♦ కంటెఁ బరాక్రముఁడై సమస్తధా
త్రీవరులన్ జయించిన న ♦ రిం ద్రుటిలోఁ బరిమార్చెనంచు న
ద్దేవసభన్ బుధేంద్రుఁడె ను ♦ తింపఁగ వింటి భవత్ప్రతాపమున్. 123
- చ॥ లవణునితోడ నీవు ప్రబ ♦ లస్థితిఁ బోరెడునాఁడు మేము వా
నవుదరిఁ జేరి కాంచితిమి ♦ సర్వము నీబల మెంచినన్ ఫణీం
ద్ర విధులకుం దరంబెయని ♦ తా నెదఁజేరిచి మూర్ఖునెం దలం
బ్రవిమలమానసుం డతఁడు ♦ భవ్యగుణాకరు లక్ష్మణానుజున్. 124
- చ॥ ఇటుల నుతింప నాకుజము ♦ నీశ్వరుఁ డుత్తమసైన్యరాట్సుహృ
ద్భటయుతుఁడైన భూమిపతిఁ ♦ బక్వఫలంబుల నాదరించి మీ
దట నుటజంబున న్నిలువఁ ♦ దా సెలవిచ్చిన నారపుఘ్నుఁడున్
భటులుపచారము ల్పూసుముఁవాయ ఘటింప వసించె వేడుకన్. 125
- సీ॥ అసమాననవసుధా ♦ రసధారలొల్కుపో,ల్కి సరసస్వరగతు ♦ త్విస్తరిల్ల
నిబిడామలమరంద ♦ నిర్ఘ్నుల్యాతెను, చందానఁ దానము ♦ ల్నూఘటిల్లఁ
గలకండపానక ♦ మ్ములువాటు విధమున, రమణీయ రాగజా ♦ లములువఱలఁ
బరమేక్షుడుగ్గ ప్ర ♦ వాహముల్వాఱువై, ఖరిమహాలాపమా ♦ ర్గములు వెలయఁ
గీ॥ గుశలవులు వీణెలవహించి ♦ కోర్కెఁగాంచి, మహిమనుజనుతవాల్మీకి ♦ మానిరచిత
కలితరామాయణశ్లోక ♦ గానలీల, నచటఁ బరియింప శత్రుఘ్నుఁ ♦ డాలకించె. 126
- క॥ ఆ మధురార్థంబుల న, య్యా మృదుకీర్తనలనాస్వ ♦ రావృత్తులన
య్యామధురరసాంచితవా,క్రూమాణికములఁదలంచి ♦ పరవశుఁడయ్యెన్. 127
- ఉ॥ వానిహితా ప్తసైన్యభట ♦ వర్గములు న్విని నిర్భరాద్భుతాం
భోనిధిలోమునింగి నిజ ♦ మో కలయో యిది ధాత్రినిట్టి స
ద్గానము లాలకించితిమి ♦ కానఁగ నీమహనీయులెవ్వరో
మానులదాపునంజెలఁగు ♦ మాన్యుల నెంచఁదరంబె నావుడున్. 128

- క॥ శత్రుఘ్నుఁడిట్లు సీతా,పుత్రులఁ గానంబువినుచు • మోదముతో నా
రాత్రింగడిపెం బిమ్మట, మిత్రుం డుదయాచలమున • మెఱయుచు నెక్కెన్. 129
- ఉ॥ అంతట నాహ్నికక్రియల • నన్నియుఁదీర్చి మునీశునాజ్ఞ భూ
కాంతసుతుండు వీడుకొని • గాఢరయంబున సైన్యసత్సుహృ
త్సంతతులు న్నతింపఁజని • తామరసాస్తుఁడు నిర్మలా భ్రవీ
ధ్యాంతర మొఁదునఁతకుని • నాన్వయుఁడేలు పురంబుఁ గన్గొనెన్. 130
- సీ॥ కనిచేరి కరితురం • గరధాదికములతో, ముద మొంది సామంతు • లెదురుకొనఁగ
నుర్వీసురోత్తమా • శీర్వాదములతోడ, వందిమాగధులు కై • వార మొసఁగఁ
బౌరకాంతాకదం • బములు మేడలనుండి, నవసుగంధిప్రసూ • నములఁజల్ల
విమలపాండ్వాతప • త్రములతో ముందట, భటులు టెక్కెంబులఁ • బట్టినడువఁ
- గీ॥ బౌరనికురంబకము గాంచి • ప్రస్తుతింప, బహుళమంగళ వాద్యర • వంబులెల్ల
మొఱమొగసాలముందరఁ • దేరుడిగ్గి, శిరముపైచేర్చి కరసర • సీరుహముల. 131
- చ॥ కొలువునకేగి శ్రీయుతు ర • ఘుప్రవరుం గని తత్పదాంబుజం
బులకట మ్రొక్కిభక్తుఁడు రి • పుఘ్నుఁడు శత్రుపురాభినీతని
ర్మలనవదివ్యరత్ననిక • రంబులవానికిఁ గాన్కఁజేసి చూ
పులు ఫలియింపరాము మొగ • ముంగనుచు న్వచియించె నిట్టలన్. 132
- ఉ॥ దేవర ! లోకకంటకు వ • ధించి తదీయపురంబు నన్నహా
శ్రీవిధులుల్లసిల్ల నొన • రించి దమిం బదిరెండువర్షముల్
దేవతలెల్లమెచ్చెమవి • ధిం బురినేలుచు నిల్వలేకమీ
పావనమూర్తిఁ గాంచుటకు • వచ్చితి నంచట నిల్వమీదటన్. 133
- మ. నగుచుం దమ్మునిఁ గొఁగిటం దనిపి భూ • నాధుం డట న్వాని నె
మ్మొగముం గూరిమిమీఱ ముద్దుఁగొని యీ • భూమిన్నినుం బాసి ని
ల్వఁగశక్యంబె యటంచు నేడుదినము • ల్వాసంబిటం జేసి బం
ధుగణంబుం బరికించిపోవు మతిసం • తోషంబున న్నీటికిన్. 134
- ఉ. రాజులులేని రాజ్యము ల • రాజకము ల్మహి నావుడున్ జగ
త్పూజితవిక్రమాఘ్నుఁడు రి • పుఘ్నుఁడు రాఘవునాజ్ఞచే గుణో
ద్రాజితు లక్ష్మణుం భరతుఁ • దల్లులఁ గాంచి నమస్కరించి స
త్పూజితభూసురాప్తహిత • పూజల నెట్టనఁజేసి మీదటన్. 135
- చ. ఇనకులుఁ డాడినట్లచట • నేడుదినంబులు నిల్చి రాఘవుం
డనుమతిసేయఁగాఁ బయన • మై బుధబంధు హితాప్త సైన్యముం

- గొని భరతుండు లక్ష్మణుఁడు ♦ గూరిమిఁజూపుచు వెంటవచ్చి పం
ప నతఁడు వీటికిం జనియెఁ ♦ బౌరులపై కరుణాంతరంగుఁడై . 133
- క. ఆశ్రతుఘ్నుచరిత మే, ధీశాలురు శ్రద్ధతోఁ జ ♦ దివిన నిర్వినన్
గౌశలి వ్రాసిన శత్రువి, నాశనమగు వారికిన్ ధ ♦ సంబులు గలుగున్ . 137
- సీ॥ ఆతఁడిట్లరుదెంచి ♦ యాత్మీయపురజను, ల్సంతసింప దయార ♦ సప్రపూర్ణ
మానసుండై ధరా ♦ మండలంబేలుచు, శ్రుతకీర్తి దోహద ♦ స్ఫూర్తి సేయు
చుం ధర్మమూర్తియై ♦ శోభిల్లుచుండె ని, చ్చట నయోధ్యాపురి ♦ క్షాతలేంద్రుఁ
డగు రామచంద్రుఁడు ♦ నచలామరాదుల, నిర్జరౌఘముల మా ♦ నిష్కవరుల
- గీ॥ భక్తితోఁ బూజసేయుచుం ♦ బరమసత్కృ, పారస ప్రపూర్ణస్వాంతుఁ ♦ డైరహిజన
తతులఁ బొలింపుచుం ధర్మ ♦ మతిఁజెలంగి, న్యాయపద్ధతి రాజ్యంబు ♦ సేయుచుండె .
- వృద్ధవిప్ర మిఘనంబు మృతుండగుకుమారుని రామునివాకిటవైచి దుఃఖించుట. -
- చ॥ కతిపయ మాసముల్గుడువఁ ♦ గా నొకనాఁడు విశేషశోక బా
ష్పతతులు గండభాగములఁ ♦ బాట విశేషతరవ్యధాభ రా
నతమగు నొక్కవిప్రమిఘు ♦ సంబుమృతుండగు నాత్మబాలుని
వ్వితముగఁదెచ్చి రామనృప ♦ వీరుని వాకిటవైచిదీనతన్ . 139
- ఉ. హా సుకుమార హా తనయ ♦ హా కులదీపక హా దయాక రా
హా సుగుణాంబురాశి వసు ♦ ధామరవంశపయోధిచంద్రమా
గాసిలజేసిఁ మమ్ముఁ జనఁ ♦ గా నిది న్యాయమె నీకు మాయెడన్
దోసముగల్గెనంచు నతి ♦ దుఃఖపయోనిధిలో మునుంగుచున్ . 140
- గీ. సకలసురులను సేవించి ♦ సద్గుణాత్ము, నిన్నుఁగని నేటికి కులంబు ♦ నిల్పెనని త
లంచియుండఁగనిపుడకాంలమునమృత్యువునినుమింగుటెఱుంగ మోఁఘనగుడాధ్య .
- ఉ. ఎక్కడఁ జొత్తు మేమిపుడు ♦ నెవ్వరు దిక్కగువార లింక నీ
చక్కదనంపుపాదజల • జంబుల గజ్జెలు మ్రోయుచుండ మా
చక్కి నటించువా రెవరు ♦ చక్కని ముద్దులతండ్రి మాయెడన్
మక్కువదీరెనో నిమిష ♦ మాత్రములో మముఁ బాసిపోతివే . 142
- సీ. పంచవత్సరముల ♦ బాలుఁడెక్కడ మృత్యు, వెక్క డేదిక్కున ♦ నిట్టివింత
గలుగునే తల్లిదం ♦ డ్రుల కౌర్వదైహికం, బెచటనైననుఁ బుత్తు ♦ లుచితగతుల
ఘటియింతు పుత్తశో ♦ కదవానలంబుచేఁ, దలఁకుచు నాత్మపు ♦ త్తులకుఁ దండ్రి
దహనాదిసకలకృ ♦ త్యములు సేయనొకో ర, వికులుఁ డామాధవు • నకు సమాన

గీ. మందు రద్దియు లోకులకిందువలన, నన్యతమంచని నిశ్చయమయ్యెఁ దండ్రి
నిన్ను విడనాడి జీవముల్నిల్పఁగలమె, మారసుకుమార ధీర కు ♦ మారయనుచు.

మ. ధర వర్ణాశ్రమధర్మమార్గముల సద్ధర్మానుసారసితిం
ధరణీనాధుఁడుఁ బ్రోవఁడేని దయతో ♦ ధాతీశుఁ డాతండు ని
ఘ్నరపాపంబుల కెల్ల టెంకియగు నె ♦ చోచ్చ రాజదోషంబులక
దొరయుక లోకులకెల్ల నిట్టియపమ్య ♦ త్యువ్యాధిపీడాదులుక. 144

క॥ అని యీగతి వారు తనూ,జునిపై పడి యేడ్చి యేడ్చి ♦ సూర్యాన్వయదు
గ్ధనిధిసుధాకరు రఘురా, ముని నుద్దేశించి దుఃఖి ♦ మున ననె మఱలక. 145

ఉ॥ శ్రీసరసీజమిత్రకుల ♦ శీతకరుం డిల రాజ్యమేలఁగా
భూసురబాలుఁ డిట్లు మృతిఁ ♦ బొందినవాఁ డనుమాట వాసితో
నీసహజాతులుం భటులు ♦ నిన్ను భజించుచునుండ నంచిత
శ్రీసుఖయుక్తి రాజ్య మొన ♦ రింపుము శ్రీరఘురామభూవరా. 146

గీ॥ అరయ నిక్షాకువంశజు ♦ లవనినేల, నిట్టియపమ్యత్యుసాధ్వస ♦ మొన్నఁడైనఁ
గలదె శిశుమృత్యుభయమునీ ♦ కాలమునను, సంభవించెనుశ్రీరామ ♦ చంద్రయదియు.

ఉ॥ సత్యదయాదిధర్మముల ♦ క్షావిభుఁ డూనిన నిట్లు పిల్లలక
మృత్యువు దాఁకునే యిక న ♦ దేల తనూజున కన్నికార్య మా
చిత్వమెసేయ మేమిటఁ ద్య ♦ జించెద మీవెతవాయ జీవముల్
హత్యలు మూఁడునుం గని ధ ♦ రాధిప సౌఖ్యముఁ గాంచుమం చనక. 148

క. ఆవచనముల నివి భీ, త్యావృతచిత్తుండగుచు ధ ♦ రాధీశ్వరుఁ డా
భూవిబుధాగ్రాత్మజు స, ద్భావుం బ్రతికించుఁదమి స ♦ భకుఁ జనుదెంచెక. 149

క. హితుల నిలాపతులఁ బురో, హితుల నమాత్యప్రవరుల ♦ హితబాంధవసం
తతుల సహూదరుల నిజా, శ్రీతులం బిలిపించి మిగులఁజింతిలుచుండక. 150

గీ॥ గౌతమాత్రి మార్కండేయ ♦ కణ్వా మంద, పాలనారదాగస్త్య జా ♦ బాలికాశ్వ
భృగువసిష్ఠాదిమునులు శి ♦ ష్యగణయుక్తు, లగుచువచ్చిరి రఘురాము ♦ నాత్మనెఱిగి.

గీ॥ సభయులై లేచి రవుడట ♦ సభికులెల్ల, రామచంద్రుండు మౌనిచం ♦ ద్రపదములకు
[వందనంబులఁ జేసి సా ♦ నందుఁ డగుచు, నుచితరత్నానంబుల ♦ నునిచి పిదప.

చ॥ సిరమతి నర్చనావిధులఁ ♦ జేసి తపోధనులార మీక గో
చరమగు వస్తుజాలముల ♦ స్వాంతములోనఁ దపఃప్రభావవి
స్ఫురణల మీఱెరుంగుమరు ♦ పుణ్యవిధిం దనరారు నీధరా
మరుసికుమారుఁ డేమిటికి ♦ మందె నధర్మము లెట్లువచ్చెనో. 153

క. తెలుపందగునని వేడఁగ, నల మఱానికులాగ్రగణ్యఁ • డగు నారదుఁడున్
బలికెన్ రామునకు న్ని, ర్మలమధురసుభాషితముల • మహితదయుండై. 154

సీ॥ క్షితిసురు లెల్ల రంఁచితపోనిష్ఠాతి, కామ మాత్మ నివేకంబు సత్య
మూసఁగాఁ గృతయుగంఁబుల్లసిల్లు నితాంత,ధర్మవిస్ఫూర్తి సత్యముల నెపుడు
గాంభీర్యధైర్య విక్రమ మహాచార్య వై, భవయుక్తిచే బ్రజావ్రజము వఱలు
నాయుగంబున ధర్మమలకుం జతుప్పాద, చారిత్రైతలోసత్యపదము

గీ॥ తెగి పదత్రయగామియైతగుధరాధి,పతుల తపమయ్యెడలమించుఁబరమ నిజత
పోమహిమల జనంబులఁబ్రోతురచ్చ,టచ్చటజనంబులనృతంబులాడుచుండు. 155

గీ॥ ద్వాపరంబున సగబాలుఁధర్మమేగు, నందు భూదేవశుశూషలాచరించి
వైశ్యులుతపంబుఁజేతురఁవ్యాజభక్తి, గలియుగమునశూదులతపంబులుతఱచగు.

గీ॥ ఆయుగంబున ధర్మంబులరయ మూఁడు, పాదము లతిక్రమించు న • బద్ధమధిక
మై తగుననర్హ ధర్మంబులాచరింతు,జనులు వింతలుప్రబలునోక్షాతలేంద్ర. 157

శా॥ ఆలీలన్ వృషలుండొకం డతితపో • వ్యాస క్తిచే ఘోరని
స్థాలీల న్వహియించె నందువలనం • జచ్చె న్మహీదేవతా
బాలుం డాతనిజంపి వివ్రతనయుం • బ్రాణాన్వితం జేయుమీ
జాలంబేటికి తెమ్ము నీవిపుడె యి • క్షూకుప్రథానాగణి. 158

క॥ పాపాత్ముల దండింపని, జ్యోపాలోత్తమునకందు • షడ్భాగ మిలం
బ్రాపించుం గావునఁ గృప, భూపాలుఁడుఁ బాపమెడలఁ బ్రోవంగవలెన్. 159

ఉ॥ ఏయెడ నెనఁగాని జనుఁడెవ్వఁడు లోపల నొక్కసారి రా
మా యనుచున్ నినుం దలఁచిఁనంతనె భీకరపాపజాలముల్
పాయక తన్నుఁ జెంధునె కృపామతి జీవితం నిక్కుమారునిం
జేయుటదెంత మున్ను కపిసేనఁ గలిం బ్రతికింపవే నెనన్. 160

—* రఘువరుండు శంబుకునిఁ జంపి బ్రాహ్మణపుత్త్రిం బ్రతికించుట. *—

సీ॥ అనిపల్కు నారదఁమునిభాషితముల నా, కర్ణించి రామభూకాంతుఁ డపుడు
మునిజనంబులకు వంఁదనమాచరించి త,దాశీర్వచనములఁనంది నగర
రక్షణంబునకు భరతలక్ష్మణుల నియ,మించి శూద్రుశిరంబుద్రుంచుయత్న
మున మనోజ్ఞకవచంబుధరించి ఖడ్గకా,ర్ముకఘోరమార్గణంబుల వహించి

గీ॥ బలహితామాత్యశాలియైబయలుదేటి, పోయి పశ్చిమాదిగ్భాగఁమూఁ బడికించి
పిదప దక్షిణభాగంబువెదకుట కరు,దెంచి తటిసీతటంబులఁగాంచికాంచి. 161

సీ॥ గిరిపార్శ్వతలములఁబరికించి పద్మాక, రములఁగాంచి తపోవఁనములఁజూచి
సకలజానపదసంచయము లన్వేషించి, విమలగోకులసంచయములఁ దిరిగి
ఘననదీనదములఁగాలించి కోవెల,ల్లిలకించి బోయపల్లియల వెదకి
పానీయశాలలఁబరికించి మఠములం, బరికించి యజ్ఞమందిరములఁ గని

గీ॥ యగ్రహారంబులంగాంచి,యలయక పిద,ప నచటనచటఁ దిరుగుచుఁఘనమరాళ
చక్రముఖఖగయుక్తకాసారమొకటి, నతివిలాసముఁగాంచి తనంతరమున. 162

శా॥ శ్రీరామక్షితిపాలవీరుఁడు నిరీ • క్షించెం గృశాంగు నిరా
హారుణ శోణజటాధరుణ సుగుణుఁడో • రాకారు సన్నైష్ఠికా
చారుం ధీరు నధోముఖున్ సువిమల • స్వాంతాంబుజాతుం దపః
పారీణాత్ము విజ్జిర్ణచేలు నొకనికా • భక్తప్రథానోత్తమున్. 163

కం. కని భరితాశ్చర్యంబుం, గని దాపునకరుగుదెంచి • ఘనుడై తగునా
తని కషరోక్షగతికా రా, మనృపుఁడు సాక్షాత్కరించె • మహితదయుండై. 164

చ. స్థిరమతి నత్తపోధనుని • దృష్టిపథంబున నిల్చి రాముఁడో
పరమగుణాఢ్య యేవరము • వాటిల సల్పుదువీతపంబు దు
ర్భర మిది నీవు సత్యముగఁ • బాఱుడవో ధరణీధరుండవో
స్ఫురమతిమించు వైశ్యుడవో • శూద్రుడవోయెఱిగింపుమంతయుకా. 165

కం. నాపేగు రాముఁడందురు, భూపరిపాలుండ నేను • మోదముతో నీ
తాపసధర్మంబుంగని, నీ పాలికివచ్చినాడ • నినుఁ దెల్పుమనకా. 166

చ. పరమవివేకహీనుడను • భవ్యుడవై తగునీవె వేడినకా
సరణి నతిక్రమింతునె ని • జంబుగ శూద్రుడ శంబుతుండనో
సరపతి బొందితోనిపుడు • నాకముఁజేరెడుఁ గోర్కిఁగాంచి దు
ర్భరమగు నీతపంబు సలు • పంగఁ జెలంగితి నంచుఁ బల్కినకా. 167

కం. విని యిట్టిభక్తి మానసుఁ, జనునే దునుమాడ రాజ • జన్మమవద్యం
బనిరోసి ధారుణీబుధ, తనుజుమృతిఁ దలంచి వాసి • దయఁగోపమునకా. 168

చ. కల కల నవ్వుచుకా ధరణి • కాంతుఁడు భూతసయాధినాథుఁ డి
ట్టలపుమెఱుంగులం దగుఁ గ • లూరిఁ దటాలునఁ దూసి కేల మం
త్రులు గన వాని కంఠముగ • రుక్కునఁ ద్రుంచెఁ దదీయరక్తమే
ఱులగుచుఁబాఱె నిర్జరవ • రుల్లరిపించిరి పుష్పవర్షముల్. 169

మ. అమరేంద్రాగ్నికృతాంతకాదు లలసా • ధ్యాదిత్య గంధర్వసి
ద్ధమునీంద్రు ల్గుడాదులుకా రవికులా • న్యక్షాగభాగంబునకా

- బ్రమదాత్మం జనుదెంచి నిల్చి సుమనః ♦ ప్రాణి న్నుతిం జేసిరం
త మరున్నాఘఁడు వల్కె నిర్మలసుధా ♦ ధారానుసారోక్తులన్. 170
- మ. ధరణి నిష్పల్లవముల్ హరించి దయతో ♦ ధాత్రీ భరణీగతిన్
భరియింపంగ మహావికారచయము ♦ ల్నాశంబులయ్యెన్ భవ
త్కరవాలంబునఁ బూతుఁడై వృషలుఁడ ♦ క్కాయంబుతోఁజేతె ని
ర్రలోకం బదె వానిఁజూడుము రఘు ♦ క్షౌపాలకాగ్రేసరా. 171
- చ. ఖలుల వధించి సాధువులఁ ♦ గాచెడు మిమ్ములఁజూచి మెచ్చి నే
డెలమి సుర ల్వరం బొకటి ♦ నిత్తుమటంచని యేగుదెంచినా
రలిపుడు సమ్మతంబగు వ యరం బిఁకఁ దెల్పుడటన్న రాఘవుం
డలరుచు లోకపూజ్యవిబు ♦ ధాళికి నంజలిఁజేసి పిమ్ములన్. 172
- చ. వరమిడుబుద్ధి మీకిపుడు ♦ వాటిలిన న్సురలార తద్ధరా
మరసుతుజీవ మిండు మహి యమం బలరం బ్రతికింతునంచు ని
ర్భరదయఁబల్కివచ్చితి స ♦ భాస్థలి నాతఁడు నట్టులౌట నా
యరయమిఁజేసికాదె యను ♦ నాతనికిట్లని రాసురోత్తముల్. 173
- చ. శిఖి కడుఁ జల్లనైన నల ♦ శీతకరుం డధికోష్ణమొందినన్
నిఖిలశరణ్యమీరె తమ ♦ నిశ్చయవాక్కులు కల్లలౌనె మీ
స్వఖరకరాసి శంబుకునిఁ ♦ జంపిన యప్పుడె లబ్ధజీవుఁడై
సుఖముగనుండె భూమిసుర ♦ సూనుఁడు శ్రీ రఘువంశనాయకా. 174
- ఉ. ఊహఁ దలంచి కుంభభవుఁ ♦ డుత్తమభక్తి మనస్కుఁడై మహేళా
త్సాహముతోడఁ గూడి ముని ♦ జాలము ద్వాదశవర్షయజ్ఞదీ
క్షాహితనిష్ఠలం జెలగి ♦ సాంతముగా నొనరించి దానిఁబూ
ర్ణాహుతి నల్పఁబూనె నిపు ♦ డందర మాతనిఁ జూడఁబోదగున్. 175
- గీ. యజ్ఞకర్తవు భోక్తవు ♦ యజ్ఞఫలదుఁ, డవుగదా నీవు యాగంబునరితిఁజూచు
వాఁడవీవెయటంచు దేవ ప్రచయము, ల నవుడల్లెయటంచు నయ్యవసరమున.
- చ. కలశజుఁగాంచుబుద్ధి మహి ♦ కాంతుఁడు రామవిభుఁడు సత్కృపా
జలధులు వాసవాదికులు ♦ జయ్యనఁ బుష్పకమెక్కి కానలన్
లలితమహాసరోసరకు ♦ లంబుల శైలనదీతతిం బురం
బుల సకలంబులం గనుచుఁ ♦ బోవుచునుండిరి సంతసంబునన్. 177
- కం. అరు దెంచుచు నవ్వారలు, సరణిగత శ్రమమువాయఁ ♦ జందనవన్ద్యాం
తరమున నించుక నివసిం, చి రయంబున వెడల నా శ ♦ చీధవుఁడవుడున్, 178

మ. అదే కుంభోద్భవునాశ్రమం బదే సము • ద్యత్పర్ణశాలావ్రజం
 బదే గాఢావృత నీలవేఘుచయదీ • వ్యద్ధోమధూమోత్కరం
 బదే పర్ణాలయమంతపాతయతహేలూ • తద్వ్యక్యబుత్విక్చయం
 బదే యుపాది సమస్తసాధనగణం • బంచు న్వచింపం దమిన్. 179

కం. విని యింద్రుఁ డనిన యన్నియుఁ, గని రఘురాముండుఁ బుష్పకము దిగి మోదం
 బున నచట వసించిన ముని, జనములకున్ మ్రొక్కులిడుచుఁ • జనుదెంచె విసన్.

—* రాముడగస్త్యాశ్రమముఁ జేరుట. *—

చ. అమరులు దెల్పుఁగా విని ని • జాగమనంబున కుబ్బు కుంభజో
 త్తమచరణాంబుజాతములఁ • డాక శిరంబు నమస్కరించి రా
 మ మహిధవుండు నాతఁడిడు • మాన్యతకు నివృతుఁడై నంత హ
 వ్యముల వహించి దేవనిచ • యంబులు వోయిరి దేవభూమికిన్. 181

చ. సముచితపద్ధతిం గ్రతువు • సర్వముఁదీరిచి మీదటన్ ధరా
 రమణునకు న్వసించుటకు • రమ్యనివాస మమర్చి కందమూ
 లముల నొసంగి తియ్యని ఫలంబులచేఁ గడుదృష్టిఁజేసి వా
 నిమొగమునం దగస్త్యముని • నిర్మలదృష్టులఁజేర్చి యిట్లనున్. 182

ఉ. నాదెసఁ గూర్చిఁ చాల్చి రఘు • నాయక మీరరుదెంచినందునం
 గాదె ఫలించె నాదగుమ • ఖంబు తఫఃఫల మబ్బె నాత్మయున్
 మోదముఁ గాంచె భూమిసురు • పుత్తునికై వృషలున్వధించి యిం
 ద్రాదిసురాళికెంతయుఁ బ్రి • యం బొనరించుట వింటివ రనన్. 183

కం. ఈ వాక్ష్మిణ్యామలునే, భూదారులకుం జెలఁగునె • భూమి న్నీ శౌ
 ర్యోదార్య ధైర్య గాంభీ, ర్యామల వినుతింపఁ దరమె • యహిపతికై నన్. 184

చ. నిను మదిమెచ్చి రామ ధర • ణీపతి యేమియొసంగువాఁడనై
 నను నిదె యొక్కరత్నమయ • నవ్యవిభూషణమిచ్చెదం దయం
 గొను మన రామభూధవుఁడు • కుంభజ! మేమచలా సుచార్థముల్
 గొనఁదగునే మదిం గలఁచి • కూర్చి నొసంగుము నావుడాతఁడున్. 185

చ. ఇల ధననాయకాంశమున • నియ్యఁగఁ బుచ్చుకొనంగవచ్చు రా
 జుల కది యెట్లన న్మనువు • క్షోణీజనంబులు రాజహీనతన్
 దలఁకి సురేంద్రుఁడు స్మరవి • తానముఁగాచెడురీతిఁ దమ్మునే
 ర్పలరఁగఁగాచురాజుఁ బడ • య నిద్విధిపాలికిఁబోయి దీనతన్ 186

సి. ఎఱఁగి వాణీశ్వర ♦ ధరణీధవుండొక్క, రుఁడులేమిఁ జేసి యీపుడమినుండ
 లేము ధర్మాదుల ♦ నోమమమ్ములనేల, క్షీతినాధునొక్కని ♦ సృష్టిసేయు
 మని వేడఁ గమలజుం ♦ డమరేంద్రదండివా, రి పతికిన్నరగణా ♦ ధిపతిముఖులఁ
 బిలిచి మీదగు బలం ♦ బుల నాలుఁగిలు నొక్క, పాలొసంగుడు భవత్ప్రథితకాంశ

గీ. సహితుఁడై ధాత్రిభరియించుఁ ట్కూతలేంద్రు, నేనుసృజియింతు మనవుడుఁ నెనరుఁబూని
 యిచ్చిరావై ఖరి సరస్వతీశ్వరుండు, తువుని సృష్టించె గడియలోఁ నపుడు నెలమి.

మ. తువుఁ డట్లుద్భవమొంది బమ్మవనుపన్ ♦ క్షోణీతలాధ్యక్షుఁడై
 కృపదాతృత్వము వైభవంబు జలనా ♦ ధేంద్రోత్తమాంశంబులన్
 రిపునాశంబలకాలునంశమున దా ♦ రిద్వార్తినాశంబు య
 త్పునంశంబునఁ బ్రోచుచుండె జనులన్ ♦ సత్యాత్మ సంశీలుఁడై . 188

ఉ. కావున దాసమేరిడినఁ ♦ గైకొనఁజెల్లు నృపాలమాళిక్కిన్
 నీవననీశమాత్రుఁడవె ♦ నిర్మలబుద్ధివి మాధవుండ వి
 ప్పావనరత్నభూషణ మ ♦ పార కృపం గొనుమం చతండనన్.
 భూవలయాధిపుండు రఘుఁపుంగపుఁడయ్యెడఁ బ్రీతితోఁగొనెన్. 189

సీ. కలశజుం డిడిన ని ♦ ర్మల భూషణంబు సం, గ్రహియించి కడునమఁస్కారములను
 సలిపి తద్భాషిత ♦ ముల నన్నిశిం బుచ్చి, కమలజమిత్రోదయమునలేచి
 కలశోద్భవునకు న ♦ తులఁజేసి మునికులేం, ద్ర భవదీయక మహాదర్శనమున
 సతిపవిత్రుఁడనైతి ♦ నాజ్ఞనిచ్చిన పురం, బున కేగుదెంతు నాపుడతిగుణుఁడుఁ

గీ. గుంభజుండు వచించె రఘుఁప్రవీర, పావనాక్షర తత్వంబు ♦ వీవు నిన్ను
 వినుతిసేయఁగ నేటికిఁనినుఁ దెలియఁగ, శక్తులే మాదృశమునిసంఁచయము లవని.

—* రాముఁడయోధ్యకు వచ్చుట. *—

మ. అని గంభీరవచోనిగుంభనల ము ♦ న్యాఘ్యండు శ్లాఘించి పం
 చిన రామావనికాంతుఁడుం బయనమై, ♦ శ్రీగాంగభూమ్యాదులం
 గనుచుం బుష్పకమెక్కి సైన్యములు వెం ♦ టం గొల్వ మాధ్యందినం
 బునకుం జేరె నయోధ్య మానసవిశ ♦ త్పూర్ణానురాగంబునన్. 191

గీ. చేరి రాజ్యంబుధార్మిక ♦ స్థితఁజెలంగి, కాచుచున్నంత్రి సామంతఁగణహితాశి
 తాప్తులెల్లకు నిరతంబు ♦ నధికభక్తి, యుక్తచేతస్కులై కొల్వఁనొక్కనాఁడు.

—* రాముడశ్వమేధము జేయుట. *—

- చ. ఘనరఘువంశదుగ్ధనిధి • కైరవమిత్రుఁడు రామచంద్రుఁడు
ఘనహయమేధయాగము నొ • నర్పఁగఁడంగి గుణాఢ్యు లక్షుణుం
గని సుగుణాఢ్య నీవఱిగి • కశ్యపకణ్ణావసిష్ఠకుంభజా
దినిఖలమకానిసత్తము లఁ • దెప్పనఁ దోడ్కొనిరమ్ము నావుడున్. 193
- ఊ. శ్రీలలితుం డతండు రఘు • శేఖరునాజ్ఞ వహించి గ్రక్కునన్
గాలవవామదేవభృగు • కశ్యపకుంభభవత్రికణ్ణా జా
బాలివసిష్ఠకౌశికవి • భాండకముఖ్యుల నాత్మ తత్వము
ల్పాలనెఱుంగు మకానివరులం దొడితెచ్చె నితాంత భక్తితోన్. 194
- ఊ. అంతకు మున్నెవచ్చి భర • తాదులతో సభఁదీర్చియున్న భూ
కాంతుఁడు వారిరాకవిని • కాంక్ష నెదుర్కొని భక్తిపూరిత
స్వాంతముతో మణిందమయ • చారుకిరీటరుచు ల్దదీయపా
దాంతికభూములం గలియ • నామునిపాళికి మ్రొక్కి మీదటన్. 195
- గీ. తోడుకొనివచ్చి వినయంబుతోడఁగాంచ, నాసనంబుల నునిచి హస్తాంబుజములు
మొగిచి నిజవీక్షణంబులుమునిముఖాంబు, జముల నిగిడించివల్కె నజ్జనవిభుండు.
- సీ॥ మునులార లోకసం • పూజితంబగు నశ్వ, మేధయాగము నేను • మీయనుమతిఁ
జేయువాడ నని మఁదీయాత్మలో నెంచి, తిని మీరలామఖంబున కనుజ్ఞ
నిండు నావుడు సంయమిశ్వరు లఘురామ, ముల్లోకముల కద్దిముఖ్య మాక
తు వొనరింపుము నీదుదోహదం బన్యథా, భావమొందునె యంచుఁబలికిన రఘు
- గీ॥ రామచంద్రుఁడు సంతటరహివహించి, మ్రొలనిలుచున్న లక్షుణుమోముఁగాంచి
వత్స యటరమ్మటంచు సుస్వాంతుఁడగుచు, బలికె మధురవినిర్మలభాషితముల.
- చ॥ హవమునుజూడ మైందపవ • నాత్మజవాలిజధూమజాంబవ
ద్గవయగవాక్షనీలగజ • తారసలార్కజగంధమాదన
ద్వివిదసుబాహుకేసరిసు • ధీరసుషేణముఖాలవీచర
ప్రవసుల నందరిం బిలువఁ • బంపుము నీవిక వేగిరంబునన్. 198
- మ॥ ఘనధర్మాత్మకు నవ్విభీషణుని లం • కాభూపతిన్ నిత్యస
త్యనుతుం బిల్వము కేకయాధిప విదే • హక్షాతలాధీశున్
ఘనులన్ సత్ప్రియబాంధవాశ్రిత సుహృ • త్కాండంబులం గూడి ర
మ్మనుచుం గమ్మలఁ బంపుమీ నిఖలదే • శాధ్యక్షునంశ్రేణికిన్. 199

శా॥ నానా దేశనివాసభూమిసురులన్ ♦ నానాసరి తీరవ
 న్యానూత్నాశ్రయవాసులన్ నభమున ♦ న్యాసిల్లు సప్తులన్
 నానా దేవవసుంధరాంతరములన్ ♦ వర్తిల్లు దేవరులన్
 నానాశాస్త్రమునీంద్రజాల మిపుడున్ ♦ రప్పింపుమీ లక్ష్మణా. 200

క॥ పరిహాసకులన్ గాయక, వరులం గవిమాగధప్ర ♦ వరుల నటవరో
 త్కరముల వాంశికగణముల, నరితిన్ రప్పింపు మధ్వ ♦ రాలయమునకున్. 201

సీ. నైమిశారణ్య పుణ్యక్షేత్రమున వెల్లు, గోమతీతీరస్థ ♦ భూమియందు
 శిల్పశాస్త్రాదుల ♦ శ్రేష్ఠులై వెలయు శి, ల్పాచార్యతతులచే ♦ యజ్ఞమంట
 పంబుఁ గట్టింపుమా భవనంబునకునన్ని, యెడల భూమిసురధా ♦ త్రీశ్వరోరు
 జ వృషలాదులు నిల్వ ♦ సరసమందిరములు, కమనీయఘన ధనా♦గారములును

గీ. వరమహానసములు మత ♦ ప్రకరములు న, నేకభోజనార్థాగార ♦ నిచయములును
 లలితపటశాలలాపణ ♦ ములు విశాల, కరిరధాశ్వాలయంబులుఁ♦గట్టఁబనువు. 202

ఆ॥ వె॥ చల్వచప్పరములు ♦ చలిపందిరిలిరుపా, ర్శ్వముల నమరఁ జేయు ♦ మమితలీల
 నాపణాంగణముల ♦ నఖిలవస్తువు లమ్మి, కొనుడటంచు నర్య ♦ జనులకనుము. 203

సీ. తిలలు మిన్నులు ముద్గములు గోదుములు మొదలై నట్టి కాయధాన్యనిచయంబు
 రమణీయగుచి లస♦ద్రజితాచలమువోల్కి, విమలతండులకదంబములఁగూర్చు
 మతి నిర్మలక్షీర ♦ ఘృతలైలదధి శర్క, రల్కదళిఫల ♦ రాజఁ గంద
 మూలాదులున్యాక ♦ బాలమిప్పటినుండి, శతయత్నములతోడ♦సంఘటింపు

గీ. మశ్వహవసాధనంబులై ♦ నట్టి వస్తు, జాలమున్నుండు గూర్పుము♦శతసహస్ర
 సంఖ్యలన్నించునై చికి♦ సమితివిత్త, పాళిజతఁ గూర్చియీయెడఁ ♦ బనువు మఱకు. 204

ఉ. పౌరుల నాప్తబంధువులఁ ♦ బ్రాజ్ఞుల నంతిపురాంగానానళిన్
 దారకులం బలప్రతతిఁ ♦ దల్లుల మిత్రుల మేదినీసుతా
 కారసువర్ణవిగ్రహముఁ ♦ గక్కునఁ జేరిచి నీవు తన్మఖా
 గారమున న్వసింపు మఱఁ♦ గాఁదగువస్తువులం ఘటించుచున్. 205

క. క్రతువునకున్ శత్రుఘ్నుని, నతిసుగుణు బిల్వఁబనువు ♦ డనవుడుఁ దమితో
 నతఁ డప్పనులం జేయఁగ, నతిధీరుఁడు రామచంద్రుఁ ♦ డాసమయమునన్. 206

క. సంపూర్ణాంగికలక్షణ, సంపన్నంబై విశేష ♦ సౌందర్యమునన్
 బెంపందు వాజినెంబడిఁ, బంజెం లక్ష్మణుని వీర ♦ బలసహితముగన్. 207

ఉ॥ రాజకులాగ్రగణ్యుడగు ♦ రామునితమ్ముడు లక్ష్మణుండె యి
 త్తేజకి పాలకుం డవని ♦ ధీమతు లుండినఁ బట్టుడంచు న
 వ్యాజముఖంబునం జెలఁగు ♦ వ్రాతలఁజూచి తలంకి దాని నే
 రాజులుఁజేర రాత్మనగ ♦ రంబులదాపున సంచరించినన్. 208

సీ॥ దక్షిణక్షాధవో ♦ త్తమగోపురద్వార, సముదయంబుల విహో ♦ రముల సలిపి
 పశ్చిమోర్వీపాలపట్టణపాకార, భూమిశాద్వలఘాస ♦ ముల భుజించి
 యుత్తగోర్వీనాయకోద్యానపాదప, చ్చాయాంతరముల విశ్రాంతిఁగాంచి
 ప్రాగ్విగ్వసుంధరా ♦ పాలలీలాబ్జాక, రములలో విమలసీ ♦ రములఁద్రావి
 గీ॥ మఱియుఁ దక్కినమేదినీ ♦ మండలముల,ధీరత న్యధేచ్ఛావృత్తిఁ ♦ దిరుగుచురఘు
 నాయకాధ్వరముక్తగం ♦ ధర్వ మలరె,విబుధరిపువైరిశిక్షచే ♦ వెఱపులేక. 209

ఉ॥ అంతకుమున్నె శ్రీ రఘు కు ♦ లాంబుధిశీతకరుండు సర్వసా
 మంతులు బంధుమిత్ర హీణ ♦ మంత్రవరేణ్యులుగొల్వ గోమతీ
 ప్రాంతముఁజేరి యందు నను ♦ జాదికులం గ్రతుసాధనక్రియా
 వంతులఁగాంచి వారిఁదగు ♦ వైఖరులం గడు నాదరించుచున్. 210

శా॥ నానాదేశనివాసులన్ సకల భూ ♦ నాధాదులన్ బంధుసం
 తానంబున్ రవిజు న్విభీషణుని త ♦ త్పార్శ్వస్థులం బూజిత
 స్థానాభ్యంతరసీమల న్విడియఁగా ♦ శత్రుఘ్నునిం బంచి భూ
 జానాధుండుఁ గృపాభిపూర్ణవిమల ♦ స్వాంతాబ్జుఁడై వెండియున్, 211

సీ॥ భూదేవతాదులఁబూజించుట నే, మఱకు మీవచట నో ♦ భతరయనుచుఁ
 బౌర్వ్యంబుల వసించివలయుయజ్ఞార్చన, స్తువుల నిమ్మిచట శత్రుఘ్ను యనుచు
 నడుగువారల కెల్లనడిగినన్నిపదార్ధ, రాసులిమ్మిటఁ గీశ ♦ రాజ యనుచుఁ
 గ్రతువిఘ్నకారులఁగట్టిశిక్షించి య,జ్ఞముఁ గావుమిట విభీషణ యటంచుఁ

గీ॥ గక్కువైన పదార్ధసంతతులఁదెచ్చి, నెమ్మి నెర వేక్చుభారమునీ దెసుమ్ము
 పవనజయటంచు రామభూధవుఁడు వారి,వారి నియమించె నుచితప్రవర్తనముల.

గీ॥ ఇట్లు నియమించి రామభూమిశ్వరుండు, సుఖదిగాదికయాపసంశోభితాధ్వ
 రాలయంబుం బ్రవేశించెనధికభక్తి, నలవుల స్త్యవస్థిస్తాదికాజ్ఞఁబూని. 213

గీ॥ ఇవిధమునం బ్రవేశించిఁ యీసమస్త, భువనరక్షణదీక్షాధిపూజితుండు
 నబ్జమిత్రాన్వయాధిపుఁడపుడు యజ్ఞ, దీక్షవహియించె నచట దిదృక్షులలర.

సీ॥ సకలపావనతర ధండిలస్థితయాప, రాజ్యాదికాధివిభ్రాజితంబు
 హూతృహస్తధవిత్రజాతానిలోజ్జ్వలి,తగభీరకీలావృతగగనంబు

- విమలాన్న హైయంగః వీనహవ్యాదిక, హేమామజస్వాహాస్వఃనోచితంబు
 తత్కత్కియాహృష్టః తరదిదృక్షజనాది, కముహుర్ముహుశ్శిరఃఃకంపనంబు
- గీ॥ ప్రవిమలోద్ధాతృ సామగాః నవిలసితము, ప్రియతమాధ్వర్యఋగ్యజుఃః శ్వేదమంత్ర
 నివహానశోభితంబు సఃర్వనిబుధాళి, మోదకరమయ్యు నాయజ్ఞఃః మువిలసితై.
- సీ॥ భరతునిచే ధరాః సుకులు ధాత్రీమండ, లాధీశు లన్నపాః నాదివిస్ఫు
 రణలచేదృప్తులైః రహివహించిరి సర్వ, వేదతత్వజముః న్యాదు లలవి
 భీషణార్చనలచేఃః బ్రీతిః గాః చిరి యాచ, కజనసంతానంబుః కమలమిత్ర
 జుండిచ్చునర్ధవిః స్ఫూర్తులం గాంక్షలు, దీరి సౌఖ్యంబుతోఃః దేజరిల్లి
- గీ॥ రివ్విధమున వత్సరకాలః మేగ నంత, లో సుమ్మితాకుమారుండుః వాసిః గాః చి
 వాజిః గొని తెచ్చువఱకు భూః పాలకుండు, కడిః ది నధ్వరకృత్యముః ల్నుడుపుచుండె.
- చ॥ వలసినభోజనదవిణ ః వస్త్రముఖంబులః దృప్తులై కడుం
 బలుమఱుః జాలుః జాలునని ః పల్కెడువారలెకాని మాకుః గా
 వలయునటంచుః గోరః గల ః వారలులేరః లు మందుకై న నా
 స్థలమున నిట్లు రామవసుః ధావిభునధ్వర మొప్పె నయ్యెడన్. 217
- క॥ అర్ధిజనంబులు నిజసక, లార్ధములన్వడసి యిలఁగృ ః తార్ధతః జెందన్
 వ్యర్ధులయిరన్నదాతలు, సార్ధత్వములేమిలేమి ః యజ్జనులః గనెన్. 218
- చ॥ మలినులులేకు లేకుకృశ ః మానశరీరుః లేకుబీదనా
 రలు నటనున్నవారలతిః రత్నవిభూషణరాజిఘాషితుల్
 సలలితకాంచనాంబులు ః చందనదామసుగంధగంధిలా
 ఖలదిశు లర్ధరాజిజిత ః కిన్నరనాయకు లెంచిచూచినన్. 219
- మ॥ యతులయ్యధ్వర వైభవంబునకు న ః త్యాశ్చర్యముం గాంఠుచున్
 మతిలో నెంచిరి మున్ను ధాతృమఖమున్ ః మార్తాండపుత్రోత్తమ
 క్రతువున్ సోమునియాగమున్ వరుణయా ః గం బిరఘుశ్శేఘస
 త్కృతురాజంబును బోలునేయనవుడుం ః దత్తత్కియాః రీతులన్.
- సీ॥ శతకోటిరజతాద్రిః సంతానములుగుప్ప, వేసినప్పటికింతః వెండియగు నె
 కోటికోటిసువర్ణః కుధరగాః గేయంబు, చేర్చిననింతపః సిండియగు నె
 నిర్మలార్బుదకోటిః సీహారగిరిమణు, ల్పమకూరిచినను నిఃన్నిమణులగు నె
 దశలక్షమందారః తదువులొక్కటిగాన, సిందియిచ్చిన నిన్నిః చేలలగు నె
- గీ॥ నూలులక్షలకామధేః నువులుగూడి, నెట్టననిడినప్పటికిన్నిః నిఖిలసముచి
 తాంచితసదార్ధసంఘంబుః లగు నెయాగ, మివ్విధమునసలిపిరెముః న్నెవ్వరై న. 221

మ॥ అని సభ్యు ల్వినుతింప శ్రీరఘుకులా ♦ ధ్యక్షుండు సంవత్సరం
 బును సంపూర్ణ సువర్ణ దక్షిణలచేఁ ♦ బుణ్యాశ్వమేధంబుసే
 యు నెడన్ దానినిఁజూచుకోర్కి సుతపో ♦ యోగుండు వాల్మీకిశి
 ష్యనికాయంబు భజింప వచ్చెనపుడున్ ♦ సత్రాలయంబున్ వెసన్. 222

క॥ వచ్చినవాల్మీకిమునిన్, హెచ్చినరహి నెదురుకొనిమ ♦ హీవిభుఁడర్ఘ్యం
 బిచ్చి సుపూజలనొనరిచి, యిచ్చమెయిం గుశలమడిగి ♦ యిట్లనె నపుడున్. 223

సీ॥ ఇటకుమానీంద్ర మీ.రే తెంచుట మదీయ, యాగంబుఫలియింఁచెనతిపవిత్ర
 యుష్మదీయపదాబ్జ ♦ యుగముసోకి మఖాల, యంబెల్ల పావనంబయ్యె మామ
 కాధ్వరక్రియపూర్ణ ♦ మాదాఁక నీమాని,వరులట్ల మీరుండవలెనటంచుఁ
 సమానినర్హ శా.లాంతరంబునవిడి,యింఁచె ధీరుఁడు నమ్మునీశ్వరుండుఁ

గీ॥ దన్ను వేడినరామచంద్రవచనముల, దాటలేక తదధ్వరదర్శనేచ్చ
 చే నిలిచి గాయకులనాత్మశిష్యవరులఁ, గుశలవులఁజూచి యారీతిఁగూర్చిదాల్చి.

—* వాల్మీకి కుశలవులచే రామాయణము గానముఁ జేయించుట. *—

సీ॥ అతినేర్పుతోమీరలలరు రామకథాప్రవంచమీభూభృత్సభాస్థలమున
 మఖమందిరంబులమానీంద్రులున్నచో, ట్లవనులన్విపణస్థలములసకల
 ధారణీపతిసభాంతరములంగవిజన, సంతానసన్నిధింజదువవలయు
 స్వరతాళములు లయల్చక్కనౌపద్ధతి, నింకమీరిర్వరునెలమిమీఱ
 ఆ. వీణలూని దినము ♦ వింశతినర్గల, వరుస రామచంద్ర ♦ ధరణివిభుని
 సభఁ బఠింపుఁడెంచి ♦ సత్తచ్చరిత్రంబు, సభ్యులొననంగ ♦ ఛాతులార. 225

మ. ఫలమూలాశనులై ధనేచ్చల వహిం ♦ పంజోక రామాయాణం
 బలరన్ రేపటినుండి గానమును జే ♦ యం బూనుఁడెవ్వారు మీ
 రలటంచు న్నిము రామ భూమిధవుఁడుం ♦ బ్రశ్నింప వాల్మీకి శి
 ష్యులవంచు న్వచియింపుఁడెంచుడు మహీ ♦ శుం దండ్రగన్ నావుడున్. 226

శా. ఆమానీశ్వరుఁడానతిచ్చిన క్రియన్ ♦ జ్యోవుత్త్రికాపుత్త్రి లెం
 తో మోదంబున నా నిశిం గడపి ప్ర ♦ త్యూషంబునన్ లేచి ని
 స్థామేయాత్మకులొచుఁ జేసి యుచితోపః కాలకృత్యంబులన్
 శ్రీమత్కాంచన వీణలూని కరరా ♦ జీవంబులంబిమ్ముటన్. 227

కం. మునిజనసంచయసన్నిధి, జననాధసభాంతరముల ♦ సద్దేవాగా
 రనికరముల నాపణయ, జ్ఞానీలయముల బత్తిమీఱఁ ♦ జదువుచు దానిన్. 228

—* కుశలవులు రామునిసన్నిధి రామాయణము గానముఁజేయుట.*—

చ. సమయముగాంచి యొక్క దివ ♦ సంబున రాముని యజ్ఞశాల క
 కొమ్మరులు వచ్చి జోడుగన ♦ కుంతిపద్ధతి వీణలూని తా
 నములును రాగము ల్విస వి ♦ నా జెలువై విలసిల్ల నెల్లరుం
 బ్రమదపయోనిధి న్మునుఁగఁ ♦ బాడిరి రామచరిత్ర మంతయున్. 229

మ. ఎదలో నెన్నఁదదీయగానమహిమం ♦ బేలాటిదో వారులొ
 క్కదెస న్నిల్చిన వైఖరి న్నినదయు ♦ గ్రామాచాలాధీట్టభం
 గదల న్వాణెఱ పల్కఁ జొక్కఁడయినం ♦ గ్వాణంబుల న్మాన్మచుం
 గదలంజాలక చిత్రరూపముల మా ♦ ర్గంబందిరాసొక్కునన్. 230

చం. కొలువున నున్న భూమిపతి ♦ కోటిసువర్ణమణీంద్రభూషణా
 వళులు గరంగి నీరగుచుఁ ♦ బాఱఁజెలంగెనటంచుఁ బల్కినన్
 సలలితమైధిలీతనయ ♦ సన్మధురామృతచారుగానవీ
 చులకుఁ గరంగుటెంత బహు ♦ సుందరసభ్యజనాంత రంగముల్. 231

మ. పదసందర్భము లర్థమార్గములు శ ♦ బ్దస్ఫూర్తులుత్పేక్షలిం
 పుఁదలిర్పన్ ముని ముఖ్యచంద్రకృత సం ♦ పూజ్యాదికావ్యంబునన్
 మొదటం గల్గినఁ బద్యరత్నముల నా ♦ మోదంబుతో నాలకిం
 చి దరి న్నిల్చిన వారి రామనృపుడుం ♦ జేసంజ్ఞ వారించుచున్. 232

సీ. కాలార్థమగు హోమామ ♦ కార్యముల్నిష్ఠతోఁ, దీరిచి రమ్యప్ర ♦ దేశమందుఁ
 గొలువుఁదీరిచి లోక ♦ కుల పూజితులు మాను, లాచార్యులౌశితులౌగమజ్ఞుఁ
 లఖిలశాస్త్రజ్ఞులు ♦ ననుజు లాపులు కవు, త్పారాణికులు ధరాపాలవరులు
 హితులు సేవింపఁగా ♦ నతిదయాపూర్ణుడై, లలితులఁ గుశలవులఁబిలిపించి

గీ. సవిధమునఁ గూరుచుండఁగ ♦ శాసనం బి, దిన సభాస్తారమున్యాదిఁజనసమూహ
 కములుఁ బ్రతిబింబయుగశంబుక రణిఁజెలఁగుఁ, బరమసౌందర్యవంతులఁవారలఁగని,

ఉ॥ ఈముఖకాంతు లీనగవు ♦ లీనయనాబ్జము లీస్వసంబు లీ
 చామనచాయ లీఘనభు ♦ జంబులవైఖరు లీయురంబు లీ
 కోమలరూపము ల్వచన ♦ గుంభన లీరుచులెంచిచూడ శ్రీ
 రామునిలీలనండి రభి ♦ రామదయాత్ములు వీర లెవ్వరో. 234

ఉ॥ హారమనోజ్ఞరత్నమకు ♦ టాదిక భూషణసంచయంబులన్
 వీరు ధరింప కీజడల ♦ వేషములేలధరించిరో నిజా

- కారములకా జగదుచిర ♦ కంతుజయంతుల గెల్చినారు వీ
రేరుసిబిడ్డలో మునుల ♦ కెక్కడివైనను నిట్టిరూపముల్. 235
- చ॥ అని తమలోనదాము జను ♦ లాడెడుమాటలసద్దు నింగి నం
టనపుడు వచ్చిలక్ష్యణుఁ డ ♦ డంచె నట న్నిజహస్తసంజ్ఞవెం
టనె జనకాత్మజానుతులు ♦ నవ్వి మనోహరవీణలూనితం
తినిచయకంబునకా శ్రుతుల ♦ నేర్పుఁదనంబున బాడిరొయ్యనకా. 236
- గీ॥ ప్రథమసర్గముమొదలుగా ♦ మధురఫణితి, నాఁడువింశతిసర్గలఁ బాడిరచట
నున్నమునిచంద్రభూపాల ♦ కోత్తమాప్త, హితులుహితబాంధవులు పురో ♦ హితులు
మెచ్చు. 237
- మ॥ స్వరచాతుర్యము మూర్ఖనాక్రమము స ♦ ద్వర్ణప్రతానంబులు
ద్ధురరీతిం దగుగ్రామవైభవము సా ♦ ధుశ్రుత్యభిజ్ఞానవై
ఖరులం బాపురెయంచట న్మధురత ♦ ద్దానంబులాలించి భూ
వరుఁడుకా మెచ్చెఁ గృపాప్రపూర్ణవిమల ♦ స్వాంతాంబుజాతంబునకా. 238
- క॥ మెచ్చి పదివేలవరహా, లిచ్చి భరతవీరికిమఱి ♦ నీఘనులెడలో
నిచ్చుంగోరినవన్నియు, నిచ్చిసనుపుమంచు నావు ♦ డెంచి కుశలవుల్. 239
- చ॥ కరములు మోడ్చి పార్ధివశి ♦ భామణి తాపసవృత్తిఁ గానలం
దిరుగుచుఁ గందమూలవిత ♦ తిం గడుమెక్కుచునుండుపూకుని
త్తఱివచియించినట్టిమణి ♦ తండములేమిటి కేటికన్యవ
స్తురతులు నావుడు న్మఱల ♦ క్షోణితలేశుఁడుఁ గాంచివారలకా. 240
- చ॥ అనెనుగుణాఘ్యులార! నిజ ♦ మానదియియ్యది యెవ్వరాచరిం
చిన యదియెట్టిమార్గమునఁ ♦ జెల్వగు నెవ్వరిదీచగిత్రమిం
దునకగునామమేమి కడుఁ ♦ దూకొని మీరెచటం బరించినా
రనవుడు న్ములై కుశల ♦ వాభిధులిట్లని రెంచివానికికా. 241
- సీ॥ క్షాతలాధీశ! యీ ♦ కావ్యంబునిర్మించి, ననుకవీంద్రాఘ్యండు ♦ నాకుజుండు
రామాయణంబను ♦ నామంబుదీనికి, నిది భవత్కథలచే ♦ నింపుఁగాంచు
వినుమిరువదినాల్గు ♦ వేలగంధంబిది, లలితపంచశతస ♦ ర్గలరహించుఁ
బట్టాభిషేకంబు ♦ వఱకుండుకథలారు, కాండంబులుగఁగూర్చె ♦ గడపటికథ
- గీ॥ నవలను త్తర కాండంబు ♦ నందుఁజెప్పె, నమ్ముసీంద్రునికరుణచే ♦ నచట మేము
నేర్చితిమిదీనినిందగు ♦ నిష్కలిగె, నేని వినఁదగుదినమున ♦ నిట్టిసరణి. 242

- క॥ ఈమఖనిష్ఠలుదీరిన, నామీదటఁ గొంతసేపు ♦ హర్షంబుననీ
వీమాకావ్యము వినవలె, మామాగానంబు సఫల ♦ మార్గంబందఱ్ఱ. 243
- క॥ అనినావుడిష్టపడిరా, మనరవిభుఁడుఁవారిబనిచి ♦ మన్ననవెలయన్
మునివివాదులతో యా, గనిలయముననుండె నర్హ ♦ కార్యనిరతుఁడై. 244
- చ॥ దినదిన మిట్లువచ్చి జగ ♦ తీతనయాత్మజు లార్యులుంగమం
బున సుమనోమరందఝర♦ము ల్బ్రవహించినరీతి నచ్చటన్
ఘనలయతాళయు క్తముగఁ ♦ గమ్మనిగానక శాసరూఢిన
జనపతిచంద్రుఁడొక్కఁడుఁ ♦ జక్కఁగఁజూపుచునుండి రిమ్మునన్. 245
- చ॥ జనపతిచంద్రుఁడొక్కదివ ♦ సంబున వారలరూపముల్దమిం
గని ధరణీసుతారమణి ♦ కైవడినున్నవివీరిరూపుల
వ్వనితకు రూపవంతులు క ♦ వల్మునుకల్గిరటంచువింటిన
త్తనయులెవీరతాదురిలఁ ♦ దాదృశరూపములేరికుండునే. 246
- చ॥ జడలుధరించి చారుమ్మగ ♦ చర్మములం బలువల్కలంబులం
గొడుకులుఁదానుఁదాల్చితగు ♦ కూరలనాఁకలి మాన్పుచు నిర్విధిం
గడుకొని దూరుచున్వేతలఁ ♦ గాంచుచునెట్లు గృశించియున్నదో
యడవులలో ధరాత్మజ కటా♦ యికఁగాంచక యెట్లుఁదాళుదున్ 247
- ఉ॥ క్షాతనయం ద్యజించి బహు ♦ కాలము సైచితి నింకఁ దాల్మిశో
నాతరుణీమణిం బిలువ ♦ నంపి జనాళికిఁ బ్రత్యయార్థమై
యీతటిఁబాసఁజేయుమని ♦ యేనువచించెదనట్లుఁగానిచో
నాతనుజాతు లీరనుచు ♦ నమ్మునె లోకమటంచుఁ జెచ్చెఱన్. 248
- గీ॥ చెంతనుండిన శత్రుఘ్నుఁ ♦ జేరఁబిలిచి, పలికె నీగతివత్స యీ పవనజున్వి
భీషణసుషేణుల న్వెను ♦ వెంటఁ గొని య, కల్మషుండగు వాల్మీకిఁ♦గానఁబోయి

—* రాముఁడు నాకుజాశ్రమంబుననున్న సీతంబిలిపించుట. *—

- చ॥ జనకజ పుణ్యశాలినియు ♦ సాధ్వియునౌట నెఱింగి న న్మహిన్
జనులనునట్టి నిందబడఁ ♦ జాలక కానలకంపె నిప్పడి
జనులకు నమ్మకంబొదవ ♦ సభ్యులలోపలఁబాసజేయ న
వ్వనజదశాక్షిఁదోడుకొని ♦ వచ్చుట మేలనువానితోనటన్. 250
- క॥ ఆమాటకా మునీశ్వరుఁ, డేమని భాపించునో మహీతనయాహృ
త్తామరసస్థితులంగని, యేమనునో యెఱిగిమీర ♦ లేతెండనినన్. 125

ఉ॥ స్వామి మహాప్రసాదమని ♦ వారలు నల్లరు న త్తపోధన
గ్రామణియున్న చోటునకు ♦ గ్రక్కునబోయి నమస్కరించి శ్రీ
రామనరేంద్రు పల్కుల తె ♦ అంగువచింపఁగ నాకుజుండు దా
నేమిదలంచెనో యిచట ♦ నిప్పుడు నట్లుఘటింపఁగాఁ దగున్. 252

క॥ క్షితితనయారత్నంబతి, హితమతి శపధంబుసేయు ♦ నిదిసిద్ధము మీ
క్షితిపతికిం దెల్పుడనుచు, నతఁడనుపన్వారువచ్చి ♦ యనిరప్పతికిన్. 253

ఉ॥ అమ్మునిపల్కులన్నిని ధ ♦ రాధిపతిప్రముఖుండు రాముఁడున్
సమ్మదితాత్మలంజెలఁగు ♦ సభ్యులమానులఁగాంచి సర్వలో
కమ్ములు మెచ్చతేపు జన ♦ కక్షితిపాత్మజయిచ్చటన్యథా
ర్థమ్ముగఁజేయు ఘోరశప ♦ ధంబు వినందగు మీరలందఱున్. 254

చ॥ శపధము నల్పుచోనయిన ♦ జానకి సత్యమెఱుంగుడంచ నం
దపసులు పార్ధివోత్తమవి ♦ తానము లాపులు బందుగుల్హితుల్
కపులు సురారిపుంగవులు ♦ గొతుకవిస్మయ సాధ్యసాత్ములై
రపుడు నరేంద్రుఁ డాజనుల ♦ నందఱశాలలకంపె నాటికిన్. 255

సీ॥ అటుమీదట మఱునా డరుణోదయంబున, దివసకృత్యంబులఁ ♦ దీర్చి లక్ష్మ
ణాదులాదిత్య పు ♦ త్రాది వానరులు విభీషణాదిసురారి ♦ వీరులనని
పతులు మంత్రులు బంధు ♦ హితులుసేవింపఁగాఁ, గొల్వుఁదీరిచిభానుఁకులుఁడువామ
దేవ విశ్వామిత్ర ♦ దేవలాగ స్త్యపు, ల స్త్యమైత్రేయ పుఁలహవసిష్ఠ

గీ॥ కాత్తి రుచికాగ్నిమిత్త్రిక ♦ చ్యవన వ్రాలఖిల్య గౌతమకణ్వమా ♦ ద్గల్యమంద
పాలపైలాదితాపస ♦ వరుల నెల్ల, నుచితసింహాసనంబుల ♦ నునిచిపిదప. 256

క. మాళవకాశ్మీరమగధ, గౌశద్రవిడ మళయాళ ♦ గాంధారమహా
చోళాదిసకలజనపద, పాలురఁ దగుచోట్లనునిచి ♦ వఱులుచు నపుడున్. 257

సీ॥ నాకుసంభవముని ♦ నాధాగమనముంబ్ర, తీక్షింపుచుండ మా ♦ నీందుఁడతఁడుఁ
దొలినాఁడుజనకజ ♦ నెలమితోగోమతీ, తీరాశ్రమమునకుఁ ♦ జేరఁగఁబిలి
పించి యావైదేహిఁ ♦ గాంచి చెప్పఁదగుధ, ర్మవచనంబులు సెప్పి ♦ బ్రహ్మరుద్ర
పురుహూతసమవర్తి ♦ వరుణాదు లమరకి, స్మరసిద్ధసాధ్యగం ♦ ధర్వయతు

గీ॥ గరుడకింపురుషాదికు ♦ లరుగుఁదెంచి, గగనమునలంకరింపనా ♦ క్షూజతోడ
వచ్చి వాల్మీకిసంయమి ♦ ప్రవరుఁడిట్లు, ఘనపయోధరగర్జిత ♦ క్వణములననె. 258

—* సీత నిష్కల్మషయని వాల్మీకి సభాసదులు విన రామునితోఁజెప్పట. *—

మ॥ దిననాథాన్వయం యీసతీపరమపా ♦ త్రివత్యసత్యాదులం
గనియున్ లోకజనాపవాదగతశం ♦ కన్నిండుచూలాలి ని
వ్వనులందోయఁగఁబంపదై న్యవికల • స్వాంతంబుతో మావనం
బునకు న్వచ్చి కుశున్ లవుంగనియె నీ ♦ పుణ్యాత్మకు ల్నీ సుతుల్. 259

చ॥ జలజదళాక్షి సత్యవతి ♦ క్షాతనయామణి వీరు సుస్వభా
వులు సుగుణు ల్కవ ల్కుశలంపు ల్గ్రహియింపుము వీరిమువ్వురన్
వలదనుమానమింక నిటువంటిమహాసభలో నసత్యమున్
బలుకుదు నెట్లుఁ బొంకినఁ దపంబుఫలించునె మఱానికేయెడన్. 250.

చ॥ బుధవినుతప్రచేతసుని ♦ పుత్తుఁడనై సకలంబెఱింగినే
నధికతపంబుచే యశము ♦ నది యబద్ధములాడనేర్తు నె
ట్లధిపమనోవచక్రియల ♦ నన్యమెఱుంగదు భూమిపుత్త్రినీ
రధితనుజాతకుం గుధర ♦ రాజతనూజకు సామ్యమెందునన్. 261

ఉ॥ సారసతీత్వధర్మమున ♦ జానకిపెద్ద క్షమాగుణంబునన్
ధారణి పెద్దమేతుగిరి ♦ ధైర్యసమున్నతిఁబెద్ద తప్పలే
దారసినాడ భూమితన ♦ గూఢాదయంబు మహావియన్మరు
త్సారసవైరి భాస్కర కృశానుసురాదికులెల్ల సాక్షిగాన్. 262

ఉ॥ భూసుతకోసమేనిలుల ♦ బొంకితినేని విశేషవర్షముల్
జేసిననాతపంబు ఫలసిద్ధి వహింపదు లోకులెల్ల వి
శ్వాసముతో నటించుటకు ♦ స్వాంతములోపల నీవుకోరిన
ట్లీసభలోన నిప్పుడు మహీజ యొనర్చు మహాప్రమాణమున్. 263

మ॥ అనివాల్మీకిమునీశ్వరుండపుడు న ♦ య్యాస్థానభూమి న్వచిం
చిన నాలించి దివాకరాన్వయనిధి ♦ క్షీరేజుఁడాసంయమి
శునకున్ మొక్కి వచించె నీరమణి యీక్షోణీజ లోకైకపా
వనియంచు న్మును లంకలోనఁదెలిసెన్ ♦ వహ్నిప్రవేశంబునన్ 264

చ॥ తెలిసిన లోకనిందలను • దీర్పఁగ నిక్కరణిన్ ఘటించితిం
గల దపరాధ మోర్పుడిక ♦ కాంతశరీరులు వీరునాదుపు
త్తులు సతియాపెయశానయినఁ ♦ దూకొని యింకొకసారి సీతయిం
దలిజనుతొనటంచనఁగఁ ♦ దాల్మిఁబ్రతిజ్ఞ యొనర్పమేలగున్. 265

క॥ మీ రెట్లుపలికినప్పటి, కారమణివచించుశపధ • మదియొత్తెనన్
ధీరులగు నిచటివారికి, నారమణీయోక్తిప్రత్య • యంబగుననినన్. 266

—* భూదేవి సీతలంకరించి రసాతలంబునకుఁ గొంపోవుట. *—

ఉ॥ ఆరఘునాయకోక్తులకు • నందరు విస్మయమందిరచ్చటన్
వారిరుహాసనాదిబుధ • వర్యులు మేలనిరాకసంబునన్
సౌరసుమంబులుం గురిసెఁ • జక్కనిగంధము లుబ్బు నంతటన్
సారెకుసారెకు స్మలయ • సారసమీరమువీచె దిక్కులన్. 267

మ॥ ధరణిజ రామచంద్రపద • తామరసంబుల నిల్పితామదిం
బరమధృతిం ధరించి తల • వాంచి యుదబ్బుఖయై ధరిత్రిపై
యొరపునిజావలోకనము • లుంచి కరద్వయము ల్మోగిడ్చి సు
స్థిరమతితోడ నిట్టుల వ • చించెను సభ్యులకెల్ల వింతగన్. 268

శా॥ రామారాధ్యపదారవిందముల నా • రాధింతునేనిన్ రఘు
స్వామీశాజ్ఞవసింతునేని నెపుడున్ • జాగ్రత్తుషుప్త్యాదులన్
రామస్వామికి సాధ్వినౌటయు యధా • ర్థభేని నాతల్లియో
భూమీ నాకిక మార్గముదెలిపి గొం • పోవమ్మ నీలోనికిన్. 269

ఉ॥ అంతట భూమియున్ బహు ర • యంబున వచ్చి ధరిత్రికన్యకా
కాంతకుఁ గానుపించి కడుఁ • గాసీలుస్వాత్మజఁ గొంగిలించి త
చ్చింతలఁ దీర్చి భూషల వి • చిత్రగతిం గయిసేసి తద్రసా
భ్యంతరభూమి కయ్యెడల • భద్రముగాఁ గొనిపోయెఁగూరిమిన్. 270

—* సీతాదేవి రసాతలంబున కగుగుటకు రాముఁడు చింతిల్లుట. *—

మ॥ జనకాధీశ్వరపుత్త్రి యిట్లరుగ వి • శ్వంబంతయున్ శూన్యమై
తనకుం దోపఁగ దీనతన్ రఘుకులా • ధ్యక్షుండధైర్యంబుతోఁ
గనులం బొప్పము లేఱులైతొఱఁగ హా • క్షాపుత్త్రి హా జానకీ
యనుచున్ మూర్ఛిలీ లేచి ఘోరతరదుః • ఖాకాంతుడై యిట్లనున్. 271

మ॥ జననిందం బడలేక నేనిటుల దు • స్సాంతుండనై కాననం
బునకుం బంపినతప్ప నీదు హృదయాం • భోజంబులో నెంచి నీ
చునిపోల్కిం గడుఁబొబుఁ గూర్చితినటం • చుం దాగిపోనేల చ
య్యన నీవింకొకసారి నీముఖము లీ • లాగారముం జూపుమా. 272

మ. అకటా! నీవు మహాసతీమణివి నా • యందేయెడంబేర్కిఁ బా
యక నర్తింతువటంచు నెంచితిని న్యా • యంభానె నీవేగుచో

- టికిఁ గొంపోవక నన్ను నిష్కరుణ నం ♦ టింబాసి పోవం దలం
పక నాదోషములేగుదెంచి యెదుటన్ ♦ భాషింపవే భామినీ. 273
- మ. సదనంబు స్విడనాడి పెక్కుదినముల్ ♦ శాంతి న్వనోర్వి న్నటిం
చి దురంతార్తివహించు నిన్ను నెలమిం ♦ జేపట్టి వర్తింపఁగా
నిదిమేలౌ వెరవంచునెంచి శపథం ♦ బేఁ గోరితింగాని నీ
యెదసుఁతైన నెఱింగినం దలఁతునే ♦ యీమాట యో జానకీ. 274
- చ. అడరెడు హఠ్నిజొచ్చు సమ ♦ యంబున నూఱక చూచుచుండు ని
ల్కడయునుఁ గానకంపి చిర ♦ కాలము సైచిన ధైర్యమిట్టి నా
యెడఁగని కుంది దుఃఖముల ♦ నెక్కిడి రాగము వీనికంచు ని
ప్పుడమి నణంగి మాయమయి ♦ పోతివె జీవములెట్లు నిల్పుదున్. 275
- మ. కనులన్సాతెఁగఁగాఱు నశ్రుజల సం ♦ ఘాతంబుతోఁ దైన్యముం
గను నిట్టూర్పుల వాడుకెంబెదవితోఁ ♦ గాంతాలక శ్రేణితో
ఘనలజ్జం దగుమోమువాంచి కర ♦ యుగ్మంబిచ్చటన్ మోడ్చి ని
ల్చిన నిన్నుం దలపోయు మాత్రమున నా ♦ చిత్తంబుఁబ్రోబిల్లెడిన్. 276
- చ. అనుపమవామలూరుజవ ♦ నాంతర సీమలఁజెందినావు న
సై నసిన కూర్మితోఁ గదిసి ♦ యెప్పటికై ననుఁగాని కూడదం
చనుమతి నిన్నినాళ్ళిచట ♦ హాసతి తాలిమినుంటి నిప్పుడున్.
నను విడనాడి యిట్లరగి ♦ న న్మదిఁ బ్రాణములెట్లు నిల్పుదున్. 277
- ఉ. ఎక్కడికేగితో యిపుడు ♦ నెక్కడఁ జింతలవీడి నిల్చినా
వెక్కడఁబోయె నాటిమరు ♦ లెంతటి నిర్దయురాలవైతివే
నెక్కడికేగువాఁడఁ దెలు ♦ వేది క్రమింతిఁకఁ గాలమెట్లు నీ
వెక్కడనుంటివో వెలఁది ♦ యేనెటుసైపును నీవియోగమున్. 278
- సీ. పార్వతీపతి ధను ♦ ర్భంగంబుఁ జేయుట, నీకోసమేకదా ♦ నీరజాక్షి
నీరజాప్తజునితో ♦ స్నేహంబుసల్పుట, నీకోసమేకదా ♦ నీలవేణి
పరమవికామ పురం ♦ దర పుత్త్రుఁజంపుట, నీనిమిత్తముగదా ♦ నిర్మలాంగి
ఘోరాంబురాశిపై ♦ వారధింగట్టుట, నీనిమిత్తముగదా ♦ నీరజాస్య
- గీ. బ్రహ్మవంశజుదానవేశ్వరుఁ దునుముట, నిన్నుఁగఱియించుటకుఁగదా ♦ వన్నెలాడి
యువిదయివియెల్లఁదలఁపక ♦ యొక టిరెండు, తప్పలకు నన్నువిడనాడఁ ♦ దగు నెనీకు.
- మ. అని ధాత్రీజ మనంబులోనునిచి శో ♦ కాకాంతుఁడై యిట్టు ల
య్యనవంశుండు ధరిత్రివచ్చి దయతో ♦ నిమ్మైధిలీదేవిఁ దో

క్ష్మాని పాతాళములోనికేగిన తెఱం ♦ గుణ బుద్ధిలోనెంచి మిం
చిన కోపంబునఁగాంచి సభ్యుల వచిం ♦ చెణ ఘోరమేఘధ్వనిణ. 280

—* రాముఁడు భూమిపై బాణముఁ బ్రయోగింపఁబూనుట. *—

ఉ. కంటిరె సభ్యులార జన ♦ క క్షితిపాలజ వేడినంత న
ప్పంటవెలందివచ్చి సుకృ ♦ పామతిఁ జింతలఁదీర్చి పోకతాఁ
గంటున నన్నిటం జడునిఁ ♦ గా మదిలోఁ దలఁపోసి నాదు వా
ల్గంటిని వెంటఁ దోడుకొని ♦ గాసిలుచుం జనినట్టి చందముణ. 281

ఉ. బాలిశులీల దుఃఖముల ♦ పాలయి గాసిలుచుండ నేను నా
పాలిటిలక్ష్మియోయనఁ గ ♦ భాసిలు మైధిలిఁగొంచుఁ బోయె ని
న్నేలవెలంది చెప్ప్యసర ♦ ణిం బరికించినవారె మిరిటణ
దాలిమిఁబూని యత్తయని ♦ దండనసేయక యూరకుందునే. 282

మ. ఘనఘోరాంబుధి ఖేయమైవెలయు లం ♦ కంజేరి పంక్త్యాననా
దిని శాటోత్తముల న్నధించి మహి పు ♦ త్తీరత్నము న్మున్ను తె
చ్చిన నాకియ్యది లక్ష్మమే ధరణి సు ♦ స్నేహంబుతోఁగొన్న యిం
తి నిటం ద్రిప్పటఁజూడు డిందఱు ధరి ♦ త్రిన్వత్తు బాణాహతిణ. 283

చ. మరుసుననాకుఁ గోపమెదఁ ♦ దోపకమున్నె ధరాజఁదెచ్చి యి
ద్ధరణి యొసంగినం బ్రతుకుఁ ♦ దప్పిన మద్ధనచాపనిర్వమ
దురఖర బాణజాలముల ♦ తోఁ బొడిఁజేసి యజాండమెల్ల ని
త్తరి జలరాశిలోఁగలిపె ♦ దం గనుడీ నిమిషంబులోసలణ. 284

మ. అని యిరీతి రఘూత్తముం డలిగి సా ♦ ధ్యాదిత్యగంధర్వసి
ద్ధనికాయంబులు శైలము ల్భవన సం ♦ తానంబు భీతిల్ల ది
న్యనిజేష్వాసమునన్ శరం బునిచి వే ♦ యం జూచుచుండన్ భయం
బున బ్రహ్మాదికులేగు దెంచి నుతుల ♦ ప్పంజేసి రీరీతిగణ. 285

—* బ్రహ్మాదులు రాముని స్తుతించుట. *—

చ. జయ జయ లోకరక్షణ వి ♦ చారవిచక్షణ వారిజేక్షణ
జయ జయ సర్వదేవ రిపు ♦ సంచయ శిక్షణ మంజుభాషణ
జయ జయ సర్వకారణ ల ♦ సజ్జలజాప్త కులాభిభూషణ
జయ జయ సత్కృపాధిషణ ♦ సాగరశోషణ భూషభూషణ. 286

సీ. ఆత్మచాపముఁ దుంచినట్లు తేరుఁ గ్రుంపఁ గడఁగెనంచును మావిఁ భుఁడుతలంకెఁ
దన్నఁ గాంచీలీలఁ దాల్చు నారీరత్న, మడఁగుచుండెనటంచుఁ గడలివణఁకెఁ
దమి భూమి ధరసంజఁ దప్పనేమోయటం, చు మహీధరకదంబఁకములు కలఁగె
నిఁకనేమిసేతు మే ఁ మెంచుఁబోదుమటంచు, ఫణిరాజనివహంబు ఁ పరితపించె

గీ. నొక మహీదేవితోఁబోనె ఁ సకల భవన, ములకుఁగీడు ఘటిల్లునంఁచఱుకుఁగాంచి
రెల్ల జనములు మీరలు ఁ విల్లుఁబూని, భూమి దేవిఁజూచినమాతఁ మున నరేంద్ర.

శా. తోయాగ్నిక్షితిమారుతాభ మహదా ఁ దుల్ సృష్టిఁగావించి నీ
వేయన్నింటికి రాజువై సకల లో ఁ కేశుండవైయుండి యి
ట్లా యీలోకగణంబుఁ జేయుటకు సృ ఁ స్ట్యాదిక ననుం గంటివీ
వే యీనాభిపయోరుహంబునను నీ ఁ వేరాజువో రాఘవా. 288

శా. సత్తామాత్రుడవై ప్రపంచములకుఁ ఁ సాక్షిస్వరూపుండవై
చిత్తాదీంద్రియ పాళినాయకుడవై ఁ చిదూపవంతుండవై
తత్తాదృక్ప్రకాశగుణ స్వరూపమున నేఁ తజ్జన్మ రక్షాలయా
యత్తాశేషకలీలలం గనిన ని ఁ న్నాత్మం బ్రతీక్షింపవే. 289

సీ. అతిపూజితాగ్ని వి ఁ ద్యా పరాక్రమకృషి, వ్యాపార శుశ్రూష ఁ లంది నీడు
వదనదోర్దండోరు ఁ పాదాబ్జములసీ ధ, రాస్థలి నాల్గు వ ఁ ర్ణములుకలిగె
నీడుకర్ణంబుల ఁ నిఖిలాశలు జనించె, నేతద్వయంబుల ఁ మిత్రవిధులు
గలిగిరి నీజీవ ఁ ములనుండి పవనుండు, జనియించె జనియించె ఁ జగములిట్లు

గీ. నీవు సకలాంతరాత్ముడఁ దీవ సృష్టి, పోషణలయకారుడవీవె ఁ భవనవితతు
ల మహదంతరాత్ముడవెందుఁ లఁ దిలకింప, రమ్యగుణసాంద్ర శ్రీరఘుఁరామచంద్ర

చ. జనములు భీతిలక జడుని ఁ చందము శోకము దైన్యకోపముల్
చనునె వహింప నీకు నిఁకఁ ఁ జాలును వీడుము విల్లు భూమిచే
సినయపరాధమేమి రఘు ఁ శేఖర నీదగు నాజ్ఞఁజేసితె
ర్వునిడె ధరాజ యెందరిగె ఁ బుద్ధిఁ దలంపుడు మీరలీయెడక. 291

ఉ॥ నీకథలాదినుండి కడు ఁ నేర్పగుబుద్ధి రచించె నాఁడు వా
ల్మీకిమునీంద్రుఁ డీకథ ల ఁ మేయఫలంబిడు నెందునక మహా
వ్యాకులముక హరింపఁదగు ఁ నన్నిజగంబులలోన భావుకా
నీకములక ఘటించు నిది ఁ నిక్కము నీకనునూనమేటికిక. 292

శా॥ సారప్రజలఁగూర్చు శ్రోతలకు వాం ఁ ఛాస్పూర్తి నీడెర్చు భా
గీరధ్యాపగవోలెఁ బంకమణఁచుక ఁ గీరేవతానూపుర

స్సారావముఁ గూర్చుఁగర్ణములకుఁ భవ్యంబులంజేయు నీ
శ్రీరామాయణకావ్యరత్నమిలలో ♦ శ్రీజానకీనాయకా. 293

ఆ॥ వె॥ తత్త రంబువీడి ♦ యుత్త రకాండమీ, యెడల వినుఁడుఁదాప ♦ మడఁగుఁ జిత్త
ముధికనిర్మలమగు ♦ సనివారిజాపనుం, డనవుడ ట్లెయనుచు ♦ నాత్మలోన. 294

గీ॥ కోపమునుమాని శ్రీసూర్య ♦ కులవిభుండు, ననుజుచేతికి శరశరా ♦ సనములియ్య
నలరి వానిని వినుతించి♦జలజభవుఁడు, మునిబుధులుగొల్వనిజలోక ♦ మునకుఁజనియె.

క॥ ఆసమయంబున నట వీ, ణాసముదాయములుమ్రోసి ♦ నగతిన్విసఁగఁ
శ్రీ సీతాదేవియనఁ, క్షూసతిదరినుండి యొక్క ♦ మాటవినఁబడెకా. 295

శా॥ రామాధీశ్వర! దుఃఖమేటికి రమా ♦ రామామణీరత్న మీ
భూమిక సీతగఁబుట్టి తామరసనా ♦ భున్నిన్నుఁ జేపట్టి నీ
వైముఖ్యంబుఁ కడఁభరింప కిటులకా ♦ భవ్యాంచితాత్మీయమా
ధామంబుం గనె నీదురాకమదిలోఁ ♦ దాఁగూర్చిఁ గాంక్షించుచుకా. 297

సీ॥ క్రియయును మేధయుం ♦ గీర్తియు ధృతియును, శక్తియులజ్జయు♦శాంతియు వయ
యునుఁ దుష్టియునుఁ బుష్టియునుజానకియెసుమ్ము, తన్నెధిలీమనో♦దయితుఁడవగు
నీనెదైవంబవు ♦ నేతవుమీరిర్వు, రునుఁ దల్లిదండ్రులై ♦ ఘనతరదయ
సకలలోకాధి ర ♦ క్షణమొనర్చుచునుండు, రెల్లకాలములనే ♦ యింతిచరణ

గీ॥ శోణకాంతిహరిత్పాల ♦ సుందరీక, దంబసీమంతములఁజెంది ♦ రంబుపగిఁడిఁ
దనరునేయింతిచూపర్ధి ♦ జనవితాన, నిఖలదౌర్గత్యమునణంచు♦ నఖలగతుల. 298

క॥ ఆలక్ష్మీదేవియు సీ, తాలలనామణివిధంబుఁ ♦ దమితోనిను భూ
పాలగామణి కొన్నా, ప్లీలీల భజించె నాత్మ ♦ నెంచుముదీనికా. 299

చ॥ క్షీతిసుతనెంచి యింక వెతఁ ♦ జెందకుమోరఘురామ యామెయం
దతిశయమైన నీదగు ద ♦ యారస మిక్కవలందు నుంచుమా
శతధృతిసెప్పినట్టిపుడుఁ ♦ జక్కఁగ నుత్తరకాండమంతయుకా
హితమతితోడ వీరలు ర ♦ హిన్వినుపింపఁగ విన్నునావుడుకా. 300

—* రాముం డశ్వమేధయాగంబుఁ బరిసమాప్తిఁ జేయుట. *—

ఉ. ఆపలుకు ల్పెవిం బడఁగ ♦ నంశట ధైర్యముతో రఘూత్తమ
క్షూపతి నాకుసంభవునిఁ ♦ గన్గొని మీపలుకు ల్విసంగ ని
త్తాపసు లీధరాధిపతి ♦ తండము గోరుచునున్నవారికకా
రేపటినుండి మీకరుణ ♦ నివ్వటిలకా జదివింపు వీరలకా. 301

క. అనివక్కాణించి మనం, బున సతిశయరాగమొంది ♦ పుత్త్రకులం దో
 దొని మఖశాలకుఁ జనియెన్, వనజాప్తకులేంద్రుడంత ♦ భానుఁడు గుంకెన్.

ఉ. ఆనిశి ధూసుతాంచితగు ♦ ణాతిశయంబుల నెంచుచు న్నందిన్
 మానవనేత నిద్రయను ♦ మాట యెఱుంగకయుండి వేకువన్
 దానము సందెయుం జపము ♦ ధర్మవిధానము లాచరించి యా
 స్థానముఁజేరి సర్వముని ♦ జాలముల న్నివసించి మీదటన్. 303

గీ॥ స్రుతులు వీణామనోహరఁశ్రుతులు బెరయ, శ్రుతుల కింపని మునులిలా ♦ పతులు
 మెచ్చి గతిపయదినంబు లుత్తరఁకాండకథలు, వారు పూర్తిగఁ జదివెర ♦ ధర్మ
 ము నయ్యె. 304

ఉ॥ ఆతటి ఋత్విగాదులకు ♦ సంచితదక్షిణలిచ్చి యాచక
 వ్రాతము కోరినట్లు తగు ♦ పద్ధతి దానములిచ్చి ధారణీ
 నేతల వానరాళి రజ ♦ నీచతులం దగుభూషణాదులన్
 బ్రీతులఁజేసి పంపె ధర ♦ ణీవిభుడందఱు నర్హీతులన్. 305

గీ॥ ఇటులఁ గృతకృత్యుడై ధారఁణీశ్వరుండు, ధరణిజావిరహాగ్నిసంఠప్తచిత్తుఁ
 డగుచు ననుజులుబంధుహితాపులెల్లఁ, గొల్వ సాకేతపురమునఁ కుజనియచట.

మ॥ నయమార్గంబున రాజ్యమేలె ధరణీ ♦ నాధుండు గీర్వాణస
 త్ప్రియకార్యంబుల నల్పుచున్ సకలధా ♦ త్రీదేవతాపాలికు
 చ్చ్యాయమోదంబు ఘటింపుచున్ సకలదు ♦ ష్టశ్రేణి నుగ్గాడుచున్
 దయతో నర్ధిహితంబుఁగూర్చుచు ననా ♦ ధవ్రాతముం గాచుచున్. 307

మ. నెనరోప్పన్ బహుభాశ్వమేధముల న ♦ న్నిష్టోమయాగంబులన్
 ఘనగోమేధమహాతిరాత్రమఖసం ♦ ఘాతంబులం బొండరీ
 కనికాయంబుల వాజపేయతేతులం ♦ గావించె గాంనేయభూ
 తనయారత్ననమేతుడై రఘుకులా ♦ ధ్యక్షాగ్రగణ్యుం డిలన్. 308

చ॥ ఇల ధరణీజవంటివన ♦ జేక్షణపోయిన మీద రాముండ
 వ్యలఁతితమింజెలంగి మదిఁ ♦ బాయనిచింతల నెవ్వ రెన్నిభం
 గుల వచియించిన న్వివక ♦ క్షోణిజబోలు సువర్ణవిగ్రహం
 బలరంగఁ జెంతనుంచుకొని ♦ యన్నిమఖంబులఁజేసి భక్తితోన్. 309

గీ॥ ఇటుల ధర్మానువర్తియై యెఱమిఁజూచు, ప్రజలనందఱఁ గాచుచుఁ బరమభక్తి
 శాలియై యజ్ఞకోటులఁసలిపి యచట, శ్రీరఘుస్వామి రాజ్యంబు ♦ నేయించుండి.

చ. మఱువఁగనేర్చు లోకమున ♦ మానవులాడినయట్టిదూఱులన్
 మఱువఁగనేర్చు నాశ్రితులు ♦ మాటికిసల్పిన తప్పలన్నియున్
 మఱచిన మర్వరాక మది ♦ నాటినతద్విరహాతిశోకమున్
 మఱువఁగనేఱఁ దాసుగుణ ♦ మాన్యుఁడు శ్రీరఘురాముఁడెంతయున్. 311

గీ॥ మం.తిగురుహితబంధుసా ♦ మంతముఖులు, పృథివినేలుమటంచని ♦ వినుతినేయ
 నొప్పి శ్రీభూమిపుత్రిలే ♦ కున్నకతన, నన్నియుఁ గొఱంతలైతోఁచె ♦ నవనిపతికి.

గీ॥ ఒంటిగానున్న వేళల ♦ నుత్పలాక్షి, దలఁచి దుఃఖించు రఘుకులా ♦ ధ్యక్షుఁడెపుడుఁ
 గొలువులోనున్న వేళలఁ గొడుకులఁగని, క్షితిసూతారూపముఁదలఁచి ♦ వెతలఁగాంచు.

—* కౌసల్యాసుమిత్రాకైకలు దివమున కేగుట. *—

సీ॥ రాజ్యంబుసల్పు శ్రీరామచంద్రుని మహై, శ్వర్యంబు నేత్రోత్స ♦ వముగఁజూచి
 భూరిదక్షిణలతోఁబుత్తుండు సల్పిన, గంధర్వమేధాది ♦ కములఁ గాంచి
 యవ్వయంచనిపూజఁలాచరించెడు కృపా, పరులం గుశలవాది ♦ పౌత్తులఁ గని
 క్షితిజవోయినవెతఁ ♦ జెందనీయకకొల్చు, నట్టి సాధ్యుల నూర్తి ♦ లాదులఁ గని

గీ॥ యెల్లబాంధవులం గాంచి యిహాసుఖంబు, లెల్లఁగని మానసంబున ♦ నెలమితోడ
 నపుడుఁగౌసల్య నిజకాంతుఁడలఁగుచున్న, లోకమునకేగఁ బుత్తులు ♦ శోక మొంద.

క. తల్లి రామారత్నమ, తల్లి మము వీడిపోవఁ ♦ దగునె యటంచుం
 దల్లడిలి రాముఁడంతటఁ, దల్లికి నపరక్రియల య ♦ ధావిధిఁజేసెన్. 315

సీ॥ ఆత్మకాంతునికడఁకామెవోయిన యొక్క, పక్షంబులోఁ గేక ♦ యక్షితిపతి
 పుత్రీయు నిర్విభునిదాపునకేగె నంతలో, పలఁ గొన్నివాసరంబులకుఁ గాంతుఁ
 జేరె న్సుమిత్రయుఁశ్రీరామచంద్రుఁ డంతట వారలఁదలఁచి ♦ తల్లడిల్లి
 కత్నాభరణనికఁరంబులు కనకము, ల్లామంబులు మహిని ♦ ర్జరవరులకు

గీ॥ వారిలంగూర్చి యొనరించుఁపారలోక, విధులనమయంబున నొసంగె ♦ వివిధదాన
 ముల నిఖలయూచకకదంబంబున కొసంగి, సత్కృపామతిరాజ్యంబు ♦ సలుపుచుండె.

—♦లక్ష్మణుఁడు రామపరిత్యక్తుండై దివంబున కరుగుట. ♦—

సీ॥ ఇవ్విధంబున రాజ్య ♦ మేలురాఘువునిచే, సామితిగొన్నివా ♦ సరములకట
 త్యక్తుండై వాహినీఁతండోత్తమంబైన, సరయూతరంగిణి ♦ కరుగుదెంచి
 క్రుంకి తన్నదిలోనఁ ♦ గురుయోగముందాల్చి, తనదుతోల్లిటిరూపు ♦ దలచునంత
 లోన గంధిలమహాఁసూన వృష్టిగగురిపిం, చుచువచ్చి నిర్జర ♦ స్తామవిభుఁడు

గీ॥ కాపాలాదికములు మోయఁ ♦ గబుధవేశ్య, లాడనాతనిమేనితో ♦ నమరపురికిఁ
దోడుకొనిపోయెనచట బుధులునుతింపఁ, బంకజదళేక్షణుని చతుర్భాగమనుచు.

సీ॥ ఈరీతిగివమున ♦ కేగిలక్ష్మణుఁడు నిర్జగులచేనచట న ♦ ర్చనలఁగాంచి
నిత్యముక్తాశ్రయ ♦ నిలయంబుఁజేరఁ బి, మ్మట వసిస్థాదిక ♦ మకానులఁగని
లక్ష్మణుంబొసి ని ♦ ల్వఁగలేనిక భరతు, నీయయోధ్యాపురి ♦ నేలునట్లు
ఘటియించిదేవలో ♦ కగతుండనై లక్ష్మ, ణునిఁజూడ నేగద ♦ ననవుఁడువిని

గీ॥ భరతుఁడన్నకుఁ గేల్కొడ్చిధరణినాధ, మిమువిడిచియుందునేకానఁదమివహించి
కోసలాధీశుఁజేయుదు ♦ కుశుని లవుని, జేయుడుత్తరకోసల ♦ క్షితివిభునిఁగ. 318

క॥ అనిపల్కుభరతువాక్కుల, వినిమీద వసిష్ఠమాని ♦ వీరాజహితా
ప్తనికరబాంధవమంత్రత్యా, దినివహముం బిల్పి మిగుల ♦ దివ్యప్రీతిక. 319

—* రాముండుఁ గుశలవులకుఁ బట్టముఁగట్టట. *—

క॥ కోసలదేశమునకుఁబతి, జేసెఁగుశుక సుగుణవంతు ♦ శ్రీమంతుఘనుక
వాసింగాంచిన యుత్తర, కోసలమునకుఁబతిఁజేసె ♦ గుణవంతులవుక. 320

చ॥ పురయుగమిట్లుసేసి నిజపుత్తులఁ బంపుతరిక రఘూద్వహుం
డిరువురకుక సమానముగ ♦ నిచ్చిశతాంగహయాదిపాళి సు
స్థిరకరుణాత్మ భూమిజ మ ♦ దిం దలపోసి కవుంగలించిత
చ్చిరముల మూర్కొనెక గుణవి ♦ శేషములం దలపోసి మీదటక. 321

ఉ॥ వారలు రామభూమిపద ♦ వారిజయుగ్మనఖప్రభ ల్నిజ
స్థారలలాటభాగఘన ♦ సారసురేఖల నటమొక్కుచుం
జేరువ నిల్చి దీవనలఁ ♦ జేకొని వీడ్కొని బొప్పవారిసం
పూరితనేత్రులై చనిరి ♦ భూపుఁ డొసంగినచోట్ల కయ్యెడక. 322

—* శత్రుఘ్నుఁడు నిజకుమానులకుఁ బట్టముఁగట్టి రామునికడకు వచ్చుట. *—

సీ॥ పిదప శత్రుఘ్నునిఁ ♦ బలపింప నాతండు, తగుభూములందు నం ♦ దనుల నిలిపి
వచ్చి యొరఘుకుల ♦ స్వామి మిమ్మున్వీడి, క్షణకాలమిటనుండఁ ♦ జాలననుచు
వేడ నారఘురామ • విభుఁడు రమ్మనె నప్ప, డనుచరులేగి రా ♦ మావనీశు
నూర్ధ్వలోకగమనం ♦ బుల్లసమునఁజెప్ప, వానరభల్లూక ♦ దానవులు వి

గీ॥ ని నిజనాథులఁగూడియానిమిషమున న, యోధ్యకే తెంచి భూమిపాలోత్తముఁగని
మొక్కిశ్రీరఘునాధమిమ్ములభజించు, మమ్ముల నిట వీడిపోవ సమ్మతమె మీకు.

చ॥ అని వినుతించు కాలమున ♦ నర్కసుతుండు నమస్కరించి యో
 ఘనసరసీజమితకుల ♦ కంధిసుధాకర కీశ రాజ్యనా
 ధునిగ నొనర్చి వాలిసుతుఁ ♦ దోషముతో మిముఁ గొల్వవచ్చితీక్ష
 నను నెడఁబాసి పోవలద ♦ నక్షరఘురాముఁడు సంతసించెడిక్ష.

324

శా॥ ఆలోనం గరము ల్మొగిడ్చి దనుజా ♦ ధ్యక్షుండు విచ్చేయ భూ
 పాలుం డాతనిఁజూచి దైత్యపతి యీ ♦ భావంబు నీకేటికీ
 లీల న్నీవల లంక నేలు మ సురా ♦ శి ధర్మమార్గంబునక్ష
 హాళిక్ష నెయ్యము మర్వబోకు మెదలో ♦ నాచంద్రితారార్కముక్ష.

325

కం॥ అనిన రఘూత్తమశాసన, మునకు వెఱచి యూరకుండెఁ ♦ బుణ్యజనవిభుం
 డినకులుండెఁతటఁ బవనజుఁ, గని యిట్లనిపల్కెనధిక ♦ కరుణాన్వితుండై.

326

సీ॥ అంబుజాప్త ద మూస ♦ మాసాదితశ్రుతి, స్మృతివిశేషరహస్య ♦ సింధుడవధి
 కాధ్యాత్మతత్వ వి ♦ ద్యానిరూఢమతివి, బ్రహ్మచర్యవ్రత ♦ ప్రవరుండవుభ
 విష్యద్విధాతవు ♦ విసులాత్మకుడవుమ, తీర్తిచంద్రికలు పృ ♦ ధ్వీతలమున
 నెందాఁక రాజిల్లు ♦ నందాకభవదీయ, కాయంబమృతగతిఁ ♦ గాంచినిల్చు

గీ॥ నిజము నావచనంబులు ♦ నెగమచుండు, నీదుకోట్కలు ఫలియించు ♦ నిత్యుండవగు
 వింక నేమియు బలుకకు ♦ మిపుడు బవన, తనయయనిపల్కి రామభూ ♦ ధవుడు పిదప.

గీ॥ బ్రహ్మమానససుతు జాంబ ♦ వంతుఁగాంచి, నీవు చిరకాలజీవివి ♦ నిర్మలుండవు
 కలఁగ కెప్పటికీతిగా ♦ నిలువుమనని, ననుచు మైందద్వివిదులఁ గాం ♦ చినరవిభుఁడు.

—♦ శ్రీరాముఁడు తమ్ములతో, బావులతో సరయూనదిఁ బ్రవేశించుట ♦—

సీ॥ అతిదయాత్ములగు మీ ♦ రమృతపానముఁజేసి, నట్టివారలుగాన ♦ హానిమీకుఁ
 గలుగను చిరకాల ♦ మిలవసింపుడటంచుఁ; దక్కిన కీశసం ♦ తతులునాబ
 డెఁ జనుదెంతురటంచు ♦ తీవితో వచియించి, కల్యాణమిఁక నింత ♦ కంటెఁగలదె
 యని బంధుమంత్రి హి ♦ తాప్తులెల్లగు పౌరజాలంబులాత్మలో ♦ సంతసించి

గీ॥ బంధములుదీరె మనతపః ♦ ఫలములొదవె, నెప్పుడారామచంద్రుతో ♦ నేగువార
 మనుచు జనములు సేవింప ♦ నవుడురామ, ధరణినాయకుఁడు సరయూ ♦ తటముఁజేరి.

ఉ॥ అన్నది కయ్యెడ న్వనరు ♦ హాసనుఁడొందముఖాప్తదిక్పతుల్
 కిన్నరయక్షకింపురుష ♦ భేచరగుహ్యకసిద్ధసాధ్యకు
 ల్పన్నగసంచయంబు లల ♦ బ్రహ్మమునొందులుగొల్వ దీప్తిసం
 పన్నవిమాసములైనల ♦ భాసిలవచ్చి కృపాంతరంగులై.

330

- సీ॥ దేవాధినాథభే ♦ రీవారనినదంబు, లాకసంబారసె న ♦ త్యద్భుతగతి
 నస్సరఃకామిను ♦ లాడిరి గంధర్వ, తతులు పాడిరి కల్ప ♦ తరుసుమములు
 జడివట్టినట్లుగా • వడివడిం గురిసె సా, రసలోచనుండు శ్రీ ♦ రామవిభుఁడు
 సరయూసదించొచ్చె ♦ సహజన్మముఖులతో, నవుడు శ్రీరామముఖాంబుజముగ
 గీ॥ తనదువీక్షణలోలంబ ♦ తతులు దార్కొనన్సరోజాసనుండు వా ♦ జ్జులినలోచ
 నాంఘ్రినూపురనాదంబులట్లదివివ, సించి యిట్లని తా సన్న ♦ తించెమిగుల. 331
- ఉ॥ ఈయఖిలప్రపంచమున ♦ కీవెవిభుండవు రామచంద్ర నీ
 మాయనెఱుంగ మాకగునె ♦ మానవ రూపమువీడి యాదినా
 రాయణమూర్తి వై భటచ ♦ యంబు భజింప ఖగ్గేదునెక్కి వేం
 చేయుము కాలయాపనము ♦ సేయఁగ నేటికటంచుఁబల్కినన్. 332
- క॥ శ్రీరామజానకీమణి, శ్రీరామభవత్పదంబుఁ ♦ జేరియునందే
 నీరాకఁగోరుచున్నది, శ్రీరామేఘ్నితముఁదీర్పఁ ♦ జేరుముకరుణన్. 333
- క॥ అని వక్కాణింపఁగ విధి, విని రామవిభుండుపదప ♦ విశ్వనుతలన
 ధ్వునలీలారాజితమగు, తనరూపము నాత్మలోనఁ ♦ దలఁచిన యుఁతన్. 334
- సీ॥ ద్యుమణికోటి ప్రభా ♦ సముదయంబుల మించు, ఘనకిరీటము మాళిఁగానుపించె
 ఘనవిలాసి ప్రభా ♦ గణముతో దనరు నా, జానులంబి చతుర్భుజములుదోచె
 దై తేయులకు సుర ♦ త్వంబిచ్చు శంఖచక్రగదాసిశా^{జ్ఞ}రాదికంబులలరె
 ఘనకాంతిరాజిత ♦ కాస్త్రుభశ్రీవత్స, ములతో నురంబులీ ♦ లలనహించె.
- గీ॥ ధాతఁగనినట్టి నాభిప ♦ ద్మంబువెలసెఁ, గనకచేలంబు గటితంబున రహించె
 బొలిచె నవయవముల దివ్య ♦ భూషణములు, సకలలోకములయ్యెడఁసంతసించె.
- గీ॥ ఇటుల నాదినారాయణా ♦ కృతివహించి, సకలనిజసేవకగణంబు ♦ సన్నతింప
 గరుడవాహనమెక్కి ♦ లోకములుమెచ్చ, రాముఁడత్తరి వైకుంఠధాముఁడయ్యె.
- మ॥ అవుడుకా ధాతృదిశాధిపాలవసుసా ♦ ధ్యాదిత్యసిద్ధుల్రీమా
 ధివు లోకావళిపూజ్యసుందరమహా ♦ దివ్యాఁగసౌభాగ్యు న
 చ్చపుబత్తిం దిలకించుచు గడు నమ ♦ స్కారంబులంజేసి శీ
 ర్షపరీతాంజలులై నుతించి రధిక ♦ ప్రౌఢార్థశాల్మ్యకులన్. 337
- క॥ మొరసెన్ నిర్జరభేరుణ, గురిసెన్ దివ్యకు సుమములఁకుంతితగతి న
 చ్చరలాడిరి పాడిరి తుం, బురులాగకుడాధిరూఢు ♦ మ్రొలన్నిగులన్. 338
- గీ॥ భరతశత్రుఘ్నులిరువురుఁ ♦ బంకజాస, నాదికులు గాంచుచుండ ♦ నయ్యవసరమున
 నధికనిర్మలతేజోమయాత్మలగుచుఁ, గలసిరాహరిదివ్యవి ♦ గ్రహమునందు.

- క॥ సరయూనదిఁజొచ్చి దివా, కరజుఁడు రవిలోనఁగలసెఁ గలసెంగ్రతుభు
గ్వరశిల్పిలోనలుఁడు గల, సె రహిన్ నీలుండుబలుడుఁ శిఖిలోనపుడున్. 340
- క॥ ఏయే విబుధవరాంశము, లేయేకపులూనిపుట్టి ♦ రిలలోపలము
న్నాయావాసరసంఘము, లాయావేలుపులఁగలసి ♦ రద్దేవాజ్ఞన్. 341
- గీ॥ గరుడగంధర్వయక్షకిన్మరగగనచ, రాదిదేవాంశములఁ గల్గి ♦ నట్టి ఋక్ష
వాసరాదిబలంబులు ♦ వారివారి, రూపములలోనఁ గలసిరి♦రూపులవిడి. 342
- మ॥ గరుడారూఢరమాధినాథు నెదుటం ♦ గన్గొంచు నానాజనుల్
సరయూహ్రాదినిఁజొచ్చి ముక్తతనులై ♦ సద్రూపముల్గాంచి యు
ద్ధరదివ్యాత్మ మహావిమానతతులం ♦ దుం బుత్త్రమిత్రాప్తసో
దగపత్న్యదులతో వసించి రధికో ♦ ద్యన్నిర్జరాకారులై. 343
- సీ॥ పశుకీటకక్రిమి♦సక్షి భూధరలతా, భూజంబు లల సర♦యూజలముల
నిక్షిప్త దేహులై ♦ యక్షయదేవత్వ, మొందిరంచితవారి ♦ జోదరుదయ
నంతనారాయణుండ్జుఁగాంచి విరించి, తనకు నీప్రాణులం♦దరిలఁబాసి
ఘననిత్యపదచింతఁగాంచి నావెంట వ, చ్చిరిమాకు వీరలెల్లరును బ్రాణ
గీ॥ ములుగఁ జింతించి సత్కృపా♦మూర్తి వగుచు వీకసాఖ్యప్రదోపరి♦లోకములని
లుపుమనుచు నతికారుణ్య♦లోలుడై వ, చింపగనపుడు నలసుర♦జ్యేష్ఠుఁడెలమి. 344
- సీ॥ ఆపశుప్రముఖతి♦ర్యగంతు తతులతో, నమరత్వము వహించి♦నట్టి జనుల
సత్కృపామూర్తియై♦ సత్యలోకముచెంత, ఘనతరభోగభా♦గ్య నివహములఁ
గడువై భవంబులఁగన్పట్టుసంతాన ♦ లోకంబులన్నిటై లోకవిభుని
కారుణ్యతకు శిరః♦కంపంబుఁ గావించు, చునపుడు భక్తితో♦ననిలజాంగ
- గీ॥ దులు సురవిభుమైందద్వివి♦దులును ఋక్ష, విభుఁడు భువిలోవసించిరి♦విశ్వనాథుఁ
గొలిచి తక్కినవారలు♦ కుతుకమూని, చనిరి సద్భక్తి పూరిత♦స్వాంతులగుచు. 345
- గీ॥ నృపుఁడు సరయూనదికి వచ్చు♦నపుడు భల్ల, వాసకులలీల వచ్చిన♦వారలెల్ల
రతఁడు నాదినారాయణుండ్జై నిజపురి, కరుగ దేవతలైపోయి♦రధికరుచుల. 346

—♦ శ్రీరాముఁడు వైకుంఠధామమునకు వేచేయుట. ♦—

- గీ॥ ఇటులనమ్మిన ప్రజలకు♦నెల్ల సద్గ, తులిడు బ్రహ్మాదు లిగుపార్శ్వ♦ములఁగొలువఁగ
గరుశవాహనారూఢుడై ♦ పరమపదముఁ, జేరెమదిలోన మోదమే♦పారనపుడు.
- సీ॥ ఫలములఁగోరక ♦ వరనిజాంఘ్రులఁగొల్చి, తపములఁగావించు ♦ ధన్యమతులు
నారాయణ సమర్పణమటంచు సర్వయ, జ్ఞములఁగావించిన ♦ శాంతినిధులు

నారాయణ జనార్దన ముకుంద హరియంచుఁ, దసనుధ్యానించెఁడుఁ దాంతియతులు
 తీర్థయాత్రలకేగి ఁ దివ్యస్థలంబుల, దేహంబువిడిచిన ఁ ధీరమతులు
 గీ॥ వేయితులసీదళములెంచి ఁ వేయినోళ్ల, దినదినంబున స్వార్చన ఁ ల్పిన కృతార్థు
 లచట సద్భక్తిపూర్ణచి ఁ త్తాబ్జులగుచు, నెమరుకొనిపూజలిచ్చినఁ నెలమిఁగాంచి.
 గీ॥ సలలితాఖిలద్వారసం ఁ చయముఁగడచి, భక్తవర్జులఁ దగినట్టి ఁ భాషితముల
 ముష్టులం జేసిమీఁదసంఁ తుష్టుడగుచు, నష్టమద్వారగతుఁడైన ఁ హరినిఁగాంచి.
 చ॥ ఎదుగుగవచ్చి కల్పించెలి ఁ హేలల మీరుమెఱుంఁగుచూపులన్
 మొదటనివాళినిచ్చి తన ఁ నోములుపండెనటంచుఁ బేర్చి తా
 సుదతులవెంటఁ బెట్టుకొని ఁ సుందర హేమవికారపాత్రికా
 సదమలరత్నదీపికల ఁ శౌరికి నారతులిచ్చె నయ్యెడన్.

350

మ॥ కలితాంభోధిసుతాక రాంబుజముసోఁ, కన్ మొగగుర్పార న
 జ్వలజాక్షుండతిసాత్వికేక్షితుఁడునై ఁ సంతోషమేపార న
 వ్వల సత్సాత్వికమూనెఁ బక్షివతివి ఁ వ్యక్తేనశేషాధినా
 ధులునాత్మీయవిలాసవైఖరుల సం ఁ తోషింప వీక్షింపుచున్.

351

గీ॥ కుటిలకుంతల భార్గవిఁ ఁ గూడిపార్శ్వ, కములవైష్ణవీతతులూడి ఁ గములుసేయ
 నాదినారాయణుండుర ఁ త్పనికురంబ, రాజితాత్మీయవరమంది ఁ గంబుఁ జేరె.
 సీ॥ లలితకాంతులతోఁజె ఁ లంగు బహళీనంద, మయమగుకాంచన ఁ మంటపమునఁ
 జిత్రరత్నశ్రేణి ఁ చిత్రితభద్రాస, నంబుపైనివసించి ఁ డంబుమీర
 శ్రీదేవిసురమున ఁ మేదినీనీశల, నిరుపార్శ్వకంబుల ఁ నిడుకొని తమి
 సర్పాధిరాజవి ఁ వ్యక్తేనగరుడాది, కులు భక్తిపూర్ణులై ఁ కొలుచుచుండ
 గీ॥ సర్వభోక్తృత్వకర్తృత్వ ఁ సర్వపాల, కర్తృవిజ్ఞత్వనిఖిలహే ఁ తుత్వశక్తి
 యుక్తుఁడై మించిసరసీగు ఁ హేలాదరుండు, నిండుకొల్వుండెనప్పుడుఁ నీలగలుఁడు.

—* శివునితో నారాయణుండు రామచరిత్రమహిమం దెల్పుట. *—

గీ॥ పెక్కువితులఁజేయగాఁ ఁ బ్రీతినపుడు, వానికిట్టులఁబల్కెన ఁ వ్వారిజాక్షుఁ
 డధికకరుణారసాదిపూ ఁ ణ్ణాత్ముడగుచుఁ, బరమవర్ణాంబుదగభీర ఁ భాషితముల.
 మ॥ గిరిజాధీశ్వర నీపు నియ్యజుఁడు నీ ఁ గీర్వాణనాథాదిది
 గ్వరులిక్కిన్నరసిద్ధసాధ్యసురయ ఁ త్తశ్రేణులీరీతివా
 నరరూపంబులుదాల్చి వైరిహతికిన్ ఁ సాయంబుఁ గావించుటన్
 సురవైరిండుఁడు నీల్లఁ గూపసమన ఁ క్షోభంబుఁదీ రెన్మహిన్,

355

ఆ॥ వె॥ శిష్టరక్షణంబు ♦ దుష్టశిక్షణమెప్పు, డవనిఁజేయుకొఱకు ♦ నవతరించి
మహితమత్కథాళి ♦ మహిమచేజనముల, పాపము లణగింతు ♦ ఫాలనయన. 356

శా॥ శ్రీరామాయణపుణ్యమామకకథా ♦ శ్రీణుల్పసంగించినన్
బారీణత్వముతోఁబఠించినమదిన్ ♦ ధ్యానించి యాలించినన్
సారప్రజ్ఞలు భోగభాగ్యములు స ♦ తౌభాగ్యజాలంబుసే
కూర్కు మానవకోటికెప్పుడయినన్ ♦ క్షోణ్ భవానీశ్వరా, 357

గీ॥ అనిభవానీశుతోఁగృప ♦ నానతిచ్చి, యజముఖామరముఖ్యుల ♦ నాదరించి
పిదపనందరవీడ్కొని ♦ ప్రియకళత్రములుముగురుగొల్వహరియంతి♦పురముసొచ్చి.

శా॥ శ్రీరామాయణి నుంచి వక్షమున ను ♦ ర్వీడేవిపై బాళిచె
ల్వారన్ దాఁ గరపంకజంబునిచి నీ ♦ శాబ్జక్షణాసకులన్
చారుశ్రీయుతహస్తముంచి ఫణిరా ♦ ట్టయ్యం బ్రవేశించి శృం
గారై కాధికలోలుఁడై మనములో ♦ గాంచెన్ మహామోదమున్. 359

గీ॥ రూఢమన్మధశతకోటి ♦ రూపవిభవ, మెసఁగనిట్టులనాదిభో♦గీశ్వరస్థు
టాళిపై నొరగిసుముదం ♦ బందెసుగుణ, శీలుఁడధికసౌఖ్య సైక ♦ లోలుఁడగుచు.

గీ॥ ఇటులనై సర్గికవిభవం ♦ బెసఁగ బాళి, శ్రీమహీనీళః సూక్తి ♦ శేషవీశ్వ
రాదిదాసులఁగాచుచు ♦ నలరుచుండె, నఖలలోకేశ్వరుండు నా ♦ రాయణుండు.

ప త న శ్ర వణ ఫ ల ము.

గీ॥ ఈమహాకావ్యమతిభక్తి ♦ నెవ్వఁడువిను, నాతఁడిహముననఖలసౌ ♦ ఖ్యనికురంబ
కములఁగని మీదటఁ బునరా♦గమనరహిత, శాశ్వతబ్రహ్మలోకవా♦సంబుఁగాంచు.

సీ॥ ఇదిజగత్త్రయమాస్య ♦ మిదిబుధాళిశ్రావ్య, మిదిదివ్యమంగళ ♦ ప్రద మిదిమహి
తాఘాళినాశనం ♦ బాదికావ్యం బిది, విప్రుండుసదువవా ♦ గ్విదుఁడనఁడగు
భూపాలుఁడుపతింప ♦ భూనాయకుండగు, వైశ్యుండుపతియింప ♦ వర్తకఫల
శాలియైతగు పాద ♦ జాతుండుపతియింప, వంశంబులోపల ♦ వాసిఁగాంచు

గీ॥ నఖలనిగమంబులుపతింప ♦ నగుఫలంబు, నఖలదానంబులురచింప ♦ నగుఫలంబు
నఖలతీర్థయాత్రాదుల ♦ నగుఫలంబు, నొదవు నీగాధ సుంతైనఁ ♦ జదివినత,

క. ప్రత్యక్షరమున నానా, హత్యలు హరించు నెపుడు ♦ నతిముదముమరన్
బ్రత్యక్షంబగుమోక్షము, సత్యంబీరామకథలు ♦ చదువునరులకున్. 364

క. ఎందాఁక నలరు నిగమము, లెందాఁకఁ జరించు సూర్యుఁ ♦ డిండుఁడు దివమం
దెందాఁక నుండు తారక, లందాఁకఁ జెలంగు నిమ్మ ♦ హాకావ్య మిలన్. 365

ఆ శ్వా సాం త ము.

మాలిని. సరససుగుణజాలా ♦ సర్వలోకైకపాలా
 మఠితహరణశూరా ♦ ఋష్టదైత్యాపహారా
 సురవరనుతకీర్తి ♦ సుందరానంగమూర్తి
 పరమపదవిహారా ♦ భక్తపీడాపహారా.

366

గోమూత్రికాబంధము.

క. సలినేక్షణ వరభూషణ, లలితకనకధామ సకల ♦ లక్షణశాలీ
 బలిశిక్షణ వరభూషణ, లలితకనకదామ సకల ♦ లక్షణమాలీ.

367

చక్రబంధము.

శా॥ సత్యా(నా)ధ వి(య)త్పదాబ్జ జగదా ♦ చా(ర్య)జ్జీవీ(ణ)స్థిరా
 నిత్యా(రా)ధ్య య(నం)తశాయి జగదా ♦ నీ(క్)స్తుతా (క్)ష్టభా
 సత్యా(య)త్త కృ(తా)ర్థనామ జగదీ ♦ శా(వి)క్రమా(త్రి)స్థిరా
 రాత్యగ్నీ సదయానిరూఢసదనా ♦ రాధానుభావాకరా.

368

—♦ గ ద్య ము. ♦—

ఇది నారాయణకరుణాప్రసాదలబ్ధ చతుర్విధకవిత్వచాతుర్య
 శతావధానీత్యాదిబిరుదాంకిత రత్నాకరవంశపయః
 పారావారరాకాసుధాకరగౌతమగోత్తోద్భవ
 వైఖానససూత్రానుస్థానపర రంగాచార్య
 పుత్ర గాజమాంబావధూటికాగర్భశుక్తి
 ముక్తాఫలానంతార్యకవిప్రణీతంబగు
 నిర్వచనకుశలవాఙ్మయకావ్య
 మున తృతీయాశ్వాసము

సంపూర్ణము.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ.

కఠినపద్యములకు టిప్పణము.

ఆ ౧-౫౪ పద్యము.

1. ఆర=పాదరసము, తార=వెండి, హార=మూత్యాలహారము, అబ్జజాత=విరావతము, అబ్జ=శంఖము, అబ్జ=ఉచ్చైశ్రవము, కర=శ్రేష్ఠముగు, కర=కాంతులకు, అబ్జ=నిధియగు అబ్జాబ్జ=అమృతనిధి, కర=పడగండ్లు, వీటియొక్క విలాసమువంటి విలాసముగలది.
2. ఆర=అంగారకుడు, తా=త=కోపముకు, ఆ=స్థానముగు రాక్షసులకు, ర=వీతిహోత్రుడగు హార=దేవేంద్రుడు, అబ్జజాత=అగ్నియందుబట్టిన, అబ్జ=కుమారస్వామి, అబ్జ=అగ్ని కర=శ్రేష్ఠముగు, కర=కిరణములకు, అబ్జ=నిధియగు, అబ్జ=నూర్యుడు, అబ్జకర=శివుడు, వీరియొక్క విలాసమువంటి విలాసముగలది.
3. ఆ=శ్రేష్ఠముగు, ర=వజ్రములు, తార=పరిశుద్ధముగు హార=మాక్తికములు. అబ్జ=బంగారము వీటియొక్క జాత=పుట్టకకు, అబ్జ=సముద్రమువంటి, అబ్జ=నిధి, కర=హస్తమంగులకు చేరుని, కర=కాంతలకు, అబ్జ=నిధియగు, అబ్జ=కల్పవృక్షమును, అబ్జకర=సముద్రశ్రేష్ఠమును. వి=విశేషముగా, ల=గ్రహించుటకు, ఆసము=స్థానమైనది.
4. ఆర=అరిసమాహముయొక్క, తారహార=మూత్యాలహారములకు, అబ్జ=బంగారముయొక్క జాత=పుట్టుకకు, ఆ=స్థానముగు, అబ్జాబ్జ=శంఖనిధికి, కరకరాబ్జ=శ్రేష్ఠకాంతులకు నిధియగు అబ్జా=లక్ష్మీకిని, అబ్జకర=అమృతకిరణములుగల, వి=పరమాత్మయగు, ల=చంద్రునికి, ఆసము=స్థానమైనది.

1 ఆశ్వాసం|| 55 పద్యము

1. ఆత్మజాత=కాంతిసమాహములకు, ఆ=స్థానముగు, ఆత్మజాత=చంద్రుడు, ఆత్మజాత=మన్మథుడు, అజుడు=విష్ణువు.
2. ఆత్మజాత=చంద్రులకు, ఆత్మజాత=కుమారుడగు బుధుడు, ఆత్మజాత=కచుడు, అజుడు=కుమారస్వామి.
3. ఆత్మజాతాత్మజాత=బ్రహ్మదేవుని పుత్తుడు ససత్కుమారుడు, ఆత్మజాత=బ్రహ్మదేవుడు, అజుడు=ఈశ్వరుడు.
4. ఆత్మజాతాత్మజాత=బ్రహ్మపుత్తుడగు వసిష్ఠుడు, ఆత్మజాత=ఆత్మ=పరమాత్మ యొక్క, జ=జపముయొక్క, అ=హేతువుయొక్క త=నిశ్చయముగలయోగి, అజుడు=వినాయకుడు.

ద్వీ ఆ 122

1. ఆరకరాబ్జ=సుబేరుడు, జాబ్జజ=కల్పవృక్షము, కరాబ్జ=సుధాసముద్రము.
2. ఆర=నూర్యుడు, కరాబ్జ=అగ్ని, జాబ్జజ=కుమారస్వామి, కరాబ్జ=ఈశ్వరుడు-
3. ఆర=పాదరసము, కరాబ్జజ=విరావతము, అబ్జజ=శంఖము, కరాబ్జ=చంద్రుడు.

ఆ 3-16 పద్యము

1. రాజజ=బుధుడు, రాజ=బ్రహ్మ, రాజ=ఈశ్వరుడు, భవ=బుద్ధి, కళా=విద్య భవము=విశ్వర్యము-
2. రాజజ=కుమారస్వామి, రాజ=చంద్రుడు, రాజ=సుబేరుడు, భవ=క్రియ, కళా=కళలు, భవము=ధనము-
3. రాజజ=ససత్కుమారుడు, రాజ=మన్మథుడు, రాజ=విష్ణువు, భావ=ఆత్మజ్ఞానము, కళా=సౌందర్యము, భవము=సంసారము-

శుద్ధా శుద్ధ పత్రము

పుట,	పద్యసంఖ్య.	పంక్తి,	అశుద్ధము.	శుద్ధము.
1	1	3	న్యశచి	న్యశిచి
3	12	1	కార్దులు	కార్దురు
"	13	6	కీర్తివంతుడై	కీర్తిమంతుడై
"	15	2	మాంబయ నెడుకాం	మాంబయ నెడుకాం
5	27	5	జూపణ	చూపణ
"	30	6	మండేత	మండల
"	32	3	సోలుచుక్రవాలి	సోలుచుక్రవాలి
"	34	1	క్షీరవిభుండు	క్షీరవిభుండు
"		2	ఉడిగిబూని	ఉడిగిపూని
6		2	జేసెడుకోకిల	జేసెడుకోకిల
"		2	ఘటిఱుంచుబణితుడు	ఘటిఱుంచుపణితుడు
"	3	2	సర్క.	సర్క
7	46	4	మిన్నలగుజన్ను	మిన్నలగుచన్ను
"	47	2	నీటుఁజూపుల	నీటుచూపుల
"	"	6	బలుజిందు	బలుచిందు
"	48	1	జాములుబట్టునో	జాములుపట్టునో
8	49	6	నుడువుచు	నుడువుచు
9	60	2	ఘనులైనకవి., తేజము	ఘనులైనకవి., దేజము
10	62	1	డైదగు	డైతగు
"	63	1	డైవఁబుఁ	డైవపుం
"	"	2	నిట్టుఁ	నిట్టు
"	67	3	దివఁబిక	దివఁబిక
11	69	5	చేఁ	జేఁ
"	70	4	నఱలుబల్లుల	నఱలుపుల్లుల
"	72	1	జనకుండుఁబంప	జనకుండపంప
"	75	1	రాముఁడుబిమ్మటక	రాముడుసిమ్మటక
12	78	3	జేయఁగానిపంతము నెట్లుబూనె	జేయఁగానిపంతము నెట్లుపూనె
"	80	2	గూడినకీర్తి	గూడినకీర్తి
13	89	2	గలిగినయొక	గలిగినయొక
14	91	3	గారంబైతగు	గారంబైతగు
"	98	2	వనపాలులం	వనపాలురం
15	100	4	దీవింపుచుక	దీవింపుచుక
16	111	2	నాఘండుప్రా	నాఘండుప్రా
17	116	3	శైత్యమునం	శైత్యంబునం